

Holy Bible

Aionian Edition®

Ἡ Καίνῃ Διαθήκη

Greek NT Textus Receptus Boyd

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Textus Receptus Boyd

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 4/18/2025
Source copyright: Public Domain
TR Contributors, Adam Boyd, 1516

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατά Ματθαίου	1
Κατά Μαρκού	44
Κατά Λουκᾶν	71
Κατά Ιωαννῆν	116
Πραξεις	150
Προς Ρωμαιούς	195
Προς Κορινθίους Α'	212
Προς Κορινθίους Β'	228
Προς Γαλατας	239
Προς Εφεσιους	245
Προς Φιλιππησιους	251
Προς Κολοσσαεις	255
Προς Θεσσαλονικεις Α'	259
Προς Θεσσαλονικεις Β'	263
Προς Τιμοθεον Α'	265
Προς Τιμοθεον Β'	270
Προς Τίτον	274
Προς Φιλημονα	276
Προς Εβραιους	277
Ιακωβου	290
Πετρου Α'	295
Πετρου Β'	300
Ιωαννου Α'	303
Ιωαννου Β'	308
Ιωαννου Γ'	309
Ιουδα	310
Αποκαλυψις Ιωαννου	312

APPENDIX

- Reader's Guide
- Glossary
- Maps
- Destiny
- Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

H. PISAN.

Ο δέ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι.

Διαμεριζόμενοι δέ τὰ ἴματα αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραὰμ. **2** Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς Ἰωσῆφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἔξ οὗ ἦς ἐγεννήθη ἀδελφοὺς αὐτῷ· **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρῶμ· Ἐσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· **4** Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδᾶβ· Ἀμιναδᾶβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασῶν· Ναασῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμῶν· **5** Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὡβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὡβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἱεσσαί· **6** Ἱεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· **7** Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· **8** Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥιώραμ· Ῥιώραμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὁζίαν· **9** Ὁζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· **10** Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιὴλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· **13** Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· **15** Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· **16** Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσῆφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἔξ οὗ ἦς ἐγεννήθη ἀδελφοὺς αὐτῷ· **17** Πᾶσαι τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσῆφ, πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἀγίου. **19** Ἰωσῆφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβούληθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἴδού, ἄγγελος Κυρίου κατ’ ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσῆφ, υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἀγίου. **21** Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, **23** Ἰδού, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὃ ἐστι μεθερμηνεύομενον, Μεθ’ ήμῶν ὁ Θεός. **24** Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσῆφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα

αύτοῦ, 25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ᾧς οὗ θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ
ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ

τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἵδού, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, 2 λέγοντες, Ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἑταράχθη,

καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ· 4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ'

αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. 5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας·

οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου,

6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ· ἐκ

σοῦ γὰρ ἔξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. 7

Τότε Ἡρώδης, λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους,

ἡκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. 8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε, Πορευθέντες ἀκριβῶς

ἔξετασατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπάν τοῦ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, διπως κάγῳ ἐλθῶν προσκυνήσω αὐτῷ. 9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες

τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἵδού, ὁ

ἀστήρ, δὲν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προηγεν

αὐτούς, ᾧς ἐλθῶν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. 10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἔχάρησαν

χαρὰν μεγάλην σφόδρα. 11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ

Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ

ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. 13

Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἵδού, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ,

λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς

Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ᾧς ἂν εἴπω σοί·

μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. 14 Ο δὲ ἐγερθεὶς

παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, 15

καὶ ἦν ἐκεῖ ᾧς τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα

πληρωθῇ τὸ ρήθεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσα

τὸν υἱόν μου. 16 Τότε Ἡρώδης, ἵδων ὅτι

ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας

τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ

τὸν χρόνον δὲν ἡκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. 17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ρήθεν ὑπὸ Ἱερεμίου

τοῦ προφήτου, λέγοντος, 18 Φωνὴ ἐν

Ραμᾶ ἡκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα

αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. 19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου,

ἵδού, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται

τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ, 20 λέγων, Ἐγερθεὶς

παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύοντας εἰς γῆν Ἰσραὴλ τεθνήκασι γὰρ

οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. 21 Ο δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν

μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἥλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. 22

΄Ακούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ Ίουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὄπισω κατ’ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς μου ἐρχόμενος ἴσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ Γαλιλαίας, 23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ τὸ ὥρθεν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος πυρί. 12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται.

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται

΄Ιωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ιουδαίας, 2 καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ὥρθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τριβους αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ιωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμῆλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ιεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ιουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ιορδάνου· 6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ιορδάνῃ ὑπ’ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 7 Ἰδών δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων

καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τοῦ διαβόλου. 2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Ποιήσατε οὖν τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, καρποὺς ἄξιους τῆς μετανοίας· 9 καὶ μὴ ὑστερὸν ἐπείνασε. 3 Καὶ προσελθών αὐτῷ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἴ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 Ο δὲ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα ἀποκριθεὶς εἶπε, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ τῷ Ἀβραάμ. 10 Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν μόνων ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ιησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ιορδάνην πρὸς τὸν Ιωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ. 14 Ο δὲ Ιωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ιησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίσιν αὐτόν. 16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ιησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἵδού, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὑδόκησα.

4 Τότε ὁ Ιησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον

ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ

τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τοῦ διαβόλου. 2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Ποιήσατε οὖν τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, καρποὺς ἄξιους τῆς μετανοίας· 9 καὶ μὴ ὑστερὸν ἐπείνασε. 3 Καὶ προσελθών αὐτῷ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἴ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 Ο δὲ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα ἀποκριθεὶς εἶπε, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ τῷ Ἀβραάμ. 10 Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν μόνων ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος Γαλιλαίας εῖδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον αὐτῷ, Εἴ νιὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· ἥσαν γὰρ ἀλιεῖς. **19** Καὶ κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· καί, Ἐπὶ χειρῶν ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **20** Οἱ δὲ εὐθέως ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον ἀφέντες τὰ δίκτυα ἡκολούθησαν αὐτῷ. τὸν πόδα σοῦ. **7** Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **21** Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἔκπειράσεις Κύριον ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου τὸν Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν λίαν, τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, **9** καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** Οἱ δὲ εὐθέως καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα πάντα σοι δῶσω, ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι. **10** Τότε ἡκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ὅλην λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Υπαγε, Σατανᾶ· τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων **11** Τότε ἀφίστην αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ ἴδιον, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν λαῷ. **24** Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις Γαλιλαίαν. **13** καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναούμ τὴν δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Νεφθαλείμ· **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθεν **25** Καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, **15** ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία Ἰορδάνου.

τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν **5** Ἰδὼν δὲ τὸν ὄχλον, ἀνέβη εἰς τὸ σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ὁρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** καὶ ἀνοίξας τὸ αὐτοῖς. **17** Ἀπὸ τότε ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων, κηρύσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε· ἥγγικε **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **18** Περιπατῶν αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς **4** Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. 5 Μακάριοι οί πραεῖς τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. 6 ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὃς δ' ἂν ποιήσῃ δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ 7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 20 Λέγω γὰρ ὑμῖν ἐλεηθήσονται. 8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, 9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι αὐτοὶ οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. 10 Μακάριοι οἱ οὐρανῶν. 21 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 Μακάριοι ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει: 22 ἐγὼ δὲ λέγω ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὄργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν αὐτοῦ εἰκῇ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει: ὃς δ' ἂν ψευδόμενοι, ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 Χαίρετε καὶ εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται ἀγαλλιασθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ: ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος τοῖς οὐρανοῖς οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (*Geenna* προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὦμεῖς ἔστε τὸ **g1067**) 23 Ἐὰν οὖν προσφέρης τὸ δῶρόν σου ἄλας τῆς γῆς ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεὶ μνησθῆς ὅτι ὁ τίνι ἀλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τὸ δῶρόν σου ἐμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, τῶν ἀνθρώπων. 14 Ὦμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ καὶ ὑπαγε, πρῶτον διαλλάγῃ τῷ ἀδελφῷ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν ὅρους κειμένη: 15 οὐδὲ καίσουσι λύχνον σου. 25 Ἰσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ταχύ, ἔως ὅτου εἴ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, τῇ οἰκίᾳ. 16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν εἰς φυλακὴν βληθῆσῃ. 26 Ἀμὴν λέγω σοι, ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν οὐ μὴ ἔξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἔως ἂν ἀποδῷς πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μή τὸν ἔσχατον κοδράντην. 27 Ἡκούσατε ὅτι νομίσητε ὅτι ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ μοιχεύσεις 28 ἐγὼ ἢ τοὺς προφήτας: οὐκ ἥλθον καταλῦσαι δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἥδη ἐμοίχευσεν ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵωτα αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 Εἰ δὲ ὁ ἐν ἣ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, νόμου, ἔως ἂν πάντα γένηται. 19 Ὅς ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ συμφέρει ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ

μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. **(Geenna g1067)** **30** Καὶ εὶ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. **(Geenna g1067)**

31 ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, δτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ Ἐρρέθη δὲ ὅτι Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· **32** ἐγὼ δὲ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. **46** Ἐὰν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα γάρ ἀγαπήσῃ τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολελυμένην αὐτὸν ποιοῦσι; **47** Καὶ ἐὰν ἀσπάσῃς τοὺς γαμήσῃ μοιχᾶται. **33** Πάλιν ἡκούσατε ὅτι ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὗτα ποιοῦσιν; **48** ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου· Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατήρ **34** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ δύμσαι ὅλως· μήτε ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

ἐν τῷ οὐρανῷ, δτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ· **35** μήτε ἐν τῇ γῇ, δτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, δτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόστης, δτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκήν ἡ μέλαιναν ποιῆσαι. **37** Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν. **38** Ἡκούσατε ὅτι Ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· **39** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ’ ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· **40** καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἴμάτιον· **41** καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ὑπαγε μετ’ αὐτοῦ δύο. **42** Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. **43** Ἡκούσατε ὅτι Ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρόν σου· **44** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,

Ἄγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν, εὔλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων Ἐρρέθη δὲ ὅτι Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· **32** ἐγὼ δὲ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. **46** Ἐὰν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα γάρ ἀγαπήσῃ τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολελυμένην αὐτὸν ποιοῦσι; **47** Καὶ ἐὰν ἀσπάσῃς τοὺς γαμήσῃ μοιχᾶται. **33** Πάλιν ἡκούσατε ὅτι ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὗτα ποιοῦσιν; **48** ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου· Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατήρ **34** δὲ λέγω ὑμῖν μὴ δύμσαι ὅλως· μήτε ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **2** Ὁταν οὖν ποιῆσις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσης ἔμπροσθεν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. **3** Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, **4** ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. **5** Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, δτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἀν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. **6** Σὺ δέ, ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν

σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει καὶ κλέπτουσι· 20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν σοι ἐν τῷ φανερῷ. 7 Προσευχόμενοι θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε δὲ μὴ βαττολογήσῃτε, ὡσπερ οἱ ἔθνικοι· βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ δοκοῦσι γάρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. 21 Ὁπου εἰσακουσθήσονται. 8 Μὴ οὖν δμοιωθῆτε γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεὶ ἔσται καὶ αὐτοῖς οἵδε γάρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρείαν ἡ καρδία ὑμῶν. 22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτήσαι αὐτόν. 9 Οὕτως ἐστιν ὁ ὄφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὄφθαλμός οὗν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἔσται· 23 ἐὰν δὲ ὁ ὄφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, 10 Ἐλέθετω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος γῆς. 11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον πόσον; 24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δός ἡμῖν σήμερον. 12 Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ δουλεύειν· ἥ γάρ τὸν ἔνα μισήσει, καὶ τὸν ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν ἔτερον ἀγαπήσει· ἥ ἐνδὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν. 13 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἔτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾶ· 25 Διὰ τοῦτο τοῦ πονηροῦ. Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. φάγητε καὶ τί πίγτε μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, Ἀμήν. 14 Ἐὰν γάρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τί ἐνδύσθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἔστι τῆς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; 26 πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν. 16 Ὄταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσι μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; 27 Τίς δὲ ἐξ γάρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; 28 Καὶ ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 17 Σὺ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλήν, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, 18 ὅπως μὴ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· 29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ περιεβάλετο ώς ἐν τούτων. 30 Εἰ δὲ τὸν σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ ἐν τῷ φανερῷ. 19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς

οὔτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** Μὴ οὖν μεριμνήσητε, ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς περιβαλώμεθα; **32** Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; **12** Πάντα ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὖν ὅσα ἀν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ οὐρανίοις ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς; **33** Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. **13** Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλατεῖα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** Μὴ οὖν ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ μεριμνήσει τὰ ἔαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ εἰσερχόμενοι δι’ αὐτῆς: **14** ὅτι στενὴ ἡ πύλη, κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. **3** Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἴδού, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; **5** Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δῶτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. **7** Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. **8** Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. **9** Ἡ τίς ἐστιν ἔξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ νιὸς αὐτοῦ ἀρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** Εἰ

ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. **15** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες. **16** Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; **17** Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. **18** Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν. **19** Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** Ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. **21** Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ’ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **22** Πολλοὶ ἐροῦσι μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; **23** Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε

εγνων ύμας ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ 7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. 24 Πᾶς οὖν ὅστις θεραπεύσω αὐτόν. 8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς αὐτούς, δόμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ ὅστις ὡκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ιαθήσεται ὁ παῖς πέτραν· 25 καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ καὶ ἥλθον μου. 9 Καὶ γάρ ἐγὼ ἀνθρωπός εἰμι ὑπὸ οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἔξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἐπεσε: λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ τεθεμελίωτο γάρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 26 Καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 10 Ἀκούσας καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, δόμοιωθήσεται ἀνδρὶ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς μωρῷ, ὅστις ὡκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀκολουθοῦσιν, Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ ἐπὶ τὴν ἄμμον· 27 καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ καὶ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. 11 Λέγω δὲ ἥλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπεσε: ἔξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. 28 Καὶ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς οὐρανῶν· 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας λόγους τούτους, ἔξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 29 ἦν γάρ διδάσκων ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ τῶν ὀδόντων. 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἔκατοντάρχῳ, Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας

8 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὅρους, γενηθήτω σοι. Καὶ ιάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· 2 τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. 3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. 4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁρα μηδενὶ εἴπῃς ἀλλ' ὑπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἵερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, 6 καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

9 Καὶ ταῦτα λέγω, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· 10 ὅπως πληρωθῇ τὸ ρήθεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἔβαστασεν. 11 Ιδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 12 Καὶ

προσελθών εῖς γραμματεὺς εἰπεν αὐτῷ, ἀγέλην τῶν χοίρων. **32** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἔὰν Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀπέρχῃ. **20** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἴδού, ὥρμησε πᾶσα ἀλώπεκες φωλεὸνς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ νιὸς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν ὕδασιν. **33** Οἱ δὲ βόσκοντες ἔψυγον, καὶ κλίνη. **21** Ἐτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν εἴπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. **34** Καὶ ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. **22** ἴδού, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι, τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἴδοντες αὐτόν, παρεκάλεσαν καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἔαυτῶν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν δρίων αὐτῶν.

νεκρούς. **23** Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, **9** Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε ἡκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** καὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν. **2** Καὶ Καὶ ἴδού, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ ἴδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι κλίνης βεβλημένον· καὶ ἴδων ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τῶν κυμάτων αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. **25** Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι ἦγειραν αὐτόν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον σου. **3** Καὶ ἴδού, τινὲς τῶν γραμματέων ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. **26** Καὶ λέγει αὐτοῖς, εἶπον ἐν ἔαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ. **4** Τί δειλοί ἔστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς Καὶ ἴδων ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, εἶπεν, Ἱνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. **27** Οἱ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **5** Τί γάρ ἔστιν ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπός εὔκοπώτερον, εἶπεν, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἔστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἀνεμοί καὶ ἡ θαλάσσα ἀμαρτίαι ἡ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει; **6** ὑπακούουσιν αὐτῷ; **28** Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς Ἱνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ νιὸς τοῦ τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ — τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ — Ἔγερθεὶς τῶν μνημείων ἔξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς οἰκόν σου. **7** Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὁδοῦ ἐκείνης; **29** καὶ ἴδού, ἔκραξαν λέγοντες, τὸν οἶκον αὐτοῦ. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν Ἡλθες ὥδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; **30** δόντα ἔξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. Ἡν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν πολλῶν βοσκομένη. **31** Οἱ δὲ δαίμονες ἀνθρώπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἡκολούθησεν

αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἥψατο ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἴδού, πολλοὶ τελῶναι τοῦ κρασπέδου τοῦ ἰματίου αὐτοῦ. **21** καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἄψωμαι Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** Καὶ τοῦ ἰματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. **22** Οἱ δὲ ἴδοντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἴδων αὐτὴν εἶπε, αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκε σε. ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **12** Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, **23** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἴδων τοὺς αὐλητὰς καὶ ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες. **13** Πορευθέντες τὸν ὄχλον θορυβούμενον, **24** λέγει αὐτοῖς, δὲ μάθετε τί ἐστιν, Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, θυσίᾳ· οὐ γὰρ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ἀλλ’ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **14** Τότε **25** Ὁτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἡγέρθη λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸ κοράσιον. **26** Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. **27** Καὶ νηστεύοντι; **15** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἡκολούθησαν Μή δύνανται οἱ νίοι τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, αὐτῷ δύο τυφλοί, κράζοντες καὶ λέγοντες, ἐφ’ ὅσον μετ’ αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; Ἐλέησον ἡμᾶς, νιέ Δαβίδ. **28** Ἐλθόντι δὲ Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ’ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, αὐτῶν δὲ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε **16** Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ράκους ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν ἀγνάφου ἐπὶ ἰματίῳ παλαιῶς· αἴρει γὰρ αὐτῷ, Ναί, Κύριε. **29** Τότε ἥψατο τῶν τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἰματίου, καὶ ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν χειρὸν σχίσμα γίνεται. **17** Οὐδὲ βάλλουσιν ὑμῶν γεννηθήτω ὑμῖν. **30** Καὶ ἀνέῳχθησαν οἵνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ δὲ οὗνος ἐκχεῖται, καὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἵνον γινωσκέτω. **31** Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. **32** Αὐτῶν δὲ συντηροῦνται. **18** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἐξερχομένων, ιδού, προσήνεγκαν αὐτῷ αὐτοῖς, ιδού, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. **33** Καὶ αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ ἐτελεύτησεν ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεσ τὴν χειρά κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες σου ἐπ’ αὐτήν, καὶ ζήσεται. **19** Καὶ ἐγερθεὶς ὁ ὅτι Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Ἰησοῦς ἡκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ **34** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι αὐτοῦ. **20** Καὶ ιδού, γυνὴ αἰμορροοῦσα τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. **35**

Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ δωρεὰν δότε. **9** Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑπῶν, αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς **10** μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἀξιος γὰρ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **36** Ἰδὼν δὲ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν. **11** τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, Εἰς ἦν δ' ἀν πόλιν ἡ κώμην εἰσέλθητε, ὅτι ἡσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριψμένοι ὡσεὶ ἔξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξιός ἐστιν· κάκεῖ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει μείνατε, ἔως ἂν ἔξέλθητε. **12** Εἰσερχόμενοι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν. **13** οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· **38** δεήθητε οὖν τοῦ Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14**

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὄντα πάντα ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· **3** Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· **4** Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ιούδας Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειῶν μὴ εἰσέλθητε· **6** πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. **7** Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι Ὅγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **8** Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε,

Καὶ δὲ ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἐσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. **17** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἡ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστὲ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ

τὸ δνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς οὗτος σωθήσεται. 23 Ὁταν δὲ διώκωσιν αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς τὴν ἀλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ αὐτῆς· 36 καὶ ἔχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἔως οἰκιακοὶ αὐτοῦ. 37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἡ ἀν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 Οὐκ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ ὁ φιλῶν νιὸν ἡ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. 25 Ἀρκετὸν ἔστι μου ἄξιος· 38 καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὅπίσω μου, αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ οὐκ ἔστι μου ἄξιος. 39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν πόσῳ μᾶλλον τὸν οἰκιακοὺς αὐτοῦ; 26 ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἔστι 40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ κεκαλυμμένον δὲ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά καὶ κρυπτὸν δὲ οὐ γνωσθήσεται. 27 Ὁ λέγω με. 41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς δνομα ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὅ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς δνομα δικαίου δωμάτων. 28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν μισθὸν δικαίου λήψεται. 42 Καὶ ὅς ἐὰν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποτὶσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ ψυχροῦ μόνον εἰς δνομα μαθητοῦ, ἀμὴν μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. (Geenna g1067) 29 Οὐχὶ αὐτοῦ.

δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· 30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσί. 31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. 32 Πᾶς οὖν δστις ὄμοιογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὄμοιογήσω κάγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 33 Ὅστις δ' ἀν ἀρνήσηται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κάγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. 35 Ἡλθον

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 3 εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εῖ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἔτερον προσδοκῶμεν; 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἢ ἀκούετε καὶ βλέπετε· 5 τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 6 καὶ μακάριος

έστιν, δος ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἔμοι. ή σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. 20
7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἥρξατο ὁ Τότε ἡράκατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς
Ίησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι
Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; οὐ μετενόησαν. 21 Οὐαὶ σοι, Χοραζίν,
Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 8 οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδάν, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Ἄλλα τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Ἀνθρωπον ἐν Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
μαλακοῖς ἴματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδού, ἐν ὑμῖν, πάλαι ἀν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις μετενόησαν. 22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ
τῶν βασιλέων εἰσίν. 9 Ἄλλα τί ἐξήλθετε καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. 23 Καὶ σύ, Καπερναούμ,
περισσότερον προφήτου. 10 Οὗτος γάρ ἔστι ἡ ἔως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἔως Ἶαδου
περὶ οὐ γέγραπται, Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, δος αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν ἀν μέχρι τῆς σήμερον. (Hadēs g86) 24 Πλὴν
σου. 11 Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον
γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί. 25 Ἐν
βαπτιστοῦ ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἔστιν. 12 Ἀπὸ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ
δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἔως ἅρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. 13 Πάντες αὐτὰ νηπίοις. 26 Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως
γάρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἔως Ἰωάννου ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου. 27 Πάντα
προεφήτευσαν· 14 καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ
αὐτός ἔστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. 15 οὐδὲὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ
Ὥος ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω. 16 Τίνι πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει,
δὲ ὄμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὡς ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς
ἔστι παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, ἀποκαλύψαι. 28 Δεῦτε πρός με πάντες
καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν, 17 οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κάγῳ
καὶ λέγουσιν, Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀναπαύσω ὑμᾶς. 29 Ἀρατε τὸν ζυγόν μου
ἀρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός
ἐκόψασθε. 18 Ἡλθε γάρ Ἰωάννης μήτε εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε
ἔσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. 30 Ὁ γάρ
ἔχει. 19 Ἡλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου
ἔσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδού, ἐλαφρόν ἔστιν.

ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν **12** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ
φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων·

οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἥρξαντο αὐτοὺς πάντας, **16** καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. **2** Οἱ δὲ ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν· **17** Φαρισαῖοι ἴδοντες εἶπον αὐτῷ, Ἰδού, οἱ ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν προφήτου, λέγοντος, **18** Ἰδού, ὁ παῖς μου ὃν ἐν σαββάτῳ. **3** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἡρέτισα· ὃ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ, ὅτε ἐπείνασεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν, αὐτὸς καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ· **4** πῶς εἰσῆλθεν καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19** Οὐκ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἄρτους ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **20** αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ’ αὐτοῦ, εἰ μὴ Κάλαμον συντετριμένον οὐ κατεάξει, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι μόνοις; **5** Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἔως ἂν ἐκβάλῃ ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ Ἱερεῖς εἰς νίκος τὴν κρίσιν. **21** Καὶ ἐν τῷ ὄνόματι ἐν τῷ Ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι. **22** Τότε προσηνέχθη ἀναίτιοί εἰσι; **6** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ Ἱεροῦ αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· μείζων ἔστιν ὁδε. **7** Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ώστε τὸν τυφλὸν ἔστιν, Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐδὲ ἀν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. **23** Καὶ κατεδικάσατε τὸν ἀναιτίους. **8** Κύριος γάρ ἔξισταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι ἔστι καὶ τοῦ σαββάτου ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὗτός ἔστιν ὁ νιὸς Δαβίδ; **24** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι **9** Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἥλθεν εἰς τὴν ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Καὶ ἴδού, ἄνθρωπος τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ζηράν· καὶ ἐπηρώτησαν ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. **25** Εἰδὼς δὲ αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ’ **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἑαυτῆς ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἡ οἰκία ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἔν, καὶ ἐὰν μερισθεῖσα καθ’ ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. **26** ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸν καὶ ἐγερεῖ; **12** Πόσῳ ἐφ’ ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. Ὡστε βασιλεία αὐτοῦ; **27** Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν. **13** Τότε ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο αὐτὸν ὑμῶν σου. Καὶ ἔξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιῆς ἔσονται κριταί. **28** Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι ὡς ἡ ἄλλη. **14** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐλαβον κατ’ αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως ἐφ’ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **29** Ἡ πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἡκολούθησαν ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαφάσαι, αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν; Καὶ

τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. 30 Ὁ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἔστι· καὶ ὁ μὴ νύκτας. 41 Ἀνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. 31 Διὰ τοῦτο ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ή δὲ τοῦ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδού, πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε. πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται 42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει τοῖς ἀνθρώποις. 32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ κατὰ τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτήν· ὅτι ἥλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ τοῦ ἄγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὕτε ἐν ἰδού, πλεῖον Σολομῶντος ὥδε. 43 Ὄταν τούτων τῷ αἰῶνι οὕτε ἐν τῷ μέλλοντι. (*αἰσθ* δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔξελθῃ ἀπὸ τοῦ **g165**) 33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει. 44 Τότε δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ λέγει, Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἰκόν μου ὅθεν σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον ἔξηλθον. Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα, γινώσκεται. 34 Γεννήματα ἔχιδνῶν, πᾶς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. 45 Τότε δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἔαυτοῦ Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ ἐπτά ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἔαυτοῦ, στόμα λαλεῖ. 35 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἔκβάλλει ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ πονηροῦ θησαυροῦ ἔκβάλλει πονηρά. 36 τῇ πονηρῷ. 46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν ὅχλοις, ἰδού, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ λαλήσωσιν οἱ ἀνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 37 Ἐκ 47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ, Ἰδού, ἡ μήτηρ σου καὶ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασι, ζητοῦντές τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. 38 Τότε σοι λαλῆσαι. 48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ εἰπόντι αὐτῷ, Τίς ἔστιν ἡ μήτηρ μου; Καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; 49 Καὶ ἐκτείνας ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἴδειν. 39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς εἶπεν, Ἰδού, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται μου. 50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα αὐτῆς, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου 40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἔστιν. κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, **13** Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελθὼν ὁ οὗτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ **Ιησοῦς** ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ

τὴν θάλασσαν. 2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ αὐτὸν ὅχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ ἐπιστρέψωσι, καὶ ίάσωμαι αὐτούς. 16 Ὦμων πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὅχλος δὲ μακάριοι οἱ ὄφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. 3 Καὶ ἐλάλησεν καὶ τὰ ὤτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. 17 Ἄμην γὰρ αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ἰδού, λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἔξηλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. 4 Καὶ ἐν ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἢ βλέπετε, καὶ οὐκ εἴδοντῷ σπείρειν αὐτόν, ἢ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν καὶ ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὁδόν, καὶ ἥλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν 18 Ὦμεις οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ αὐτά. 5 Ἀλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, σπείροντος. 19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ἔξαντειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· 6 πονηρός, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ ἥλιον δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἔξηράνθη. 7 Ἀλλα δὲ σπαρείς. 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ οὔτοις ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. 8 Ἀλλα δὲ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· 21 οὐκ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός καρπόν, ὃ μὲν ἔκατόν, ὃ δὲ ἔξήκοντα, ἐστι γενομένης δὲ θλίψεως ἡ διωγμοῦ δὲ τριάκοντα. 9 Ὁ ἔχων ὡτα ἀκούειν διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται. 22 Ὁ ἀκούετω. 10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν εἶπον αὐτῷ, Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αὐτοῖς; 11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς αἰώνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου ὅτι Ὦμιν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ (aiōn g165) 23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν δέδοται. 12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ περισσευθήσεται· Ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ συνιών· δὲ δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ δὲ καὶ δὲ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 13 Διὰ μὲν ἔκατόν, δὲ ἔξήκοντα, δὲ τριάκοντα. τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι 24 Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες λέγων, Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι. 14 Καὶ ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία ἀγρῷ αὐτοῦ· 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς Ἡσαῖου, ἡ λέγουσα, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ ἀνθρώπους, ἥλθεν αὐτοῦ ὁ ἔχθρός καὶ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, μὴ ἴδητε. 15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ καὶ ἀπῆλθεν. 26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν, χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· καὶ τὰ ζιζάνια. 27 Προσελθόντες δὲ οἱ μήποτε ἴδωσι τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ τοῖς δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ,

Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ τῷ σῷ ἀγρῷ; Πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ νιός του ἀνθρώπου·

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος 38 ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἴπον αὐτῷ, σπέρμα, οὗτοὶ εἰσιν οἱ νιοὶ τῆς βασιλείας· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ νιοὶ τοῦ πονηροῦ·

29 Ὁ δὲ ἔφη, Οὐ· μήποτε, συλλέγοντες 39 ὁ δὲ ἔχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἄμα αὐτοῖς τὸν διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ σιτοῦ. 30 Ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ (aiōn g165) 40 Ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. (aiōn δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν g165) 41 Ἀποστελεῖ ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου δὲ σιτοῦ συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ μου. 31 Ἀλλιν παραβολὴν παρέθηκεν τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, 42 καὶ τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἀνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν

32 ὁ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν ὁδόντων. 43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν ώς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς λαχάνων ἔστι, καὶ γίνεται δένδρον, ὕστε αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὕτα ἀκούειν ἀκούετω. ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ 44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 33 οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ Ἀλλιν παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἀνθρωπὸς ἔκρυψε· καὶ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἦν ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν τρία, ἔως οὗ ἐζημώθη ὅλον. 34 Ταῦτα ἐκεῖνον. 45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι τοῖς ὅχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ καλοὺς μαργαρίτας· 46 ὃς εὑρὼν ἔνα ἐλάλει αὐτοῖς· 35 ὅπως πληρωθῇ τὸ πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε ρῆθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἄνοιξα πάντα ὅσα εῖχε, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν. 47 ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 36 σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ Τότε ἀφεὶς τοὺς ὅχλους ἥλθεν εἰς τὴν ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· 48 ἦν, οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον ἡμῖν τὴν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. 37 Ὁ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὗτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρῷδιάδα τὴν ἔξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι γυναικα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **4** τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, Ἐλεγε γάρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι (αἰσθ g165) **50** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔχειν αὐτήν. **5** Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, κάμινον τοῦ πυρός ἐκεὶ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **51** Λέγει αὐτοῖς αὐτὸν εἶχον. **6** Γενεσίων δὲ ἀγομένων δὲ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν τοῦ Ἡρώδου, ὡρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς αὐτῷ, Ναί, Κύριε. **52** Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡρῷδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητεύθεις εἰς Ἡρῷδῃ· **7** ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἔστιν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται. **8** Ή δέ, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶνά καὶ παλαιά. μοι, φησίν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν **53** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν δὲ Ἰησοῦς τὰς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **9** Καὶ ἐλυπήθη παραβολὰς ταύτας, μετήρεν ἐκεῖθεν· **54** καὶ ὁ βασιλεύς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· **10** καὶ αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὡστε πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν φυλακῇ. **11** Καὶ ἡνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; **55** πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἡνεγκε Οὐχὶ οὗτός ἔστιν ὁ τοῦ τέκτονος νίός; Οὐχὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. **12** Καὶ προσελθόντες οἱ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. **13** Σίμων καὶ Ἰούδας; **56** Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Καὶ ἀκούσας δὲ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί; Πόθεν οὖν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἵδιαν τούτῳ ταῦτα πάντα; **57** Καὶ ἐσκανδαλίζοντο καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἡκολούθησαν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. **14** Καὶ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **58** Καὶ οὐκ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλάς, διὰ τὴν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. **15** Οψίας δὲ ἀπιστίαν αὐτῶν.

γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρῷδης αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημός ἔστιν ὁ τόπος, ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, **2** καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρῆλθεν ἀπόλυσον τοὺς καὶ εἴπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὐτός ἔστιν ὄχλος, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας Ἰωάννης ὁ βαπτιστής αὐτὸς ἥγερθη ἀπὸ ἀγοράσωσιν ἐαυτοῖς βρώματα. **16** Ο δὲ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. **3** Ο γάρ Ἡρῷδης ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **17** Οἱ κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὕδε εἰ μὴ

πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 Ὁ δὲ εἶπε, ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο Φέρετε μοι αὐτὸὺς ὅδε. 19 Καὶ κελεύσας αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁλιγόπιστε, εἰς τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, τί ἐδίστασας; 32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· 33 οἱ δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, δὲ ἐν τῷ πλοιώ ἐλθόντες προσεκύνησαν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ σιδήρος εἰ. τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 34 Καὶ διαπεράσαντες ἥλθον εἰς τὴν γῆν 20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· Γεννησαρέτ. 35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ καὶ ἡραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 Οἱ δὲ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἐσθίοντες ἥσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 22 Καὶ ἔχοντας· 36 καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα εὐθέως ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἔως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. 23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους,

ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος κατ' ᾧδιαν προσεύξασθαι· ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. 24

Τὸ δὲ πλοῖον ἥδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ

Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 26 Καὶ ἕδοντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν

περιπατοῦντα ἐταράχθησαν, λέγοντες δτὶ Φάντασμά ἔστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θαρσεῖτε· ἔγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 28

Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ

ύδατα. 29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν

ἐπὶ τὰ ύδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 30

Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με. 31 Εὐθέως δὲ

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ

Φαρισαῖοι, λέγοντες, 2 Διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβάίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γάρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. 3 Ὁ δὲ

ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; 4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο,

λέγων, Τίμα τὸν πατέρα σοῦ καὶ τὴν μητέρα· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ· 5 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὡς ἀν εἴπη τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρί, Δῶρον, δὲ ἐὰν ἔξ ἐμοῦ ὡφεληθῆς, καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· 6 καὶ ἡκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν· 7 ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων, 8 Ἔγγιζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. 9 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα

ἀνθρώπων. 10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην ὄχλον, εἴπεν αὐτῷ, Ἀκούετε καὶ συνίετε. 11 εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῦ τὸν Ἰσραήλ. 25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνηει ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορεύμενον ἐκ τοῦ αὐτῷ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ὁ δὲ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 12 ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες κυναρίοις. 27 Ἡ δὲ εἶπε, Ναί, Κύριε· καὶ τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 Ὁ δὲ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων ἀποκριθεὶς εἶπε, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, κυρίων αὐτῶν. 28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἐκριζωθήσεται. 14 Ἄφετε αὐτούς· δόδηγοί Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ εἰσὶ τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν πίστις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις, Καὶ ίάθῃ ἡ δόδηγη, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. Θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 29 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἤλθε παρὰ Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. 16 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβάς Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. 30 Καὶ προσῆλθον ἀσύνετοί ἔστε; 17 Οὕπω νοεῖτε ὅτι πᾶν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἔαυτῶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐτέρους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ ἐκβάλλεται; 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, αὐτούς· 31 ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, κάκείνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 19 Ἐκ βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ. Ψευδομαρτυρίᾳ, βλασφημίᾳ· 20 ταῦτα ἔστι 32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 21 ὄχλον, ὅτι ἡδη ἡμέρας τρεῖς προσιμένουσί Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. 22 Καὶ ἴδού, αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐν τῇ ὁδῷ. 33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα, μαθητὰι αὐτοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι Ἐλέησόν με, Κύριε, νίε Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; μου κακῶς δαιμονίζεται. 23 Ὁ δὲ οὐκ 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά, καὶ ὀλίγα ἱθύδια. μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρώτων αὐτόν, λέγοντες, 35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν. τὴν γῆν· 36 καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους

καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε, περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων; **12** μαθηταὶ τῷ ὅχλῳ. **37** Καὶ ἔφαγον πάντες Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἥραν τὸ περισσεῦον τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν κλασμάτων, ἐπτὰ σπυρίδας πλήρεις. τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. **13**

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἡσαν τετρακισχίλιοι Ἐλθών δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας

ἀνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **39** τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,

Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, πλοῖον, καὶ ἥλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά. τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; **14** Οἱ δὲ εἶπον,

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἀλλοι

Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν δὲ Ἡλίαν· ἔτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἔνα τῶν

αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι προφητῶν. **15** Λέγει αὐτοῖς, ‘Υμεῖς δὲ τίνα

αὐτοῖς. **2** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, με λέγετε εἶναι; **16** Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων

Πέτρος εἶπε, Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ νιὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. **17** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς

εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ’

ὅ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **18** Κάγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἰ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ

τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

(Hadēs g86) **19** Καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὁ ἐὰν δίησῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν

τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἔστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. **21** Ἀπὸ τότε ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ

οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. **22** Καὶ

οὐδὲ τοὺς ἐπτὰ τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἥρξατο

σπυρίδας ἐλάβετε; **11** Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, Ἰλεώς σοι, Κύριε-

οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. 23 Ὁ δὲ στραφεὶς ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἴδού, φωνὴ ἐκ τῆς εἰπε τῷ Πέτρῳ, Ὅπαγε ὁπίσω μου, Σατανᾶ, νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἔστιν ὁ νίος μου ὁ σκάνδαλόν μου εἰ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ 6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἐπεσον ἐπὶ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Θέλει ὁπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω 7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν ἔαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. 8 ἀκολουθείτω μοι. 25 Ὡς γάρ ἂν θέλῃ τὴν Ἐπάραντες δὲ τὸν ὁφθαλμοὺς αὐτῶν, ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· δος οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν 9 Καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν· 26 τί γάρ ὡφελεῖται ὅρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἔως οὗ ὁ νίὸς τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; "Η τί δώσει τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. 10 ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Μέλλει γάρ ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; 11 Ὁ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἡλίας κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. 28 Ἄμην λέγω ὑμῖν, μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει εἰσὶ τινες τῶν ὥδε ἐστῶτες, οἵτινες οὐ μὴ πάντα· 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἥδη γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν ἴδωσι τὸν νιόν ἥλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ' τοῦ ἀνθρώπου ἔρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἥτελησαν· οὕτω αὐτοῦ.

καὶ ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. 13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς, 14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτῷ 15 καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν νιόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γάρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὄδωρ. 16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἥδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἔως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὥδε. 18 Καὶ ἐπετίμησεν

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἔξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ἵδιαν. 2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. 3 Καὶ ἴδού, ὥφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. 4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὥδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ μίαν Ἡλία. 5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἴδού, νεφέλη φωτεινὴ

αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ 2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν, 3 καὶ εἶπεν, ὥρας ἐκείνης. 19 Τότε προσελθόντες οἱ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ᾧδιαν εἶπον, Διὰ τί γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; 20 Ὁ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 Ὅστις οὖν δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε οὗτός εστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ οὐρανῶν. 5 Καὶ ὅς ἐὰν δέξηται παιδίον δρει τούτῳ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. 21 δέχεται· 6 ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. 22 Ἀναστρεφομένων συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, 23 καὶ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἐγερθῆσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναούμ, ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον, Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; 25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ (αιδοῖς g166) 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ τέλη ἢ κῆνσον; Ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν τῶν ἀλλοτρίων; 26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna "Αρα γε ἐλεύθεροί είσιν οἱ υἱοί. 27 Ἰνα g1067) 10 Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰς τὴν θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς ἀναβάντα πρῶτον ἰχθύν ἄρον· καὶ ἀνοίξας βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 11 Ἡλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ λαβῶν δός αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἐκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ δρη

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; **13** Καὶ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ δῖτι χαίρει ἐπ’ αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. **26** Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, **14** Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν λέγων, Κύριε, μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πάντα σοι ἀποδώσω. **27** Σπλαγχνισθεὶς δὲ ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων. **15** Ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἔλεγχον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. **28** Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν Ὁέν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν ἔνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν σου· **16** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ αὐτῷ ἐκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας σοῦ ἔτι ἔνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος μοι ὅ τι μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· **17** ἐὰν ὀφείλεις. **29** Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν, ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω λέγων, Μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ὥσπερ ὁ ἔθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. **18** ἀποδώσω σοι. **30** Ὁ δὲ οὐκ ἥθελεν, ἀλλ’ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δίστητε ἐπὶ τῆς ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ὡς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα οὖν ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. **31** Ἰδόντες δὲ οἱ ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν ἐν τῷ οὐρανῷ. **19** Πάλιν λέγω ὑμῖν ὅτι σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσασιν ἐπὶ τῆς γῆς κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα. **32** περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν ἐν οὐρανοῖς. **20** Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν παρεκάλεσάς με· **33** οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι μέσω αὐτῶν. **21** Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἡλέησα; Πέτρος εἶπε, Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς **34** Καὶ ὅργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ὁέως αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ὡς οὖν ἀποδῷ πᾶν ἐπτάκις; **22** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. **35** Οὕτω καὶ ὁ πατήρ σοι ὥστε ἐπτάκις, ἀλλ’ ὥστε ἐβδομηκοντάκις μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἐπτά. **23** Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία ἀφῆτε ἔκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν. ἥθελησε συνάραι λόγον μετὰ τῶν δούλων **19** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ. **24** Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἥλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς ταλάντων. **25** Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ Ιουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. **2** Καὶ

ήκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 3 Καὶ προσῆλθον κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός τῶν γὰρ αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν, τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ λέγοντες αὐτῷ, Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ 15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἀπολῦσαι τὴν γυναικαν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ἐκεῖθεν. 16 Καὶ ἵδού, εἷς προσελθὼν εἶπεν αἰτίαν; 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ ἴνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; (αἰōnios g166) 17 θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, 5 καὶ εἶπεν, Ἔνεκεν Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; τούτου καταλείψει ἀνθρωπὸς τὸν πατέρα Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εῖς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα ἐντολάς. 18 Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς μίαν; 6 Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. εἶπε, Τὸ Οὐ φονεύσεις; οὐ μοιχεύσεις; οὐ “Ο οὗν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἀνθρωπὸς μὴ κλέψεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις· 19 τίμα τὸν χωριζέτω. 7 Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὕν Μωσῆς πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καί, ἀγαπήσεις ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, τὸν πλησίον σου ως σεαυτόν. 20 Λέγει αὐτῷ καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; 8 Λέγει αὐτοῖς ὅτι ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; 21 Ἐφη ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναικας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω. 9 Λέγω ὑπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς δὲ ὑμῖν ὅτι δὲ ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναικα πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. 22 Ἀκούσας δὲ ὁ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· γαμήσας μοιχᾶται. 10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς μαθηταὶ αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία εἴπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἄμην λέγω τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται συμφέρει γαμῆσαι. 11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 24 Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι οἵ δέδοται. 12 Εἰσὶ γὰρ εὔνοῦχοι, οἵτινες κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ ἡ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσιν εὔνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ εἰσελθεῖν. 25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὔνοῦχοι, οἵτινες αὐτοῦ ἔξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες, εὐνούχισαν ἔαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; 26 Ἐμβλέψας δὲ οὐρανῶν· Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις 13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δυνατά ἐστι. 27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα

καὶ ἡκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ὑμῖν; ἔως τῶν πρώτων. 9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ 28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαφον ἀνὰ δηνάριον. ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, 10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαφον καὶ αὐτοὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, ἀνὰ δηνάριον. 11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, 12 λέγοντες ὅτι κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ 29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἵσους ὑμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. 13 ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ ὄντος ἐποίησας· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν, Ἐταῖρε, μου, ἔκατον ταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς αἰώνιον κληρονομήσει. (aiōnios g166) 30 μοι; 14 Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγεῖ· θέλω δὲ Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ τούτῳ τῷ ἔσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. 15 ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὁμοία γάρ ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἔξηλθεν ἄμα πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἔξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἔστωτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. 4 Κάκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν. 5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἔξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. 6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔξελθών, εὗρεν ἄλλους ἔστωτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὡδε ἔστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοῖ; 7 Λέγουσιν αὐτῷ, Ὄτι οὐδέλες ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. 8 Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἔσχάτων

"Η οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; Εἰ δὲ ὁ φθαλαμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; 16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἴδιαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, 18 Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, 19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. 20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσα τι παρ' αὐτοῦ. 21 Οἱ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, Εἴπε ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω

πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ, Δυνάμεθα. μαθητάς, 2 λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε εἰς 23 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι εὑρήσετε ὅνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' βαπτισθήσεοθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. 3 Καὶ ἐάν τις μου καὶ ἔξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτῶν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἵς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς, πατρός μου. 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα 4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. 25 τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς εἶπεν, Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἔθνῶν σου ἔρχεται· σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι ἐπὶ ὅνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. 6 κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 26 Οὐχ οὕτω δὲ Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ’ ὃς ἔὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, 7 γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος· 27 καὶ ὃς ἡγαγον τὴν ὅνον καὶ τὸν πῶλον· καὶ ἔὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἴμάτια αὐτῶν, δοῦλος· 28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν. 8 Ὁ δὲ οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἐαυτῶν τὰ ἴμάτια καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἐν τῇ ὅδῷ ἀλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους πολλῶν. 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔστρωννυον ἐν Ἱεριχώ, ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. τῇ ὅδῷ. 9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες 30 Καὶ ἰδού, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, τὴν ὅδον, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἔκραξαν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν υἱὸς Δαβίδ. 31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν τοῖς ὑψίστοις. 10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, ἔκραζον, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, λέγουσα, Τίς ἔστιν οὗτος; 11 Οἱ δὲ ὄχλοι υἱὸς Δαβίδ. 32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔλεγον, Οὗτός ἔστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, αὐτούς, καὶ εἶπε, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας. 12 Καὶ 33 Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ἡμῶν οἱ ὁφθαλμοί. 34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὁφθαλμοί, τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ. καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκός ἦλθον εἰς Βηθφαγὴν πρὸς τὸ ὅρος τῶν μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ

αὐτὸν ἐποιήσατε σπίλαιον ληστῶν. 14 Καὶ πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. 15 Ἰδόντες δὲ Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 26 Ἐὰν δὲ ἂ ἐποίησε, καὶ τοὺς παιδας κράζοντας ἐν τῷ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν Ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ νιῷ Δαβίδ, ὅχλον· πάντες γάρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὃς ἡγανάκτησαν, 16 καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀκούεις τί προφήτην. 27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, εἶπον, Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός, Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; ποιῶ. 28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρωπος εἶχε 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε, πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὔλισθη ἐκεῖ. Τέκνον, ὑπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ 18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἀμπελῶνί μου. 29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ ἐπείνασε. 19 Καὶ ἴδων συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς θέλων ὕστερον δὲ μεταμεληθείς, ἀπῆλθε. 30 ὁδοῦ, ἥλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἔγώ, κύριε· καὶ αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς οὐκ ἀπῆλθε. 31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ, συκῆ. (aiōn g165) 20 Καὶ ἴδοντες οἱ μαθηταὶ Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἄμὴν ἐθαύμασαν, λέγοντες, Πῶς παραχρῆμα λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐξηράνθη ἡ συκῆ; 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἄμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν Θεοῦ. 32 Ἡλθε γάρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον ἐν ὁδῷ δικαιοισύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἀν τῷ ὅρει αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι τούτῳ εἴπητε, Ἀρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἴδοντες οὐ θάλασσαν, γενήσεται. 22 Καὶ πάντα ὅσα μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ἄν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, 33 Ἀλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἀνθρωπός λήψεσθε. 23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν Ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὥκοδόμησε λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ Καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἔξουσίαν ταύτην; ἀπεδήμησεν. 34 Ὁτε δὲ ἥγγισεν ὁ καιρὸς 24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἔνα, δὸν ἐὰν πρὸς τοὺς γεωργούς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς εἴπητε μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ αὐτοῦ. 35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς ταῦτα ποιῶ. 25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου δούλους αὐτοῦ, δὸν μὲν ἔδειραν, δὸν δὲ

ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. **36** Πάλιν νίῳ αὐτοῦ· **3** καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. γάμους, καὶ οὐκ ἥθελον ἐλθεῖν. **4** Πάλιν **37** "Υστερὸν δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, Εἴπατε τὸν νιὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τοῖς κεκλημένοις. Ἰδού, τὸ ἄριστόν μου τὸν νιὸν μου. **38** Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τὸν νιὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, γάμους. **50** Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃ μὲν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν **39** Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** Ὄταν δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί **7** Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὡργίσθη, καὶ ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; **41** Λέγουσιν πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις ἐνέπρησε. **8** Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **42** Λέγει οὐκ ἥσαν ἄξιοι. **9** Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ δσους ἀν ταῖς γραφαῖς, Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν εὔρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **10** οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο ὁδοὺς συνήγαγον πάντας δσους εὔρον, αὐτῇ, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν δόφθαλμοῖς πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ἡμῶν; **43** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ὁ γάμος ἀνακειμένων. **11** Εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς εἰδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον αὐτῇς. **44** Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταῖρε, συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἀν πέσῃ, λικμήσει πῶς εἰσῆλθες ὥδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; αὐτόν. **45** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Ὁ δὲ ἐφιμώθη. **13** Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν τοῖς διακόνοις, Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. **46** Καὶ ζητοῦντες χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, σκότος τὸ ἔξωτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδῶντων. **14** Πολλοὶ **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν γάρ εἰσι κλητοί, διλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων, Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον **2** Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ **16** Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς

αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος, **32** Ἐγώ εἰμι ὁ Διδάσκαλε, οὕδαμεν δτὶ ἀληθῆς εἶ, καὶ τὴν Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ 'Ιακώβ; Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, μέλει σοι περὶ οὐδενός οὐ γάρ βλέπεις εἰς ἀλλὰ ζώντων. **33** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι πρόσωπον ἀνθρώπων. **17** Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί ἔξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **34** Οἱ δὲ σοι δοκεῖ; "Εξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες δτὶ ἐφίμωσε τοὺς ἥ οὗ; **18** Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. αὐτῶν εἶπε, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; **19** **35** Καὶ ἐπηρώτησεν εῖς ἔξ αὐτῶν νομικός, Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων, **36** Διδάσκαλε, δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** Καὶ ποίᾳ ἐντολὴ μεγάλῃ ἐν τῷ νόμῳ; **37** Οἱ δὲ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἄγαπήσεις Κύριον τὸν ἐπιγραφή; **21** Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Θεόν σου, ἐν δλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν δλῃ Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν δλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. **22** **38** Αὕτη ἔστι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες **39** Δευτέρα δὲ ὄμοια αὐτῇ, Ἄγαπήσεις τὸν αὐτὸν ἀπῆλθον. **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλησίον σου ώς σεαυτόν. **40** Ἐν ταύταις προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, προφῆται κρέμανται. **41** Συνηγμένων δὲ **24** λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, Ἐάν τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύει Ἰησοῦς, **42** λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ὃ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Χριστοῦ; Τίνος υἱός ἔστι; Λέγουσιν αὐτῷ, ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **25** Τοῦ Δαβίδ. **43** Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαβὶδ Ἡσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων, πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων **44** Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ σπέρματα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ἀδελφῷ αὐτοῦ. **26** Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **45** Εἰ οὖν Δαβὶδ καὶ ὁ τρίτος, ἔως τῶν ἐπτά. **27** Ὅστερον καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι; δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. **28** Ἐν τῇ **46** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνή; λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς Πάντες γάρ ἔσχον αὐτήν. **29** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι, Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. **30** Ἐν γάρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ώς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. **31** Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρῆθὲν ὑμῖν

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, **2** λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **3** πάντα οὖν δσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε,

λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. 4 Δεσμεύουσι ὑμῶν. (**Geenna g1067**) 16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, τυφλοί, οἱ λέγοντες, "Ος ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὕμους τῶν ναῷ, οὐδέν ἔστιν· δὲς δὲς ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. 17 Μωροὶ καὶ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. 5 Πάντα δὲ τὰ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἔστιν, δὲ χρυσός, ἢ ὁ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; 18 Καί, "Ος ἐὰν ἀνθρώποις πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια ὄμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἔστιν· δὲς αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα δὲς ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, τῶν ἴματίων αὐτῶν· 6 φιλοῦσί τε τὴν ὀφείλει. 19 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μείζον, πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστηρίον τὸ ἀγιάζον τὸ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, 7 δῶρον; 20 Ὁ οὖν ὄμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ὅμνυει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, αὐτοῦ· 21 καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ ναῷ ὅμνυει Ῥαββί· 8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἰς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν· 22 γάρ ἔστιν ὑμῶν δὲ καθηγητής, δὲ χριστός· 9 Καὶ πατέρα τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γάρ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ ἔστιν δὲ πατήρ ὑμῶν, δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, δὲτι ἀποδεκατοῦτε τὸ 10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γάρ ὑμῶν ἡδύσομον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ἔστιν δὲ καθηγητής, δὲ χριστός. 11 Ὁ δὲ καὶ ἀφίκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. 12 κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· ἔδει ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. 24 Οδηγοὶ καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται. τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν 13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, δὲ κάμηλον καταπίνοντες. 25 Οὐαὶ ὑμῖν, ὑποκριταί, δὲτι κλείετε τὴν βασιλείαν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, δὲτι τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἔξ εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. 14 Οὐαὶ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. 26 Φαρισαῖε τυφλέ, ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου δὲτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο αὐτῶν καθαρόν. 27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς λήψεσθε περισσότερον κρίμα. 15 Οὐαὶ ὑμῖν, καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, δὲτι παρομοιάζετε γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, δὲτι τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν χηρὰν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ποιῆσαι ἔνα προσήλυτον, καὶ δταν γένηται, δστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. 28 ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον Οὗτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς

ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε **24** Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. **29** Οὐαὶ ὑμῖν, τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, ἵεροῦ. **2** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, **30** βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, καὶ λέγετε, Εἴ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν οὐ μὴ ἀφεθῇ ὥδε λίθος ἐπὶ λίθον, δος οὐ πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἀν ἡμεν κοινωνοὶ μὴ καταλυθήσεται. **3** Καθημένου δὲ αὐτοῦ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. **31** ἐπὶ τοῦ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον "Ωστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἴδιαν, λέγοντες, Εἰπὲ τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας· **32** καὶ ὑμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας ὑμῶν. **33** Ὁφεις, γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς τοῦ αἰῶνος; (*αἱσθ g165*) **4** Καὶ ἀποκριθεὶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μή τις (*Geenna g1067*) **34** Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἐγὼ ὑμᾶς πλανήση. **5** Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, λέγοντες, Ἔγώ εἰμι καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. **6** καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ ἀκοὰς πολέμων· ὅρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ πόλεως εἰς πόλιν· **35** ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὕπω ἐστὶ τὸ πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς τέλος. **7** Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος "Ἄβελ τοῦ δικαίου ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ τόπους. **8** Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὡδίνων. **9** Θυσιαστηρίου. **36** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. **37** ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς **10** Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἡθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, δὸν ἀλλήλους. **11** Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται τρόπον ἐπισυνάγει ὅρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡθελήσατε. **38** **12** Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, Ἰδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· **13** ὁ δὲ **39** λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. **14** ἔως ἀν εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον ἐν ὄνόματι Κυρίου.

τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει

τὸ τέλος. 15 Ὄταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ νίοῦ τοῦ τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρόθεν διὰ Δανιὴλ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται τοῦ προφήτου, ἐστῶς ἐν τόπῳ ἀγίῳ — ὁ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὅψονται τὸν ἀναγινώσκων νοείτω — 16 τότε οἱ ἐν τῇ νίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὅρη· 17 ὁ ἐπὶ νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως τοῦ δώματος μὴ καταβαίνετω ἄραι τι ἐκ καὶ δόξης πολλῆς. 31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς τῆς οἰκίας αὐτοῦ· 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μὴ ἐπιστρεψάτω ὅπιστα ἄραι τὰ ἴματα μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ. 19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἑκείναις ταῖς οὐρανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν. 32 Ἀπὸ δὲ ἡμέραις. 20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ. Ἡδη δὲ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ 21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οὕτα φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἔως τοῦ τὸ θέρος· 33 οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε νῦν, οὐδὲ οὐ μὴ γένηται. 22 Καὶ εἰ μὴ πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐκοιλοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἑκεῖναι, οὐκ ἀν θύραις. 34 Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἡ γενεὰ αὕτη, ἔως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἑκεῖναι. 23 Τότε 35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ ἔάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδού, ὥδε ὁ Χριστός, δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. 36 Περὶ δὲ ἡ ὥδε, μὴ πιστεύσητε. 24 Ἐγερθήσονται τῆς ἡμέρας ἑκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ οἵδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε ὁ πατήρ μου μόνος. 37 Ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς, τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ 25 Ἰδού, προείρηκα ὑμῖν. 26 Ἐὰν οὖν νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 38 Ὡσπερ γὰρ ἦσαν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδού, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστι, ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μὴ ἔξελθητε· Ἰδού, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ πιστεύσητε. 27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἣς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε ἔξερχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἔως εἰς τὴν κιβωτόν, 39 καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἔως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἥρεν ἅπαντας, νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ἦ οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ νίοῦ τοῦ τὸ πτῶμα, ἑκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. 29 ἀνθρώπου. 40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἑκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ ἀφίεται. 41 Δύο ἀλίθουσαι ἐν τῷ μύλωνι σελίγη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. 42 ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἰδατε ποίᾳ ὥρᾳ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 30 ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 43 Ἐκεῖνο δὲ

γινώσκετε, ὅτι εὶς ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ Τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. **8** ἄν, καὶ οὐκ ἀν εἰασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, Δότε αὐτοῦ. **44** Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἔτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ νίδος τοῦ ἡμῶν σφέννυνται. **9** Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ ἀνθρώπους ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. **10** τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἥλθεν **46** Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ **47** Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς θύρα. **11** Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. **48** παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἡμῖν. **12** Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἄμην λέγω καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. **13** Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι **49** καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων, ἥ ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. **14** Ὡσπερ **50** ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν γὰρ ἀνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἡμέραν ἥ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἥ οὐ ιδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ γινώσκει, **51** καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **15** καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· τάλαντα, ὥδε δύο, ὥδε ἔν, ἐκάστω κατὰ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν τὴν ιδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. ὁδόντων.

25 Τότε ὅμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἄπαντας τοῦ νυμφίου. **2** Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί, **3** Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἐσαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἐσαυτῶν ἔλαιον. **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. **5** Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, ἵδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἔξερχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. **7** **16** Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. **17** Ὁσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. **18** Ο δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. **19** Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. **20** Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἵδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. **21** Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὗ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ

ολίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· **34** Τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **22** αὐτοῦ, Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός Προσελθών δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τίδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ’ αὐτοῖς. **35** Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατε μοι φαγεῖν· **23** Ἐφη αὐτῷ ὃ κύριος αὐτοῦ, Εὗ, δοῦλε ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατε με· ξένος ἦμην, καὶ ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὅλην ἡς πιστός, ἐπὶ συνηγάγετε με· **36** γυμνός, καὶ περιεβάλετέ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθε με· ἐν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **24** Προσελθών φυλακῇ ἦμην, καὶ ἥλθετε πρός με. **37** Τότε δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε, ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἴς ἀνθρωπος, Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα, καὶ θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ἐθρέψαμεν; Ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; **38** ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· **25** καὶ φοβηθείς, Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἀπελθών ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ Ἡ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν; **39** Πότε δέ σε γῆς ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. **26** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἥλθομεν κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε πρός σε; **40** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς καὶ ὀκνηρέ, ἢδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔρει αὐτοῖς, Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου **27** ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. **41** Τότε ἔρει τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἄν καὶ τοῖς ἔξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ, τὸ ἐμὸν σὸν τόκω. **28** Ἀρατε οὖν ἀπ’ αὐτοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς τάλαντα. **29** Τῷ γάρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) **42** Ἐπείνασα καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατε μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ δὲ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. **30** Καὶ τὸν καὶ οὐκ ἐποτίσατε με· **43** ξένος ἦμην, καὶ οὐ ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος συνηγάγετε με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ τὸ ἔξωτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ με· ἀσθενῆς, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **31** Ὁταν δὲ ἔλθῃ ἐπεσκέψασθε με. **44** Τότε ἀποκριθήσονται ὁ οὐδὲς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ, εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, **32** γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα διηκονήσαμέν σοι; **45** Τότε ἀποκριθήσεται τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, αὐτοῖς, λέγων, Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ὕσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, τῶν ἐρίφων· **33** καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. **46** Καὶ ἀπελεύσονται ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἔξ εὐωνύμων.

οῦτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια, **16** καὶ ἀπὸ τότε ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166)

ἀζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. **17**

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ, Ποῦ μαθηταῖς αὐτοῦ, **2** Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο θέλεις ἔτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ νίδος τοῦ **18** Ο δὲ εἶπεν, ‘Υπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ, ‘Ο διδάσκαλος **3** Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λέγει, ‘Ο καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου **19** Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν Καϊάφα, **4** καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. Ιησοῦν κρατήσωσι δόλῳ καὶ ἀποκτείνωσιν. **20** Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν **5** Ἐλεγον δέ, Μή ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ δώδεκα. **21** Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. **6** Τοῦ δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει **7** Ιησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ με. **22** Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἥρξαντο Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, **8** προσῆλθεν αὐτῷ λέγειν αὐτῷ ἔκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγώ εἰμι, γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, Κύριε; **23** Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ‘Ο ἐμβάψας καὶ κατέχειν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός ἀνακειμένου. **9** Ιδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ με παραδώσει. **24** Ο μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἡγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ ἀπώλεια αὕτη; **10** Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, οὐαὶ ἀπώλεια αὕτη; **11** Πάντοτε γὰρ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὐ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ πτωχοῖς. **12** Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, οὐαὶ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. **13** Πάντοτε γὰρ τοῦς πτωχοὺς ἔχετε μεθ’ ἔαυτῶν, ἐμὲ δὲ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ παρέχετε τῇ γυναικὶ; ‘Ἐργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. **14** Πάντοτε γὰρ τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. **15** Αμὴν λέγω ὑμῖν, ὃπου ἔλαβεν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ δὲ τῷ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν λεγόμενος ‘Ιούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, **16** εἶπε, Τί θέλετε μοι δοῦναι, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν λεγόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. **17** Λέγω ἀρχιερεῖς, **18** εἶπεν εἰς τὸν δέ υμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ’ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννημάτος τῆς ἀμπέλου, ἔως τῆς καγγὼ ύμιν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἐστησαν

ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸν πίνω μεθ' ὑμῶν πρόθυμον, ή δὲ σὰρξ ἀσθενῆς. **42** Πάλιν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. **30** ἐκ δευτέρου ἀπελθών προσηύξατο, λέγων, Καὶ ὑμνήσαντες ἔξηλθον εἰς τὸ ὅρος τῶν Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον Ἐλαιῶν. **31** Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸν πίω, Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν γενηθήτῳ τὸ θέλημά σου. **43** Καὶ ἐλθὼν τῇ νυκτὶ ταύτῃ γέγραπται γάρ, Πατάξω τὸν εὐρύσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἥσαν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα γὰρ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ βεβαρημένοι. **44** Καὶ τῆς ποιμνῆς. **32** Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπελθών πάλιν προσηύξατο με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **33** ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἶπών. **45** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἴ τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. **34** Ἐφη αὐτῷ καὶ ἀναπαύεσθε. Ἰδού, ἥγγικεν ἡ ὥρα, ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **46** Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. ἀπαρνήσῃ με. **35** Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἥγγικεν ὁ παραδιδούς με. **47** Καὶ Κἀν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἵδού, Ἰούδας, εἰς σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ τῶν δώδεκα, ἥλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ὅχλος μαθηταὶ εἰπον. **36** Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. **48** καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθίσατε αὐτοῦ, Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἔως οὗ ἀπελθών προσεύχωμαι ἐκεῖ. **37** σημεῖον, λέγων, “Ον ἀν φιλήσω, αὐτός Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. **49** Καὶ εὐθέως υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἥρξατο λυπεῖσθαι καὶ προσελθών τῷ Ἰησοῦ εἶπε, Χαῖρε, ράββι· ἀδημονεῖν. **38** Τότε λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **50** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστιν ἡ ψυχή μου ἔως θανάτου· μείνατε εἶπεν αὐτῷ, Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; Τότε ὥδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. **39** Καὶ προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ προελθών μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. **51** αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων, Πάτερ Καὶ ἵδού, εῖς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. **40** Καὶ ἔρχεται ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὡτίον. **52** Τότε λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρύσκει αὐτοὺς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστρεψόν σου τὴν καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Οὗτως μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' γάρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἐμοῦ; **41** Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα ἀπολοῦνται. **53** Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ

παραστήσει μοι πλείους ἡ δώδεκα λεγεῶνας ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴματια αὐτοῦ, ἀγγέλων; 54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε τί ἔτι χρείαν γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; 55 Ἐν ἔχομεν μαρτύρων; Ἰδε, νῦν ἡκούσατε τὴν ἐκείνη τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, βλασφημίαν αὐτοῦ. 56 Τί νῦν δοκεῖ; Οἱ δὲ Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν ἀποκριθέντες εἶπον, Ἐνοχος θανάτου ἐστί. καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν 67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, ἰερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. 58 Τοῦτο 68 λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ. δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; 69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. 70 Οἱ δὲ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἡσθα μετὰ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Γαλιλαίου. 71 Ὁ δὲ ἡρνήσατο Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς ἔμπροσθεν πάντων, λέγων, Οὐκ οἶδα τί καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 72 Οἱ δὲ λέγεις. 73 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν Πέτρος ἡκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, πυλῶνα, εἰδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν τοῖς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἵδεν Ναζωραίου. 74 Καὶ πάλιν ἡρνήσατο μεθ' τὸ τέλος. 75 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. 76 Μετὰ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἔζήτουν μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ αὐτὸν θανάτωσαίν, 77 καὶ οὐχ εῦρον. Καὶ καὶ γάρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. 78 πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, Τότε ἥρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν οὐχ εῦρον. 79 Ὅστερον δὲ προσελθόντες ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως δύο ψευδομάρτυρες εἶπον, Οὗτος ἔφη, ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 80 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. 81 Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. ἀποκρίνῃ; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

27 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον 82 ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Ιησοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὡστε θανατῶσαι αὐτόν. 2 καὶ δήσαντες δὸς Χριστός, ὃ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 83 Λέγει αὐτῷ ὁ αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ἰησοῦς, Σὺ εἶπας. Πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἅρτι ποντίων Πιλάτω τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε δψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἱδών Ιούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 84 Τότε τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς

πρεσβυτέροις, 4 λέγων, "Ημαρτον παραδοὺς σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γάρ αἴμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. δψει. 5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. 6 Οἱ ἔπεισαν τοὺς ὅχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμῶν εἶπεν αὐτοῖς, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7 Συμβούλιον δὲ Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν. 22 Λέγει αὐτοῖς τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. 8 Διὸ ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος, ἔως λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες, τῆς σήμερον. 9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν Σταυρωθήτω. 23 Ὁ δὲ ἡγεμῶν ἔφη, Τί γάρ διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν λέγοντες, Σταυρωθήτω. 24 Ἰδὼν δὲ ὁ τιμὴν τοῦ τετιμημένου, δν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὡφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον υἱῶν Ἰσραὴλ· 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὅχλου, λέγων, Κύριος. 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἀθῷος εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμῶν, τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Σὺ λέγεις. 12 τὰ τέκνα ἡμῶν. 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ ἀπεκρίνατο. 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον 14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ἐπ' αὐτὸν δῆλην τὴν σπεῖραν· 28 καὶ ῥῆμα, ὃστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμῶν ἀπολύειν χλαμύδα κοκκίνην. 29 Καὶ πλέξαντες ἔνα τῷ ὅχλῳ δέσμιον, δν ἥθελον. 16 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν Βαραββᾶν. 17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τίνα θέλετε αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε, ὁ ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἦ Ἰησοῦν τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 30 καὶ ἐμπτύσαντες λεγόμενον Χριστόν; 18 Ἡιδει γάρ ὅτι διὰ εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19 Καθημένου ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 Καὶ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδέν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ

ίματια αύτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐννάτης. **46** Περὶ τὸ σταυρῶσαι. **32** Ἐξερχόμενοι δὲ εῦρον δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὃνόματι Σίμωνα· φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ὡλί, Ὡλί, λαμὰ τοῦτον ἡγάρευσαν ἵνα ἅρῃ τὸν σταυρὸν σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, αύτοῦ. **33** Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; **47** Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ Γολγοθᾶ, ὃς ἔστι λεγόμενος Κρανίου ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ὡλίαν Τόπος, **34** ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὅξος μετὰ φωνεῖ οὗτος. **48** Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκέτι ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας ἦθελε πιεῖν. **35** Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, τε ὅξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν διεμερίσαντο τὰ ἴματια αύτοῦ, βάλλοντες αὐτόν. **49** Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ὅφες, ἕδωμεν κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρήθεν ὑπὸ εἰς ἔρχεται Ὡλίας σώσων αὐτόν. **50** Οἱ δὲ τοῦ προφήτου, Διεμερίσαντο τὰ ἴματια Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν τὸ πνεῦμα. **51** Καὶ ἰδού, τὸ καταπέτασμα τοῦ μου ἔβαλον κλῆρον. **36** Καὶ καθήμενοι ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἔως κάτω· ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. **37** Καὶ ἐπέθηκαν καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αύτοῦ τὴν αἵτιαν **52** καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψχθησαν· καὶ πολλὰ αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἡγέρθη· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **38** Τότε **53** καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἔξ εὐωνύμων. **39** Οἱ πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. **54** Οἱ δὲ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, **40** καὶ τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ λέγοντες, Ὅ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· Ἀληθῶς Θεοῦ νίδος ἦν οὗτος. **55** Ἡσαν εἰ νίδος εἴ τοῦ Θεοῦ, καταβῆθι ἀπὸ τοῦ δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν σταυροῦ. **41** Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἥκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ, πρεσβυτέρων ἔλεγον, **42** Ἀλλους ἔσωσεν, **56** ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ βασιλεὺς Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. **57** σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. **43** Ὁψίας δὲ γενομένης, ἥλθεν ἄνθρωπος Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ρύσασθω νῦν πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ δὲς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· **58** εἰμι νίος. **44** Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ οἱ οὗτος προσελθών τῷ Πιλάτῳ, ἥτήσατο συσταυρωθέντες αὐτῷ ὡνείδιζον αὐτῷ. τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος **45** Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. **59** Καὶ

λαβών τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ ὥδε ἡγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἵδετε σινδόνι καθαρᾶ, **60** καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ τὸν ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. **7** Καὶ ταχὺ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, δὲ ἐλατόμησεν ἐν πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ὅτι Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδού, τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. **61** Ἡν προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἔκει αὐτὸν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη ὁψεοθε· ἰδού, εἴπον ὑμῖν. **8** Καὶ ἐξελθοῦσαι Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ **62** Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. **9** Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, **63** λέγοντες, ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδού, ὁ Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. εἴπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ **64** Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. **10** ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτόν, καὶ ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου εἴπωσι τῷ λαῷ, Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκει με καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς ὁψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού, πρώτης. **65** Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἐχετε τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἄπαντα οἴδατε. **66** Οἱ δὲ πορευθέντες ἤσφαλίσαντο τὰ γενόμενα. **12** Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ πρεσβυτέρων, συμβούλιον τε λαβόντες, τῆς κουστωδίας.

ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

13 λέγοντες, Εἴπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. **14** Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. **15** Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ιουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. **17** Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. **18** Καὶ προσελθών ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

28 Ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ

εἰς μίαν σαββάτων, ἥλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2** Καὶ ἰδού, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γάρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθών ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἡν δὲ ἡ ἴδεα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιών. **4**

Ἄπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὥσει νεκροί. **5** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἴπε ταῖς γυναιξὶ, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οὕδα γάρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἔσταυρωμένον ζητεῖτε. **6** Οὐκ ἔστιν

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἴδού, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος. Ἀμήν. (*aiōn g165*)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, σιοῦ τοῦ Θεοῦ. **2** Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, Ἰδού, ἔγω ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς διὰ Πεπλήρωται ὁ καιρός, καὶ ἥγγικεν κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἑρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἑρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἔξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. **6** Ἡν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυξσε, λέγων, Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὐδὲν εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἔγω μὲν ἐβαπτίσα ύμᾶς ἐν ὅνδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ύμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ. **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἥλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. **10** Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὅνδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ πνεῦμα ὃσει περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ νίος μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἑρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **15** καὶ λέγων τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς διὰ Πεπλήρωται ὁ καιρός, καὶ ἥγγικεν κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. **16** Η βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **17** Περιπατῶν τὴν ὁδὸν Θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε παρὰ τὴν Θαλάσσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· ησαν γὰρ ἀλιεῖς. **18** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ιησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς Ιάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. **19** Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. **20** Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθών εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε. **22** Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἀνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε, **24** λέγων, Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἡλθες ἀπολέσαι ὑμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ

αύτοῦ. 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε 41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθείς, ἐκτείνας συζητεῖν πρὸς αὐτούς, λέγοντας, Τί ἔστι τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι Θέλω, καθαρίσθητι. 42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ κατ’ ἔξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν ἐκαθαρίσθη. 43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, αὐτῷ; 28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εὐθέως ἔξεβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει αὐτῷ, εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Ὁρα μηδενὶ μηδὲν εἴπης· ἀλλ’ ὑπαγε, Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἵερεῖ, καὶ προσένεγκε ἥλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἢ προσέταξε μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 45 Ὁ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, ἔξελθὼν ἥρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· 31 διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν καὶ προσελθὼν ἥγειρεν αὐτήν, κρατήσας δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν δ ἀλλ’ ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἥρχοντο πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. 32 πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Οψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζόμενους· 33 καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. 34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔξεβαλε, καὶ οὐκ ἥφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἥδεισαν αὐτόν. 35 Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἔξηλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκει προσηγένετο. 36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ· 37 καὶ εὑρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες ζητοῦσί σε. 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀγωμεν εἰς τὰς ἔχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κάκει κηρύξω εἰς τοῦτο γάρ ἔξελιγλυθα. 39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

2 Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι’ ἡμερῶν· καὶ ἥκούσθη ὅτι εἰς οἶκον ἔστι. 2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἔξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον ἐφ’ ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 Ιδών δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. 6 Ἡσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθίμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εῖς, ὁ Θεός; 8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἴπεν αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς

καρδίαις ύμῶν; 9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; 10 Καὶ εἶπεν εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μή δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, Ἐγειραι, καὶ ἄρόν σου νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει; 11 Ἰνα ἐστι, νηστεύειν; Ὁσον χρόνον μεθ' ἔαυτῶν δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν· ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτίας 12 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' — λέγει τῷ παραλυτικῷ — 13 Σοὶ λέγω, αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 14 Καὶ οὐδεὶς καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου. 15 Καὶ ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἡγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἴματίω παλαιῶ εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα ἔξηλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἔξιστασθαι αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας σχύσια γίνεται. 16 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον ὅτι Οὐδέποτε οὕτως εἰδομεν. 17 Καὶ νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς εἰ δὲ μή, ῥήσει ἔξηλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος πᾶς ὁ δόχλος ἥρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ ἐδίδασκεν αὐτούς. 18 Καὶ παράγων εἶδε οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς βλητέον. 19 Λευτὸν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἥρξαντο μοι. Καὶ ἀναστὰς ἥκολούθησεν αὐτῷ. 20 Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διόδον ποιεῖν τίλλοντες Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τοὺς στάχυας. 21 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ αὐτῷ, Ἰδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ ὃ οὐκ ἔξεστι; 22 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἥσαν γὰρ πολλοί, καὶ Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ, ὅτε ἥκολούθησαν αὐτῷ. 23 Καὶ οἱ γραμματεῖς χρείαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα αὐτοῦ; 24 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, ἔλεγον Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε 25 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὗσι; 26 Καὶ ἔλεγεν Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἥλθον καλέσαι ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. 27 Ωστε Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου 28 Καὶ ἥσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν καὶ τοῦ σαββάτου.

Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ

3 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἔξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. 2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν

εὶ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἔχειν ἔξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 3 Καὶ λέγει τῷ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· 16 καὶ ἐπέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῃ ἔχοντι τὴν Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· 17 καὶ Ἰάκωβον τὸν χεῖρα, Ἐγειραι εἰς τὸ μέσον. 4 Καὶ λέγει τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῖς, Ἐξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι τοῦ Ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνόματα ἥκακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἡ ἀποκτεῖναι; Βοανεργές, ὅ ἐστιν, Υἱὸι Βροντῆς· 18 καὶ οἵ δὲ ἐσιώπων. 5 Καὶ περιβλεψάμενος Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, αὐτοὺς μετ' ὄργης, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ τὸν Κανανίτην, 19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ἔξετεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἥ χεὶρ αὐτοῦ ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. 6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ οἴκον· 20 καὶ συνέρχεται πάλιν ὅχλος, ὥστε Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν. συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως 21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον αὐτὸν ἀπολέσωσι. 7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ ὅτι Ἐξέστη· ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς 22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων τὴν θάλασσαν καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ Γαλιλαίας ἡκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει Ἰουδαίας, 8 καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τὰ δαιμόνια. 23 Καὶ προσκαλεσάμενος τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, αὐτούς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 πολύ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἥλθον πρὸς Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἔαυτὴν μερισθῇ, οὐ αὐτόν. 9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ δύναται σταθῆναι ἥ βασιλεία ἐκείνη. 25 ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἔαυτὴν μερισθῇ, οὐ ὅχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. 10 Πολλοὶ δύναται σταθῆναι ή οἰκία ἐκείνη. 26 Καὶ εὶς ὁ γάρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἔαυτὸν καὶ μεμέρισται, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας. 11 οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. 27 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκεύη τοῦ ἴσχυροῦ, ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, λέγοντα ὅτι Σὺ εῖς ὁ νίδος τοῦ Θεοῦ. 12 ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἴσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. 28 Ἄμην λέγω φανερὸν ποιήσωσι. 13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τὸ ὅρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἥθελεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. 14 Καὶ ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· 29 ὃς δ' ἂν ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὥσι μετ' αὐτοῦ, καὶ βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, οὐκ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, 15 καὶ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός

ἐστιν αἰώνιου κρίσεως. (aiōn g165, aiōnios g166) ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω. 10 Ὅτε δὲ 30 Ὄτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. ἐγένετο καταμόνας, ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ 31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολῆν. αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἑστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς 11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γνῶναι αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν. 32 Καὶ ἐκάθητο τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ὅχλος περὶ αὐτόν εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδού, ἡ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί πάντα γίνεται· 12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι, σε. 33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστιν καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, ἡ μήτηρ μου ἡ οἱ ἀδελφοί μου; 34 Καὶ καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα. 13 Καὶ καθημένους, λέγει, Ἰδε, ἡ μήτηρ μου καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν οἱ ἀδελφοί μου. 35 Ὡς γάρ ἀν ποιήσῃ τὸ ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ γνώσεσθε; 14 Ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.

4 Καὶ πάλιν ἥρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὅχλος πολύς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὅχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 3 Ἀκούετε· ἰδού, ἔξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, δὲ μὲν ἐπεσε παρὰ τὴν ὄδόν, καὶ ἥλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. 5 Ἀλλο δὲ ἐπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἔξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· 6 ἥλιον δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν φίζαν ἔξηράνθη. 7 Καὶ ἄλλο ἐπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. 8 Καὶ ἄλλο ἐπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἔξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὁ

15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὄδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. 16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὄμοιώς οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἵ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, 17 καὶ οὐκ ἔχουσι ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἡ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. 18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, 19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰώνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορεύομεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (aiōn g165) 20

Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἔξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. 21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἡ ὑπὸ τὴν κλίνην;

Ούχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; 22 Οὐ γάρ αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ ἄλλα δὲ ἔστι τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ οὐδὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ. 37 Καὶ γίνεται ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλῃ τὰ δὲ κύματα ἔλθῃ. 23 Εἴ τις ἔχει ὅτα ἀκούειν ἀκούετω. ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸν ἥδη 24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. γεμίζεσθαι. 38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ Ἐν ὧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. διεγίρουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, 25 Ὅς γάρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ 26 Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἔστιν ἡ βασιλεία εἰπε τῇ θαλάσσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 27 καὶ καθεύδῃ καὶ μεγάλῃ. 40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος ἐστε οὕτω; Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; 41 Καὶ βλαστάνῃ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτός. 28 Αὐτομάτη γάρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἔστιν, ὅτι καὶ ὁ πρῶτον χόρτον, εἴτα στάχυν, εἴτα πλήρη ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. 29 Ὄταν δὲ παραδῷ ὁ **5** Καὶ ἥλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. 2 ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. 30 Καὶ ἔλεγε, Καὶ ἔξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων "Ἡ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;" ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, 3 ὃς 31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ τὴν κατοίκησιν εἴχεν ἐν τοῖς μνημείοις ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν καὶ οὔτε ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἡδύνατο αὐτὸν σπερμάτων ἔστι τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 32 δῆσαι, 4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ καὶ δταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται ἀλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἵσχε δαμάσαι· 5 καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς κατασκηνοῦν. 33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς ὅρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς καὶ κατακόπτων ἔσυτὸν λίθοις. 6 Ἰδών ἡδύναντο ἀκούειν· 34 χωρὶς δὲ παραβολῆς δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ίδίαν δὲ τοῖς προσεκύνησεν αὐτῷ, 7 καὶ κράξας φωνῇ μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα. 35 Καὶ μεγάλῃ εἶπε, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὡψίας τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν γενομένης, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. 36 Θεόν, μή με βασανίσῃς. 8 Ἔλεγε γάρ Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτῷ, Ἔξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,

ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. 9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, Τί συνήχθη ὅχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ᾧ σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεών παρὰ τὴν θάλασσαν. 22 Καὶ ἴδού, ἔρχεται ὄνομά μοι, δτι πολλοί ἐσμεν. 10 Καὶ εἰς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάιειρος, παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς καὶ ἴδων αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. 11 Ἡν δὲ αὐτοῦ, 23 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, ἐκεῖ πρὸς τὰ ὅρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη λέγων δτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· βοσκομένη· 12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐλθῶν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χειρας, ὅπως πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον σωθῆ καὶ ζήσεται. 24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς αὐτοῦ· καὶ ἡκολούθει αὐτῷ ὅχλος πολὺς, εἰσέλθωμεν. 13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 25 Καὶ γυνή τις εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἔξελθόντα τὰ οὖσα ἐν ῥύσει αἴματος ἔτη δώδεκα, 26 πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, χοίρους· καὶ ὕρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἔαυτῆς πάντα, κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς καὶ μηδὲν ὡφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ 14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὅχλῳ δπισθεν, ἥψατο καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς τοῦ ἰματίου αὐτοῦ· 28 ἔλεγε γὰρ δτι Κἀν ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἵδειν τί ἐστι τὸ γεγονός· τῶν ἰματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. 29 15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθίμενον αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι δτι ἵαται ἀπὸ καὶ ἰματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν τῆς μάστιγος. 30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. ἐπιγνοὺς ἐν ἔαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν 16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἴδοντες πῶς ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὅχλῳ, ἐγένετο τῷ δαιμονιζόμενῳ, καὶ περὶ τῶν ἔλεγε, Τίς μου ἥψατο τῶν ἰματίων; 31 Καὶ χοίρων. 17 Καὶ ἥρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 18 Καὶ τὸν ὅχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει μου ἥψατο; 32 Καὶ περιεβλέπετο ἵδειν τὴν αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς, ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. τοῦτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα 19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, λέγει αὐτῷ, "Υπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς ἥλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἰπεν αὐτῷ τοὺς σούς, καὶ ἀνήγγειλον αὐτοῖς ὅσα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἰπεν αὐτῇ, σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἡλέησέ σε. 20 Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπαγε εἰς Καὶ ἀπῆλθε καὶ ἥρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ εἰρήνῃ, καὶ ἵσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ σου. 35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται πάντες ἐθαύμαζον. 21 Καὶ διαπεράσαντος ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες δτι Ἡ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις

τὸν διδάσκαλον; 36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. 4 Ἔλεγε δὲ ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστι προφήτης τῷ ἀρχισυναγώγῳ, Μὴ φοβοῦ μόνον ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν πίστευε. 37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 5 αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον Καὶ οὐκ ἡδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς Ἰακώβου. 38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τὰς χειρας, ἐθεράπευσε. 6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κώμας κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. 39 κύκλῳ διδάσκων. 7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θορυβεῖσθε δώδεκα, καὶ ἥρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν καὶ κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἔξουσίαν ἀλλὰ καθεύδει. 40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. 8 Καὶ δέ, ἐκβαλὼν ἄπαντας, παραλαμβάνει τὸν παρίγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον μὴ πήραν, τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· 9 τὸ παιδίον ἀνακείμενον. 41 Καὶ κρατήσας ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. 10 Καὶ ἔλεγεν Ταλιθά, κοῦμι· ὅτι μεθερμηνευόμενον, Τὸ αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρα. 42 Καὶ εὐθέως ἐκεῖ μένετε ἔως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν 11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, μεγάλῃ. 43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν αὐτῇ φαγεῖν.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἥρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, Πόθεν τούτω ταῦτα; Καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; 3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ οὗτος Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ· καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡδε πρὸς ἡμᾶς;

Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξσον ἵνα μετανοήσωσι· 13 καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἥλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. 14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἡγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 15 Ἀλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν

ὅτι Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐστιν· αὐτὸς ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν. 17 Αὐτὸς ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἥνεγκε τὴν κεφαλὴν γὰρ ὁ Ἡρῷδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναικα Φιλίππου τοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 μαθηταὶ αὐτοῦ ἤλθον, καὶ ἤραν τὸ πτῶμα Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῷδῃ ὅτι Οὐκ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ. 30 ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν σου. 19 Ἡ δὲ Ἡρῳδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ καὶ ἥθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ ἥδύνατο· 20 ὁ γὰρ Ἡρῷδης ἐφοβεῖτο τὸν εἶπεν αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἴδιαν Ἰωάννην, εἰδώς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. ἄγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας Ὅσαν γὰρ οἱ ἔρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἥδεως αὐτοῦ πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν. 32 Καὶ ἥκουε. 21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοιῷ κατ' ὅτε Ἡρῷδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἰδίαν. 33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχλοι, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί, καὶ χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον 22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ συνῆλθον Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεοάσης πρὸς αὐτόν. 34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ τῷ Ἡρῷδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὁ ἐὰν αὐτοῖς, ὅτι ἥσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα θέλης, καὶ δώσω σοί· 23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ποιμένα· καὶ ἥρξατο διδάσκειν αὐτοὺς Ὅ έάν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἔως ἡμίσους πολλά. 35 Καὶ ἥδη ὥρας πολλῆς γενομένης, τῆς βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε, λέγουσιν ὅτι Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ἥδη ὥρα πολλή· 36 ἀπόλυσον αὐτούς, 25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς πρὸς τὸν βασιλέα, ἥτησατο, λέγουσα, καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. 37 Ὁ δὲ κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 26 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεύς, διὰ τοὺς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, ἥθελησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. 27 Καὶ εὐθέως καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; 38 Ὁ δὲ λέγει ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὅπαγετε ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἤδετε. Καὶ γνόντες λέγουσι, Πέντε,

καὶ δύο ἰχθύας. 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς Καὶ διαπεράσαντες ἥλθον ἐπὶ τὴν γῆν ἀνακλίναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ Γενησαρέτ, καὶ προσωριμίσθησαν. 40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιὰὶ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως πρασιάι, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. ἐπιγύνοντες αὐτόν, 55 περιδραμόντες ὅλην 41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. 56 ἐδίδουν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν Καὶ ὅπου ἀν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἡ αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. πόλεις ἡ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν 42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν 43 καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. 44 Καὶ ἦσαν οἱ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἀν ἥπτοντο αὐτοῦ φαγόντες τοὺς ἄρτους ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἐσώζοντο.

ἄνδρες. 45 Καὶ εὐθέως ἡνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἔως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. 46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι. 47 Καὶ ὄψιας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἥθελε παρελθεῖν αὐτούς. 49 Οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν· 50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκπερισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἔξισταντο, καὶ ἐθαύμαζον. 52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη. 53

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσί, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο. 3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἔστιν ἂ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. 5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; 6 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. 7 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας

ἐντάλματα ἀνθρώπων. 8 Ἀφέντες γάρ τὴν "Εσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ζεστῶν καὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα 22 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, πολλὰ ποιεῖτε. 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀσέλγεια, ὁφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· 23 πάντα ταῦτα παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. 10 Μωσῆς γάρ τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ εἶπε, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα τὸν ἀνθρωπὸν. 24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς σου καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος, θανάτῳ τελευτάτῳ· 11 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἥθελε Ἐὰν εἴπῃ ἀνθρωπὸς τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, γνῶναι, καὶ οὐκ ἥδυνήθη λαθεῖν. 25 Κορβᾶν, ὃ ἔστι, δῶρον, ὃ ἔὰν ἔξ ἐμοῦ Ἀκούσασα γάρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἡς εἶχε ὠφεληθῆς· 12 καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ αὐτοῦ, 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ 26 ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῷ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ γένει καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. 14 Καὶ ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. 27 Ὁ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ἐφες πρῶτον αὐτοῖς, Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε. χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ τὰ καλόν ἔστι 15 Οὐδέν ἔστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν τοῖς κυναρίοις. 28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ, Ναί, Κύριε· καὶ γάρ τὰ κυνάρια ἐκεῖνά ἔστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἀνθρωπὸν. ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν 16 Εἴ τις ἔχει ὥτα ἀκούειν ἀκούετω. 17 ψιχίων τῶν παιδίων. 29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Καὶ δτε εἰσῆλθεν εἰς οἴκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε· ἔξελήλυθε ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. 30 Καὶ τῆς παραβολῆς. 18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτω ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἴκον αὐτῆς, εὗρε τὸ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἔστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι δαιμόνιον ἔξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης. 31 Καὶ πάλιν ἀνθρωπὸν οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἔξελθὼν ἐκ τῶν δρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, 19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν ἥλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς ἀνὰ μέσον τῶν δρίων Δεκαπόλεως. 32 τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον, καὶ πάντα τὰ βρώματα. 20 Ἐλεγε δὲ ὅτι παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, χεῖρα. 33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἀνθρωπὸν. 21 ὄχλου κατ' ιδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους

αύτοῦ εἰς τὰ ὡτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο Δαλμανουθά. **11** Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀναβλέψας εἰς καὶ ἥρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ, παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Ἐφφατά, ὅ ἐστι, Διανοίχθητι. **35** Καὶ εὐθέως πειράζοντες αὐτόν. **12** Καὶ ἀναστενάξας διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἡ γενεὰ ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅρθως. **36** Καὶ διεστέλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰ διθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. εἴπωσιν ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, **13** Καὶ ἀφεὶς αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυξσον. **37** Καὶ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. **14** Καὶ ὑπερπερισσῶς ἔξεπλήσσοντο, λέγοντες, ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἔνα Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἔαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς, **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἡδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσι μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι. **3** καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἴκους αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκασι. **4** Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὥδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; **5** Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά. **6** Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῇ γῇ· καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **7** Καὶ εἶχον ἰχθύδια δόλιγα· καὶ εὐλογήσας εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. **8** Ἐφαγον δέ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἥραν περισσεύματα κλασμάτων ἐπτὰ σπυρίδας. **9** Ἡσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. **10** Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἥλθεν εἰς τὰ μέρη

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. **16** Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἄλλήλους, λέγοντες ὅτι Ἅρτους οὐκ ἔχομεν. **17** Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; Ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; **18** Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; Καὶ ὡτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἥρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα. **20** Ὅτε δὲ τοὺς ἐπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἥρατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά. **21** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. **23** Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὅμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. **24** Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς

δένδρα ὄρῶ περιπατοῦντας. 25 Εἶτα πάλιν δ' ἀν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὁφθαλμοὺς ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Καὶ αὐτήν. 26 Τί γὰρ ὡφελήσει ἀνθρωπον, ἐὰν ἀποκατεστάθῃ, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς κερδόησῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ ἄπαντας. 27 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; 28 Ὡς γὰρ τὸν οἴκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν ἀντάλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 29 Ὅς γὰρ κώμην εἰσέλθης, μηδὲ εἴπης τινὶ ἐν τῇ ἀν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν κώμῃ. 28 Καὶ ἔξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, Τίνα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων.

με λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι εἶναι; 29 Οἱ δὲ **9** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ εἰσὶ τινες τῶν ὃδε ἐστηκότων, οἵτινες ἄλλοι Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ἔνα τῶν προφητῶν. 29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς, Ὅμεις δὲ τίνα οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος δυνάμει. 2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἔξ παραλαμβάνει λέγει αὐτῷ, Σὺ εἰ ὁ Χριστός. 30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς περὶ αὐτοῦ. 31 Καὶ ἥρξατο διδάσκειν εἰς δρος ὑψηλὸν κατ' ιδίαν μόνους. Καὶ αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, 3 καὶ τὰ πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ ιμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· 32 καὶ παρρησίᾳ Ἡλίας σὺν Μωσεῖ, καὶ ἥσαν συλλαλοῦντες τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος τῷ Ἰησοῦ. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτὸν ὁ Πέτρος ἥρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. 33 τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὃδε Ὁ δὲ ἐπιστραφείς, καὶ ἴδων τοὺς μαθητὰς εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων, "Ὕπαγε μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν. 6 Οὐ δύπισω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ γὰρ ἥδει τί λαλήσῃ· ἥσαν γὰρ ἔκφοβοι. 7 τοῦ Θεοῦ, ἄλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 34 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν καὶ ἥλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, "Οστις Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἀκούετε. 8 Καὶ ἔξαπινα περιβλεψάμενοι, ἔαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἄλλὰ τὸν Ἰησοῦν ἀκολουθείτω μοι. 35 Ὅς γὰρ ἀν θέλῃ τὴν μόνον μεθ' ἔαυτῶν. 9 Καταβαίνοντων δὲ ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· δις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὅρους, διεστείλατο αὐτοῖς

ἴνα μηδενὶ διηγήσωνται ἢ εἶδον, εἰ μὴ καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ’ εἴ σταν ὁ οὐρανὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἀναστῆ. **10** Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν ἐφ’ ἡμᾶς. **23** Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τὸ πρὸς ἔαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ εἰς δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** Καὶ ἐπηρώτων πιστεύοντι. **24** Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ αὐτόν, λέγοντες ὅτι Λέγουσιν οἱ γραμματεῖς τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε, Πιστεύω, ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; **12** Ο Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **25** Ἰδὼν δὲ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς, Ἡλίας μὲν Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπειτίμησε ἐλθών πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, γέγραπται ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ ἀνθρώπου, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἔξουδενωθῇ. **13** Ἀλλὰ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. **26** Καὶ κράξαν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἡθέλησαν, καθὼς πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἔξῃλθε· καὶ ἐγένετο γέγραπται ἐπ’ αὐτόν. **14** Καὶ ἐλθών πρὸς τοὺς ὥσει νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, ἀπέθανεν. **27** Ο δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. **15** τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. **28** Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἵδων αὐτὸν αὐτὸν Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ ἔξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ’ ἴδιαν ὅτι αὐτόν. **16** Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς, Ὡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; **17** Καὶ ἀποκριθεὶς **29** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἴπε, Διδάσκαλε, ἤνεγκα οὐδὲν δύναται ἔξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ τὸν οὐρανὸν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα καὶ νηστείᾳ. **30** Καὶ ἐκεῖθεν ἔξελθόντες ἄλαλον. **18** Καὶ ὅπου ἀν αὐτὸν καταλάβῃ, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ἡθελεν ἵνα τις γνῶ. **31** Ἐδίδασκε γὰρ ὁδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἴπον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσι, καὶ ὅτι Ὁ οὐρανὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται οὐκ ἵσχυσαν. **19** Ο δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε ἀναστήσεται. **32** Οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ρῆμα, αὐτὸν πρός με. **20** Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτήσαι. **33** αὐτόν· καὶ ἵδων αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα Καὶ ἤλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς, Τί ἐν τῇ ἐκυλίετο ἀφρίζων. **21** Καὶ ἐπηρώτησε τὸν ὄδω πρὸς ἔαυτοὺς διελογίζεσθε; **34** Οἱ δὲ πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ὃς ἐσιώπων πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιόθεν. ἐν τῇ ὄδῳ, τίς μείζων. **35** Καὶ καθίσας **22** Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς,

Εἴ τις θέλει πρῶτος εῖναι, ἔσται πάντων ἔχσατος, καὶ πάντων διάκονος. 36 Καὶ ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸν μέσω εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτόν, εἶπεν δύο ὄφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν αὐτοῖς· 37 "Ος ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων γένενναν τοῦ πυρός, (Geenna g1067) 48 ὅπου ὁ δέξηται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ δῆται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ σβέννυται. 49 Πᾶς γάρ πυρὶ ἀλισθήσεται, τὸν ἀποστείλαντά με. 38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ καὶ πᾶσα θυσία ἀλί ἀλισθήσεται. 50 Καλὸν δὲ ἡ Ιωάννης, λέγων, Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, τίνι αὐτὸν ἀρτύσετε; "Ἐχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, δῆς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

αὐτόν, δτὶ οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. 39 Ὁ δὲ **10** Κάκειθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν δῆς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ ὄντος δῆς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί Ιορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι με. πρὸς αὐτόν· καί, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν 40 "Ος γάρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτούς. 2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐστιν. 41 "Ος γάρ ἀν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ἐπηρώτησαν αὐτόν, Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ ὕδατος ἐν τῷ ὄνόματί μου, δτὶ Χριστοῦ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. 3 ἐστέ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν μισθὸν αὐτοῦ. 42 Καὶ δῆς ἀν σκανδαλίσῃ ἐνετείλατο Μωσῆς; 4 Οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς ἔνα τῶν μικρῶν τῶν πιστεύοντων εἰς ἐμέ, ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται ἀπολῦσαι. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς δῆς Ἡ Ιησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἥρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. 7 "Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. "Ωστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ. 9 "Ο οὖν δῆς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. 10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. 11 Καὶ λέγει αὐτοῖς, "Ος ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· 12 καὶ

ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾶται. **13** Καὶ προσέφερον Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας αὐτῷ παιδία, ἵνα ἔψηται αὐτῶν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. Θεοῦ εἰσελθεῖν. **25** Εὔκοπώτερόν ἐστι **14** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἡγανάκτησε, καὶ κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἶπεν αὐτοῖς, Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν πρός με· καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Οἱ δὲ περισσῶς τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **15** ἔξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς, Καὶ Ἄμην λέγω ὑμῖν, δος ἐὰν μὴ δέξηται τὴν τίς δύναται σωθῆναι; **27** Ἐμβλέψας δὲ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **16** Καὶ ἐναγκαλισάμενος ἀδύνατον, ἀλλ’ οὐ παρὰ τῷ Θεῷ πάντα αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά, ηὐλόγει γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. **28** Καὶ αὐτά. **17** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ὁδόν, προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν σοι. αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί **29** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄμην ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν δος ἀφῆκεν οἰκίαν, (*αισθίος g166*) **18** Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μητέρα, ἢ γυναικα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, μὴ εῖς, ὦ Θεός. **19** Τὰς ἐντολὰς οἴδας, Μὴ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, **30** μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ἐὰν μὴ λάβῃ ἐκατονταπλασίονα νῦν ἐν ψευδομαρτυρίσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. **20** Ο δὲ καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα ἀγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰώνι πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **21** τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (*αισθίος g165*, 'Ο δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγάπησεν *αισθίος g166*) **31** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν σοι ὑστερεῖ ἔσχατοι, καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. **32** Ἡσαν δὲ ὑπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες **22** Ο δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε ἐφιθοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα **23** Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ συμβαίνειν· **33** ὅτι Ἰδού, ἀναβαίνομεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δυσκόλως οἱ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. **24** Οἱ δὲ μαθηταὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. 'Ο δὲ θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς

εθνεσι, 34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. 47 Καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐστιν, αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἥρξατο κράζειν καὶ λέγειν, Ὁ σίὸς Δαβίδ, ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. 35 Καὶ προσπορεύονται Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. 48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ αὐτῷ Ἱάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ νίοὶ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ· ὃ δὲ πολλῷ μᾶλλον Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἔκραζεν, Υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με. 49 Καὶ ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. 36 στὰς ὃ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαι με καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, ὑμῖν; 37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δός ἡμῖν, ἵνα Θάρσει· ἔγειραι, φωνεῖ σε. 50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων τὸ ἴματιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἥλθε πρὸς τὸν σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. 38 Ὁ δὲ Ἰησοῦν. 51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὃ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω. 52 τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε· ἡ πίστις 39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ δόδῳ.

πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι 40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἵς ἱτοίμασται. 41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἥρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἱακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς, Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἔθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ’ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται διάκονος ὑμῶν· 44 καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. 45 Καὶ γὰρ ὁ οὐδὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἥλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὅχλου ἱκανοῦ, οὐδὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς 11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 2 καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εύρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ’ οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. 3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὡδε. 4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. 5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; 6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἴματια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ’

αὐτῷ. 8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἴμάτια αὐτῶν ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. 20 Καὶ ἐστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι δὲ στοιβάδας πρωῗ παραπορευόμενοι, εῖδον τὴν συκῆν ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐξηραμμένην ἐκ ρίζῶν. 21 Καὶ ἀναμνησθεὶς εἰς τὴν ὁδὸν. 9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ὡραῖο, ἔτε, ἡ συκῆ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, ἦν κατηράσω ἐξήρανται. 22 Καὶ ἀποκριθεὶς Ὁσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἐχετε πίστιν Θεοῦ. ὄνοματι Κυρίου. 10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη 23 Ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ βασιλεία ἐν ὄνοματι Κυρίου τοῦ πατρὸς τῷ ὅρει τούτῳ, Ἐρθητι, καὶ βλήθητι εἰς ἡμῶν Δαβίδ. Ὁσαννά ἐν τοῖς ψίστοις. 11 τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἰεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ λέγει εἰς τὸ ιερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, γίνεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. 24 Διὰ τοῦτο ὁψίας ἥδη οὕσης τῆς ὡρας, ἐξῆλθεν εἰς λέγω ὑμῖν, Πάντα ὄσα ὃν προσευχόμενοι Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. 12 Καὶ τῇ αἵτεισθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ὑμῖν. 25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἐπείνασε. 13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν, ἀφίετε εἰ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ ἔχουσαν φύλλα, ἥλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν πατήρι ὑμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ’ αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν εἰ τὰ παραπτώματα ὑμῶν. 26 Εἰ δὲ ὑμεῖς μὴ φύλλα· οὐ γάρ ἦν καιρὸς σύκων. 14 Καὶ οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃ ἐν τοῖς ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. 27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἰεροσόλυμα· Καὶ ἥκουν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (aiōn g165) 15 καὶ ἐν τῷ ἵερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, Καὶ ἔρχονται εἰς Ἰεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ιερόν ἥρξατο ἐκβάλλειν γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, 28 καὶ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, ποιεῖς; Καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταῦτην καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς; 29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς περιστεράς κατέστρεψε· 16 καὶ οὐκ ἥψιεν ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ιεροῦ. 17 Καὶ κάγῳ ἔνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ὁ οἰκός μου οἰκός προσευχῆς κληθήσεται 30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; Ὅμεις δὲ ἐποιήσατε ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι. 31 αὐτὸν σπίλαιον ληστῶν. 18 Καὶ ἥκουσαν Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἔαυτούς, λέγοντες, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γάρ οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 32 Ἄλλ' ἐὰν αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὅχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 19 Καὶ ὅτε ὁρίσθη ἐγένετο, λαόν· ἀπαντες γάρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι

δοντως προφήτης ἦν. 33 Καὶ ἀποκριθέντες καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. 13 λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

12 Καὶ ἥρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὤρυξεν ὑπολίνιον, καὶ ὡκοδόμησε πύργον, καὶ ἔξεδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. 2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. 3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. 4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κάκεινον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλάιώσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον. 5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κάκεινον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. 6 Ἔτι οὖν ἔνα σιὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν νιόν μου. 7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἔαυτοὺς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. 8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἔξεβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. 9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, Λίθον δν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; 11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; 12 Καὶ ἔζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι,

Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. 14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθής εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν ὄδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; 15 Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετε μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. 16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ’ αὐτῷ. 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, 19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 20 Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα· 21 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὠσαύτως. 22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἐπτά, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; Οἱ

γὰρ ἔπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **24** Καὶ Οὐ μακρὰν εἴ̄ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, ἐπερωτῆσαι. **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; **25** Ὅταν γὰρ ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἑρῷ, Πῶς λέγουσιν ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὗτε γαμοῦσιν, οὗτε οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός ἐστι Δαβίδ; γαμίσκονται, ἀλλ’ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν **36** Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τοῖς οὐρανοῖς, **26** Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι τῷ ἀγίῳ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς Μωσέας, ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **37** ὁ Θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ; **27** πόθεν οὐδὲς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ἥκουεν αὐτοῦ ἡδέως. **38** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ζώντων ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. **28** Καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν προσελθών εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποίᾳ **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή; **29** Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις **40** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πασῶν τῶν οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἐντολῶν, Ἀκουε, Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεός καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι ἡμῶν, Κύριος εῖς ἐστί· **30** καὶ ἀγαπήσεις οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. **41** Κύριον τὸν Θεόν σου ἔξ ὅλης τῆς καρδίας Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ σου, καὶ ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἔξ ὅλης γαζοφυλακίου ἔθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει τῆς διανοίας σου, καὶ ἔξ ὅλης τῆς ἴσχύος χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή. **31** Καὶ δευτέρα πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. **42** Καὶ ἐλθοῦσα ὁμοία αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλῃ ἐντολὴ κοδράντης. **43** Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς οὐκ ἔστι. **32** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς, μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἀμήν λέγω Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ’ ἀληθείας εἶπας ὅτι ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον εἰς ἐστι Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ αὐτοῦ· **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἔξ ὅλης τῆς γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ καρδίας, καὶ ἔξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἔξ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἔξ ὅλης τῆς ἴσχύος, τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὄσα εἶχεν καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἔστον, ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. **34** Καὶ ὁ Ἰησοῦς ίδων αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, **13** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ιεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἵδε, ποταποὶ λίθοι

καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. 2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Βλέπεις ταύτας τὰς τὸ ρήθεν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἔστως μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ ὅπου οὐ δεῖ — ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω — λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. 3 Καὶ καθημένου τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ αὐτοῦ εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι ὅρη· 15 ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἴδιαν εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραι τι ἐκ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· 16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν Ἀνδρέας, 4 Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; ὃν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὄπισω, ἄραι τὸ Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα ἰμάτιον αὐτοῦ. 17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ συντελεῖσθαι; 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἔχουσας καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις αὐτοῖς ἥρξατο λέγειν, Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ταῖς ἡμέραις. 18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ πλανήσῃ. 6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. 19 Ἔσονται τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἰμι· γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονε καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 Ὅταν δὲ τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἡς ἔκτισεν ὁ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, Θεός ἔως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. 20 μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὕπω τὸ Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, τέλος. 8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, οὐκ ἀν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται ἐκλεκτούς, οὓς ἔξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς σεισμοὺς κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ἡμέρας. 21 Καὶ τότε ἔαν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδού, ταραχαὶ ἀρχαὶ ὡδίνων ταῦτα. 9 Βλέπετε δὲ ὥδε ὁ Χριστός, ἦ Ἰδού, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. ὑμεῖς ἔαυτούς παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανῆν, εἰ δυνατόν, ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 10 Καὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι ἰδού, προείρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἄλλ' ἐν τὸ εὐαγγέλιον. 11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμειψάτε τί ἐκείνην, δὲ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε ἀλλ' ὃ ἔαν δοθῇ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, οὐ γάρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς πνεῦμα τὸ ἄγιον. 12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς σαλευθήσονται. 26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον· νίὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. 27 Καὶ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 13 Καὶ ἔσεσθε τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἔως

άκρου ούρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ τὴν παραβολήν ὅταν αὐτῆς ἥδη ὁ κλάδος μύρου γέγονεν; 5 Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἔστιν· 29 καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο οὗτα καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἔδητε γινόμενα, αὐτῆς. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐφετε αὐτήν· γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἔστιν ἐπὶ θύραις. 30 τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον ἔμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 7 Πάντοτε γὰρ τοὺς αὐτην, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. 31 πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν Ὁ ούρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὗ ποιησαι· ἐμὲ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. 32 Περὶ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 Ὁ εἶχεν αὕτη ἐποίησε· τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ ἐνταφιασμόν. 9 Ἐμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν νιός, εἰ μὴ ὁ πατήρ. 33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε δὲ κόσμον, καὶ δὲ ἐποίησεν αὕτη λαληθῆσεται καιρός ἔστιν. 34 Ὡς ἀνθρωπὸς ἀπόδημος εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 10 Καὶ δὲ Ἰούδας ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε δούλοις αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν, καὶ ἐκάστῳ πρὸς τὸν ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο αὐτοῖς. 11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἵνα γρηγορῇ. 35 Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, καὶ γὰρ πότε δὲ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἐζήτει πᾶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ. 12 Καὶ δόψε, ἡ μεσονυκτίου, ἡ ἀλεκτοροφωνίας, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἡ πρωΐ· 36 μὴ ἐλθῶν ἔξαιφνης εὔρῃ ὑμᾶς ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καθεύδοντας. 37 Ἡ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσι λέγω, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα Γρηγορεῖτε.

14 Ἡν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πᾶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. 2 Ἔλεγον δέ, Μή ἐν τῇ ἐορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὅντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. 4 Ἡσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἔαυτούς, καὶ

όψιας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. τρὶς ἀπαρνήσῃ με. 31 Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ
18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθίοντων, ἔλεγε μᾶλλον, Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν
εἴπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ
ὑμῶν παραδώσει με, δὲ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. καὶ πάντες ἔλεγον. 32 Καὶ ἔρχονται εἰς
19 Οἱ δὲ ἥρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, καὶ λέγει
αὐτῷ εἰς καθ' εἶς, Μήτι ἐγώ; Καὶ ὅλος, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὡδε, ἔως
Μήτι ἐγώ; 20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, προσεύξωματ. 33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Εἴς ἐκ τῶν δώδεκα, δὲ ἐμβαπτόμενος μετ' Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. 21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ μεθ' ἔαυτοῦ, καὶ ἥρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ
ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ ἀδημονεῖν. 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός
αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἔως θανάτου· μείνατε
οὐαὶ διὸ τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ὡδε καὶ γρηγορεῖτε. 35 Καὶ προελθὼν
ἥν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρωπὸς μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηγένετο
ἐκεῖνος. 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ
οὐαὶ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἡ ὥρα. 36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ,
ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον
τοῦτο ἐστι τὸ σῶμά μου. 23 Καὶ λαβὼν τὸ ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω,
ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἀλλὰ τί σύ. 37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει
ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. 24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ,
Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἵσχυσας μίαν ὥραν
διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. γρηγορῆσαι; 38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε,
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν
ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἔως τῆς πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενῆς,
ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν 39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηγένετο, τὸν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 26 Καὶ ὑμνήσαντες αὐτὸν λόγον εἰπών. 40 Καὶ ὑποστρέψας
ἔξηλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 27 εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἥσαν
Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες γάρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι,
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὐκ ἥδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι. 41
ταύτῃ ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς,
καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. 28 Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε.
Ἄλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς Ἀπέχει· ἥλθεν ἡ ὥρα. Ἰδού, παραδίδοται
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν
αὐτῷ, Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀμαρτωλῶν. 42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἰδού,
ἄλλ' οὐκ ἐγώ. 30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, δὲ παραδιδούς με ἥγγικε. 43 Καὶ εὐθέως,
Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας,
ταύτῃ, πρὶν ἡ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, εἰς ὧν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὅχλος

πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν λέγοντες 58 ὅτι Ἡμεῖς ἡκούσαμεν αὐτοῦ πρεσβυτέρων. 44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, "Ον ἀν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. 45 Καὶ ἐλθών, εὐθέως 59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἵστη ἦν ἡ μαρτυρία προσελθών αὐτῷ λέγει, Ῥαββί, ῥαββί· καὶ αὐτῶν. 60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς κατεφίλησεν αὐτόν. 46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν λέγων, Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; Τί οὗτοί αὐτόν. 47 Εἶς δέ τις τῶν παρεστηκότων σου καταμαρτυροῦσιν; 61 Ό δὲ ἐσιώπα, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἰ τὸ ὡτίον. 48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; 62 Ό εἰπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξηλθετε δὲ Ἰησοῦς εἰπεν, Ἐγώ εἰμι. Καὶ ὅψεσθε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ με; 49 Καθ' ἡμέραν ἡμην πρὸς ὑμᾶς ἐν δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῷ ἰερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατε τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 63 Ό δὲ με· ἀλλ’ ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 50 ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔψυχον. 51 λέγει, Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἡκολούθει αὐτῷ, 64 Ἡκούσατε τῆς βλασφημίας. Τί ὑμῖν περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι· 52 Ό δὲ εἶναι ἔνοχον θανάτου. 65 Καὶ ἥρξαντό καταλιπών τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔψυγεν τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ ἀπ' αὐτῶν. 53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ καὶ λέγειν αὐτῷ, Προφήτευσον. Καὶ οἱ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. 66 καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 Καὶ ὁ Πέτρος Καὶ ὅντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἀπὸ μακρόθεν ἡκολούθησεν αὐτῷ ἔως ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ 67 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55 Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἥσθα. 68 Ό δὲ ἥρνήσατο, Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον λέγων, Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ ἔζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ λέγεις. Καὶ ἔξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρισκον. 56 καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 69 Καὶ ἡ παιδίσκη Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἥρξατο λέγειν τοῖς καὶ ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἥσαν. 57 Καί τινες παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. 70

‘Ο δὲ πάλιν ἤρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε ποιήσω οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς ἔξ ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** αὐτῶν εἴ καὶ γάρ Γαλιλαῖος εἴ, καὶ ἡ λαλιά Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. σου δύοιάζει. **71** Οἱ δὲ ἥρξατο ἀναθεματίζειν **14** Οἱ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γάρ καὶ δύμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως τοῦτον ὃν λέγετε. **72** Καὶ ἐκ δευτέρου ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. **15** Οἱ δὲ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν. Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς, ἀπαρνήσῃ με καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε.

15 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον

ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἴ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Σὺ λέγεις. **3** Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. **4** Οἱ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; **5** Ιδε, πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. **5** Οἱ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὡστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον. **6** Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἔνα δέσμιον, ὅπερ ἤτοῦντο. **7**

Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. **8** Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἥρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς. **9** Οἱ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **10** Ἔγινωσκε γάρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. **11** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. **12** Οἱ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς

σταυρωθῆ. **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. **17** Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, **18** καὶ ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. **19** καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. **20** Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματια τὰ ἕδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. **21** Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἄγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. **22** Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον Κρανίου Τόπος. **23** Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. **24** Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἴματια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τι ἄρῃ. **25** ሶν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **26** Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ό βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **27** Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστάς,

ένα ἐκ δεξιῶν καὶ ἔνα ἐξ εὐωνύμων μήτηρ, καὶ Σαλώμη, **41** αἱ καὶ, ὅτε ἦν αὐτοῦ. **28** Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἡκολούθουν αὐτῷ, καὶ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. **29** διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. **42** Καὶ αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἥδη ὄψιας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευή, λέγοντες, Οὐά, δὲ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ὅ ἐστι προσάρβατον, **43** ἥλθεν Ἰωσῆφ ὁ ἀπὸ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, **30** σῶσον Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, δὲς καὶ σεαυτόν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. **31** αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες τοῦ Θεοῦ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, πρὸς ἄλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **44** Ὁ ἔλεγον, Ἀλλους ἔσωσεν, ἔαυτὸν οὐ δύναται δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἥδη τέθνηκε· σῶσαι. **32** Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, καταβάτων ὑπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἰδωμεν ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε. **45** Καὶ καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ αὐτῷ ὡνείδιζον αὐτόν. **33** Γενομένης δὲ σῶμα τῷ Ἰωσῆφ. **46** Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, ὕδρας ἔκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν καὶ καθελῶν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, γῆν ἔως ὕδρας ἐννάτης. **34** Καὶ τῇ ὕδρᾳ τῇ καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, δὲ ἦν ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λέγων, Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμμά σαβαχθανί; Ὁ λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. **47** Ἡ ἐστι μεθερμηνεύόμενον, Ὁ Θεός μου, δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; **35** Καὶ τινες ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, **16** Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Ἰδού, Ἡλίαν φωνεῖ. **36** Δραμῶν δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὅξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. **37** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἔξεπνευσε. **38** Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἔως κάτω. **39** Ἰδών δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος νίὸς ἦν Θεοῦ. **40** Ἡσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἡακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆφος τοῦ μνημείου, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. **6** Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε

τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, οὐκ ἔστιν ὅδε· ἵδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν. 7'Αλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. 20 Ἐκεῖνοι δὲ αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς ἔξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεī αὐτὸν ὅψεοθε, συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 Καὶ ἔξελθοῦσαι ταχὺ διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἕκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark

16:9-20.) Ἀναστὰς δὲ πρωΐ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἣς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δαιμόνια. 10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. 11 Κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆι καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἡπίστησαν. 12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἔξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἄγρον. 13 Κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. 14 "Υστερὸν ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὡνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἄπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. 17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· 18 ὅφεις ἀροῦσι· καὶ θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. 19 Ὁ

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεύς τις ὄνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἄαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. **6** Ἡσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοι. **7** Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἥσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ιερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθών εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** Ὡφθῇ δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἴδων, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μή φοβοῦ, Ζαχαρίᾳ· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἔπι τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** Ἐσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οὗνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἀγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. **16** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε κάμοι, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι φρονήσει δικαίων, ἔτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν κατεσκευασμένον. **18** Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τὶ γνώσομαι τοῦτο; **19** Ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκοῦται ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **20** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, **21** Εγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. **22** Καὶ ἴδού, ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἔχρι ἣς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, αὐτῶν ἥσαν. **23** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **24** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. **25** Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἤδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **26** Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ. **27** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυψεν ἔσυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **28** διτὶ Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. **29** Εν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. **41** Καὶ ἐγένετο εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾧ ὄνομα Ναζαρέθ, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς **27** πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ ὡς ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου ἡ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. **28** Καὶ Ἐλισάβετ, **42** καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. **29** Ἡ δὲ **43** Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου μου πρός με; **44** Ἰδοὺ γάρ, ὡς διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ **30** Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μή φοβοῦ, ὡτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ Μαριάμ· εῦρες γάρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. **45** Καὶ μακαρία **31** Καὶ ἰδού, συλλήψῃ ἐν γαστρί, καὶ τέξῃ ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς νίον, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. **46** Καὶ **32** Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς Κύριον, **47** καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, **33** καὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. **48** Ὁτι ἐπέβλεψεν βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ τέλοις. (aiōn g165) **34** Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς γενεαί. **49** Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **50** οὐ γινώσκω; **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. **51** Ἐποίησε σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται υἱὸς ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Θεοῦ. **36** Καὶ ἰδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής **52** Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ σου, καὶ αὐτῇ συνειληφεῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ ὑψώσε ταπεινούς. **53** Πεινῶντας ἐνέπλησεν αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἔστιν αὐτῇ τῇ ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε καλουμένη στείρα. **37** Ὁτι οὐκ ἀδυνατήσει κενούς. **54** Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. **38** Εἶπε δὲ Μαριάμ, αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, **55** καθὼς Ἰδού, ἡ δούλη Κυρίου γένοιτο μοι κατὰ ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγγελος. **39** Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς αἰῶνα. (aiōn g165) **56** Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρειν ἣν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, **40** καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. **57** Τῇ δὲ Ἐλισάβετ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν,

καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ἥκουσαν δὲ ὁμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι τοῦ δοῦναι ἡμῖν, 74 ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' ἔχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. 59 Καὶ ἐγένετο 75 ἐν δοσίτητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον ἐν τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ, ἥλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ 76 Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου δόναματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 κληθήσῃ προπορεύσῃ γάρ πρὸ προσώπου Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ 77 τοῦ Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61 Καὶ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν εἴπον πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 78 διὰ σπλάγχνα συγγενείᾳ σου δὲς καλεῖται τῷ δόναματι ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο τούτῳ. 62 Ἐνένευνον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τῷ ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, 79 ἐπιφᾶναι τοῖς τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. 63 Καὶ αἰτήσας ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, πινακίδιον ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὸ δόνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 ὁδὸν εἰρήνης. 80 Τὸ δὲ παιδίον ἡγένετο Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἐκραταιούτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ τὸν Θεόν. 65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν δῷῃ τῇ 2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, δρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ἔχῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ῥήματα ταῦτα. 66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, 2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. 3 Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου, ἔκαστος εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν. 4 Ἄνεβη καὶ προεφήτευσε, λέγων, 68 Εὐλογητὸς δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ 69 καὶ ἡγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ — 70 καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ — (aiōn γ165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἔχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· 72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ, 73 ὅρκον αὐτὸν ἐν τῇ φράτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς

τόπος ἐν τῷ καταλύματι. 8 Καὶ ποιμένες ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν ἥσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ τὴν ποίμνην αὐτῶν. 9 Καὶ ἴδού, ἄγγελος συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. 22 Καὶ Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον φόβον μέγαν. 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Μὴ φοβεῖσθε· ἴδού γάρ, εὐαγγελίζομαι Κυρίῳ — 23 καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν λαῷ· 11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ἄγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται — 24 καὶ τοῦ ὅς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ είρημένον ἐν νόμῳ 12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε Κυρίου, Ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν περιστερῶν. 25 Καὶ ἴδού, ἦν ἄνθρωπος τῇ φάτνῃ. 13 Καὶ ἔξαίφνης ἐγένετο σὺν ἐν Ἱερουσαλήμ, ὡς ὄνομα Συμεών, καὶ τῷ ἀγγέλῳ πληθῆς στρατιᾶς οὐρανίου, ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβῆς, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, 14 προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς είρήνη· καὶ πνεῦμα ἄγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. 26 Καὶ ἦν ἐν ἄνθρωποις εὐδοκία. 15 Καὶ ἐγένετο, αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ὃς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ ἀγίου, μὴ ἵδειν θάνατον πρὶν ἢ ἵδη οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες τὸν Χριστὸν Κυρίου. 27 Καὶ ἤλθεν ἐν τῷ εἴπον πρὸς ἀλλήλους, Διέλθωμεν δὴ ἔως πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι γεγονός, ὁ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. αὐτὸὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ 16 Καὶ ἤλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον αὐτοῦ, 28 καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. 17 Ἰδόντες καὶ εἶπε, 29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τοῦ δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· 30 λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, 18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν 31 δὲ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων τῶν λαῶν· 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, πρὸς αὐτούς. 19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. 33 Καὶ ἦν συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἐπὶ τοῖς λαλούμενοις περὶ αὐτοῦ. 34 Καὶ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἥκουσαν καὶ εἶδον, Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδού, οὗτος καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. 21 Καὶ ὅτε κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν

τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· ἐπερωτῶντα αὐτούς. **47** Ἐξίσταντο δὲ **35** καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει ῥομφαίᾳ· ὅπως ἀν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. **48** Καὶ ἴδοντες πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. **36** Καὶ αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ ἦν “Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουρήλ, μήτηρ αὐτοῦ εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ἐκ φυλῆς Ἀσήρ — αὕτη προβεβηκυῖα οὕτως; Ιδού, ὁ πατήρ σου κάγὼ ὀδυνώμενοι ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἐζητοῦμέν σε. **49** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἀνδρὸς ἐπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, ὅτι ἐζητεῖτέ με; Οὐκ ἥδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ **37** καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὄγδοηκοντα πατρός μου δεῖ εἶναί με; **50** Καὶ αὐτοὶ οὐ τεσσάρων — ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. **51** Καὶ νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἥλθεν εἰς Ναζαρέθ· καὶ ἡμέραν. **38** Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **52** Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε λύτρωσιν ἐν Ιερουσαλήμ. **39** Καὶ ὡς σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἐτέλεσαν ἄπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀνθρώποις.

Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, **3** Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέθ. **40** Τὸ δὲ ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς πληρούμενον σοφίας καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ’ Ιουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας αὐτό. **41** Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ κατ’ ἔτος εἰς Ιερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Πάσχα. **42** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ιεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, **43** καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ἐπὶ Ιωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ιερουσαλήμ· ἐν τῇ ἐρήμῳ. **3** Καὶ ἥλθεν εἰς πᾶσαν καὶ οὐκ ἔγνω Ιωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. **44** τὴν περίχωρον τοῦ Ιορδάνου, κηρύσσων νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. **4** ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βιῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **5** Εγένετο, μεθ’ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὅρος ἐν τῷ ιερῷ, καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς

όδοις λείας· 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σάρξ τὸ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον σωτήριον τοῦ Θεοῦ. 7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ’ κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. 18 Πολλὰ μὲν αὐτοῦ, Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν οὖν καὶ ἔτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁργῆς; τὸν λαόν· 19 ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, 8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς ἐλευχόμενος ὑπ’ αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· καὶ περὶ πάντων ὡν ἐποίησε πονηρῶν λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ὁ Ἡρώδης, 20 προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ 9 Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν φυλακῇ. 21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι τῶν δένδρων κεῖται πᾶν οὖν δένδρον μὴ ἀπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν πῦρ βάλλεται. 10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οὐρανόν, 22 καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; 11 ἄγιον σωματικῷ εἶδει ὥσει περιστεράν ἐπ’ Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι καὶ ὁ λέγουσαν, Σὺ εἰ ὁ νιός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. 12 Ἡλθον σοὶ ηὐδόκησα. 23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἴπον ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὡν — πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ὡς ἐνομίζετο — νιὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλί, 13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν πλέον 24 τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί, τοῦ παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. 14 Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ, 25 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, Ἀμώς, τοῦ Ναούμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ 26 τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδένα διασείσητε, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, 27 τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθίήλ, τοῦ ὄψωνίοις ὑμῶν. 15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ Νηρί, 28 τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, 29 τοῦ Ἰωσή, τοῦ ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρείμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, 16 ἀπεκρίνατο 30 τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, ὁ Ἰωάννης, ἄπασι λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι τοῦ Ἰωνάν, τοῦ Ἐλιακείμ, 31 τοῦ Μελεᾶ, βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν, μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἴμαντα τοῦ Δαβίδ, 32 τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὁβήδ, τοῦ τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, 33 τοῦ βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρὶ· 17 οὐ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, 34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ

'Ισαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ, **11** καὶ ὅτι Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε **35** τοῦ Σαρούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλέκ, προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **12** τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά, **36** τοῦ Καϊνάν, τοῦ Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἀρφαξάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, **37** Εἴρηται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ σου. **13** Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, **38** τοῦ Ἐνώχ, τοῦ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. **14** Σήθ, τοῦ Ἄδαμ, τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει

4 Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἀγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἱορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον, **2** ἥμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἥμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὅτερον ἐπείνασε. **3** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. **4** Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων, Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἀνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι Θεοῦ. **5** Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. **6** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἀπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ὡς ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. **7** Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πάντα. **8** Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, "Υπαγε ὅπίσω μου, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. **9** Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· **10** γέγραπται γάρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε.

τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἔξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. **15** Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. **16** Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέθ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε, κατὰ τὸ εἰωθός αὐτῷ, ἐν τῇ ἥμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. **17** Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, **18** Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με ίάσασθαι τοὺς συντετριμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, **19** κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. **20** Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὄφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **21** Ἡρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὐτῇ ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν. **22** Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; **23** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἰατρέ, θεράπευσον

σεαυτόν· ὅσα ἡκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ οὗτος, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὥδε ἐν τῇ πατρίδι τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἔξέρχονται; σου. 24 Εἶπε δέ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς 37 Καὶ ἔξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. πάντα τόπον τῆς περιχώρου. 38 Ἀναστὰς δὲ 25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν χῆραι ἥσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἡρώτησαν ἔτη τρία καὶ μῆνας ἔξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· 26 καὶ πρὸς αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναικαν αὐτοῖς. 40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες χήραν. 27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἥσαν ἐπὶ δσοι εἴχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἥγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς ἐθεράπευσεν Σύρος. 28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτούς. 41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα, 29 πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἰ ὁ καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ πόλεως, καὶ ἥγαγον αὐτὸν ἔως τῆς ὁφρύος εἰς αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν τὸν Χριστὸν τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, αὐτὸν εἶναι. 42 Γενομένης δὲ ἡμέρας, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. 30 Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ διελθῶν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 31 ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν, καὶ ἤλθον ἔως αὐτοῦ, Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναούμ πόλιν τῆς καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς αὐτῶν. 43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ σάββασι. 32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. 33 δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων ἀπέσταλμαι. 44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

φωνῇ μεγάλῃ, 34 λέγων, "Εα, τί ἡμῖν καὶ 5 Ἔγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἡλθες ἀπολέσαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εῖ, ὁ ἄγιος τοῦ Θεοῦ. 35 καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Γεννησαρέτ· 2 καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβάς ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν. 36 Καὶ δε εἰς ἐν τῶν πλοίων, δ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν ἡρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος ὁλίγον. Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ

πλοίου τοὺς ὅχλους. 4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε ὅχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑπ’ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. 16 ὑμῶν εἰς ἄγραν. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς προσευχόμενος. 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἥσαν ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. 6 Καὶ τοῦτο καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος οἵ ἥσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. 7 Γαλιλαίας καὶ Ιουδαίας καὶ Ιερουσαλήμ· καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἵασθαι ἔτερῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτούς. 18 Καὶ ἴδού, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ αὐτοῖς· καὶ ἥλθον καὶ ἐπλησαν ἀμφότερα κλίνης ἀνθρωπον δῆς ἦν παραλελυμένος, τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 Ἰδών καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασι ἐνώπιον αὐτοῦ. 19 καὶ μὴ εὑρόντες τοῦ Ἰησοῦ, λέγων, Ἐξελθε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ἀνὴρ ἀμαρτωλός εἰμι, Κύριε. 9 Θάμβος γάρ ὅχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινίδιῳ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἥ συνέλαβον· 10 εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. 20 ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ιωάννην, σίοὺς. Καὶ ἴδων τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ, Ζερεδαίον, οἵ ἥσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ Ἀνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ. 21 Καὶ ἥρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. 22 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς ἐστιν Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, οὗτος δῆς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφέντες ἄπαντα, ἥκολούθησαν αὐτῷ. 23 ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός; 22 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν Ἐπιγνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς πόλεων, καὶ ἴδού, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἴδων τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 23 ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, Τί ἐστιν εὔκοπώτερον, εἶπεν, Ἀφέωνταί δύνασαι με καθαρίσαι. 24 Καὶ ἐκτείνας σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἥ εἶπεν, Ἐγειραὶ καὶ τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών, Θέλω, περιπάτει; 24 Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔξουσίαν καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἥ λέπρα ἀπῆλθεν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀπ’ αὐτοῦ. 24 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν ἀφιέναι ἀμαρτίας — εἶπε τῷ παραλελυμένῳ αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον — Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ σου, πορεύον εἰς τὸν οἴκον σου. 25 καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 25 Διηρχετο δὲ ἄρας ἐφ’ ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν

οῖκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν. 26 Καὶ τὸς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἔκστασις ἔλαβεν ἄπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. 38 Ἀλλὰ οἵνον νέον εἰς Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες ἀσκούς καινούς βλητέον, καὶ ἀμφότεροι ὅτι Εἶδομεν παράδοξα σήμερον. 27 Καὶ συντηροῦνται. 39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ, Ὁ παλαιὸς ὀνόματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, χρηστότερός ἐστιν.

καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄκολούθει μοι. 28 Καὶ καταλιπὼν ἄπαντα, ἀναστάς ἡκολούθησεν αὐτῷ. 29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευΐς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὅχλος τελωνῶν πολύς, καὶ ἄλλων οἵ ἥσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. 30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; 31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. 32 Οὐκ ἐλίλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. 33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὅμοιώς καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν; 34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μή δύνασθε τοὺς υἱὸὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν; 35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 36 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἴματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἴματιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. 37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἴνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ρήξει ὁ νέος οἴνος

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸν στάχυας, καὶ ἥσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί. 2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε δὲ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; 3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, δὲ ἐποίησε Δαβίδ, ὃπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; 4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τὸν ίερεῖς; 5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. 6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεὶ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. 7 Παρετίρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει· ἵνα εὔρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ. 8 Αὐτὸς δὲ ἥδει τὸν διαλογισμὸν αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηράν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἐγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἐστη. 9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τί, Ἐξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; 10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου.

‘Ο δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἔνεκα τοῦ νίοῦ τοῦ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. **11** Αὐτὸὶ δὲ ἀνθρώπου. **23** Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς καὶ σκιρτήσατε· ἵδού γάρ, δι μισθὸς ὑμῶν ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ. πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ **12** Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἔξηλθεν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. **25** Οὐαὶ **13** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε. τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε ἀπ’ αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους καὶ κλαύσετε. **26** Οὐαὶ ὑμῖν, ὅταν καλῶς ὠνόμασε, **14** Σίμωνα δὸν καὶ ὠνόμασε ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἄλλ’ ὑμῖν λέγω Βαρθολομαῖον, **15** Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, τοῖς ἀκούουσιν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, τὸν καλούμενον Ζηλωτήν, **16** Ἰούδαν **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, καὶ Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, δὸς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. ἐγένετο προδότης. **17** Καὶ καταβὰς μετ’ **29** Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς. **30** ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, Παντὶ δὲ τῷ αἵτοῦντί σε δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. **31** Καὶ καθὼς ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ίαθῆναι ἀπὸ τῶν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, νόσων αὐτῶν· **18** καὶ οἱ ὄχλοι ὑμεῖνοι ὑπὸ καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὅμοιώς. **32** Καὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία **19** Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ· ὑμῖν χάρις ἔστι; Καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὅτι δύναμις παρ’ αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. **33** Καὶ ἰάτο πάντας. **20** Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἔστι; Καὶ γὰρ οἱ ἔλεγε, Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. **34** Καὶ ἐὰν ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **21** Μακάριοι δανείζητε παρ’ ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ποία ὑμῖν χάρις ἔστι; Καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ **22** Μακάριοί ἔστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς ἵσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν, οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν καὶ ὄνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν

πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱὸι τοῦ ὑψίστου· ὅτι θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους πονηρούν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καὶ πονηρούς. 36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. 46 Τί δέ καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε 37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. Μὴ ἀλλά λέγω; 47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· 38 δίδοτε, καὶ ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· 48 ὅμοιός δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. Τῷ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, αὐτῷ μέτρῳ ὡς μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὑμῖν. 39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς, Μήτι οὐκ ἵσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθμελίωτο δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; Οὐχὶ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 49 Ὁ δὲ ἀκούσας ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; 40 καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ Οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπέρ τὸν διδάσκαλον οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἐσται ὡς ὁ θεμελίου· ἦ προσέρρηξεν ὁ ποταμός, καὶ διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 Τί δὲ βλέπεις τὸ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ οἰκίας ἐκείνης μέγα.

σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ 7 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ρήματα οὐ κατανοεῖς; 42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω εἰς Καπερναούμ. 2 Ἐκατοντάρχου δέ τινος τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, δοῦλος κακῶς ἔχων ἥμελλε τελευτᾶν, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν δὲς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. 3 Ἀκούσας δὲ οὐ βλέπων; Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ πρεοβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ αὐτὸν ὄπως ἐλθῶν διασώσῃ τὸν δοῦλον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 43 Οὐ αὐτοῦ. 4 Οἱ δέ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν γάρ ἔστι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, σαπρὸν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ὡς παρέξει τοῦτο· καρπὸν καλόν. 44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον 5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γάρ συναγωγὴν αὐτὸς ὡκοδόμησεν ἡμῖν. 6 Ὁ ἔξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἡδη δὲ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν. 45 Ὁ ἀγαθὸς αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους, καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ὁ πονηρὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ ικανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· 7

διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἡξίωσα πρός σε ἐλθεῖν· τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ίαθήσεται ὁ παῖς μου. ἄλλον προσδοκῶμεν; **20** Παραγενόμενοι
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον, Ἰωάννης ὁ τασόμενος, ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν στρατιώτας, βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρός σε, λέγων, καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; καὶ ἄλλω, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ **21** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς δούλω μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **9** ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἔχαρισατο αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι τὸ βλέπειν. **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς αὐτῷ ὅχλῳ εἶπε, Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν εἴπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. **10** Ἰωάννη ἢ εἴδετε καὶ ἡκούσατε· ὅτι τυφλοὶ Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ τὸν οἶκον εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ὑγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἔξῆς, ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **23** καὶ ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ μακάριος ἐστιν, δις ἐάν μη σκανδαλισθῇ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐν ἐμοί. **24** Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰκανοί, καὶ ὅχλος πολύς. **12** Ὡς δὲ ἥγιστε Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὅχλους τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἴδού, ἐξεκομίζετο περὶ Ἰωάννου, Τί ἔξεληλύθατε εἰς τὴν τεθνηκώς, σιὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου καὶ αὕτη ἦν χίρα· καὶ ὅχλος τῆς πόλεως σαλευόμενον; **25** Ἄλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. **13** Καὶ ἴδων αὐτὴν ὁ ἴδειν; Ἀνθρωπὸν ἐν μαλακοῖς ἴματοις Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτῇ, καὶ εἶπεν ἡμφιεσμένον; Ἱδού, οἱ ἐν ἴματισμῷ αὐτῇ, Μὴ κλαῖε. **14** Καὶ προσελθὼν ἡψατο ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς τῆς σοροῦ οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν. Καὶ βασιλείοις εἰσίν. **26** Ἄλλὰ τί ἔξεληλύθατε εἶπε, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. **15** Καὶ ἴδειν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. περισσότερον προφήτου. **27** Οὗτός ἐστι Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. **16** Ἐλαβε περὶ οὓς γέγραπται, Ἱδού, ἐγὼ ἀποστέλλω δὲ φόβος ἄπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, δῆς λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου. **28** Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν αὐτοῦ. **17** Καὶ ἔξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου ὅλῃ τῇ Ἰουδαϊκῇ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· δὲ μικρότερος τῇ περιχώρᾳ. **18** Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστι. οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. **29** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι **19** Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἐπεμψε πρὸς βάπτισμα Ἰωάννου. **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ

οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἡθέτησαν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἔχαρίσατο. Τίς οὖν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ ἀυτοῦ. **31** αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; **43** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἔχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, εἰσὶν ὅμοιοι; **32** Ὁμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς Ὁρθῶς ἔκρινας. **44** Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν, Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη οὐκ ἐκλαύσατε. **33** Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων μήτε οἶνον καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἔξεμαξε. πίνων, καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει· **34** **45** Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δέ, ἀφ’ ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων ἡς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἰδού, ἀνθρωπὸς τοὺς πόδας. **46** Ἐλαίω τὴν κεφαλήν μου οὐκ φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἥλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἥλειψε μου τοὺς ἀμαρτωλῶν. **35** Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πόδας. **47** Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων. **36** Ἡρώτα δέ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἡγάπησε τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ’ πολύ ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ **48** Εἶπε δὲ αὐτῇ, Ἀφέωνταί σου αἱ ἀμαρτίαι. Φαρισαίου ἀνεκλίθη. **37** Καὶ ἴδού, γυνὴ ἐν **49** Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν τῇ πόλει, ἵτις ἦν ἀμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἀφίησιν; **50** Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, Ἡ κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, **38** καὶ στᾶσα πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὅπιστος κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἔξεμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἥλειφε τῷ μύρῳ. **39** Ἰδών δὲ ὁ Φαρισαῖος ὃ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων, Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἵτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστι. **40** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σίμων, ἔχω σοὶ τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι, Διδάσκαλε, εἰπέ. **41** Δύο χρεωφειλέται ἥσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἔτερος πεντήκοντα. **42** Μὴ ἔχόντων δὲ αὐτῶν

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, **2** καὶ γυναῖκες τινες αἱ ἥσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἀφ’ ἦς δαιμόνια ἐπτὰ ἔξεληλύθει, **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἔτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. **4** Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ

παραβολῆς, 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. 17 Οὐ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν γάρ ἐστι κρυπτόν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. 6 Καὶ ἔτερον φανερὸν ἔλθῃ. 18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἔξηράνθη, ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἴκμάδα. 7 Καὶ ἔτερον ἔπεσεν ἀν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι ἀπ' αὐτοῦ. 19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν αἱ ἀκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἔτερον ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ ἡδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἐκατονταπλασίονα. 20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ὡ μήτηρ Ταῦτα λέγων ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω, ἀκούετω. 9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἰδεῖν σε θέλοντες. 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. 22 Καὶ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. 11 ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολὴ· Ὁ σπόρος ἐστὶν εἶπε πρὸς αὐτούς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. 12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς λίμνης, Καὶ ἀνίχθησαν. 23 Πλεόντων εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαῖλαψ καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ καὶ ἐκινδύνευσον. 24 Προσελθόντες δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἵ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ διήγειραν αὐτόν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 Ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν 25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. 15 τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ Ὅδατι, καὶ Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ὑπακούουσιν αὐτῷ; 26 Καὶ κατέπλευσαν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν τὸν λόγον κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. 27 Ἐξελθόντι δὲ ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων

ίκανῶν, καὶ ἴματιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. 38 ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἐδέετο δὲ αὐτὸῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει 28 ἕταν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε, αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, 39 Ὅπόστρεφε εἰς Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, σὺ εἰς τοῦ Θεοῦ τοῦ τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησε σοι ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. 40 Ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. 41 Καὶ ἰδού, ἦλθεν διαρρήσσων τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ ἀνὴρ ὃ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων δαιμονος εἰς τὰς ἐρήμους. 42 Ἐπηρώτησε δὲ τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι ἔστιν ὄνομα; τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών, ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· 43 ὅτι εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. 31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν θυγάτηρ μονογενῆς ἣν αὐτῷ ώς ἐτῶν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ἀπελθεῖν. (Abyssos g12) 32 Ἡν δὲ ἐκεī ἀγέλη ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὅρει· καὶ 43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἴματος ἀπὸ ἐτῶν παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς δώδεκα, ἥτις εἰς ιατροῖς προσαναλώσασα ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς 33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ θεραπευθῆναι, 44 προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ· ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ρύσις τοῦ αἵματος τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. 34 Ἰδόντες δὲ αὐτῆς, 45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα, εἰς τοὺς ἀγρούς. 35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ γεγονός καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; 46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εῦρον καθήμενον τὸν ἀνθρώπον ἀφ' οὗ εἶπεν, Ἡψατό μού τις ἐγώ γὰρ ἔγνων τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἴματισμένον καὶ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. 47 Ἰδοῦσα σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ ἐφοβήθησαν. 36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς 37 Καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν ἄπαν τὸ πλήθος τῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ώς ίάθη παραχρῆμα. 48 Ὁ περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει, θύγατερ, ή πίστις αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. 49

"Ετι αύτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθηκεν πανταχοῦ. 7 Ἡκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ ἡ θυγάτηρ σου μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα· 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· 8 ὑπὸ τινων σωθήσεται. 51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη· ἀλλων δὲ ὅτι Προφήτης οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 Καὶ εἶπεν καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα ὁ Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. 52 Ἔκλαιον τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὅ δὲ τοιαῦτα; Καὶ ἐξῆτε ίδειν αὐτόν. 10 Καὶ εἶπε, Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο καθεύδει. 53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν ὅτι ἀπέθανεν. 54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω αὐτούς, ὑπεχώρησε κατ' ίδίαν εἰς τόπον πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαΐδα. 11 ἐφώνησε λέγων, Ἡ παῖς, ἐγείρου. 55 Καὶ Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἡκολούθησαν αὐτῷ· ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη καὶ δεξάμενος αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν φαγεῖν. 56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ἔχοντας θεραπείας ίᾶτο. 12 Ἡ δὲ ήμέρα ὃ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ἥρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα γεγονός.

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλως κώμας καὶ μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσι, καὶ εὔρωσιν καὶ ἔξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ ἐπισιτισμόν· ὅτι ὥδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. νόσους θεραπεύειν. 2 Καὶ ἀπέστειλεν 13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ήμιν πλεῖον Θεοῦ, καὶ ίᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. 3 Ἡ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν αἴρετε εἰς πορευθέντες ὑμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. 14 Ἡσαν γὰρ μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ ὠσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς δύο χιτῶνας ἔχειν. 4 Καὶ εἰς ἣν ἀν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε αὐτοὺς οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. 5 Καὶ ὅσοι ἀν μὴ δέξωνται οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἀπαντας. 16 Λαβὼν ὑμᾶς, ἔξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. 6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς αὐτούς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ. 17 Καὶ

εφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες· καὶ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, ἀνέβη εἰς τὸ δρός προσεύξασθαι. **29** Καὶ κόφινοι δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔτερον, καὶ ὁ αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, ἴματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. **30** λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; **19** Καὶ ἰδού, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν οἵτινες ἡσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας, **31** οἵ βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** ἦν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. **32** Ο δὲ Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅμεις δὲ τίνα με λέγετε Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἡσαν βεβαρημένοι εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν ὑπνῷ διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. **21** Ο δὲ ἐπιτιμήσας δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο, συνεστῶτας αὐτῷ. **33** Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλόν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἐστιν ἡμᾶς ὡς εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρεῖς, μίαν σοί, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν τρίτην ἡμέραν ἐγερθῆναι. **23** Ἔλεγε δὲ Ἡλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὅ λέγει. **34** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ πρὸς πάντας, Εἴ τις θέλει ὅπίσω μου λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἔαυτόν, καὶ ἀράτω αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. **35** Καὶ φωνὴ ἀκολουθείτω μοι. **24** Ὁς γὰρ ἀν θέλη τὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. ἀν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, **36** Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὐρέθη οὗτος σώσει αὐτήν. **25** Τί γὰρ ὡφελεῖται ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἀνθρωπος, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; **26** Ὁς οὐδὲν ὥν ἐωράκασιν. **37** Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ γὰρ ἀν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς ἔξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. **38** ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἀγγέλων. **27** Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες ἐπὶ τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενῆς ἔστι μοι τῶν ὡς ἐστικότων, οἵ οὐ μὴ γεύσονται **39** καὶ ἰδού, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ θανάτου, ἔως ἂν ἵδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ ἐξαίφνης κράξει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ Θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν συντρῖψον αὐτόν. **40** Καὶ ἐδείθην τῶν

μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως ἡδυνήθησαν. **41** Ἀποκριθὲὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι **52** καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου ὑμῶν; Προσάγαγε ὥδε τὸν υἱόν σου. **42** Ἔτι αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν Σαμαρειῶν, ὡστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. **53** Καὶ τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν **54** Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος τῷ πατρὶ αὐτοῦ. **43** Ἐξεπλήσσοντο δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπον, Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; **55** ἐποίησεν δὲ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, αὐτοῦ, **44** Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· τοὺς λόγους τούτους· ὃ γάρ υἱός τοῦ **56** ὃ γάρ υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ηλθε ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ψυχᾶς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. ἀνθρώπων. **45** Οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. **57** καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο εἴπε τις πρὸς αὐτόν, Ἄκολουθήσω σοι ὅπου ἔρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. Ἄν ἀπέρχῃ, Κύριε. **58** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ **46** Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὸ τίς ἄν εἴη μείζων αὐτῶν. **47** Ὁ δὲ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· Ἰησοῦς ἴδων τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν τὴν κεφαλὴν κλίνη. **59** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν παρ’ ἑαυτῷ, **48** καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἔτερον, Ἄκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, “Ος ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι ὄνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ τὸν πατέρα μου. **60** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ Ἰησοῦς, ”Αφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς γάρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε οὗτος ἔσται μέγας. **49** Ἀποκριθὲὶς δὲ ὁ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **61** Εἶπε δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἰδομένι τινα ἐπὶ ἔτερος, Ἄκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον τῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ τὸν οἰκόν μου. **62** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ μεθ’ ὑμῶν. **50** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἰησοῦς, Οὐδείς, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ Μὴ κωλύετε· δις γάρ οὐκ ἔστι καθ’ ὑμῶν ἐπ’ ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὄπίσω, ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν. **51** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εὕθετός ἔστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν. **14** Πλὴν

ἔτερους ἔβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν Τύρων καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς κρίσει, ἢ ὑμῖν. **15** Καὶ σύ, Καπερναούμ, ἡ πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἔως "Αἰδου ἔρχεσθαι. **2** Ἐλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς, Ὁ καταβιβασθήσῃ. (*Hadēs g86*) **16** Οἱ ἀκούων μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται δὲ λίγοι· ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ δὲ ἀθετῶν ὑμᾶς δείθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐμὲ ἀθετεῖ· δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἐκβάλλη ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ἀποστείλαντά με. **17** Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ζ' γπάγετε· ίδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἔβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. **4** Μή βαστάζετε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ὑμῖν ἐν τῷ βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ ὀνόματί σου. **18** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀστάσηθε. **5** Εἰς ἦν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δ' ἀν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, πεσόντα. **19** Ιδού, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἔξουσίαν Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. **6** Καὶ ἐὰν μὲν ἦ τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὅφεων καὶ σκορπίων, ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ· καὶ αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μῆγε, ἐφ' ὑμᾶς οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. **20** Πλὴν ἐν ἀνακάμψει. **7** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιος ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔστι. Μή ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφῃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** Καὶ εἰς Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ἦν δ' ἀν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9** πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, λέγετε αὐτοῖς, Ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναί, ὁ πατήρ, τοῦ Θεοῦ. **10** Εἰς ἦν δ' ἀν πόλιν εἰσέρχησθε, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου. καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς **22** Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε, **11** Καὶ τὸν καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἔστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ὑμῖν ἐκ τῆς ὁ πατήρ, καὶ τίς ἔστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. **23** τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ίδίαν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **12** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι εἶπε, Μακάριοι οἱ ὄφθαλμοὶ οἱ βλέποντες Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἢ βλέπετε. **24** Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἔσται, ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **13** Οὐαί σοι, προφῆται καὶ βασιλεῖς ἡθέλησαν ίδειν ἢ Χωραζίν, οὐαί σοι, Βηθσαΐδα· ὅτι εἰ ἐν ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἴδον· καὶ ἀκοῦσαι Τύρων καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ ἢ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25** Καὶ ίδού, γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἀν ἐν σάκκῳ καὶ νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν,

καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν σὺ ποίει ὁμοίως. **38** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ αἰώνιον κληρονομήσω; (*aiōnios g166*) **26** Ὁ δὲ πορεύεσθαι αὐτούς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα Πῶς ἀναγινώσκεις; **27** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἴκον αὐτῆς. **39** εἶπεν, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ ἔξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἔξ ὅλης τῆς καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ψυχῆς σου, καὶ ἔξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. **40** Ἡ δὲ καὶ ἔξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **28** Εἶπε δὲ αὐτῷ, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; **29** Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἔαυτὸν εἶπε πρὸς Εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. **41** τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; **30** Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Ὅπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀνθρωπός Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, **42** ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν καὶ λησταῖς περιεπεσεν, οἵ καὶ ἐκδύσαντες μεριδὰ ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀπ' αὐτῆς.

ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. **31** Κατὰ **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ δόδῳ ἐκείνῃ· καὶ ἴδων αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. **32** Όμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἴδων ἀντιπαρῆλθε. **33** Ιωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. **2** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὁταν προσεύχησθε, λέγετε, αὐτόν, καὶ ἴδων αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, **34** καὶ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, τὸ δονομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔδιον κτῆνος, ἥγαγεν αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν εἶπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. **4** Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ ἐισενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **5** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τίς ἔξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύεσται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, **6** ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἔξ ὄδοι πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ.

7 κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ, Μή τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν μοι κόπους πάρεχε· ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται, αὐτὸι ἔσονται. 20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν ἐφ' κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναι ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Ὁταν σοι. 8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ὁ ἴσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἀναστάς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διὰ ἔαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτοῦ· 22 ἐπάν δὲ ὁ ἴσχυρότερος αὐτοῦ αὐτῷ ὅσων χρήζει. 9 Κάγὼ ὑμῖν λέγω, ἐπελθών νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αἴτειτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ αὐτοῦ αἱρεῖ ἐφ' ἣ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. αὐτοῦ διαδίδωσιν. 23 Ὁ μὴ ὄν μετ' ἐμοῦ 10 Πᾶς γάρ ὁ αἴτων λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. σκορπίζει. 24 Ὁταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα 11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ ἔξελθη ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ καὶ ἱχθύν, μὴ ἀντὶ ἱχθύος ὅφιν ἐπιδώσει μὴ εὐρίσκον λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸν αὐτῷ; 12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ψόν, μὴ οἴκον μου ὅθεν ἐξῆλθον. 25 Καὶ ἐλθὸν ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; 13 Εἰ οὖν ὑμεῖς εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε ἀγαθὰ δόματα 26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ ἔτερα πνεῦματα πονηρότερα ἔαυτοῦ, καὶ πατήρ ὁ ἔξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἄγιον εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα δαιμόνιον, καὶ αὐτὸς ἦν κωφόν. Ἐγένετο τῶν πρώτων. 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν δέ, τοῦ δαιμονίου ἔξελθόντος, ἐλάλισεν ὁ αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 Τινὲς δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ, Μακαρία ἡ ἔξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι κοιλίᾳ ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. ἐθήλασας. 28 Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μενοῦνγε 16 Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ αὐτοῦ ἔζήτουν ἔξ οὐρανοῦ. 17 Αὐτὸς δὲ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. 29 Τῶν δὲ εἰδῶς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἥρξατο λέγειν, Ἡ Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἔαυτὴν διαιμερισθεῖσα γενεὰ αὐτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, ἐρημοῦται· καὶ οἴκος ἐπὶ οἴκον, πίπτει. 18 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἔαυτὸν διεμερίσθῃ, τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 30 πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι Καθὼς γάρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ Νινευῖταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ δαιμόνια. 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 31 Βασίλισσα ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν

ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ αὐτούς ὅτι ἥλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 Οὐαὶ γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος, καὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ἰδού, πλεῖον Σολομῶντος ὥδε. 32 Ἀνδρες ὅτι ἔστε ως τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ Νινευὶ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς οἵ τις περιπατοῦντες ἐπάνω γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι οὐκ οἰδασιν. 45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδού, νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε. 33 Οὐδὲὶς δὲ λύχνον ἄφας λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. 46 Ὁ δὲ εἶπε, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐάι, ὅτι φορτίζετε ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορεύμενοι τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, τὸ φέγγος βλέπωσιν. 34 Ὁ λύχνος τοῦ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ σῶματός ἐστιν δὲ ὁ ὀφθαλμός: ὅταν οὖν ὁ προσφαύετε τοῖς φορτίοις. 47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπάν δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. 35 Σκόπει οὖν μὴ 48 Ἀρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 Εἰ οὖν τὸ ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ως ὅταν ὁ αὐτῶν τὰ μνημεῖα. 49 Διὰ τοῦτο καὶ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. 37 Ἐν δὲ τῷ ᾧ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς λαλῆσαι, ἥρωτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώχουσιν: 50 Ἱνα 38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, 51 ἀπὸ τοῦ αἵματος οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ Ἀβελ ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 τοῦ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται Ἀφρονες, οὓς ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52 Οὐαὶ ὑμῖν ἔσωθεν ἐποίησε; 41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἥρατε τὴν κλεῖδα τῆς ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδού, πάντα καθαρὰ ὑμῖν γνώσεως αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς ἐστιν. 42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. 53 Λέγοντος ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἥρξαντο πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ ἔδει ποιῆσαι, κάκεινα μὴ ἀφιέναι. 43 Οὐαὶ πλειόνων, 54 ἐνεδρεύοντες αὐτόν, καὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν

ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος καὶ τὰς ἔξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

ἀπολογήσθε, ἢ τί εἴπητε· 12 τὸ γάρ ἄγιον

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἀ δεῖ τοῦ ὄχλου, ὡστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἦρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι πρῶτον, Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. 14 Ὁ δὲ εἶπεν τῶν Φαρισαίων, ἡτις ἐστὶν ὑπόκρισις. αὐτῷ, Ἀνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; 15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ

'Ορᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας:

γνωσθήσεται. 3 Ἄνθ' ὅν δσα ἐν τῇ σκοτίᾳ δτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. 16

πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. 4 Λέγω Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε χώρα· 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων,

ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ Τί ποιήσω, δτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσότερόν τι καρπούς μου; 18 Καὶ εἶπε, Τοῦτο ποιήσω·

ποιησαι· 5 Ὅποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔξουσίαν διθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) 6 Οὐχὶ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου. 19 Καὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο;

Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐρῷ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. 20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός,

8 Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς δς ἀν δμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἀπαίτουσιν ἀπὸ σοῦ· ἀ δὲ ἡτοίμασας, τίνι μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. 22 Εἶπε δὲ πρὸς ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, οὐδὸς τοῦ ἀνθρώπου δόμοιον γίγνεται· 9 ὁ δὲ μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε. 23 Ἡ ψυχὴ ἀρνητάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε·

10 Καὶ πᾶς δς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· 11 ὁ δὲ μηδὲ εἰς θερίζουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οῖς δὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι δτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ

οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεός τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; 25 Τίς δὲ ἐξ δὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, άφεθήσεται αὐτῷ· τῷ μηδὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; **26** Εἰ μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. **39** Τοῦτο οὖν οὕτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾧδει ὁ οἰκοδεσπότης τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; **27** Κατανοήσατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾶ, οὐδὲ ἄν, καὶ οὐκ ἀν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἴκον νήθει λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν αὐτοῦ. **40** Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἔτοιμοι πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ώς ἐν ὅτι ἦ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τούτων. **28** Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ ἔρχεται. **41** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, σήμερον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὗτως ἀμφιέννυσι, ἢ καὶ πρὸς πάντας; **42** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **29** Καὶ Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε φρόνιμος, δὸν καταστῆσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. **30** Ταῦτα γάρ πάντα θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν δὲ τὸ σιτομέτριον; **43** Μακάριος ὁ δοῦλος ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων. **31** ἐκεῖνος, δὸν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιοῦντα οὕτως. **44** Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** Μὴ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστῆσει φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον ὅτι εὐδόκησεν αὐτόν. **45** Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριος μου **33** Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἔρχεσθαι, καὶ ἄρχεται τύπτειν τοὺς παῖδας ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἔαυτοῖς βαλάντια καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον μεθύσκεσθαι. **46** ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἦ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐγγίζει, οὐδὲ σής διαφθείρει. **34** ὅπου ἦ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. καρδίᾳ ὑμῶν ἔσται. **35** Ἔστωσαν ὑμῶν **47** ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι τοῦ κυρίου ἔαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ καιόμενοι: **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται προσδεχομένοις τὸν κύριον ἔαυτῶν, πότε πολλάς: **48** ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα, ἐλθόντος καὶ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. **37** δὲ ὡς ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ αὐτοῦ· καὶ ὡς παρέθεντο πολύ, περισσότερον κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω αἰτήσουσιν αὐτόν. **49** Πῦρ ἥλθον βαλεῖν ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη; καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. **38** Καὶ **50** Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν συνέχομαι ἔως οὗ τελεσθῇ. **51** Δοκεῖτε ὅτι τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὔρῃ οὕτω, εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;

Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ’ ἡ διαμερισμόν. 52 κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; 5 Οὐχί, "Εσονται γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ’ ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ δύο ἐπὶ ὄμοιώς ἀπολεῖσθε. 6 "Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν τρισί. 53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' οἰώ, παραβολήν· Συκῆν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἥλθε καρπὸν θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὑρεν. 7 Εἶπε δὲ αὐτῆς, καὶ νύμφῃ ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἰδού, τρία ἔτη 54 "Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, "Οταν ἴδητε ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, καὶ οὐχ εύρισκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί εὐθέως λέγετε, "Ομβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 8 'Ο δὲ ἀποκριθεὶς οὕτω. 55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο ὅτι Καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. 56 'Υποκριταί, τὸ ἔτος, ἔως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ βάλω κοπρίαν· 9 κανὸν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. 10 πῶς οὐ δοκιμάζετε; 57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῶν Ἡν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 'Ως γάρ ὑπάγεις τοῖς σάββασι· 11 καὶ ἰδού, γυνὴ ἦν πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 Ἰδὼν δὲ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν. 59 Λέγω αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἔως οὗ καὶ τὸ σου. 13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν

Θεόν. 14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὃν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἔγενοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; 3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ’ ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. 4 "Η ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὄφειλέται τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 Καὶ ταῦτα

λέγοντος αύτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **30** Καὶ ἴδού, ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἕσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' πρῶτοι οἱ ἕσονται ἔσχατοι. **31** Ἐν αὐτῇ τῇ αύτοῦ. **18** Ἔλεγε δέ, Τίνι δόμοιά ἔστὶν ἡ ἡμέρα προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Καὶ τίνι δόμοιώσω αὐτήν; αὐτῷ, Ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι **19** Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. **32** Καὶ εἶπεν ἀνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ καὶ αὐτοῖς, Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ηὗξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ ταύτῃ, Ἰδού, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἵσεις τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν ἐπιτελῷ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τοῖς κλάδοις αύτοῦ. **20** Καὶ πάλιν εἶπε, Τίνι τελειοῦμαι. **33** Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ δόμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; **21** Ὁμοία αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι ἐστὶ ζύμῃ, ἢν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἔως οὗ ἐζυμώθη Ἱερουσαλήμ. **34** Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὅλον. **22** Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ ἡ ἀποκτείνουσα τὸν προφήτας καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος λιθοβολοῦσα τὸν ἀπεσταλμένους πρὸς εἰς Ἱερουσαλήμ. **23** Εἶπε δέ τις αὐτῷ, αὐτήν, ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ Κύριε, εἰ δὲ λίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε τέκνα σου, ὃν τρόπον ὅρνις τὴν ἑαυτῆς πρὸς αὐτούς, **24** Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ τῆς στενῆς πύλης δτὶ πολλοί, λέγω ὑμῖν, ἡθελήσατε. **35** Ἰδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ὑμῶν ἔρημος. Ἄμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι **25** Ἀφ' οὗ ἀνὴν ἐγερθῆ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ οὐ μή με ἰδητε ἔως ἀνὴξη, ὅτε εἰπητε, ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρξησθε ἔξω Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κυρίου.

Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ὑμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς **14** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐρεῖ ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ. **26** εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν τότε ἄρξεσθε λέγειν, Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτοὶ ἥσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. **2** ὑμῶν ἐδίδαξας. **27** Καὶ ἐρεῖ, Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. **28** Ἐκεῖ ἐσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων, ὅταν ὅψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. **29** Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται Καὶ ἴδού, ἀνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς εμπροσθεν αὐτοῦ. **3** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ιησοῦς εἶπε πρὸς τὸν νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; **4** Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ιάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε, Τίνος ὑμῶν ὅνος ἦ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ

ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 6 Καὶ οὐκ ἵσχυσαν Καὶ ἥρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες, ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. 7 Ἔλεγε Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, Ἀγρὸν ἡγόρασα, δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἴδειν αὐτόν· ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 Καὶ λέγων πρὸς αὐτούς, 8 Ὄταν κληθῆς ὑπό ἔτερος εἶπε, Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, τίνος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου σε, ἔχε με παρητημένον. 20 Καὶ ἔτερος ἦ κεκλημένος ὑπ’ αὐτοῦ, 9 καὶ ἐλθὼν εἶπε, Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι, Δός δύναμαι ἐλθεῖν. 21 Καὶ παραγενόμενος ὁ τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ’ αἰσχύνης δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. 10 Ἄλλ’ ταῦτα. Τότε ὄργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα, ὅταν ἐλθῇ ὁ πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς κεκληκός σε, εἴπῃ σοι, Φίλε, προσανάβηθι πτωχούς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλούς καὶ ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τυφλούς εἰσάγαγε ὥδε. 22 Καὶ εἶπεν ὁ τῶν συνανακειμένων σοι. 11 Ὅτι πᾶς δοῦλος, Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ὁ ὑψῶν ἔαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ἔτι τόπος ἔστι. 23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος ταπεινῶν ἔαυτὸν ὑψωθήσεται. 12 Ἔλεγε πρὸς τὸν δοῦλον, Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν, Ὄταν ποιῆς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους ἵνα γεμιοθῇ ὁ οἰκός μου. 24 Λέγω γάρ σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι, καὶ 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· γένηται σοι ἀνταπόδομα. 13 Ἄλλ’ ὅταν καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, 26 Εἴ τις ποιῆς δοχήν, κάλει πτωχούς, ἀναπήρους, ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα χωλούς, τυφλούς· 14 καὶ μακάριος ἔαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἔαυτοῦ ψυχήν, ἀναστάσει τῶν δικαίων. 15 Ἀκούσας δέ τις οὐ δύναται μου μαθητής εἶναι. 27 Καὶ τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ, δοτις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ Μακάριος, δις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται μου εἶναι τοῦ Θεοῦ. 16 Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνθρωπός τις μαθητής. 28 Τίς γάρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει 17 καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, 29 Ἰνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον Ἐρχεσθε, δτι ἥδη ἔτοιμά ἔστι πάντα. 18 καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ

θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ, 30 οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. 8 Ἡ τίς λέγοντες, δτὶ Οὔτος ὁ ἄνθρωπος ἥρξατο γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἵσχουσεν ἐκτελέσαι. 31 δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἄπτει λύχνον, καὶ Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἔως ἔτερῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας ὅτου εὔρῃ; 9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα, δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι Συγχάρητέ μοι, δτὶ εὗρον τὴν δραχμὴν χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ’ αὐτόν; 32 Εἰ δὲ ἦν ἀπώλεσα. 10 Οὔτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὅντος, πρεσβείαν γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. 33 ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι. 11 Εἶπε δέ, Οὔτως οὖν πᾶς ἔξ ύμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται Ἀνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· 12 καὶ εἶπεν πᾶσι τοῖς ἔαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί, Πάτερ, δός μοι μου εἶναι μαθητής. 34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἐὰν τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; αὐτοῖς τὸν βίον. 13 Καὶ μετ’ οὐ πολλὰς 35 Οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἡμέρας συναγαγάνων ἀπαντα ὁ νεώτερος ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὡτα υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἀκούειν ἀκούετω.

15 Ἡσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ. 2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες δτὶ Οὔτος ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. 3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, 4 Τίς ἄνθρωπος ἔξ ύμῶν ἔχων ἐκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐν ἔξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἔως εὔρῃ αὐτό; 5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὕμους ἔαυτοῦ χαίρων. 6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχάρητέ μοι, δτὶ εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. 7 Λέγω ὑμῖν δτὶ οὔτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἥ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες

ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. 14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἴσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἥρξατο ὑστερεῖσθαι. 15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. 16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὃν ἥσθιον οἱ χοίροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. 17 Εἰς ἔαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε, Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι· 18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιον σου· 19 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου. 20 Καὶ ἀναστὰς ἥλθε πρὸς τὸν πατέρα ἔαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη,

καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον **16** Ὁλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **21** Εἶπε Ἀνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν
δὲ αὐτῷ ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιον σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** Καὶ
ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. **22** Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας
τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. **3** Εἶπε
αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι
αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας; **23** ὁ κύριος μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν
καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν
θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. **24** ὅτι αἰσχύνομαι. **4** Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν
οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς
καὶ ἀπολωλῶς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο τοὺς οἴκους αὐτῶν. **5** Καὶ προσκαλεσάμενος
εὐφραίνεσθαι. **25** Ἡν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἔνα ἔκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις
ἡγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἥκουσε συμφωνίας καὶ τῷ κυρίῳ μου; **6** Ο δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν
χορῶν. **26** Καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα τῶν βάτους ἐλαίουν. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέξαι σου
παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. **27** Ο τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον
δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ο ἀδελφός σου ἥκει· πεντήκοντα. **7** Ἔπειτα ἐτέρῳ εἶπε, Σὺ δὲ
καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν πόσον ὀφείλεις; Ο δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν κόρους
σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. σίτουν. Καὶ λέγει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα,
28 Ὁργίσθη δέ, καὶ οὐκ ἥθελεν εἰσελθεῖν· ο καὶ γράψον ὄγδοήκοντα. **8** Καὶ ἐπήνεσεν
οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἔξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι
29 Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί, Ἰδού, φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος
τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ
ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσί.
ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων (*aiōn g165*) **9** Κάγω ύμιν λέγω, Ποιήσατε
μου εὐφρανθῶ. **30** Ὁτε δὲ ὁ υἱός σου ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας,
οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ύμᾶς εἰς τὰς
πορνῶν ἥλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον *aiōnios g166* **10** Ο πιστὸς
τὸν σιτευτόν. **31** Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι,
σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικος καὶ ἐν πολλῷ
σά ἐστιν. **32** Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἀδικός ἐστιν. **11** Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ
ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ύμιν
καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλῶς ἦν, καὶ εὑρέθη. πιστεύσει; **12** Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ύμέτερον τίς ύμιν δώσει;

13 Ούδεις οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, δουλεύειν ἥ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει, καὶ τὸν ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἔτερον ἀγαπήσει ἥ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ἔτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ ὅτι ὁδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25 δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. 14 Ἡκουον δὲ Εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρχοντες, καὶ ἔξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ Καὶ εἴπεν αὐτοῖς, Ὅμεις ἔστε οἱ δικαιοῦντες ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὁδυνᾶσαι. 26 Καὶ ἔαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι τὸ ἐν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, Θεοῦ ἔστιν. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἔως μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ 27 Εἶπε δέ, Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἰκον τοῦ πατρός 17 Εύκοπώτερον δέ ἔστι τὸν οὐρανὸν καὶ μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, δύπως τὴν γῆν παρελθεῖν, ἥ τοῦ νόμου μίαν διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ κεραίαν πεσεῖν. 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἔτέραν μοιχεύει· 29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ, Ἐχουσι Μωσέα καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. μοιχεύει. 19 Ἀνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, 30 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ’ καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ἔάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, εὐφραινόμενος καθ’ ἡμέραν λαμπρῶς. μετανοήσουσιν. 31 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Εἰ Μωσέως 20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούοντιν, οὐδέ, δος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἔάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται. ἥλκωμένος 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. 22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. 23 Καὶ ἐν τῷ Ἶδῃ ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρῃ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (Hadēs g86) 24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε, Πάτερ

17 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἄνενδεκτόν ἔστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι’ οὗ ἔρχεται. 2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὄνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἥ ἵνα σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων. 3 Προσέχετε ἔαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. 4 Καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπί σε, λέγων, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. 5 Καὶ

εῖπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ, Πρόσθες ἡμῖν πίστις σου σέσωκέ σε. **20** Ἐπερωτηθεὶς πίστιν. **6** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ ταύτῃ, Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ εἰπεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἀν ύμιν. **7** Τίς μετὰ παρατηρήσεως; **21** οὐδὲ ἐροῦσιν, Ἰδοὺ δὲ ἔξ ύμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἥ ὥδε, ἦ, Ἰδοὺ ἔκει. Ἰδοὺ γάρ, ἡ βασιλείᾳ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ύμῶν ἐστίν. **22** Εἶπε δὲ ἐρεῖ εὐθέως, Παρελθὼν ἀνάπεσαι· **8** ἀλλ’ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι οὕχι ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ νίοῦ καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἔως φάγω τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὅψεσθε. **23** Καὶ καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι ἐροῦσιν ύμῖν, Ἰδοὺ ὥδε, ἦ, Ἰδοὺ ἔκει· μὴ σύ; **9** Μή ḥάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε. **24** Ὡσπερ γὰρ ἡ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; Οὐ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ’ οὐρανὸν δοκῶ. **10** Οὕτω καὶ ύμεις, ὅταν ποιήσητε εἰς τὴν ὑπ’ οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται καὶ πάντα τὰ διαταχθέντα ύμῖν, λέγετε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν· ὅτι ὁ ὡφείλομεν **25** Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ποιῆσαι πεποικάμεν. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ **26** Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Γαλιλαίας. **12** Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **27** Ἡσθιον, ἔπινον, εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἵς ἡμέρας λεπροὶ ἄνδρες, οἵ ἔστησαν πόρρωθεν. **13** εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἤλθεν καὶ αὐτοὶ ἥραν φωνήν, λέγοντες, Ἰησοῦ, ὁ κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἄπαντας, ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. **14** Καὶ ἴδων εἶπεν **28** Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῖς, Πορευθέντες ἐπιδεῖξατε ἔαυτοὺς Λώτ· Ἡσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν ἐφύτευον, ὡκοδόμουν· **29** ἦ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. **15** Εἶς δὲ ἔξ αὐτῶν, Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ’ ἴδων ὅτι ἱάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἄπαντας· **30** κατὰ μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· **16** καὶ ἐπεσεν ταῦτα ἔσται ἥ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται. **31** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς **18** Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὄπισω. **32** Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενῆς οὗτος. Λώτ. **33** Ὡς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **19** Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄναστὰς πορεύου· ἡ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ

αὐτὴν ζωογονήσει αὐτήν. **34** Λέγω ὑμῖν, Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης προσηγέρετο, Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι μιᾶς ὁ εἷς παραληφθῆσεται, καὶ ὁ ἔτερος οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀφεθῆσεται. **35** Δύο ἔσονται ἀλίθουσαι ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθῆσεται, καὶ ἡ τελώνης. **12** Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἔτερα ἀφεθῆσεται. **36** Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀποδεκατῷ πάντα δσα κτῶμαι. **13** Καὶ ὁ ἀγρῷ ὁ εἷς παραληφθῆσεται, καὶ ὁ ἔτερος τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ ἀφεθῆσεται. **37** Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, αὐτῷ, Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅπου ἀλλ’ ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

18 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς

τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, **2** λέγων, Κριτής τις ἦν ἐν τινι πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἀνθρωπὸν μὴ ἐντρεπόμενος. **3** χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. **4** Καὶ οὐκ ἤθέλησεν ἐπὶ χρόνον μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἀνθρωπὸν οὐκ ἐντρέπομαι. **5** διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδίκησα αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. **6** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἀκούσατε τί δὲ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει. **7** Ο δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βιώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ’ αὐτοῖς; **8** Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; **9** Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ’ ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἔξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην. **10** Ἀνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἴερὸν προσεύχασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἔτερος τελώνης. **11**

Θεός, ιλάσθητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. **14** Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **15** Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται ιδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **16** Ο δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **17** Άμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **18** Καὶ ἐπηρώτησε τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (*aiōnios g166*) **19** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδὲὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εῖς, ὁ Θεός. **20** Τὰς ἐντολὰς οἴδας, Μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. **21** Ο δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἐτι ἐν σοι λείπει πάντα δσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. **23** Ο δὲ ἀκούσας

ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος 38 Καὶ ἐβόησε, λέγων, Ἰησοῦ, νίè Δαβíδ, σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐλέησόν με. 39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων περίλυπον γενόμενον εἶπε, Πῶς δυσκόλως αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς ἔκραζεν, Υἱὲ Δαβíδ, ἐλέησόν με. 40 Σταθεὶς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 25 Εὔκοπώτερον δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ αὐτόν, 41 λέγων, Τί σοι θέλεις ποιήσω; Θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. 42 Καὶ ὁ Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; 27 Ὁ δὲ εἶπε, Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατά ἐστι σου σέσωκέ σε. 43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, παρὰ τῷ Θεῷ. 28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, καὶ ἡκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰδὼν ἔδωκεν αἴνον τῷ Θεῷ. σοι. 29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδείς ἐστιν δος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 δος οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. 32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται, 33 καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. 34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ρῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. 35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχώ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· 36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. 37 Ἀπίγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ. 2 Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὄνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. 3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἡδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. 4 Καὶ προδραμών ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. 5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. 6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. 7 Καὶ ἰδόντες ἄπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. 8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. 9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. 10 Ἡλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ

σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11 Ἀκουόντων δὲ 24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ὅρατε ἀπ’ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν, αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔχοντι. 25 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ μνᾶς. 26 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. 12 Εἶπεν δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ οὗν, Ἀνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. 27 Πλὴν τοὺς χώραν μακράν, λαβεῖν ἔσαυτῷ βασιλείαν, ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς καὶ ὑποστρέψαι. 13 Καλέσας δὲ δέκα με βασιλεῦσαι ἐπ’ αὐτούς, ἀγάγετε ὄδε, καὶ δούλους ἔσαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου. 28 Καὶ εἰπὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πραγματεύσασθε ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων ἔως ἔρχομαι. 14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. 29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἥγισεν ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄπιστα αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν βασιλεῦσαι ἐφ’ ἡμᾶς. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μαθητῶν αὐτοῦ, 30 εἰπὼν, Ὅταγετε εἰς ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, τὴν κατέναντι κώμην ἐν ᾧ εἰσπορευόμενοι καὶ εἶπε φωνῇ θῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους εὑρήσετε πᾶλον δεδεμένον, ἐφ’ ὃν οὐδεὶς τούτους, οἵς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῶ πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες τίς τί διεπραγματεύσατο. 16 Παρεγένετο αὐτὸν ἀγάγετε. 31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι Ὁ προσειργάσατο δέκα μνᾶς. 17 Καὶ εἶπεν Κύριος αὐτοῦ χρείαν ᔭχει. 32 Ἀπελθόντες δὲ αὐτῷ, Εὖ, ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ οἱ ἀπεσταλμένοι εῦρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. πιστὸς ἐγένουν, ἵσθι ἔξουσίαν ᔭχων ἐπάνω 33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ δέκα πόλεων. 18 Καὶ ἥλθεν ὁ δεύτερος, κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, Τί λύετε τὸν λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε πῶλον; 34 Οἱ δὲ εἶπον, Ὅ Κύριος αὐτοῦ μνᾶς. 19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ, Καὶ σὺ γίνου χρείαν ᔭχει. 35 Καὶ ἥγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἐπάνω πέντε πόλεων. 20 Καὶ ἔτερος ἥλθε, Ἰησοῦν· καὶ ἐπιρρίψαντες ἔσαυτῶν τὰ ἴμάτια λέγων, Κύριε, ἵδού, ἡ μνᾶ σου, ἦν εἶχον ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. 36 ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· 21 ἐφοβούμην Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυν τὰ γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἴ· αἴρεις δὲ ἴμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὄδῷ. 37 Ἐγγίζοντος οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. 22 δὲ αὐτοῦ ἥδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ Λέγει δὲ αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν, ἥρξαντο ἄπαν τὸ σε, πονηρὲ δοῦλε. Ἡιδεῖς ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν αὐστηρός εἰμι, αἴρων δὲ οὐκ ἔθηκα, καὶ θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον θερίζων δὲ οὐκ ἔσπειρα· 23 καὶ διὰ τί οὐκ δυνάμεων, 38 λέγοντες, Εὔλογημένος ὁ ἔδωκας τὸ ἀργύριον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἀν ἔπραξα αὐτό; εἰρίγνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἦ ἔξ ἀνθρώπων; **50** Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον ἑαυτούς, λέγοντες δtti Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ τοῖς μαθηταῖς σου. **40** Καὶ ἀποκριθεὶς οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε εἰπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν δtti ἐὰν οὗτοι αὐτῷ; **6** Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται. **41** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος ὡς ἥγγισεν, ἵδων τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. **7** Καὶ ἐπ’ αὐτῇ, **42** λέγων δtti Εἰ ἔγνως καὶ σύ, ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. **8** Καὶ ὁ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς Ἰησοῦς εἴπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβῃ ἀπὸ ὁφθαλμῶν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **9** Ἡρξατο δὲ πρὸς σου. **43** Ὄτι ἔξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· περιβαλοῦσιν οἱ ἔχθροί σου χάρακά σοι, Ἀνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε ἔξεδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε πάντοθεν, **44** καὶ ἐδαφιοῦσί σε καὶ τὰ χρόνους ἰκανούς: **10** καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφῆσουσιν ἐν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ ἀνθῷ ὃν οὐκ ἔγνως καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ. Οἱ τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. **45** Καὶ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν εἰσελθών εἰς τὸ ἱερόν, ἥρξατο ἐκβάλλειν κενόν. **11** Καὶ προσέθετο πέμψαι ἔτερον τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες καὶ **46** λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἰκός μου ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. **12** Καὶ οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον ἐποιήσατε σπῆλαιον ληστῶν. **47** Καὶ ἦν τραυματίσαντες ἐξέβαλον. **13** Εἶπε δὲ ὁ διδάσκων τὸ καθ’ ἡμέραν ἐν τῷ Ἱερῷ οἱ δὲ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; Πέμψω ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν τὸν υἱὸν μου τὸν ἀγαπητόν· Ἰσως τοῦτον ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ: **48** καὶ ἴδοντες ἐντραπήσονται. **14** Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οὐχ εὑρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γάρ οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὸν τοῖς πρεσβυτέροις, **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην; **3** Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἔνα λόγον, καὶ εἴπατε μοι: **4** Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἔξ οὐρανοῦ ἦν,

λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. **15** Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; **16** Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γένοιτο. **17** Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε, Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο, Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; 18 ἀπέθανεν ἄτεκνος· 30 καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἑκεῖνον τὸν λίθον τὴν γυναικα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει 31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. Ὡσαύτως δὲ αὐτόν. 19 Καὶ ἔζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ καὶ οἱ ἐπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς ἀπέθανον. 32 Ὅστερον δὲ πάντων ἀπέθανε χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἡ γυνή. 33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε. 20 Καὶ αὐτὴν γυναικα. 34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου ὑποκρινομένους ἔαυτοὺς δικαίους εἶναι, γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται· (aiōn g165) 35 ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἔξουσίᾳ τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν τοῦ ἡγεμόνος. 21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, οὕτε γαμοῦσιν οὕτε ἐκγαμίσκονται· (aiōn λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὁρθῶς g165) 36 οὕτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· λέγεις καὶ διδάσκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις ἰσάγγελοι γάρ εἰσι, καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν δόδον τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ δοντες. 37 Ὄτι δὲ τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. 22 Ἔξεστιν ἡμῖν ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὕ; 23 Κατανοήσας ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν Θεὸν δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς Ἀβραὰμ καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Θεὸν αὐτούς, Τί με πειράζετε; 24 Ἐπιδείξατέ μοι Ἰακώβ. 38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; ἀλλὰ ζώντων πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. 39 Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος. 25 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. 40 Οὐκέτι Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. 41 Εἶπε Θεῷ. 26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ υἱὸν Δαβὶδ εἶναι; 42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ ἐσίγησαν. 27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 43 ἔως ἂν θῶ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, 28 λέγοντες, σου. 44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, Ἐάν τινος καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν; 45 Ἀκούοντος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναικα, καὶ οὗτος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, 46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων αὐτοῦ τὴν γυναικα, καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 29 Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἥσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναικα, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· 47 ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, οἵ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός μου. 13 Ἀποβήσεται καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. 14 Θέσθε οὖν λήψονται περισσότερον κρίμα.

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τὸν βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους· 2 εἶδε δέ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, 3 καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· 4 ἀπαντες γάρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἀπαντά τὸν βίον δὲν εἶχεν ἔβαλε. 5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε, 6 Ταῦτα ἀ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, δῆς οὐ καταλυθήσεται. 7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὃταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; 8 Ὁ δὲ εἶπε, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε πολλοὶ γάρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἰμι· καί, Ὁ καιρὸς ἥγγικε, μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. 9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γάρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ’ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. 10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείᾳ· 11 σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ’ οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. 12 Πρὸ δὲ τούτων ἀπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς,

εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετῶν ἀπολογηθῆναι· 15 ἐγὼ γάρ δῶσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἵνα οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. 16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἔξ ὑμῶν. 17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. 18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. 19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. 20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἥγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. 21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέθωσαν εἰς αὐτήν. 22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. 23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γάρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὁργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. 24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἔθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καὶ οἱ ἔθνῶν. 25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἥχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, 26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 27

Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. 4 Καὶ ἀπελθὼν ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς δόξης πολλῆς. 28 Ἀρχομένων δὲ τούτων στρατηγοῖς τὸ πᾶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς 5 Καὶ ἔχαρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ κεφαλὰς ὑμῶν διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ἀργύριον δοῦναι. 6 Καὶ ἔξωμοι λόγησε ὑμῶν. 29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς, Ἰδετε καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· 30 ὅταν αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὅχλου. 7 Ἡλθε δὲ ἡ προβάλωσιν ἥδη, βλέποντες ἀφ' ἔαυτῶν ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾧ ἔδει θύεσθαι γινώσκετε ὅτι ἥδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. 31 τὸ Πάσχα. 8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Οὔτων καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, Ἰωάννην, εἰπών, Πορευθέντες ἐτοιμάσατε γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. 9 Οἱ δὲ Θεοῦ. 32 Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ εἴπον αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; 10 ἡ γενεὰ αὕτη, ἔως ἂν πάντα γένηται. 'Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδού, εἰσελθόντων 33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. 34 ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· Προσέχετε δὲ ἔαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ εἰσπορεύεται. 11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· 35 ὡς ἐστι τὸ κατάλυμα, ὃπου τὸ Πάσχα μετὰ παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς τῶν μαθητῶν μου φάγω; 12 Κάκενος ὑμῖν καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ γῆς. 36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ ἐτοιμάσατε. 13 Ἀπελθόντες δὲ εῦρον καθὼς δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ ἐμπροσθεν τοῦ ιοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 37 Ἡν δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπε δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἰερῷ διδάσκων τὰς δὲ πρὸς αὐτούς, Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὅρος τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. 38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς παθεῖν· 16 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ ὥρθιζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἰερῷ ἀκούειν μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν αὐτοῖς.

τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 17 Καὶ δεξάμενος

22 Ἡγγίζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων,
ἡ λεγομένη Πάσχα. 2 Καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς
ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν
ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὃντα ἐκ τοῦ

ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε, Λάβετε τοῦτο,

καὶ διαμερίσατε ἔαυτοῖς· 18 λέγω γὰρ ὑμῖν

ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς

ἀμπέλου, ἔως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ

ἐλθῇ. 19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας

ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτο

ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ἀλέκτωρ, πρὶν ἡ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι **20** Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ με. **35** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, "Οτε ἀπέστειλα ὑμᾶς δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, καὶνὴ διαθήκη ἐν τῷ αἴματί μου, τὸ ὑπὲρ μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδενός, ὑμῶν ἐκχυνόμενον. **21** Πλὴν ἵδού, ἡ χεὶρ **36** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς βαλάντιον ἀράτω, ὅμοίως καὶ πήραν· καὶ τραπέζης. **22** Καὶ ὁ μὲν σὺντο τοῦ ἀνθρώπου ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον πλὴν οὐαὶ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. **37** Λέγω γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. **23** ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ Καὶ αὐτοὶ ἥρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ Καὶ μετὰ ἀνόμων τὸ τίς ἄρα εἴη ἔξι αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων ἔλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. πράσσειν. **24** Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν **38** Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε, ἵδού, μάχαιραι ὥδε αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. **25** δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰκανόν ἔστι. **39** Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν Καὶ ἔξελθων ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἔξουσιάζοντες ὅρος τῶν Ἐλαιῶν· ἥκολούθησαν δὲ αὐτῷ αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. **26** Ὅμηρος δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **40** Γενόμενος δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. **41** Καὶ αὐτὸς διακονῶν. **27** Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολίν, ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δέ καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο, **42** λέγων, εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. **28** Ὅμηρος Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον δέ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ πλὴν μὴ τὸ θέλημά πειρασμοῖς μου· **29** κάγω διατίθεμαι ὑμῖν, μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. **43** Ὁφθη καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν, δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων **30** ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτόν. **44** Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, μου ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος τοῦ Ἰσραὴλ. **31** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. **45** Καὶ ἀναστὰς Σίμων, ἵδού, ὁ Σατανᾶς ἔξητήσατο ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· **32** ἐγὼ δὲ μαθητὰς αὐτοῦ εῦρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις ἀπὸ τῆς λύπης, **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί σου καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψως στήριξον τοὺς καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα ἀδελφούς σου. **33** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. **47** Ἔτι δὲ αὐτοῦ μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν λαλοῦντος, ἵδού, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. **34** Ὁ δὲ εἶπε, Ἰούδας, εἴς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν,

καὶ ἥγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν. 48 Καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι Κυρίου, ώς εἴπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα τὸν νίὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; 49 φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. 62 Καὶ ἐξελθὼν Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. 63 Καὶ οἱ αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; 50 ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον αὐτῷ, δέροντες. 64 Καὶ περικαλύψαντες τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς αὐτόν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Προφήτευσον. εἶπεν, Ἐᾶτε ἔως τούτου. Καὶ ἀψάμενος Τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; 65 Καὶ ἔτερα πολλὰ τοῦ ὡτίου αὐτοῦ, ἴάσατο αὐτόν. 52 Εἶπε βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 66 Καὶ ὡς δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ Ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἐαυτῶν, ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνθατον; 53 λέγοντες, 67 Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν. Καθ' ἡμέραν ὅντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ ἰερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. πιστεύσητε· 68 ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ Ἄλλ' αὐτῇ ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἔξουσία ἀποκριθῆτε μοι, ἡ ἀπολύσητε. 69 Ἀπὸ τοῦ τοῦ σκότους. 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν νῦν ἐσται ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἥγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. 70 Εἶπον τοῦ ἀρχιερέως· δὲ δὲ Πέτρος ἥκιολούθει δὲ πάντες, Σὺ οὖν εἶ ὁ νίὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ μακρόθεν. 55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὦμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο εἰμι. 71 Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν δὲ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα δὲ μαρτυρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, στόματος αὐτοῦ.

καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. 57 Ὁ δὲ ἡρνήσατο αὐτόν, λέγων, Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. 58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἔτερος ἵδων αὐτὸν ἔφη, Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί. 59 Καὶ διαστάσης ὥσει ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διισχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. 60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα δὲ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. 61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ. 62 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ. 63 Οἱ δὲ ἐπίσχυνον,

23 Καὶ ἀναστὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἥγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. 2 Ἡρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὔρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἐαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. 3 Οἱ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις. 4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. 5 Οἱ δὲ ἐπίσχυνον,

λέγοντες ὅτι Ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων τὸν Βαραββᾶν· **19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον Γαλιλαίας ἔως ὕδε. **6** Πιλάτος δὲ ἀκούσας βεβλημένος εἰς φυλακήν. **20** Πάλιν οὖν ὁ Γαλιλαίαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι Γαλιλαῖός ἐστι. **7** Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τὸν Ἰησοῦν. **21** Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες, τῆς ἔξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. **22** Ὁ δὲ αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὅντα καὶ αὐτὸν ἐν τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. **8** Ὁ ἐποίησεν οὗτος; Οὐδὲν αἴτιον θανάτου δὲ Ἡρώδης ἵδων τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἦν γὰρ θέλων ἔξι ἰκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ ἀπολύσω. **23** Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἥλπιζε μεγάλαις, αἴτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ’ αὐτοῦ γινόμενον. **9** καὶ κατίσχυνον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἰκανοῖς αὐτὸς ἀρχιερέων. **24** Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. **10** Είστηκεισαν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. **25** Ἀπέλυσε δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον κατηγοροῦντες αὐτοῦ. **11** Εξουθενήσας δὲ βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν, ὃν ἤτοῦντο· αὐτὸν δὲ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν αὐτῶν. **26** Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου Πιλάτῳ. **12** Ἔγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε τοῦ ἐρχομένου ἀπ’ ἄγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ τὸν σταυρόν, φέρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. ἡμέρα μετ’ ἀλλήλων προϋπῆρχον γὰρ ἐν **27** Ἡκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ ἔχθρα φόντες πρὸς ἔαυτούς. **13** Πιλάτος δὲ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἐθρήνουν αὐτόν. **28** Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, **14** εἶπε πρὸς αὐτούς, ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, κλαίετε ἐπ’ ἐμέ, πλὴν ἐφ’ ἔαυτὰς κλαίετε καὶ ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἴδού, ἐγὼ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. **29** Ὅτι ἴδού, ἔρχονται ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὗρον ἐν ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριαι αἱ στεῖραι, τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὃν κατηγορεῖτε καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ κατ’ αὐτοῦ· **15** ἀλλ’ οὐδὲ Ἡρώδης ἀνέπεμψα οὐκ ἐθήλασαν. **30** Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἴδού, οὐδὲν ὅρεσι, Πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Καλύψατε ἡμᾶς. **31** Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ **16** Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. **17** ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; **32** Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ "Ηγοντο δὲ καὶ ἔτεροι δύο κακούργοι σὺν ἔορτὶν ἔνα. **18** Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεί, αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. **33** Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ λέγοντες, Αἴρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ

έσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων, Ὅντως ὁ δὲ μὲν ἐκ δεξιῶν, δὲν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **34** Ο ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. **48** Καὶ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς οὐ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ τὰ ἴματια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. **35** Καὶ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον ὑπέστρεφον. **49** Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες, γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες Ἀλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτος αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐστιν ὁ Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἵδού, **36** Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, ἀνὴρ ὄνοματι Ἰωσήφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, προσερχόμενοι καὶ δξος προσφέροντες ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος — **51** οὗτος αὐτῷ, **37** καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. **38** Ἡν τῇ πράξει αὐτῶν — ἀπὸ Ἀριμαθαίας δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ πόλεως τῶν Ἰουδαίων, δς καὶ προσεδέχετο γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ **52** Ἐβραϊκοῖς, Οὗτος ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν οὗτος προσελθών τῷ Πιλάτῳ ἥτήσατο Ἰουδαίων. **39** Εἶς δὲ τῶν κρεμασθέντων τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **53** Καὶ καθελὼν κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ αὐτὸς ἐνετύλιξεν αὐτὸς σινδόνι, καὶ ἔθηκεν σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. αὐτὸς ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν **40** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπετίμα αὐτῷ, οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. **54** Καὶ ἡμέρα λέγων, Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, δτι ἐν τῷ ἦν Παρασκευή, καὶ σάββατον ἐπέφωσκε. αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, **55** Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, ἄξια γὰρ ὃν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· αἵτινες ἡσαν συνεληλυθοῦσαι αὐτῷ ἐκ τῆς οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε. **42** Καὶ Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, Κύριε, δταν ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. **56** Ὕποστρέψασαι δὲ ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **43** Καὶ εἶπεν ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν. μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. **44** Ἡν **24** Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὅρθρου δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο **45** ἀ ήτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τίνες σὺν αὐταῖς. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ **2** Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. **46** Καὶ τοῦ μνημείου. **3** Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **4** Καὶ ἐγένετο Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. **47** Ιδών δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις· **5** ἐμφόβων

δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο νεκρῶν; 6 Οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλ’ ἡγέρθη ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι δὲ ἐν αὐτῷ τὸν διανοτιόν του Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· 20 τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων ὅτι δεῖ τὸν σὺν ὅπας τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 Ἡμεῖς δὲ ἡλπίζομεν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 Καὶ ὅτι αὐτός ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἐμνήσθησαν τῶν ρήμάτων αὐτοῦ, 9 Ἰσραὴλ. Ἄλλα γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ταύτην ἡμέραν ἥγει σήμερον ἀφ’ οὗ ταῦτα ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ ἐγένετο. 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. 10 Ἡσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ ἡμῶν ἔξεστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὅρθριαι Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ μνημεῖον· 23 καὶ μὴ εύροῦσαι τὸ καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς σῶμα αὐτοῦ, ἥλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Καὶ ἐφάνησαν ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἵ λέγουσιν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα ζῆν. 24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἡπίστουν αὐταῖς. 12 Ὁ δὲ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. 25 καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὄθόνια κείμενα Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν τὸ γεγονός. 13 Καὶ ᾧδού, δύο ἐξ αὐτῶν οἵς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· 26 οὐχὶ ταῦτα ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἔξήκοντα ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἦν δονομα Ἐμμαούς. 14 Καὶ αὐτοὶ Μωάσεως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς συμβεβηκότων τούτων. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τὰ περὶ ἑαυτοῦ. 28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τῷ ὄμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. 16 προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. 29 Οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες, Μεῖνον ἐπιγνῶναι αὐτόν. 17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, μεθ’ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἔστι, καὶ Τίνες οἱ λόγοι οὕτοι οὓς ἀντιβάλλετε κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σκυθρωποί; 18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃς κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ’ αὐτῶν, λαβὼν δονομα Κλεοπᾶς, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ αὐτοῖς. 31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ

όφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. **32** Καὶ εἶπον ἡμέρᾳ, **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ως ἐλάλει ἡμῖν πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ως διήνοιγεν ἡμῖν τὰς **48** Ὦμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. **49** Καὶ γραφάς; **33** Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὡρᾳ ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν συνηθροισμένους τοὺς ἔνδεκα καὶ τοὺς σὺν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἔως οὗ ἐνδύσσησθε αὐτοῖς, **34** λέγοντας ὅτι Ἡγέρθη ὁ Κύριος δύναμιν ἐξ ὕψους. **50** Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ὅντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι. **35** Καὶ αὐτοὶ ἔξω ἔως εἰς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ως ἐγνώσθη χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. **51** Καὶ αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. **36** Ταῦτα δὲ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστη ἐν διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν μέσω αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. οὐρανόν. **52** Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες **37** Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφιοι γενόμενοι αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. **38** Καὶ εἶπεν χαρᾶς μεγάλης· **53** καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί τῷ ιερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις Θεόν. Ἀμήν.

ὑμῶν; **39** Ἰδετε τὰς χειράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφίσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** Καὶ τοῦτο εἰπών ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἱχθύος ὁπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. **43** Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν

Κατα Ιωαννην

ή ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. 18

Θεόν οὐδεὶς ἔώρακε πάποτε· ό μονογενῆς

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς νίος, ὁ ὃν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 Οὗτος ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. 19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ιουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ιερεῖς καὶ Λευΐτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; 20 Καὶ ὠμολόγησε, καὶ οὐκ ἡρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. 21 Καὶ ἡρώτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὕ. 22 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; Ἰνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ήμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; 23 Ἔφη, Ἐγὼ φωνὴ βιωντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὄδον Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. 24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἤσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. 25 Καὶ ἡρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἡλίας, οὔτε ὁ προφήτης; 26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. 27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὄπισω μου ἐρχόμενος, δος ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἴμαντα τοῦ ὑποδήματος. 28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾶ ἐγένετο πέραν τοῦ Ιορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων. 29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, Ἐδει ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. 30 Οὗτος ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὁπίσω μου ἐρχεται ἀνὴρ δος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, δοτι πρωτός μου ἦν. 31 Κἀγὼ οὐκ ἥδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ισραὴλ, διὰ τοῦτο ἥλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι

βαπτίζων. **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. **45** Εὐρίσκει λέγων δὲ τι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, ώσει περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν "Ον ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ ἐπ' αὐτόν. **33** Κάγὼ οὐκ ἥδειν αὐτόν ἀλλ' προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν οὗτον δὲ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὅντα, ἐκεῖνός Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ. **46** Καὶ εἶπεν μοι εἶπεν, 'Ἐφ' ὃν ἀν τοῦ Ἡδης τὸ πνεῦμα αὐτῷ Ναθαναήλ, 'Ἐκ Ναζαρὲθ δύναται τι καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, "Ἐρχου ἐστιν δὲ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ. **34** καὶ ἴδε. **47** Εἶδεν δὲ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ Κάγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα δὲ τοῦ ἀγαθοῦ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ ἐστιν δὲ πνεύματι ἀγίῳ. **35** Τῇ ἐπαύριον αὐτοῦ, "Ιδε ἀληθῶς Ἰσραὴλίτης, ἐν ᾧ δόλος πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν οὐκ ἐστι. **48** Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη δὲ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, "Ιδε δὲ ἀμνὸς αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα τοῦ Θεοῦ. **37** Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. **49** Ἀπεκρίθη μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἡκολούθησαν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ, 'Ραββί, σὺ εἰ τῷ Ἰησοῦ. **38** Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ οὗτος τοῦ Θεοῦ, σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τοῦ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει Ἰσραὴλ. **50** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, 'Ραββί αὐτῷ, "Οτι εἶπόν σοι, Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς — δὲ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε συκῆς, πιστεύεις; Μείζω τούτων δψει. **51** — ποῦ μένεις; **39** Λέγει αὐτοῖς, "Ἐρχεσθε Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' καὶ ἴδετε. Ἡλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ ἄρτι δψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. **40** Ἡν Ἀνδρέας καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν οὗτον τοῦ ἀνθρώπου. δὲ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἶς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκολουθησάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. **41** Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἱδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν — ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστός. **42** Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Σὺ εἰ Σίμων ὁ οὗτος Ἰωνᾶς σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς — δὲ ἐρμηνεύεται Πέτρος. **43** Τῇ ἐπαύριον ἡθέλησεν δὲ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. **44** Ἡν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς ἦ τρεῖς. **7** Λέγει αὐτοῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε

2 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον οὐκ ἔχουσι. **4** Λέγει αὐτῇ δὲ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὕπω ἥκει ἡ ὥρα μου. **5** Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, "Ο τι ἀν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. **6** Ἡσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἐξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἥ τρεῖς. **7** Λέγει αὐτοῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε

τὰς ύδριας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ᾔως τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. **20** Εἶπον οὖν ἄνω. **8** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε νῦν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἔξ ἔτεσιν φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἦνεγκαν. **9** Ὡς ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν δὲ ἐγένετο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἰνον ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; **21** Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε γεγενημένον, καὶ οὐκ ἥδει πόθεν ἐστίν — οἱ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. **22** Ὁτε δὲ διάκονοι ἥδεισαν οἱ ἡντληκότες τὸ ὕδωρ οῦν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ — φωνεῖ τὸν νιυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, **10** μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς καὶ καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ὃ εἶπεν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ δταν μεθυσθῶσι, ὁ Ἰησοῦς. **23** Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τότε τὸν ἐλάσσων σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν οἶνον ᾔως ἄρτι. **11** Ταύτην ἐποίησε τὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς τὰ σημεῖα ἡ ἐποίει. **24** Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. γινώσκειν πάντας, **25** καὶ ὅτι οὐ χρείαν **12** Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναούμ, εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς καὶ ἡ μῆτρα αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ **3** Ἡν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. **13** Καὶ ἐγγὺς Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἰουδαίων· **2** οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. **14** Καὶ εῦρεν ἐν τῷ νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἴδαμεν ἰερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα δτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος οὐδεὶς καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστὰς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἀκαθημένους. **15** Καὶ ποιήσας φραγέλλιον σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ιεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἴδεῖν τὴν βασιλείαν τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· **16** καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν, Ἀρατε ταῦτα οὐδένθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἀνθρώπων· Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μου οἶκον ἐμπορίου. **17** Ἐμνήσθησαν δὲ τοῦ Θεοῦ. **4** Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ἄνω; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; **5** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **6** Τὸ ποιεῖς; **19** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν γεγενημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι καὶ αὐτοῖς, Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τῷ γεγενημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ τὸ πνεῦμα

έστι. 7 Μή θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ίμᾶς μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, γεννηθῆναι ἄνωθεν. 8 Τὸ πνεῦμα ὃπου ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 21 Ὁ δὲ θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἀλλ’ οὐκ οἴδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ὑπάγει· οὕτως ἔστι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ ἔστιν εἰργασμένα. 22 Μετὰ ταῦτα ἥλθεν τοῦ πνεύματος. 9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ’ αὐτῶν 10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ καὶ ἐβάπτιζεν. 23 Ἡν δὲ καὶ Ἰωάννης εῖ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ταῦτα βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι οὐ γινώσκεις; 11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν ἐβαπτίζοντο. 24 Οὕπω γὰρ ἦν βεβλημένος μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο λαμβάνετε. 12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. 26 Καὶ τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; 13 Καὶ οὐδεὶς ἥλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ, ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἔδει οὗτος βαπτίζει, καὶ ὧν ἐν τῷ οὐρανῷ. 14 Καὶ καθὼς Μωσῆς πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. 27 Ἀπεκρίθη ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· 15 λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 Αὐτοὶ ὑμεῖς ἀλλ’ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 16 Οὕτω μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ὁ Χριστός, ἀλλ’ ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα ἔμπροσθεν ἐκείνου. 29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, νυμφίος ἔστιν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἀλλ’ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 17 Οὐ ἔστηκώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶς χαίρει γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. 30 Ἐκείνον δεῖ σωθῆναι ὁ κόσμος δι’ αὐτοῦ. 18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἄνωθεν αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἥδη ἔρχομενος ἐπάνω πάντων ἔστιν. Ὁ ὧν ἐκ κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ δνομα τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἔστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς τοῦ μονογενοῦς νίοῦ τοῦ Θεοῦ. 19 Αὕτη δέ λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχόμενος ἐπάνω ἔστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν πάντων ἔστι. 32 Καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τὸ σκότος ἡ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν οὐδεὶς λαμβάνει. 33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν τὰ ἔργα. 20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθῆς

έστιν. 34 Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, δος ἔδωκεν ἡμῖν ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα. 35 Ὁ πατὴρ οἱ νίοι αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; 13 ἀγαπᾷ τὸν νιόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ Ἀπεκρίθῃ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πᾶς ὁ χειρὶ αὐτοῦ. 36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ’ ἡ ὄργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ’ αὐτόν. (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ

Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης — 2 καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ’ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ — 3 ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. 5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 6 ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὡσεὶ ἑκτη. 7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν. 8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφάς ἀγοράσωσι. 9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὡν παρ’ ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὕσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; — Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. 10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ἥδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἔστιν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἥτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. 11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἔστι βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; 12 Μὴ σὺ μείζων εἴ-

πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·

14 ὅς δ’ ἀν πίγη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

(aiōn g165, aiōnios g166) 15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἐρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. 16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Υπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σοῦ, καὶ ἐλθε ἐνθάδε. 17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας ὅτι “Ανδρα οὐκ ἔχω· 18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. 19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. 20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὅρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἔστιν ὁ τόπος ὃπου δεῖ προσκυνεῖν. 21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὅρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. 22 ‘Υμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἔστιν. 23 Ἀλλ’ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. 24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. 25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Οἶδα ὅτι Μεσσίας

ερχεται — ο λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ὅσα ἐποίησα. 40 Ὡς οὖν ἥλθον πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. 26 Λέγει οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι, οὐ λαλῶν σοι. 27 αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 Καὶ Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἥλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· αὐτοῦ, 42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι οὐδεὶς μέντοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἦ, Τί λαλεῖς διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γάρ μετ' αὐτῆς; 28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. 43 καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, 29 Δεῦτε, ἵδετε Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, ἄνθρωπον, ὃς εἶπε μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Αὐτὸς μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; 30 Ἐξῆλθον γάρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς ἐν τῇ ἴδιᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. 45 Ὁτε αὐτὸν. 31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οὖν ἥλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο οἱ μαθηταί, λέγοντες, Ραββί, φάγε. 32 Ο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ἀ δε εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγώ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. 33 Ἐλεγον οὖν οἱ καὶ αὐτοὶ γάρ ἥλθον εἰς τὴν ἑορτήν. 46 μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μή τις ἥνεγκεν ἥλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ αὐτῷ φαγεῖν; 34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὄντωρ οἶνον. Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ Καπερναούμ. 47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς τὸ ἔργον. 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἐτί ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἐρχεται; ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα Ἰδού, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὄφθαλμοὺς καταβῆ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἥμελλε ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί γάρ ἀποθνήσκειν. 48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς εἰσὶ πρὸς θερισμὸν ἥδη. 36 Καὶ ὁ θερίζων πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ἵδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. 49 Λέγει πρὸς ζωὴν ἀιώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὄμοιον αὐτὸν ὁ βασιλικός, Κύριε, κατάβηθι πρὶν ζαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. (αισθίος γ166) 37 Ἐν γάρ ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. 50 Λέγει αὐτῷ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι Ἀλλος ὁ Ἰησοῦς, Πορεύοντος δια τοῦ σου ζῆ. Καὶ ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. 38 ἐπίστευσεν ὁ ἀνθρωπὸς τῷ λόγῳ ὃς εἶπεν Ἐγώ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. 51 Ἡδη δὲ κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. 39 Ἐκ δὲ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπῆγγειλαν λέγοντες τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς ὅτι Ὁ παῖς σου ζῆ. 52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾧ κομψότερον ἔσχε. γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι Εἶπε μοι πάντα Καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς ὥραν ἐβδόμην

ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. 53 Ἔγνω οὖν ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἐρον τὸν κράββατόν σου ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾧ εἶπεν καὶ περιπάτει. 12 Ἡρώτησαν οὖν αὐτὸν, Τίς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ὁ νιός σου ζῇ· καὶ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Ἐρον τὸν ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. κράββατόν σου καὶ περιπάτει; 13 Ὁ δὲ ἵαθεὶς 54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν οὐκ ἥδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἔξενευσεν, ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὄχλου δῆτος ἐν τῷ τόπῳ. 14 Μετὰ ταῦτα Γαλιλαίαν.

εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, εἶπεν αὐτῷ, Ἰδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι καὶ ἀνέβῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 Ἐστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοάς ἔχουσα. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὄντος κίνησιν. 4 Ἀγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὄντος ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὄντος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ὃ δήποτε κατείχετο νοσήματι. 5 Ἡν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεὶ τριακονταοκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. 6 Τοῦτον ἴδων ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὄντος, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἔγειρα, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. 9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἥρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιπάτει. Ἡν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάββατον ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. 11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ,

εἶπεν αὐτῷ, Ἰδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι γένηται. 15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. 16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατὴρ μου ἔως ἅρτι ἐργάζεται, καγὼ ἐργάζομαι. 18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἵσον ἔαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. 19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ οὐρανὸς ποιεῖν ἀφ' ἔαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἢ γὰρ ἀν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ οὐρανὸς δύμοιώς ποιεῖ. 20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν οὐρανὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἢ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. 21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ οὐρανὸς θέλει ζωοποιεῖ. 22 Οὐδέ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ οὐρανῷ· 23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν οὐρανὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν οὐρανὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. 24 Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου

άκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει περὶ ἐμοῦ. Οὕτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, πώποτε, οὔτε εἴδος αὐτοῦ ἑωράκατε. **38** Καὶ ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ζωήν. (aiōnios g166) **25** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς ὅτι ἔρχεται ὡρα καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ οὐ πιστεύετε. **39** Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. **26** Ὡσπερ γάρ ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε ἐμοῦ. (aiōnios g166) **40** καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν καὶ τῷ οὐρανῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· **27** καὶ πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. **41** Δόξαν παρὰ ἔξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· **42** ἀλλ’ ἔγνωκα ὅτι οὐδὲς ἀνθρώπου ἐστί. **28** Μὴ θαυμάζετε ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὡρα, ἐν ᾧ πάντες οἱ ἐν ἑαυτοῖς. **43** Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὄνόματι ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν αὐτοῦ, **29** καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὄνόματι τῷ ιδίῳ, ἐκεῖνον ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ λήψεσθε. **44** Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ **30** Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ’ ἐμαυτοῦ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ζητεῖτε; **45** Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἐστιν ὁ κατηγορῶν ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἥλπικατε. **46** Εἰ πατρός. **31** Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, γάρ ἐπιστεύετε Μωσῆν, ἐπιστεύετε ἀνὴρ ἐμού· ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστιν ἀληθής. **32** Ἄλλος περὶ γάρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. **47** Εἰ δὲ ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι τοῖς ἐκείνουν γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ τοῖς ἐμοῖς ρήμασι πιστεύσετε; ἐμοῦ. **33** Ὦ μεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. **34** Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. **35** Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἡθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὡραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. **36** Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γάρ ἔργα ἂν ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἂν ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέσταλκε. **37** Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε **6** Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. **2** Καὶ ἥκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἂν ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. **3** Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ δρός ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **4** Ἡν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. **5** Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δοφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; **6** Τοῦτο δὲ

ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἥδει τί θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς ἔμελλε ποιεῖν. 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν καὶ ἐφοβήθησαν. 8 Οὐδὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγώ αὐτοῖς, ἵνα ἔκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 9 Ἡθελον οὖν λαβεῖν 8 λέγει αὐτῷ εἶς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, 10 ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. 11 Τῇ "Εστὶ παιδάριον ἐν ᾧ, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς κριθίνους καὶ δύο ὁψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί θαλάσσης, ἵδων ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἔστιν εἰς τοσούτους; 12 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἵνα ἐκεῖ εἴ μὴ ἐν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἡν μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον — 13 Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ 14 ἀλλα δὲ ἥλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὅμοίως καὶ εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου — 15 ὅτε ἐκ τῶν ὁψαρίων ὅσον ἥθελον. 16 Ής δὲ οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἥλθον εἰς ἵνα μή τι ἀπόληται. 17 Συνήγαγον οὖν, Καπερναούμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. 18 καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων Καὶ εύροντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἣ εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί, πότε ὥδε γέγονας; ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. 19 Οἱ οὖν 20 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, ἀνθρωποι ιδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτε με, οὐχ ὅτι Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἔστιν ἀληθῶς ὃ εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν προφήτης ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. 21 ἄρτων καὶ ἔχορτάσθητε. 22 Ἐργάζεσθε μὴ Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν καὶ ἀρπάζειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἥν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὅρος αὐτὸς ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον μόνον. 23 Ής δὲ ὄψια ἐγένετο, κατέβησαν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός. (αισθοιος οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 24 καὶ **g166**) 25 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν, ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἥρχοντο πέραν τῆς ἵνα ἐργαζόμεθα τὰ ἐργα τοῦ Θεοῦ; 26 θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ σκοτίᾳ ἥδη Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὃ ἔστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε Ἰησοῦς. 27 Ἡ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. 28 Εἶπον οὖν πνέοντος διηγείρετο. 29 Ἐληλακότες οὖν αὐτῷ, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἡ τριάκοντα, καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; 30 Εἶπον οὖν

πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ 44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ἐρήμω, καθώς ἐστι γεγραμμένον, Ἀρτὸν ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. 32 ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἀμὴν Ἐστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, Καὶ λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς οὖν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ’ ὁ πατὴρ μου ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθών, δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχεται πρός με. 46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὸν ἀληθινόν. 33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὧν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὗτος ἐώρακε τὸν πατέρα. 47 Ἄμην ἀμὴν ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. 34 Εἶπον οὖν πρὸς λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αὐτὸν, Κύριε, πάντοτε δός ὑμῖν τὸν ἄρτον αἰώνιον. (aiōnios g166) 48 Ἔγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς τούτου. 35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔγὼ ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. 50 Οὗτός ἐστιν με οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, οὐ μὴ διψήσῃ πῶποτε. 36 Ἀλλ’ εἶπον ὑμῖν ἵνα τις ἔξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. 51 ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. 37 Ἔγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Πᾶν διδώσι μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει· καταβάς· ἔάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἔξω. 38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐγὼ δῶσω, ἡ σάρξ μου ἐστίν, ἦν ἐγὼ δῶσω οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. (aiōn g165) 52 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. 39 Τοῦτο δέ Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ιουδαῖοι ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ὑμῖν δοῦναι ἵνα πᾶν δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἔξ τὴν σάρκα φαγεῖν; 53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἡμέρᾳ. 40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, ἐν ἔαυτοῖς. 54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, (aiōnios g166) 41 Ἔγόγγυζον οὖν οἱ Ιουδαῖοι καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, Ἔγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ (aiōnios g166) 55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 42 Καὶ ἔλεγον, ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ πόσις. 56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ Πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐν αὐτῷ. 57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν καταβέβηκα; 43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ πατήρ, κάγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γογγύζετε μετ’ ἀλλήλων. τρώγων με, κάκεινος ζήσεται δι’ ἐμέ. 58

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. (αιōn g165) 59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία. 3 Εἶπον οὖν Καπερναούμ. 60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, Σκληρός ἐντεῦθεν, καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἀκούειν; 61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι ἀποιεῖ. 4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; 62 ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. 5 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου Οὐδὲν γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευνον εἰς ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; 63 Τὸ αὐτόν. 6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σάρξ οὐκ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὥφελεῖ οὐδέν τὰ ρήματα ἀ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος. 7 Οὐ πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν. 64 Ἄλλ' εἰσὶν δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν. "Ηιδεὶς ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. 8 Υμεῖς ἀνάβητε εἰς πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω αὐτόν. 65 Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται. 9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. 66 αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. 10 Ὡς Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν, οὐ φανερῶς, περιεπάτουν. 67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἀλλ' ὧς ἐν κρυπτῷ. 11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι δώδεκα, Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; 68 ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; 12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις οἱ μὲν ἔλεγον αἰωνίου ἔχεις. (aiōnios g166) 69 Καὶ ἡμεῖς ὅτι Ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Οὐ, πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀλλὰ πλανᾶ τὸν ὄχλον. 13 Οὐδεὶς μέντοι Χριστὸς ὁ νιὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. 70 παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῶν Ἰουδαίων. 14 Ἡδη δὲ τῆς ἑορτῆς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εῖς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ιερόν, καὶ διάβολός ἐστιν; 71 Ἐλέγει δὲ τὸν Ἰούδαν ἐδίδασκε. 15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι Σίμωνος Ἰσκαριώτην οὗτος γὰρ ἥμελλεν λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ αὐτὸν παραδιδόναι, εῖς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα. μεμαθηκώς; 16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς

καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή, 30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι. Καὶ οὐδεὶς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. 17 Ἔάν τις θέλῃ ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, στὶ οὕπω τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. 31 Πολλοὶ δὲ διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν, ἡ ἐγὼ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. 18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, ἔλεγον στὶ Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι τὴν δόξαν τὴν ἴδιαν ζητεῖ ὁ δὲ ζητῶν τὴν πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὃν οὗτος δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐποίησεν; 32 Ἡκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ἔστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 19 Οὐ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. 33 Εἶπεν οὖν ἀποκτεῖναι; 20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐτι μικρὸν χρόνον μεθ' Δαιμόνιον ἔχεις; τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά 21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, με. 34 Ζητήσετε με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 35 22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ περιτομήν — οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἔστιν, οὗτος μέλλει πορεύεσθαι στὶ ήμεῖς οὐχ ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων — καὶ ἐν σαββάτῳ εὑρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασπορὰν περιτέμνετε ἄνθρωπον. 23 Εἰ περιτομὴν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; 36 Τίς ἔστιν λυθῆ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμὸν χολᾶτε στὶ οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε, Ζητήσετε με, καὶ ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ 24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν δύνασθε ἐλθεῖν; 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κρίσιν κρίνατε. 25 Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς τῶν Ιεροσολυμιτῶν, Ούχ οὗτός ἔστιν ὃν καὶ ἔκραξε, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; 26 Καὶ ἵδε παρηρησίᾳ πρός με καὶ πινέτω. 38 Ὁ πιστεύων εἰς λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. Μήποτε ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἀρχοντες στὶ οὗτος κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσσοντιν ὕδατος ζῶντος. ἔστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; 27 Ἀλλὰ τοῦτο 39 Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ οἴδαμεν πόθεν ἔστιν· ὁ δὲ Χριστὸς στὶν ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἔστιν. 28 αὐτόν· οὕπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἄγιον, στὶ ὁ Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ιερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. 40 Πολλοὶ οὖν ἐκ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμε οἴδατε, καὶ οἴδατε τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον, πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, Οὗτός ἔστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. 41 Ἀλλοι ἀλλ' ἔστιν ἀληθινός ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ἔλεγον, Οὗτός ἔστιν ὁ Χριστός. Ἀλλοι δὲ οὐκ οἴδατε. 29 Ἐγὼ δὲ οἴδα αὐτόν, στὶ ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν. ἔρχεται; 42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν στὶ ἐκ τοῦ

σπέρματος Δαβίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ, τῆς αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ κώμης ὅπου ἦν Δαβίδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν 43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' εἰς τὴν γῆν. 7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν. 44 Τινὲς δὲ ἥθελον ἔξι αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡ αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' χειρας. 45 Ἡλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς αὐτῇ βαλέτω. 8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9 Οἱ δέ, ἀκούσαντες, αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διὰ τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, 46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε ἔξηρχοντο εἰς καθ' εἰς, ἀρξάμενοι ἀπὸ οὗτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ τῶν πρεσβυτέρων ἔως τῶν ἐσχάτων· καὶ ἄνθρωπος. 47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν Φαρισαϊοῖ, Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; 48 μέσῳ ἐστῶσα. 10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; 49 Ἀλλ' ὁ εἶπεν αὐτῇ, Ἡ γυνή, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοις οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον κατήγοροί σου; Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; 11 ἐπικατάρατοί εἰσι. 50 Λέγει Νικόδημος πρὸς Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδείς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ αὐτούς — ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω πορεύου ὃν ἔξι αὐτῶν — 51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει καὶ μηκέτι ἀμάρτανε. 12 Πάλιν οὖν ὁ τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε λέγων, Ἐγώ εἰμι τὸ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; 52 Ἀπεκρίθησαν φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς εῖ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς τῆς ζωῆς. 13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, Γαλιλαίας οὐκ ἐγίγερται. 53 Καὶ ἐπορεύθη Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς; ἡ μαρτυρία σου ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

οὐκ ἔστιν ἀληθής. 14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κἀν ἐγώ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἔστιν ἡ μαρτυρία μου· δτι οἶδα πόθεν ἥλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω. 15 Ὅμεις κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγώ οὐ κρίνω οὐδένα. 16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἔστιν· δτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγώ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. 17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται δτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἔστιν. 18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν. 2 Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἥρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. 3 Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, 4 λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, αὐτῇ ἡ γυνὴ κατειλήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη. 5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; 6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες

με πατήρ. 19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστιν αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν δικαιούσῃ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὕτε τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἔμειναν οἴδατε, οὕτε τὸν πατέρα μου εἰς ἐμὲ ἐστέ· 20 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἥδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἥδειτε ἄν. 21 ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 22 Ἀπεκρίθησαν Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ αὐτῷ, Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ γαζοφυλακίω, διδάσκων ἐν τῷ ἵερῷ· καὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, διτὶ οὕπω ἐληλύθει ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; 23 Ἀπεκρίθη ἡ ὥρα αὐτοῦ. 24 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, διτὶ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δοῦλός ἐστι καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε ὅπου τῆς ἀμαρτίας. 25 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 26 ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ οὐρανὸς μένει "Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. (αιδον g165) 27 Ἐὰν οὖν ὁ ἔαυτόν, διτὶ λέγει, "Οπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐρανὸς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλεύθεροι οὐδεὶς δύνασθε ἐλθεῖν; 28 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἔσεσθε. 29 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· Ὅμερος ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, διτὶ ὁ λόγος ὁ εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 30 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. 31 Εἶπον παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις δὲ ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε. ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, 32 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατήρ ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. 33 ήμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, "Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν δὲ τι καὶ λαλῶ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν. 34 Νῦν δὲ ζητεῖτε με ὑμῖν. 35 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον δὲς τὴν ἀλήθειαν κρίνειν· ἀλλ' δὲ πέμψας με ἀληθῆς ἐστι, ὑμῖν λελάληκα, ἦν ἡκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· κάγὼ ἀλλ' ἡκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. 36 Ὅμερος εἰς τὸν κόσμον. 37 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. 38 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς αὐτῷ, Ὅμερος ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ὁ Ἰησοῦς, "Οταν ὑψώσητε τὸν οὐρανὸν τοῦ ἔνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. 39 Εἶπεν οὖν ἀνθρώπουν, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ δὲ Θεός πατήρ ὑμῶν καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἦν, ἡγαπᾶτε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ· 40 καὶ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με ἐλίλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. 41 μόνον δὲ πατήρ, διτὶ λέγω τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ· Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ποιῶ πάντοτε. 42 Ταῦτα αὐτοῦ λαλούντος "Οτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. 43 Ἐλεγεν ἐμόν. 44 Ὅμερος ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν

θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἔχάρη. 57 Εἶπον ἀπὸ ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ ἔτη οὕπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; 58 τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην λέγω ἔστι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 45 Ἔγὼ δὲ ὅτι τὴν ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι. 59 ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. 46 Τίς ἡραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· ἔξ ύμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Εἰ δὲ Ἰησοῦς δὲ ἐκρύψῃ, καὶ ἔξηλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε διελθών διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν μοι; 47 Ὁ ὧν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ οὔτως.

Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε,

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστε. 48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἴ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; 49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἔγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. 50 Ἔγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. 51 Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰσθ g165) 52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰσθ g165) 53 Μή σὺ μείζων εἴ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; Καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; 54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεός ὑμῶν ἔστι, 55 καὶ οὐκ ἔγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ ἔάπια ὅτι οἶδα αὐτόν, ἔσομαι δύμοις ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ’ οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἔγνώκατε αὐτόν· τίνα δοξάζων καὶ οὐδέν ἔστιν· ἀλλοι δὲ ὅτι Ὁμοιος αὐτῷ ἔστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἔγώ εἰμι. 10 Ἔλεγον οὖν ἔάπια ὅτι οἶδα αὐτόν, ἔσομαι δύμοις ὑμῶν, Πῶς ἀνεῳχθησάν σου οἱ ὁφθαλμοί; 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἀνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἔπεχρισέ μου τοὺς ὁφθαλμούς, καὶ εἶπε μοι,

"Υπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι 'Ηλικίαν καὶ νύψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. 24 Ἐφώνησαν οὖν ἀνέβλεψα. 12 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστιν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα. 13 Ἀγουσιν καὶ εἶπον αὐτῷ, Δός δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλός τυφλόν. 14 Ἡν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐστιν. 25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, τοὺς ὀφθαλμούς. 15 Πάλιν οὖν ἡρώτων ὅτι τυφλὸς ὡν, ἀρτὶ βλέπω. 26 Εἶπον δὲ αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ 'Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκέν ἐπὶ σου τοὺς ὀφθαλμούς; 27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἡκούσατε. Τί πάλιν βλέπω. 16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ τινές, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐστι παρὰ μαθηταὶ γενέσθαι; 28 Ἐλοιδόρησαν οὖν τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἔλεγον, Πῶς δύναται ἀνθρώπος ἀμαρτωλὸς ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμέν μαθηταί. 29 τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῆς λελάληκεν ὁ αὐτοῖς. 17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστιν. τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς 30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὀφθαλμούς; Ο δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως ὀφθαλμούς. 31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, ἀναβλέψαντος, 19 καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆι, τούτου ἀκούει. λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ νίδος ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς 32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἡκούσθη ὅτι ἤνοιξέ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἀρτὶ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. (aiōn βλέπει; 20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς **g165**) 33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ αὐτοῦ καὶ εἶπον, Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. 34 Ἀπεκρίθησαν καὶ ὁ νίδος ὑμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης 21 πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς αὐτὸν ἔξω. 35 Ἡκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εύρων αὐτόν, ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. 22 εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν οὐίον τοῦ Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο Θεοῦ; 36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε, Τίς τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; 37 Εἶπε Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. 23 Διὰ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. 38 Ο δὲ

εξφη, Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. 11 αὐτῷ. 39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρίμα Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἥλθον, ἵνα οἱ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες προβάτων. 12 Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ τυφλοὶ γένωνται. 40 Καὶ ἥκουσαν ἐκ τῶν ὧν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίσι τὰ εἴπον αὐτῷ, Μή καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν; πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει 41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. 13 Ὁ δὲ οὐκ ἀν εἴχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ βλέπομεν· ή οὖν ἀμαρτία ὑμῶν μένει.

10 Ἄμὴν ἄμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής. 2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. 3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἔξαγει αὐτά. 4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. 5 Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. 6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς. 7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἄμὴν ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. 8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἥλθον κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἥκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. 9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἔάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. 10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἥλθον

μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἔμα, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἔμῶν. 15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. 16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἢ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν. 17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. 18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἔξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. 19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. 20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; 21 Ἀλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὄφθαλμοὺς ἀνοίγειν; 22 Ἐγένετο δὲ τὰ Ἑγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν· 23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. 24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἐως πότε

τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ. 25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς 40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 Καὶ πολλοὶ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· 26 ἥλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ἀλλ’ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν μὲν σημείον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὄσα προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. 27 εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν. 42 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·

28 κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰώνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Ὁ πατήρ μου δὲ δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάσειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου. 30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἔν ἐσμεν. 31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. 32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με; 33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὁν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. 34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε; 35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο — καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή — 36 ὃν δὲ πατήρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι; 37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· 38 εἰ δὲ ποιῶ, κἄν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. 39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν

11 Ἡν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 Ἡν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἦς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει. 3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, Κύριε, ἵδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. 4 Ἄκουόντας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι’ αὐτῆς. 5 Ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. 6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾖ ἦν τόπῳ δύο ήμέρας. 7 Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; 9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὄραι τῆς ήμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ήμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. 10 Ἐάν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. 11 Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξηνίσω αὐτόν. 12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε, εἰ

κεκοίμηται, σωθήσεται. 13 Εἰρήκει δὲ ὁ φωνεῖ σε. 29 Ἐκείνη ὡς ἥκουσεν, ἐγείρεται Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκεῖνοι ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. 30 Οὕπω δὲ δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ’ ὑπνου λέγει. 14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανε. 15 Καὶ Μάρθα. 31 Οἱ οὖν Ιουδαῖοι οἱ ὅντες μετ’ χαίρω δι’ ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι ἥμην ἐκεῖ ἀλλ’ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. 16 αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἥκολούθησαν αὐτῇ, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα λέγοντες ὅτι Ὅπαγε εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ’ αὐτοῦ. 17 Ἐλθὼν οὖν ὁ κλαύσῃ ἐκεῖ. 32 Ἡ οὖν Μαρία, ὡς ἥλθεν Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἥδη ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδούσα αὐτόν, ἔπεσεν ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. 18 Ἡν δὲ ἡ Βηθανία εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, ἐγγὺς τῶν Ιεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων εἰ ἡς ὥδε, οὐκ ἀν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός, δεκαπέντε· 19 καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ιουδαίων 33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίουσαν, ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ιουδαίους Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. 20 Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἐτάραξεν ἔαυτόν, 34 καὶ εἶπε, Ποῦ τεθείκατε ἥκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. 21 Ἱδε, 35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. 36 Ἐλεγον οὖν Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, οἱ Ιουδαῖοι, Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. 37 Τινὲς εἰ ἡς ὥδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἀν ἐτεθνήκει. δὲ ἔξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἡδύνατο οὗτος, 22 Ἄλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἀν αἰτήσῃ ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. 23 Λέγει αὐτῇ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; 38 ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. 24 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἔαυτῷ λέγει αὐτῷ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἡν δὲ σπῆλαιον, ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 25 καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ’ αὐτῷ. 39 Λέγει ὁ Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις Ἰησοῦς, Ἀρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἀν ἀποθάνῃ, ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε, ζήσεται· 26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων ἥδη ὅζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. 40 Λέγει εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰώνα. αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν Πιστεύεις τοῦτο; (aiōn g165) 27 Λέγει αὐτῷ, πιστεύσῃς, ὅψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; 41 Ναί, Κύριε· ἐγώ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἡραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς Χριστός, ὁ οὐδὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρχόμενος. 28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, ἄνω, καὶ εἶπε, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἥκουσάς μου. 42 Ἐγώ δὲ ἔδειν ὅτι πάντοτε λάθρᾳ, εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ μου ἀκούεις ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν

περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **55** Ἡν δὲ ἐγγὺς σύ με ἀπέστειλας. **43** Καὶ ταῦτα εἰπών, τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε, δεῦρο πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ ἔξω. **44** Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοῦ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. **56** τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ὅψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει ἀλλήλων ἐν τῷ ἰερῷ ἐστηκότες, Τί δοκεῖ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑμῖν; Ὁτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; **57** ὑπάγειν. **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἔάν τις γνῷ ποῦ ἂν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἂν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. **47** Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιούμεν; Ὁτι οὗτος ὁ ἀνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. **48** Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ὑμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. **49** Εἰς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, **50** οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἀνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. **51** Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἔν. **53** Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβούλευσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. **54** Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν, κἀκεῖ διέτριβε **12** Ο οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **2** Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ. **3** Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. **4** Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὃ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, **5** Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. **8** Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **10**

Ἐβούλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· 11 ὅτι πολλοὶ δι’ εἰς τὴν γῆν ἀποθάνη, αὐτὸς μόνος μένει αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. εἰς τὸν Ἰησοῦν. 12 Τῇ ἐπαύριον ὅχλος 25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει πολὺς ὁ ἔλθων εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον 13 ἔλαφον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ φυλάξει αὐτήν. (αιῶνιος γ166) 26 Ἐὰν ἐμοὶ ἔξηλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, διακονῆ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ὄνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῆ, τιμήσει αὐτὸν 14 Εύρων δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ὁ πατήρ. 27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται· ἐπ’ αὐτό, καθὼς ἔστι γεγραμμένον, 15 Μὴ καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἴδού, ὁ βασιλεὺς σου ταύτης. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. 16 ὥραν ταύτην. 28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸ πρῶτον· ἀλλ’ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. 29 Ὁ οὖν τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ’ αὐτῷ ὅχλος ὁ ἐστῶς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. 17 γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον, Ἀγγελος αὐτῷ Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὅχλος ὁ ὧν μετ’ αὐτοῦ ὅτε λελάηκεν. 30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, εἶπεν, Οὐ δι’ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, καὶ ἥγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 18 Διὰ τοῦτο ἀλλὰ δι’ ὑμᾶς. 31 Νῦν κρίσις ἔστι τοῦ καὶ ὑπῆντησεν αὐτῷ ὁ ὅχλος, ὅτι ἤκουσε κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἀρχων τοῦ κόσμου τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. 19 τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. 32 Κάγω ἐὰν Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς, ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὡφελεῖτε οὐδέν; Ἡδε ὁ ἐμαυτόν. 33 Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. 20 Ἡσαν δέ ποιῶ θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. 34 τινες Ἐλληνες ἐκ τῶν ἀναβαίνοντων ἵνα Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὅχλος, Ἡμεῖς ἡκούσαμεν προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· 21 οὗτοι οὖν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς προσῆλθον Φιλίππω τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι Δεῖ Γαλιλαίας, καὶ ἥρωτῶν αὐτὸν λέγοντες, ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἴδειν. 22 ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; (αιῶνιος γ165) 35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐτι πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ’ ὑμῶν ἔστι. Ἰησοῦ. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς Περιπατεῖτε ἔως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ λέγων, Ἐλήγλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἴδε ποῦ ὑπάγει. 36 Ἔως

τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. **50** Καὶ οἶδα
υἱὸν φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος

ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

38 ἵνα δὲ λόγος Ἰησαίου τοῦ προφήτου
πληρωθῇ, ὃν εἶπε, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ δὲ βραχίων Κυρίου τίνι
ἀπεκαλύφθῃ; **39** Διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο
πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἰησαίας, **40**
Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ
πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ
καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ιάσωμαι
αὐτούς. **41** Ταῦτα εἶπεν Ἰησαίας, ὅτε εἶδε
τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὁμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ
τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ
ἀποσυνάγωγοι γένωνται. **43** Ἡγάπησαν
γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἢ περ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **44** Ιησοῦς δὲ
ἐκράξει καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ
πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με·
45 καὶ δὲ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά
με. **46** Ἔγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα,
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ. **47** Καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν
ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν· οὐ γὰρ ἥλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. **48** Οἱ ἀθετῶν
ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει
τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος δὲν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
49 Ὅτι ἐγὼ ἔξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ'
ὅ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν

ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴν αἰώνιος ἐστιν· ἂν
οὖν λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἴρηκε μοι ὁ πατήρ,
οὕτω λαλῶ. (aiōnios g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς
ὅ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα
ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς
τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν
τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς. **2**
Καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἡδη
βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος
Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ, **3** εἰδὼς ὁ
Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ
εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ
πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ
δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν
λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. **5** Εἴτα βάλλει
ὑδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἥρξατο νίπτειν
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν
τῷ λεντίῳ ὡς ἦν διεζωσμένος. **6** Ἐρχεται
οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ
ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;
7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ο
ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ
μετὰ ταῦτα. **8** Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ
μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ‘Ἐὰν μὴ νίψω
σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (aiōn g165) **9**
Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς
πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ
τὴν κεφαλήν. **10** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ‘Ο
λελουμένος οὐ χρείαν ᔁχεὶ ἢ τοὺς πόδας
νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς
καθαροί ἔστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. **11** Ἡδει
γὰρ τὸν παραδίδοντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
εἶπεν, Οὐχὶ πάντες καθαροί ἔστε. **12** Ὅτε

οῦν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἴματα αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** Ἰησοῦς, "Ο ποιεῖς, ποίησον τάχιον. **28** 'Υμεῖς φωνεῖτε με, 'Ο διδάσκαλος, καὶ 'Ο Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων Κύριος; καὶ καλῶς λέγετε, εἴμι γάρ. **14** Εἰ οὖν πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. **29** Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, δὲ Κύριος καὶ ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι δὲ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὃν χρείαν νίπτειν τοὺς πόδας. **15** 'Υπόδειγμα γὰρ ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν ἡ τοῖς πτωχοῖς ἵνα ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, τι δῷ. **30** Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἔκεινος, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ. **31** Ὁτε οὖν Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος νίδος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτόν. **17** Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἔστε ἐὰν αὐτῷ. **32** Εἰ δὲ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ποιῆτε αὐτά. **18** Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς ἐγὼ οἵδα οὓς ἐξελέξαμην ἀλλ' ἵνα ἡ γραφῇ δοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' πληρωθῆ, 'Ο τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετε με, καὶ καθὼς εἶπον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** Ἀπ' τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. **34** γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** Ἀμὴν Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀμὴν λέγω ὑμῖν, 'Ο λαμβάνων ἐάν τινα ἀλλήλους καθὼς ἥγαπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **35** Ἐν τούτῳ λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἔστε, εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. **36** Λέγει ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Οπου ὑπάγω, οὐ "Εβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. **23** Ἡν δὲ ἀκολουθήσεις μοι. **37** Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, ἀνακείμενος ἐξ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, δὸν ἥγαπα ὁ Ἰησοῦς: **24** ἄρτι; Τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. **38** νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχήν σου τίς ἀν εἴη περὶ οὐ λέγει. **25** Ἐπιπεσὼν δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἔως οὗ ἀπαρνήσῃ με αὐτῷ, Κύριε, τίς ἔστιν; **26** Ἀποκρίνεται ὁ τρίς.

'Ιησοῦς, 'Εκεῖνός ἔστιν ὡς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ. **27**

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. **2** Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου

μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εὶ δὲ μῆ, εἶπον ἀν ὑμῖν· μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, (αἱον 9165)
Πορεύομαι ἔτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. 3 Καὶ 17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ
ἐὰν πορευθῶ καὶ ἔτοιμάσω ὑμῖν τόπον, δύναται λαβεῖν, δτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ
πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς γινώσκει αὐτό. 'Υμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό,
ἔμαυτόν, ἵνα δπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἥτε. δτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. 18
4 Καὶ δπου εἰμὶ ἐγώ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς
οἴδατε. 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ ὑμᾶς. 19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι
οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με· δτι ἐγώ ζῶ,
τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. 20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· γινώσεσθε ὑμεῖς δτι ἐγώ ἐν τῷ πατρί μου,
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. 21 Ὁ
ἐμοῦ. 7 Εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν πατέρα ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς,
μου ἐγνώκειτε ἀν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε ἐκεῖνός ἔστιν ὁ ἀγαπῶν με· δὲ ἀγαπῶν
αὐτόν, καὶ ἐωράκατε αὐτόν. 8 Λέγει αὐτῷ με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ
Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, ἐγώ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ
καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. 9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἔμαυτόν. 22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ
Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν δτι ἡμῖν
ἐγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακώς ἐμέ, μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ
ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, κόσμῳ; 23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10 Οὐ πιστεύεις δτι αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου
ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἔστι; τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν,
Τὰ ρήματα ἂ ἐγώ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἔμαυτοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν
οὐ λαλῶ· δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. 24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. 11 Πιστεύετε μοι δτι με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος
ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ· εἰ δν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ
δὲ μῆ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. πέμψαντός με πατρός. 25 Ταῦτα λελάληκα
12 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. 26 Ὁ δὲ παράκλητος,
ἐμέ, τὰ ἔργα ἂ ἐγώ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει, τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, δέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ
καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· δτι ἐγὼ πρὸς ὄνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα,
τὸν πατέρα μου πορεύομαι. 13 Καὶ δ τι ἀν καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἂ εἶπον ὑμῖν.
αἰτήσητε ἐν τῷ ὄνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, 27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν
ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. 14 Ἐάν τι δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν,
αἰτήσητε ἐν τῷ ὄνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
15 Ἐάν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς καρδία, μηδὲ δειλιάτω. 28 Ἡκούσατε δτι
τηρήσατε. 16 Καὶ ἐγώ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, 'Υπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς
καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα ὑμᾶς. Εἰ ἡγαπᾶτε με, ἔχαρητε ἀν δτι εἶπον,

Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν μου μεῖζων μού ἔστι. **29** Καὶ νῦν εἰρηκα πληρωθῆ. **12** Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα, ὅταν γένηται, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα πιστεύσητε. **30** Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμᾶς. **13** Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. **31** ἀλλ’ φίλων αὐτοῦ. **14** Ὅμεις φίλοι μου ἔστε, ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

15 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ εἰρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἣ ἱκουσα παρὰ

ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἔστι. **2** Πᾶν τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. **16** Οὐχ κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό· ὑμεῖς με ἔξελέξασθε, ἀλλ’ ἐγὼ ἔξελεξάμην καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. **3** Ἡδη ὑμεῖς καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν καθαροί ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα μενήντη· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ὑμῖν. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. **17** Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἄμπελῳ, **18** Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, **19** Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἥτε, ὁ κόσμος δὲν τὸ ἴδιον ἐφίλει

έβληθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἔξηράνθη, λόγου οὖ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δοῦλος καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν,

καὶ καίεται. **7** Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, δὲ ἐὰν θέλητε ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21**

αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** Ἐν τούτῳ Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** με. **22** Εἰ μὴ ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, Καθὼς ἡγάπησε με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἡγάπησα ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ὑμᾶς μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** Ἐὰν ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. **23** Οἱ μενεῖτε τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. **24** Εἰ τὰ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ ἔωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν

πατέρα μου. 25 Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἔαυτοῦ, ἀλλ' ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα Ἐμίσησάν με δωρεάν. 26 Ὁταν δὲ ἔλθῃ ὁ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 14 Ἔκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ 15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ περὶ ἐμοῦ· 27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 16 Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. 2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. 3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. 4 Ἄλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἥμην. 5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔρωτῷ με, Ποῦ ὑπάγεις; 6 Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. 7 Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. 8 Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· 9 περὶ ἀμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με· 11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. 12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. 13 Ὁταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. 17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἥμιν, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Καὶ ὅτι ἐγώ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; 18 Ἔλεγον οὖν, Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; Οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. 19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἥθελον αὐτὸν ἔρωτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; 20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. 21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. 22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. 23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἥμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἔρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἀν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὄντοματί μου, δώσει ὑμῖν. 24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἥτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὄντοματί μου αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη. 25 Ταῦτα

ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ’ ἔρχεται νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ ὥρᾳ ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἰναι ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ παρὰ σοί. 6 Ἐφανέρωσά σου τὸ δνομα ὑμῖν. 26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὄνόματι τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἔγω κόσμου· σοὶ ἡσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· ἔρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. 27 αὐτὸς καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. 7 Νῦν γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἔγω σοῦ ἐστιν· 8 ὅτι τὰ ρήματα ἂ δέδωκάς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔξηλθον. 28 Ἐξῆλθον παρὰ μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ τοῦ πατρός, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἔξηλθον, πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9 Ἔγὼ πρὸς τὸν πατέρα. 29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶν οὐ περὶ τοῦ κόσμου μαθηταὶ αὐτοῦ, "Ιδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, ἔρωτῶν, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. 30 Νῦν εἰσι· 10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ οἰδαμεν ὅτι οἰδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν σά ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11 Καὶ ἔχεις ἵνα τίς σε ἔρωτῷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἔξηλθες. 31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς κόσμῳ εἰσί, καὶ ἔγω πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ὁ Ἰησοῦς, "Ἄρτι πιστεύετε; 32 Ιδού, ἔρχεται ἄγιε, τίρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὄνόματί σου, ὥρᾳ καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς, ἔκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· 12 Ὁτε ἥμην μετ’ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ’ ἐμοὶ ἔγω ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄνόματί σου· ἐστι. 33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἔξ εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ νιός τῆς ἀπωλείας, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἔγω νενίκηκα τὸν κόσμον. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. 13 Νῦν δὲ πρός σε

17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν νιόν, ἵνα καὶ ὁ νιός σου δοξάσῃ σε· 2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσις σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (*aiōnios* g166) 3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ διν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (*aiōnios* g166) 4 Ἔγω σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. 5 Καὶ

ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. 14 Ἔγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἔγω οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 15 Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ’ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. 16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἔγω ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. 17 Ἄγιασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὃ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. 18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν

κόσμον, καγώ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν Τίνα ζητεῖτε; 5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν κόσμον. 19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἡγιασμένοι εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς ἐν ἀληθείᾳ. 20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ αὐτὸν μετ' αὐτῶν. 6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπισω, καὶ ἔπεσον διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· 21 ἵνα πάντες χαμαί. 7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, ἐν ᾧσι καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, καγώ Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν ἐν σοι, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν ἵνα Ναζωραῖον. 8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε 22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἥν δέδωκάς μοι, τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὡσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς εἶπεν ὅτι Οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ ἔν ἐσμεν. 23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν αὐτῶν οὐδένα. 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων ἐμοί, ἵνα ὡσι τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ ἵνα μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ ἡγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. 24 τὸ ὡτίον τὸ δεξιόν. Ἡν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ Μάλχος. 11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, ἐγὼ κάκεῖνοι ὡσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἥν ἔδωκάς μοι, ὅτι ποτήριον ὁ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. 25 αὐτός; 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ιουδαίων συνέλαβον ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, 13 καὶ με ἀπέστειλας· 26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· Ἡν ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἥν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καγώ ἐν αὐτοῖς. 14 Ἡν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ιουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

18 Ταῦτα εἶπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Ἡδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, τὸν τόπον ὅτι πολλάκις συνίκθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 3 Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. 4 Ἰησοῦς οὖν, εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς,

15 Ἡκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· 16 ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. 17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ

ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί. ἀνθρώπου τούτου; **30** Ἀπεκρίθησαν καὶ **18** Εἰσήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπήρχεται εἶπον αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, δτι ψύχος ἦν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** Εἶπεν καὶ ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαϊνόμενος. **19** Ο καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. οὖν ἀρχιερεὺς ἡρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ιουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος αὐτοῦ. **20** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, δν εἶπε, σημαίνων παρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ποίω θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. **33** ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἰερῷ, Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ ὅπου πάντοτε οἱ Ιουδαῖοι συνέρχονται, Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. **21** Τί με εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εὶς ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων; ἐπερωτᾶς; Ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, **34** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἄφ' ἔαυτοῦ τί ἐλάλησα αὐτοῖς; ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἀ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ εἶπον ἐγώ. **22** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εῖς ἐμοῦ; **35** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα Ιουδαῖος εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ τῷ Ἰησοῦ, εἰπών, Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀρχιερεῖ; **23** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **36** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; **24** κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον ὑπήρχεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. **25** Ἡν δὲ παραδοθῶ τοῖς Ιουδαίοις νῦν δὲ ἡ βασιλεία Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαϊνόμενος· ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** Εἶπεν οὖν εἶπον οὖν αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εῖσθι σύ; αὐτοῦ εῖ; Ἡρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις, δτι βασιλεὺς Οὐκ εἰμί. **26** Λέγει εῖς ἐκ τῶν δούλων εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὖν ἀπέκοψε εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα Πέτρος τὸ ὡτίον, Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ μαρτυρίσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὧν ἐκ τῆς κήπω μετ' αὐτοῦ; **27** Πάλιν οὖν ἡρνήσατο ὁ ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** Λέγει Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **28** αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἔστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰπών, πάλιν ἔξηλθε πρὸς τοὺς Ιουδαίους, εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα, καὶ αὐτοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. **39** Ἔστι δὲ συνήθεια μιανθῶσιν, ἀλλ ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. **29** ὑμῖν, ἵνα ἔνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα εἶπε, Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ τῶν Ιουδαίων; **40** Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν

πάντες, λέγοντες, Μή τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν,

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. **2** Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἔξι ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτὸν τῇ κεφαλῇ, καὶ ἴματιον πορφυροῦ περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἔλεγον, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. **4** Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, "Ιδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εύρισκω. **5** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦ ἴματιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, "Ιδε, ὁ ἄνθρωπος. **6** Ὄτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε ἐγὼ γὰρ οὐχ εύρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **7** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν διφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἔαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. **8** Ὄτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σύ; Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. **10** Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; **11** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἴχες ἔξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει. **12** Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραζον λέγοντες, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. **13** Οὐδὲν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. **14** ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτῃ· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, "Ιδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. **15** Οἱ δὲ ἐκραύγασαν, Ἀρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. **16** Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. **17** καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃς λέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθᾶ. **18** ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. **19** Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον, Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **20** Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἐβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί. **21** Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφε, 'Ο βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι Ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. **22** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, "Ο γέγραφα, γέγραφα. **23** Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἴματα αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα.

“**Ἔ**ν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἀνωθεν ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** Καὶ ὁ ἔωρακώς ὑφαντὸς δι’ ὅλου. **24** Εἶπον οὖν πρὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἀλλήλους, Μή σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἴδεν ὅτι ἀληθῆ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἡ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. **36** Ἐγένετο γάρ γραφὴ πληρωθῆ ἡ λέγουσα, Διεμερίσαντο ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὁστοῦν οὐ τὰ ἴματιά μου ἔαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν συντριβήσεται αὐτοῦ. **37** Καὶ πάλιν ἐτέρα μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται γραφὴ λέγει, Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ταῦτα ἐποίησαν. **25** Είστηκεισαν δὲ παρὰ **38** Μετὰ δὲ ταῦτα ἡρώτησε τὸν Πιλάτον τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. τῶν Ιουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἡλθεν οὖν καὶ μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἡγάπα, λέγει τῇ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **39** Ἡλθε δὲ καὶ μητρὶ αὐτοῦ, Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. **27** Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, Ἰδού ἡ μήτηρ σου. νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης Καὶ ἀπ’ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ καὶ ἀλόης ὥσει λίτρας ἑκατόν. **40** Ἐλαβον μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. **28** Μετὰ τοῦτο εἰδὼς οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ δὲ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἥδη τετέλεσται, ἵνα ὁθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος τελειωθῆ ἡ γραφή, λέγει, Διψῶ. **29** Σκεῦος ἐστὶ τοῖς Ιουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** Ἔν οὖν ἔκειτο ὅξους μεστόν· οἱ δέ, πλήσαντες δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, σπόγγον ὅξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. **30** Ὁτε οὖν οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. **42** Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν ἔλαβε τὸ ὅξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· Παρασκευὴν τῶν Ιουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέδωκε τὸ τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

πνεῦμα. **31** Οἱ οὖν Ιουδαῖοι, ἵνα μὴ μεινή ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν — ἦν γάρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου — ἡρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. **32** Ἡλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ **33** ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· **34** ἀλλ’ εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὕσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἡραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἥρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὄμοι· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ

Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. **18** Ἔρχεται **5** καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὄθόνια, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. **6** Ἔρχεται οὖν Σίμων μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα Πέτρος ἀκολούθων αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰπεν αὐτῷ. **19** Οὕστης οὖν ὁψίας, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὄθόνια ἐκείνη τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντευλιγμένον εἰς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ἔνα τόπον. **8** Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. **20** Καὶ μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν· **9** οὐδέπω γάρ καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ ἥδεισαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. **21** Εἶπεν οὖν νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** Ἀπῆλθον οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς πρὸς ἔαυτοὺς οἱ μαθηταί. **11** Μαρία δὲ ἀπέσταλκε με ὁ πατήρ, κάγω πέμπω ὑμᾶς. εἰστίκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. **22** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἄγιον. **23** Ἄν τινων **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς ἃν καθεζομένους, ἔνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. **24** Θωμᾶς δέ, ἔνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῦ Ἰησοῦ. **13** Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἔκεινοι, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, ὅτι Ἡραν **25** Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτόν. **14** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ Ἐὰν μὴ ἵδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον ὅπισω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου οὐκ ἥδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστι. **15** Λέγει αὐτῇ εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἔστι, λέγει πιστεύσω. **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὥκτω πάλιν αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας, κάγω αὐτὸν ἀρῷ. μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν **16** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββίουνί – ὁ λέγεται, εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν. **27** Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, Διδάσκαλε. **17** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μή Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὥδε, καὶ ἵδε τὰς μου ἄπτου, οὕπω γάρ ἀναβέβηκα πρὸς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός. **28** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Κύριός μου καὶ

ό Θεός μου. **29** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Οτι — οὐ γὰρ ἡσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ’ ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας μακάριοι ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων — σύροντες τὸ οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. **30** Πολλὰ δίκτυον τῶν ἵχθύων. **9** Ὡς οὖν ἀπέβησαν μὲν οῦν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἔστι καὶ ὁψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. **10** γεγραμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **31** Ταῦτα Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ‘Ἐνέγκατε ἀπὸ δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς τῶν ὁψαρίων ὃν ἐπιάσατε νῦν. **11** Ἀνέβη ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ νίδιος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι τῆς γῆς, μεστὸν ἵχθύων μεγάλων ἐκατὸν αὐτοῦ.

πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων,

οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. **12** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἔξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριος ἔστιν. **13** Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὁψάριον ὁμοίως.

14 Τοῦτο ἥδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὁτε οὖν ἥριστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. **16** Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. **17** Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου. **18** Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἡς νεώτερος, ἐζώννυνες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἥθελες ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίω θανάτω

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἔαυτὸν πάλιν

ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. **2** Ἡσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, ‘Υπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ, ‘Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ‘Εξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἑκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. **4** Πρωῒας δὲ ἥδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἥδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστι. **5** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ. **6** Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ‘Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸν ἐλκύσαι ἵσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵχθύων. **7** Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἑκείνος ὃν ἥγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, ‘Ο Κύριος ἔστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριος ἔστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο — ἦν γὰρ γυμνός — καὶ ἔβαλεν ἔαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. **8** Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἥλθον

δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπών λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. **20** Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἤγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, δῆς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; **21** Τοῦτον ἴδων ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τί; **22** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρός σε; Σὺ ἀκολούθει μοι. **23** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρός σε; **24** Οὗτος ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθῆς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. **25** Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἄτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἷμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃν Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἔχρι ἣς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἀγίου οὓς ἔξελέζατο, ἀνελήφθη· **3** οἵς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **4** Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός, "Ὕποκούσατέ μους" **5** διτὶ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὄντα, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἅγιῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; **7** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ. **8** Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς: καὶ ἔσεσθε μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. **9** Καὶ ταῦτα εἰπών, βλεπόντων αὐτῶν ἐπίρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, **11** οἱ καὶ εἶπον, Ἀνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες ἡ ἐπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλούμενου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὄδόν. **13** Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων δ Ζηλωτῆς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες δόμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν — ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὡς ἔκατὸν εἴκοσιν — **16** Ἀνδρες ἀδελφοί, εἴδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἦν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν. **17** Ὁτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης — **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηγῆς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἔξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τοῦτ' ἔστι, χωρίον αἵματος — **20** Γέγραπται γάρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἐπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἔτερος. **21** Δεῖ οὖν τῶν

συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ λέγοντες πρὸς ἀλλιήλους, Οὐκ ἰδοὺ πάντες ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἔξηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; 8 Ἰησοῦς, 22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἔκαστος τῇ ἰδίᾳ Ἰωάννου, ἔως τῆς ἡμέρας ἣς ἀνελήφθη διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν; 9 ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἔνα τούτων. 23 Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ Βαρσαβᾶν, δις ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ τὴν Ἀσίαν, 10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Ματθίαν. 24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, Σὺ Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κύριε καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, ἐκ τούτων τῶν δύο ἔνα ὃν ἔξελέξω, 25 Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, 11 Κρήτες καὶ λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς καὶ ἀποστολῆς, ἔξ οὐ παρέβη Ἰούδας, ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. 26 12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἐπεσεν δ ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ἂν θέλοι κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη τοῦτο εἶναι; 13 Ἐτεροι δὲ χλευάζοντες μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων.

ἔλεγον ὅτι Γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί. 14

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἥσαν ἄπαντες ὅμιθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. 2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος ὕσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὕ της ἥσαν καθήμενοι. 3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαις ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἔνα ἔκαστον αὐτῶν. 4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες πνεύματος ἀγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. 5 Ἡσαν δὲ ἐν Ιερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἀνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. 6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἥκουον εἶς ἔκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν. 7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον,

Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Ἀνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλήμ ἄπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ρήματά μου. 15

Οὐ γάρ, ὡς ἡμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν ἔστι γάρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· 16 ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ιωήλ, 17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· 18 καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. 19

Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ

σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **31** προϊδὼν ἐλάλησε ἀτμίδα καπνοῦ **20** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἡ οὐ κατελείφθῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾧ Αἰδου, ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην οὐδὲ ἡ σάρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. (**Hadēs** καὶ ἐπιφανῆ· **21** καὶ ἔσται, πᾶς ὅς ἂν **g86**) **32** Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ ἐπικαλέσηται τὸ δόνομα Κυρίου σωθήσεται. Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. **33** **22** Ἀνδρες Ἰσραὴλίται, ἀκούσατε τοὺς Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε λόγους τούτους Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἐπαγγελίαν τοῦ ἀγίου πνεύματος λαβὼν ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς παρὰ τοῦ πατρός, ἔξεχες τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἵς βλέπετε καὶ ἀκούετε. **34** Οὐ γάρ Δαβὶδ ἐποίησε δὶ' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, λέγει δὲ αὐτός, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε, **23** τοῦτο τῇ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ ὠρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δεξιῶν μου, **35** ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **36** Ἀσφαλῶς προσπῆξαντες ἀνείλετε· **24** ὃν ὁ Θεὸς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ ἀνέστησε, λύσας τὰς ὡδῖνας τοῦ θανάτου, Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε. ὑπ' αὐτοῦ. **25** Δαβὶδ γάρ λέγει εἰς αὐτόν, **37** Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν, ἄνδρες μὴ σαλευθῶ· **26** διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ ἀδελφοί; **38** Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς, καρδία μου, καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ὑμῶν ἐπὶ τῷ δύνοματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπ' ἐλπίδι· **27** ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψει τὴν εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν ψυχήν μου εἰς ᾧ Αἰδου, οὐδὲ δώσεις τὸν δωρεὰν τοῦ ἀγίου πνεύματος. **39** Ὦμην ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. (**Hadēs** **g86**) **28** γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **40** **29** Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔξὸν εἰπεῖν μετὰ Ἐτέροις τε λόγοις πλείσι διεμαρτύρετο παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς Δαβίδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. **41** Οἱ μὲν τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον ἡμέρας ταύτης. **30** Προφήτης οὖν ὑπάρχων, αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προστέθησαν τῇ καὶ εἰδώς ὅτι ὅρκω ὡμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἡμέρα ἐκείνη ψυχαὶ ωσεὶ τρισχίλιαι. **42** ἐκ καρποῦ τῆς δσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ Ἡσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθίσαι ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει

τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. **43** Ἐγένετο αἰνῶν τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. **10** ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ **44** Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἡσαν ἐπὶ τὸ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ αὐτῷ, καὶ εἶχον ἄπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ Ὡραία πύλη τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβήκοτι διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἀν τις χρείαν αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος εἶχε. **46** Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε ὅμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ οἴκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν καλούμενῃ Σολομῶντος, ἔκθαμψοι. **12** ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς λαόν, Ὅντες Ἰσραὴλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ ὅλον τὸν λαόν. Ο δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς τούτω, ἥ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἴδιᾳ δυνάμει σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἡ εὔσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

3 Ἐπὶ τὸ αὐτὸν δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὄραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. **2** Καί τις ἀνήρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἵτεν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν. **3** Ὅς ἴδων Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἥρωτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἄτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε, Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Ο δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτο σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ἔγειρα καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἔγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστρεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά. **8** Καὶ ἔξαλλόμενος ἐστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς ὅπως ἀν τὴν ἐλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ εἰς τὸ ἱερόν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ

αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἤρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. **14** Υμεῖς δὲ τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἤρνήσασθε, καὶ ἤτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε· ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὐ ἡμεῖς μάρτυρες ἐσμεν. **16** Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἴδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὕσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. **18** Ο δὲ Θεὸς ἢ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω. **19** Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἔξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας,

προσώπου τοῦ Κυρίου, 20 καὶ ἀποστείλῃ τὸν Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστὸν· 21 αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ δὲν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, 6 καὶ Ἀνναν ἀποκαταστάσεως πάντων, ὃν ἐλάλησεν ὁ τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἀγίων αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ δοσοὶ ἥσαν ἐκ γένους προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. (Ιερ. 9:165) 22 Μωσῆς ἀρχιερατικοῦ. 7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἦν Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἐν ποίᾳ ὀνόματι ἐποίησατε τοῦτο ὑμεῖς; ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· 8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα δοσαὶ ἀν εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 Ἐσται δέ, πᾶσα πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, 9 εἰς ἡμεῖς σήμερον ψυχῇ, ἣτις ἀν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὑεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἔξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται· 10 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ καὶ τῶν καθεξῆς, δοσοὶ ἐλάλησαν, καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ προκατίγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε, Ὦμεῖς ἔστε νίοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς ὃν ὁ Θεὸς ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ διαθήκης ἡς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς. πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ 11 Οὗτός ἔστιν ὁ λίθος ὁ ἔξουθενηθεὶς ὑφ' τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. 26 Ὦμεῖν πρῶτον ὁ εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 Καὶ οὐκ ἔστιν Θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἐν ἀλλῷ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὕτε γὰρ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ὄνομα ἔστιν ἔτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀποστρέψειν ἔκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ ὑμῶν.

σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ καταλαβόμενοι ὅτι ἀνθρωποι ἀγράμματοί στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, εἰσὶ καὶ ἰδιῶται, ἔθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τίρησιν εἰς τὴν αὔριον ἦν γὰρ ἐσπέρα ἥδη. 4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε. 5 γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι

τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, 29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. 17 Ἐλλ' ἵνα αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῆ εἰς τὸν λαόν, παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, 30 ἀπειλῇ ἀπειλησμέθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἵσιν, ἐπὶ τῷ ὄνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ 18 Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν ὄνόματος τοῦ ἀγίου παιδός σου Ἰησοῦ. 31 αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 Ὁ ἐν ᾧ ἡσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς ἄπαντες πνεύματος ἀγίου, καὶ ἐλάλουν αὐτοὺς εἶπον, Εἰ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας. 32 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν Θεοῦ, κρίνατε. 20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἴς ἂν εἴδομεν καὶ ἡκούσαμεν, μὴ λαλεῖν. 21 Οἱ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἄπαντα κοινά. 33 Καὶ μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, δτὶ πάντες ἐδόξαζον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. 22 Ἐτῶν γὰρ Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἀνθρωπὸς αὐτούς. 34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ ἰάσεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἥλθον πρὸς τοὺς οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ τιμᾶς τῶν πιπρασκομένων, 35 καὶ ἐτίθουν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. 24 Οἱ δὲ παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδοτο ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἥραν φωνὴν πρὸς δὲ ἐκάστω καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν. 36 τὸν Θεόν, καὶ εἶπον, Δέσποτα, σὺ δὲ Θεὸς ὁ Ἰωσῆς δέ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν ἀποστόλων — ὅ ἐστι, μεθερμηνευόμενον, θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· 25 διὰ νίδος παρακλήσεως — Λευΐτης, Κύπριος τῷ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών, Ἰνα γένει, 37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν ἡνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς κενά; 26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πόδας τῶν ἀποστόλων.

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν 5 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὄνόματι, σὺν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ Σαπφείρη τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε αὐτοῦ· 27 συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ κτῆμα, 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, τὸν ἄγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, συνειδύιας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν καὶ λαοῖς Ἰσραήλ, 28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 Εἶπε δὲ Πέτρος, σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι. Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν

καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα αὐτῶν. **16** Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν τὸ ἄγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες τοῦ χωρίου; **4** Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἔξουσίᾳ ὑπῆρχε; Τί ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἀπαντες. ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα **17** Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ οἵτινες τοῦτον ἐπὶ τοὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. **6** ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν δημοσίᾳ. **19** Ἀγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς αὐτὸν, καὶ ἔξενέγκαντες ἔθαψαν. **7** Ἐγένετο νυκτὸς ἥνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, δὲ ὡς ὠρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ ἔξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε, **20** Πορεύεσθε, αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν. **8** καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ιερῷ τῷ λαῷ Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος, Εἶπε μοι, εἰ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. **21** τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε, Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς Ναί, τοσούτου. **9** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸ ιερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὸν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ πνεῦμα Κυρίου; Ἰδού, οἱ πόδες τῶν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, τῶν σίων Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς καὶ ἔξοισουσί σε. **10** Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς. **22** Οἱ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἔξέψυξεν· δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρέψαντες νεκράν, καὶ ἔξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν δὲ ἀπήγγειλαν, **23** λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν ἄνδρα αὐτῆς. **11** Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. **12** Διὰ δὲ τῶν χειρῶν ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δέ, τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἔσω οὐδένα εὔρομεν. **24** Ὡς δὲ ἥκουσαν ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὄμοθυμαδὸν τοὺς λόγους τούτους ὃ τε ίερεὺς καὶ ὁ ἄπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. **13** Τῶν δὲ στρατηγὸς τοῦ ιεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· **14** μᾶλλον **25** Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, λέγων ὅτι Ἰδού, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν πλήθῃ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν **15** ὥστε τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ιερῷ ἐστῶτες καὶ κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, διδάσκοντες τὸν λαόν. **26** Τότε ἀπελθὼν καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἥγαγεν ἐρχομένου Πέτρου κἀντα ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν

λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. **27** Ἀγαγόντες Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεύς, **28** λέγων, ὅτι ἐὰν ἦ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· **39** εἰ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἴδού δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε. **40** ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι αἴμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. **29** Ἀποκριθεὶς τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. **30** καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. **41** Οἱ μὲν οὖν Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἥγειρεν Ἰησοῦν, ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ δὸν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἔχοντες. **31** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. **42** Πᾶσάν τε σωτῆρα ὑψώσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι ἡμέραν, ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἴκον, οὐκ μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι **32** Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

ρήμάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ **6** Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἄγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο αὐτῷ. **33** Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς ἔβοιλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. **34** Ἀναστὰς Ἐβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. **2** Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλήθος τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἀποστόλους ποιῆσαι. **35** Εἶπε τε πρὸς ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. **3** Ἐπισκέψαθε οὖν, αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους μέλλετε πράσσειν. **36** Πρὸ γάρ τούτων ἐπτά, πλήρεις πνεύματος ἀγίου καὶ τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδᾶς, λέγων εἶναί σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας τινα ἑαυτόν, ὃ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· δος ἀνηρέθη, καὶ ταύτης. **4** Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. **5** Καὶ ἥρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἀγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, δοσοὶ ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. **38** καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα,

οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν σοι δείξω. 4 Τότε χειρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὗτος ἦν, καὶ ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν ἐπλιθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Χαρράν· κάκειθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος τῶν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει 5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνουν. 6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός, καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν Και ὡραῖον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸν καὶ τῷ πνεύματι ὥ ἐλάλει. 11 Τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν, ἔτη τετρακόσια. 7 Καὶ τὸ ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ἔθνος, ὥ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἴπεν λαλοῦντος ρήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσονται, καὶ καὶ τὸν Θεόν. 12 Συνεκίνησάν τε τὸν λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Και ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, 13 αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ρήματα πατριάρχας. 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν τούτου καὶ τοῦ νόμου· 14 ἀκηκόαμεν γάρ ὁ Θεός μετ' αὐτοῦ, 10 καὶ ἔξείλετο αὐτὸν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἡ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. βασιλέως Αἴγυπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν 15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἄπαντες οἱ ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ αὐτοῦ. 11 Ἡλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν πρόσωπον αὐτοῦ ὥσει πρόσωπον ἀγγέλου. Αἴγυπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη·

7 *Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς, Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως
ἔχει; 2 Ο δὲ ἔφη, Ἀνδρες ἀδελφοί καὶ
πατέρες, ἀκούσατε. Ο Θεὸς τῆς δόξης
ῶφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ
Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἡ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν
Χαρράν, 3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἔξελθε*

καὶ οὐχ εύρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες
ἡμῶν. 12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν
Αἴγυπτῳ, ἔξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν
πρῶτον. 13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη
Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν
ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτόν, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ, καὶ πᾶσαν τὴν εἰπών, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ συγγένειαν αὐτοῦ, ἐν ψυχαῖς ἔβδομήκοντα δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; 28 Μὴ ἀνελεῖν με πέντε. 15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, σὺ θέλεις, δὲν τρόπον ἀνείλεις χθὲς τὸν καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες Αἰγύπτιον; 29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ ἡμῶν· 16 καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, καὶ λόγω τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ γῆ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱὸν δύο. 30 τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, τοῦ Συχέμ. 17 Καθὼς δὲ ἥγγιζεν ὁ χρόνος ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ τῆς ἐπαγγελίας ἡς ὅμοσεν ὁ Θεὸς τῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη 31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἵδων ἐθαύμασε τὸ ὄραμα ἐν Αἰγύπτῳ, 18 ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἔτερος, δις οὐκ ἥδει τὸν Ἰωσήφ. 19 Οὗτος ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν, 32 Ἐγὼ κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ. τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα 20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ κατανοῆσαι. 33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ· δις ἀνετράφη μῆνας Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τρεῖς ἐν τῷ οἰκῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 21 τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἀγία ἐστίν. 34 Ἰδὼν Ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ εἰδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν Αἴγυπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἥκουσα· ἔαυτῃ εἰς υἱόν. 22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν πάσῃ σοφίᾳ Αἴγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν δεῦρῳ, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον. 35 Τοῦτον λόγοις καὶ ἐν ἔργοις. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο τὸν Μωϋσῆν δὲν ἡρνήσαντο εἰπόντες, Τίς αὐτῷ τεσσαρακονταετής χρόνος, ἀνέβη σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 24 ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὄφθεντος Καὶ ἵδων τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. 36 Οὗτος ἔξήγαγεν ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ πατάξας τὸν Αἴγυπτιον· 25 ἐνόμιζε δὲ Αἴγυπτου καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐν συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. 37 Οὗτός διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. 26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Προφήτην ὑμῖν ἀναστῆσει Κύριος ὁ Θεὸς ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών, Ἀνδρες, ἀδελφοί ἀκούσεσθε. 38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; 27 Ὁ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου

τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὅρει Σινᾶ καὶ μου· ποῖον οἴκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει τῶν πατέρων ἡμῶν· δὲς ἐδέξατο λόγια ζῶντα Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς δοῦναι ἡμῖν· 39 Ὡς οὐκ ἡθέλησαν ὑπήκοοι μου; 50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἀπώσαντο, πάντας; 51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτιμοι καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὡσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Αἴγυπτῳ, 40 εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν, Ποίησον πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε· ὡς οἱ ἡμῖν θεοὺς οἵ προπορεύσονται ἡμῶν· δὲς πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. 52 Τίνα τῶν γὰρ Μωσῆς οὗτος, δὲς ἔξηγαγεν ἡμᾶς ἐκ προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; γῆς Αἴγυπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας αὐτῷ. 41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὕ νῦν ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε· 53 εἰδῶλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς χειρῶν αὐτῶν. 42 Ἐστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. 54 Ἀκούοντες παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὄδόντας ἐπ' αὐτόν. 55 τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἀγίου, προστηνέγκατε μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, ἐρήμῳ, οἴκος Ἰσραὴλ; 43 Καὶ ἀνελάβετε καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον 56 καὶ εἶπεν, Ἰδού, Θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. 57 Κράξαντες μετοικιῷ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 Ἡ δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὕτα αὐτῶν, σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν καὶ ὥρμησαν ὅμοιθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν· 58 καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἴματα αὐτῶν τύπον δὲν ἐωράκει. 45 Ἡν καὶ εἰσήγαγον παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ Σαύλου. 59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἔξωσεν ὁ ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. 60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔως τῶν ἡμερῶν Δαβὶδ· 46 δὲς εὗρε χάριν ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ στήσῃς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡτήσατο εὑρεῖν αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. 47 Σολομῶν δὲ εἰπὼν ἐκοιμήθη.

ῳκοδόμησεν αὐτῷ οἴκον. 48 Ἄλλ' οὐχ ὁ 8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καθὼς ὁ προφήτης λέγει, 49 Ὁ οὐρανός διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν μοι θρόνος, ἡ δὲ γῇ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Ἱεροσολύμοις πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ

τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 Συνεκόμισαν 15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἄγιον· 16 οὕπω ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. 3 γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 17 Τότε ἐπετίθουν τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδουν εἰς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον φυλακήν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες πνεῦμα ἄγιον. 18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων διηλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, Σαμαρείας, ἐκήρυξεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα, 19 λέγων, 6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ Δότε κάμοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἐὰν τοῦ Φιλίππου ὄμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἄγιον. 20 αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριον σου 7 Πολλῶν γάρ τῶν ἔχοντων πνεύματα σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ ἐξήρχετο· τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ 21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ ἐθεραπεύθησαν. 8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη λόγῳ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. 9 Ἄνηρ δέ τις ὀνόματι εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 22 Μετανόησον Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δείθητι καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια λέγων εἰναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· 10 ὡς τῆς καρδίας σου. 23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου, καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. 24 λέγοντες, Οὗτός ἔστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Δεήθητε ἡ μεγάλη. 11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὡν εἰρήκατε. 25 Οἱ αὐτούς. 12 Ὁτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες εὐαγγελιζόμενῷ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἱερουσαλήμ, πολλάς τε κώμας τῶν ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. 13 Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. 26 Ἅγγελος ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων, βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ γινομένας, ἐξίστατο. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν αὔτη ἔστιν ἔρημος. ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ 27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἴδού, ἀνὴρ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν Αἰθίοψ εύνοοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς

βασιλίσσης Αἰθιόπων, δὅς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὄντος, πνεῦμα Κυρίου γάζης αὐτῆς, δὅς ἐληλύθει προσκυνήσων ἥρπασε τὸν Φίλιππον· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, 28 ἦν τε ὑποστρέφων καὶ οὐκέτι ὁ εὔνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 Ἀζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς Εἴπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε πόλεις πάσας, ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. 30 Καισάρειαν.

Προσδραμών δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν, Ἐαρά γε γινώσκεις ἂναγινώσκεις; 31 Ὁ δὲ εἶπε, Πῶς γὰρ ἀν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὀδηγήσῃ με; Παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. 32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὐτῇ, Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὗτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. 33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; Ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. 34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὔνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε, Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἔαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός; 35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀράμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. 36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἥλθον ἐπὶ τι ὄδωρ· καὶ φησιν ὁ εὔνοῦχος, Ἰδού, ὄδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; 37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος, Εἰ πιστεύεις ἔξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε, Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. 38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὄδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὔνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 Ὁτε δὲ

9 Ο δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, 2 ἡτίσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἔάν τινας εὕρῃ τῆς ὄδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; 5 Εἶπε δέ, Τίς εἰ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἔγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. 6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε, Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἄναστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἡγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε, χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ επιειν. 10 Ἡν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν,

'Ιδοὺ ἐγώ, Κύριε. 11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε αὐτόν, Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ρύμην τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ οἰκίᾳ Ἰουδαία Σαῦλον ὄνόματι, Ταρσέα ἵδον Χριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι γὰρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ίκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνδρα ὄνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἀνελεῖν αὐτόν. 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. 13 ἐπιθυουλὴ αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ 25 λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτός, ἐποίησε τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ: 14 καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν καὶ ὥδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, σπυρίδι. 26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς ὄνομά σου. 15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. 27 οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἦγαγε ἐθνῶν καὶ βασιλέων, σιών τε Ἰσραήλ· 16 πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν αὐτοῖς πᾶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄνοματός μου παθεῖν. 17 Ἀπῆλθε ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πᾶς ἐν Δαμασκῷ δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε, 28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰησοῦς ὁ ὄφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἦ ἥρχου, παρησιαζόμενος ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Κυρίου ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πνεύματος Ἰησοῦ, 29 ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς ἀγίουν. 18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν τοὺς Ἑλληνιστάς οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ὁφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσει λεπίδες, ἀνέβλεψέ ἀνελεῖν. 30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τε παραχρῆμα, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, 19 κατίγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. 31 Αἱ μὲν δὲ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ ἡμέρας τινάς. 20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς Γαλιλαίαις καὶ Σαμαρείαις εἶχον εἰρήνην συναγωγαῖς ἐκήρυξσε τὸν Χριστόν, ὅτι οἰκοδομούμεναι, καὶ πορευόμεναι τῷ οὗτός ἐστιν ὁ νιὸς τοῦ Θεοῦ. 21 Ἐξίσταντο φόβῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Οὐχ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. 32 οὗτος ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς ὥδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους κατοικοῦντας Λύδαν. 33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; 22 Σαῦλος ἀνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὄνόματι, ἐξ ἐτῶν

όκτω κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὔσεβὴς καὶ παραλευμένος. 34 Καὶ εἰπεν αὐτῷ ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ Πέτρος, Αίνεα, ἵαται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός. ἀνέστη. 35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ 3 Εἶδεν ἐν ὄραματι φανερῶς, ὡσεὶ ὥραν κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. 36 Ἐν εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Ἰόππη δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, Κορνήλιε. 4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς αὕτη ἦν ἔμφοβος γενόμενος εἶπε, Τί ἐστι, Κύριε; πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν Εἶπε δὲ αὐτῷ, Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ὡν ἐποίει. 37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα 38 Ἐγγὺς δὲ οὓσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ δὲ ἐπικαλεῖται Πέτρος· 6 οὗτος ξενίζεται μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃς ἐστιν οἰκία αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτόν, παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε παρακαλοῦντες μὴ ὄκνησαι διελθεῖν ἔως δεῖ ποιεῖν. 7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ αὐτῶν. 39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν αὐτοῖς δὲν παραγένομενον ἀνίγαγον εἰς οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὔσεβη τὸ ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, 8 καὶ αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι ἔξηγησάμενος αὐτοῖς ἄπαντα, ἀπέστειλεν χιτῶνας καὶ ἴμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. 9 Τῇ δὲ ἐπαύριον, οὖσα ἡ Δορκάς. 40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε, Ταβιθά, προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἔκτην· 10 ἐγένετο ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἦνοιξε τοὺς ὄφθαλμοὺς δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε. παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' 41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτῇν· αὐτὸν ἔκστασις, 11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 Γνωστὸν δὲ σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. 43 Ἐγένετο δὲ γῆς· 12 ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ παρά τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τινι Σίμωνι βυρσεῖ. 13 Καὶ ἐγένετο τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

10 Ἀνὴρ δέ τις ἦν Καισαρείᾳ ὀνόματι φωνὴ πρὸς αὐτόν, Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον Κορνήλιος, ἐκατοντάρχης ἐκ σπείρης καὶ φάγε. 14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μηδαμῶς,

Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, ἀκάθαρτον. **15** Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου προσεκύνησεν. **16** Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε πρὸς αὐτόν, ἾΑ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγων, Ἀνάστηθι κάγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός κοίνου. **17** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς εἰμι. **18** Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς, **28** οὐρανόν. **19** Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ἔφη τε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς δὲ Πέτρος τί ἀν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι καὶ ἰδού, οἱ ἀνδρες οἱ ἀπέσταλμένοι ἀπὸ ἣ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλω· καὶ ἐμοὶ ὁ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, **20** λέγειν ἄνθρωπον· **21** διὸ καὶ ἀναντιρρήτως καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰς Σίμων, ὃ ἦλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται. τίνι λόγῳ μετεπέμψασθε με. **22** Καὶ ὁ **23** Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας τοῦ ὄραματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἡμην νηστεύων, Ἰδού, ἀνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε. **24** Ἄλλα καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδού, ἀνὴρ ἔστη μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, **25** καὶ φησι, αὐτούς. **26** Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ ἀνδρας τοὺς ἀπέσταλμένους ἀπὸ τοῦ αἵ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον Κορνηλίου πρὸς αὐτόν, εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ τοῦ Θεοῦ. **27** Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ εἰμὶ δὲ ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δ’ ἣν πάρεστε; μετακαλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· **28** Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἐκατοντάρχης, οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως ἀνὴρ δίκαιος καὶ φιβούμενος τὸν Θεόν, παρὰ θάλασσαν ὃς παραγενόμενος λαλήσει μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους σοι. **29** Ἐξαντῆς οὖν ἐπεμψα πρός σε· σύ τε τῶν Ἰουδαίων, ἔχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἴκον πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ρήματα παρὰ σοῦ. ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ **30** Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἔξενισε. τοῦ Θεοῦ. **31** Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν εἶπεν, Ἐπ’ ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· **32** ἀλλ’ τῆς Ἰόππης συνηλθον αὐτῷ. **33** Καὶ τῇ ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φιβούμενος αὐτὸν καὶ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. ἐργαζόμενος δικαιοισύνην, δεκτὸς αὐτῷ Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, ἐστι. **34** Τὸν λόγον δὲ ἀπέστειλε τοῖς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ υἱοῖς Ἰσραήλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. **35** Ὡς δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ — οὗτός ἐστι πάντων Κύριος ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας — **36** οὐμεῖς οἴδατε, τὸ γενόμενον ρῆμα καθ’

ολης της Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς **11** Ἡκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Γαλιλαῖας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν Ἰωάννης **38** Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἵψενος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ οἱ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι Πρὸς τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. ἄνδρας ἀκροβυστίᾳν ἔχοντας εἰσῆλθες, **39** Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** Ἀρξάμενος δὲ ὁ ἐποίησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων, **5** ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες Ἐγὼ ἡμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, ἐπὶ ξύλου. **40** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, σκεύος τι, ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαροιν **41** οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυρι τοῖς ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, ἥλθεν ἄχρις ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **42** καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, τοῦ οὐρανοῦ. **7** Ἡκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μοι, Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. **8** ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτής ζώντων Εἶπον δέ, Μηδαμῶς, Κύριε ὅτι πᾶν κοινὸν ἦ καὶ νεκρῶν. **43** Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ μονοῦ. **9** Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου τοῦ ὄντος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἀ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, εἰς αὐτόν. **44** Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ σὺ μὴ κοίνου. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἄπαντα εἰς ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. **45** τὸν οὐρανόν. **11** Καὶ ἴδού, ἐξαυτῆς τρεῖς Καὶ ἔξεστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ συνηλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ ἡμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρός δωρεὰ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκκέχυται. **46** με. **12** Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν Ἡκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. Ἡλθον δὲ καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ ὁ Πέτρος, **47** Μήτι τὸ ὄδωρ κωλῦσαι δύναται εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ ἀνδρός; **13** τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ ἀπίγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα, καὶ εἰπόντα **48** Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ αὐτῷ, Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ ὄντος τοῦ Κυρίου. Τότε ἡρώτησαν αὐτὸν μετάπεμψαι Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Πέτρον, **14** δὲς λαλήσει ῥήματα πρός σε, ἐν

οῖς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἰκός σου. **15** Ἐν δὲ δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὅχλον ἱκανόν, τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ἀρχῆς. **16** Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ἥρματος Κυρίου, μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ ὡς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑδατι, ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσοθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ. προφῆται εἰς Ἀντιοχειαν. **28** Ἀναστὰς δὲ **17** Εἰ οὖν τὴν ἵσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς εἰς ἐξ αὐτῶν ὄνόματι Ἀγαθος, ἐσήμανε ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμην ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις δυνατὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν; **18** Ἀκούσαντες καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Τῶν δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, δὲ μαθητῶν καθὼς ηὔπορεῖτο τις, ὥρισαν λέγοντες, Ἀρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς ἔκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν. **19** Οἱ κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· **30** μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἔως πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, Σαύλου.

μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον **12** Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἰουδαίοις. **20** Ἡσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιοχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **22** Ἡκούσθη τῇς ἐκκλησίας τὸν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὥτα τῆς ἐκκλησίας παραδοὺς τέσσαροι τετραδίοις στρατιωτῶν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἔξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἔως τὴν Ἀντιοχείας· **23** δος παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ· **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἀγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὅχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. **25** Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, **26** καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιοχειαν. Ἐγένετο Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Ανεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. **3** Καὶ ἴδων ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον — ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαροι τετραδίοις στρατιωτῶν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** Ὁ θεοφάνεια τοῦ Θεοῦ ἐπέστρεψεν τὸν Πέτρον τῷ φυλακῇ· μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεόν ὑπὲρ αὐτοῦ. **6** Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσεσι δυσὶ φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτίρουν τὴν φυλακήν. **7** Καὶ ἴδού, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι·

πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, φυλακῆς. Εἶπε δέ, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ ἡγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἄναστα ἐν τάχει. Καὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἔξελθὼν ἔξεπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. ἐπορεύθη εἰς ἔτερον τόπον. 18 Γενομένης 8 Εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περίζωσαι δὲ ἡμέρας, ἣν τάφαχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποίησε στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ 19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ ἴμάτιον σου, καὶ ἀκολούθει μοι. 9 Καὶ εὐρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἔξελθὼν ἡκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἥδε ὅτι ἀπαχθῆναι. Καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, εἰς τὴν Καισάρειαν διέτριβεν. 20 Ἡν ἔδοκει δὲ ὄραμα βλέπειν. 10 Διελθόντες δὲ δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἥλθον ἐπὶ Σιδωνίοις· ὅμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς τὴν πόλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἦτις αὐτομάτῃ ἥνοιχθει αὐτοῖς· τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἥτοῦντο καὶ ἔξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. 21 Τακτῇ δὲ 11 Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἔξαπέστειλε βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βῆματος, Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἔξείλετό ἔδημηγόρει πρὸς αὐτούς. 22 Ὁ δὲ δῆμος με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς ἐπεφώνει, Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. 12 23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Συνιδών τε ἥλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας Κυρίου, ἀνθ' ᾧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, Μάρκου, οὗ ἦσαν ίκανοὶ συνηθροισμένοι ἔξεψυξεν. 24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἥζανεν καὶ προσευχόμενοι. 13 Κρούσαντος δὲ τοῦ καὶ ἐπληθύνετο. 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη. 14 Καὶ τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. χαρᾶς οὐκ ἦνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα 13 Ἡσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ τοῦ πυλῶνος. 15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, διδάσκαλοι, ὅ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν Μαίνῃ. Ἡ δὲ διῆσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ δ' ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν. 16 Ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων ἀνοίξαντες δὲ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. 2 εἶδον αὐτόν, καὶ ἔξεστησαν. 17 Κατασείσας Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγῆν, διηγήσατο αὐτοῖς νηστευόντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἔξήγαγεν ἐκ τῆς Ἀφορίσατε δή μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ

τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, αὐτούς. 3 Τότε νηστεύσαντες καὶ παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. 4 Οὗτοι μὲν οὖν, ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν. 15 Μετὰ ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν ἀγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον. 5 πρὸς αὐτούς, λέγοντες, ἘΑνδρες ἀδελφοί, Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὸν λαόν, λέγετε. 16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, τῶν Ἰουδαίων εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν, ἘΑνδρες ὑπηρέτην. 6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Ἰσραὴλ ἔξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν συνετῷ. Οὕτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν γῇ Αἴγυπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς. 18 Καὶ ὡς τοῦ Θεοῦ. 8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας, τεσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν ὁ μάγος — οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 19 Καὶ καθελὼν ἔθνη δονιμα αὐτοῦ — ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἐπτὰ ἐν γῇ Χαναάν, κατεκληροδότησεν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. 9 Σαῦλος δέ, αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. 20 Καὶ μετὰ ταῦτα, δο καὶ Παῦλος, πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν 10 εἶπεν, Ω πλήρης ἔδωκε κριτὰς ἔως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥάδιουργίας, 21 Κάκεθεν ἥτισαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν σιε διαβόλου, ἔχθρε πάσης δικαιοσύνης, αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἕτη τεσαράκοντα. 22 τὰς εὐθείας; 11 Καὶ νῦν ἴδού, χεὶρ τοῦ Καὶ μεταστήσας αὐτόν, ἥγειρεν αὐτοῖς τὸν Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλός, μὴ βλέπων Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ὡς καὶ εἶπε μαρτυρήσας, τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ Εὔρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ιεσσαί, ἄνδρα κατὰ ἐπέπεσον ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ τὴν καρδίαν μου, δος ποιήσει πάντα τὰ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. 12 Τότε θελήματά μου. 23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ ιδῶν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν, τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἥγειρε τῷ ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου. Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν, 24 προκηρύξαντος 13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου περὶ τὸν Παῦλον ἥλθον εἰς Πέργην τῆς αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' Ἰσραὴλ. 25 Ὡς δὲ ἐπλήρουν ὁ Ἰωάννης αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. 14 τὸν δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε

εῖναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ. Ἐλλ' ἵδού, ἔρχεται ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται· 39 καὶ μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα ἀπὸ πάντων ὃν οὐκ ἡδυνήθητε ἐν τῷ τῶν ποδῶν λῦσαι. 26 Ἀνδρες ἀδελφοί, νίοι νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φιβούμενοι ὁ πιστεύων δικαιοῦται. 40 Βλέπετε οὖν τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς ταύτης ἀπεστάλη. 27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες προφίταις, 41 Ἰδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. ὑμῖν. 42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς 28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εύροντες, τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς ἡτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. 29 τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἄπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ τὰ ρήματα ταῦτα. 43 Λυθείσης δὲ τῆς γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, συναγωγῆς, ἡκολούθησαν πολλοὶ τῶν ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. 30 Ο δὲ Θεός ἤγειρεν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· 31 ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἐπειθον αὐτοὺς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ. 44 Τῷ δὲ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. 32 Καὶ ἔρχομένω σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς συνίχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην 45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν· 33 ὡς καὶ ἐν τῷ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται, Υἱός μου βλασφημοῦντες. 46 Παρρησιασάμενοι δὲ εἴ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 Ὄτι δὲ Παῦλος καὶ δὲ Βαρνάβας εἶπον, 'Υμῖν ἦν δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον μέλλοντα ὑποστρέψειν εἰς διαφθοράν, τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὕτως εἴρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὄσια οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰώνιου Δαβὶδ τὰ πιστά. 35 Διὸ καὶ ἐν ἐτέρῳ ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (αιδοῖος λέγει, Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν **g166**) 47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, διαφθοράν· 36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἴδιᾳ γενεᾷ Τέθεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν, τοῦ εἶναί σε ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη, εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48 καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον καὶ εἶδε διαφθοράν· 37 ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὄσοι οὐκ εἶδε διαφθοράν. 38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ἡσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αιδοῖος ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν **g166**) 49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου

δι' ὅλης τῆς χώρας. 50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι Καὶ ἤλλετο καὶ περιεπάτει. 11 Οἱ δὲ ὄχλοι, παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ ἴδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν τὰς εὐσχήμονας καὶ τὸν πρώτους τῆς φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ πόλεως, καὶ ἐπίγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον ὑμᾶς. 12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 51 Οἱ δὲ Διά τὸν δὲ Παῦλον, Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 13 Οἱ δὲ ιερεὺς αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, ἥλθον εἰς Ἰκόνιον. τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, 52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας πνεύματος ἀγίου.

ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἥθελε θύειν. 14

14 Ἔγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ

εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. 2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπίγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἔθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. 4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἥσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. 5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἔθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, 6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον· 7 κἀκεῖ ἥσαν εὐαγγελιζόμενοι. 8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. 9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἴδων ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, 10 εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ἄναστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὄρθος.

Ἄκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ

Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες 15 καὶ λέγοντες, Ἀνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὅμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· 16 ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἰασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. 17 Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἔαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. 18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. 19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι. 20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. 21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες

ίκανούς, ύπεστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, 22 ἐπιστηρίζοντες τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅτας ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν. 5 Ἔξανέστησαν ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρεσεως τῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 23 Χειροτονήσαντες Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως, 6 Συνήχθησαν προσευχάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἵδεῖν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. περὶ τοῦ λόγου τούτου. 7 Πολλῆς δὲ 24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἥλθον συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἰς Παμφυλίαν. 25 Καὶ λαλήσαντες ἐν εἴπει πρὸς αὐτούς, Ἐνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς Πέργη τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀπτάλειαν· ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς 26 κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ἐν ἡμῖν ἔξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ὅθεν ἡσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον δὲ ἐπλήρωσαν. 27 καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ πνεῦμα τὸ ἄγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν· 9 καὶ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἦνοιξε τοῖς ἔθνεσι οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, θύραν πίστεως. 28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. 10 οὐκ ὀλίγον σὸν τοῖς μαθηταῖς.

Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς οὕτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὕτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει βαστάσαι; 11 Ἄλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. 2 Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' Γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως δὲ τρόπον κἀκεῖνοι. 12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον Παῦλου ἔξιγονυμένων ὅσα ἐποίησεν δὲ καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 14 Συμεὼν ἔξηγήσατο καθὼς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν ἔθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ. 15 τῶν ἔθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην Καὶ τούτω συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. 16 Παραγενόμενοι προφητῶν, καθὼς γέγραπται, προφητῶν, καθὼς γέγραπται, 16 Μετὰ δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν

σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ τὰ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος κατεσκαμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 27 ἀνορθώσω αὐτήν· 17 ὅπως ἀν ἐκζητήσωσιν Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται αὐτά. 28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἀγίῳ πνεύματι, τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν ποιῶν ταῦτα πάντα. 18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός βάρος, πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων, 29 ἔστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. (αἰσθ ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἴματος καὶ g165) 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ᾧ διατηροῦντες τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ ἔαυτούς, εὗ πράξετε. Ἐρρωσθε. 20 Οἱ μὲν τὸν Θεόν· 20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ οὖν ἀπολυθέντες ἥλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ ἐπιστολήν. 31 Ἀναγνόντες δέ, ἔχάρησαν καὶ τοῦ αἵματος. 21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. 32 Ἰούδας δὲ καὶ ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ σάββατον ἀναγινωσκόμενος. 22 Τότε ἔδοξε ἐπεστήριξαν. 33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πρὸς τοὺς ἀποστόλους. 34 Ἔδοξε δὲ ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ. 35 Παῦλος δὲ τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ 23 γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε, Κυρίου. 36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέψαντες ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν ἔθνῶν, χαίρειν· 24 ἐπειδὴ ἡκούσαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. 37 ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς τὸν Ἰωάννην, τὸν καλούμενον Μάρκον. ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν 38 Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' τὸν νόμον, οἵς οὐ διεστειλάμεθα· 25 αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις δόμοθυμαδόν, αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτον. 39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὡστε σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν Παύλων, 26 ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον

ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον· **40** Παῦλος δὲ Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἔξηλθε, παραδοθεὶς εὐθύδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, **12** ἐκεῖθέν **41** Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, τε εἰς Φιλίππους, ἡτις ἐστὶ πρώτη τῆς ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κοιλωνία·

16 Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν·

καὶ ἴδού, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ, ὃνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλληνος· **2** δος ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. **3** Τοῦτον ἥθελησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἔξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδεισαν γὰρ ἄπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλλην ὑπῆρχεν. **4** Ως δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ιερουσαλήμ. **5** Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευν τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. **6** Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, **7** ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα· **8** παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. **9** Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὥφθη τῷ Παύλῳ ἀνήρ τις ἦν Μακεδῶν ἐστώς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν. **10** Ως δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἔξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες δτὶ προσκέληται ἡμᾶς δος Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. **11**

ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. **13** Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἔξηλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί. **14** Καί τις γυνὴ ὃνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἥκουεν ἡς δος Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλούμενοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. **15** Ως δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα, Εἰ κεκρίκατε με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. **16** Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἡτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη. **17** Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἀνθρώποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. **18** Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε, Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὃνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἔξηλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. **19** Ιδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἔξηλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, **20** καὶ

προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **33** Καὶ παραλαβών εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη **21** καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἢ οὐκ ἔξεστιν αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα. ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις **34** Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἴκον οὗσι. **22** Καὶ συνεπέστη δὲ ὁ ὄχλος κατ' αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες πανοικὶ πεπιστευκώς τῷ Θεῷ. **35** Ἡμέρας αὐτῶν τὰ ἴματια ἐκέλευν ῥαβδίζειν. δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ **23** Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ ἀνθρώπους ἐκείνους. **36** Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς: **24** δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν ὅς, παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν Παῦλον ὅτι Ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοί, ἵνα αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακήν, καὶ ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἔξελθόντες πορεύεσθε τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. ἐν εἰρήνῃ. **37** Ο δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς, **25** Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι: **26** εἰς φυλακήν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἡμᾶς ἔξαγαγέτωσαν. **38** Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥίματα ταῦτα· καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **27** Ἔχυπνος καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν εἰσι, **39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἔξαγαγόντες ἡρώτων ἔξελθεῖν τῆς σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἔαυτὸν πόλεως. **40** Ἔξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς ἀναιτεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἴδοντες δεσμίους. **28** Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ ἔξῆλθον.

κακόν· ἄπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. **29** **17** Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος καὶ Ἀπολλωνίαν, ἥλθον εἰς γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Σίλᾳ, **30** καὶ προαγαγών αὐτοὺς ἔξω ἔφη, Ἰουδαίων· **2** κατὰ δὲ τὸ εἰωθός τῷ Παύλῳ Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; **31** εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα Οἱ δὲ εἶπον, Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ **3** διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι Τὸν δὲ οἰκός σου. **32** Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς νεκρῶν, καὶ ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς

Ίησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **4** Ὁχλους. **14** Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον Καί τινες ἔξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ ἔξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὑπέμενον δὲ ὅ τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. **15** Οἱ δὲ γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. **5** καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἥγαγον αὐτὸν Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, ἔως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἄνδρας πονηρούς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἔξῃεσαν. **16** Ἐν δὲ ταῖς ἐθορύβουν τὴν πόλιν ἐπιστάντες τε τῇ Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, εἰς τὸν δῆμον. **6** Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτούς, θεωροῦντι κατείδωλον οὗσαν τὴν πόλιν. ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς **17** Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βιωντες ὅτι Οἱ τὴν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς ἐνθάδε πάρεισιν, **7** οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων τοὺς παρατυγχάνοντας. **18** Τινὲς δὲ τῶν καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες συνέβαλλον αὐτῷ. Καί τινες ἔλεγον, Τί ἔτερον εἶναι, Ἰησοῦν. **8** Ἐτάραξαν δὲ τὸν ἀν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ ὄχλοι καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας δέ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς ταῦτα. **9** Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. **19** Ἐπιλαβόμενοί αὐτούς. **10** Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρείον πάγον ἥγαγον νυκτὸς ἔξεπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν λέγοντες, Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ Σίλαν εἰς Βέροιαν οἵτινες παραγενόμενοι αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; **20** εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήσαν. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς **11** Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἔδέξαντο τὸν ἀν θέλοι ταῦτα εἶναι — **21** Ἀθηναῖοι δὲ λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν ἔχοι ταῦτα οὕτω. **12** Πολλοὶ μὲν οὖν ἔξ καινότερον. **22** Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἐλληνίδων τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη, Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν κατὰ πάντα ώς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς οὐκ ὀλίγοι. **13** Ως δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ θεωρῶν. **23** Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εῦρον καὶ βωμὸν Βεροίᾳ κατηγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ Θεῷ. “Ον τοῦ Θεοῦ, ἥλθον κάκει σαλεύοντες τοὺς οὓς ἀγνοοῦντες εὔσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ

καταγγέλλω ύμῖν. 24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας **18** Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, τῶν Ἀθηνῶν ἥλθεν εἰς Κόρινθον. 2 οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὄνόματι Ἀκύλαν, ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, 25 οὐδὲ Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναικα προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· 26 ἐποίησέ χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς· 3 καὶ κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, διὰ τὸ ὅμοτεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο ἥσαν γὰρ σκηνοποιοὶ ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· 27 ζητεῖν τὴν τέχνην. 4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν συναγωγὴν κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθε καὶ εὔροιεν, καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. 5 Ὡς δὲ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. 28 Ἐν κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὃ τε Σίλας αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν· καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. 29 τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. 6 Ἀντιτασσομένων δὲ Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ τὰ ἴμάτια, εἴπε πρὸς αὐτούς, Τὸ αἷμα ὑμῶν λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι δομοιον. 30 τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύομαι. 7 Καὶ Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας μεταβάς ἐκεῖθεν ἥλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὑπεριδῶν ὁ Θεός, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ὄνόματι Ἰουστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὐ ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· 31 ή οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. 8 διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾧ μέλλει κρίνειν Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ὦ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ ὕρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 32 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίζοντο. 9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὀράματος ἀναστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἔχλεύαζον· οἱ δὲ ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. καὶ μὴ σιωπήσῃς· 10 διότι ἐγώ είμι μετὰ 33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου σοῦ, καὶ οὐδὲις ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί αὐτῶν. 34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ ταύτῃ. 11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὄνόματι Δάμαρις, ἔξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

Θεοῦ. 12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὅμοθυμαδὸν οἱ

'Ιουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἥγαγον αὐτὸν Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπόλλως ὀνόματι, ἐπὶ τὸ βῆμα, 13 λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους κατήντησεν εἰς"Ἐφεσον, δυνατὸς ὃν ἐν ταῖς σέβεσθαι τὸν Θεόν. 14 Μέλλοντος δὲ γραφαῖς, 25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἦν ἀδίκημά τι ἡ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἀν ἡνεσχόμην 26 οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ ὑμῶν· 15 εἰ δὲ ζήτημά ἔστι περὶ λόγου καὶ συναγωγῆ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὅψεσθε καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτόν, καὶ αὐτοὶ κριτῆς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ εἶναι. 16 Καὶ ἀπίλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁδόν. 27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ βίηματος. 17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι Ἑλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἔτυπτον ἐμπροσθεν τοῦ βίηματος. Καὶ οὐδὲν ἀποδέξασθαι αὐτὸν δις παραγενόμενος τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν. 18 Ὁ δὲ συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἴκανάς, τῆς χάριτος· 28 εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν 19 Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπόλλω ἐίναι Κεγχρεαῖς εἶχε γὰρ εὐχήν. 19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἐφεσον, κάκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις. 20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν· 21 ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς εἰπών, Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, 22 καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν. 23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. 24

γένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπόλλω ἐίναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον· καὶ εύρων τινας μαθητὰς 2 εἶπε πρὸς αὐτούς, Εἴ πνεῦμα ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἄγιον ἔστιν, ἡκούσαμεν. 3 Εἶπε τε πρὸς αὐτούς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. 4 Εἶπε δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. 5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἥλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. 7 Ἡσαν δὲ οἱ

πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. 8 Εἰσελθὼν πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 18 Πολλοί τε τῶν ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων πεπιστευκότων ἥρχοντο, ἔξομολογούμενοι, τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 9 Ὡς καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. 19 δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἡπείθουν, Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πρᾶξάντων κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε τοὺς ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ τιμᾷς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας σχολῆς Τυράννου τινός. 10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο πέντε. 20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἵσχυεν. 21 Ὡς τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο δὲ Παῦλος ἐν Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας. 22 τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, 23 ὥστε καὶ ἐπὶ εἰπών ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. 24 Ἀποστείλας δὲ εἰς χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἥ σιμικίνθια, καὶ τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. 25 Ἐγένετο δὲ ἀπ' αὐτῶν. 26 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἔξορκιστῶν ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. 27 Δημίτριος δόνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς λέγοντες, Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην. 28 οὖς δὲν ὁ Παῦλος κηρύσσει. 29 Ἡσαν δέ τινες συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα υἱοὶ Σκευαῖ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπίτα οἱ ἐργάταις, εἶπεν, Ἀνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ τοῦτο ποιοῦντες. 30 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι. πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε, Τὸν Ἰησοῦν 31 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, δὲ τίνες ἐστε; 32 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν αὐτοὺς ὁ ἀνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα ὅχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν τὸ πονηρόν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, γινόμενοι. 33 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἵσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκείνου. 34 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν εἰς οὐδέν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι τοῖς κατοικοῦσι καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ ἦν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις **40** Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου Ἀρτεμις Ἐφεσίων. **29** Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι δὴ συγχύσεως ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. **41** Καὶ ταῦτα εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ εἰπών, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ

Παύλου. **30** Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου

εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ

μαθηταί. **31** Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν,

ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν,

παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ

θέατρον. **32** Ἀλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι

ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη,

καὶ οἱ πλείους οὐκ ἥδεισαν τίνος ἔνεκεν

συνεληλύθεισαν. **33** Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου

προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων

αὐτὸν τῶν Ιουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος,

κατασείσας τὴν χεῖρα, ἥθελεν ἀπολογεῖσθαι

τῷ δῆμῳ. **34** Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ιουδαῖος

ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ

ῷρας δύο κραζόντων, Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις

Ἐφεσίων. **35** Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς

τὸν ὄχλον φησίν, Ἀνδρες Ἐφέσιοι, τίς

γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν

Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς

μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦ;

36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον

ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ

μηδὲν προπετὲς πράττειν. **37** Ἡγάγετε γὰρ

τοὺς ἄνδρας τούτους, οὕτε ἱεροσύλους

οὕτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν. **38**

Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὸν αὐτῷ

τεχνίται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι

ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν

ἀλλήλοις. **39** Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε,

ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον,

προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς

μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε

πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν. **2** Διελθὼν

δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας

αὐτὸν λόγω πολλῷ, ἥλθεν εἰς τὴν

Ἐλλάδα. **3** Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς,

γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν

Ιουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν

Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ

Μακεδονίας. **4** Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς

Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος Θεσσαλονικέων

δέ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος

Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικὸς

καὶ Τρόφιμος. **5** Οὗτοι προελθόντες ἔμενον

ἡμᾶς ἐν Τρωάδι. **6** Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν

μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων,

καὶ ἥλθομεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Τρωάδα

ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας

ἐπτά. **7** Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων,

συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι

ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων

ἔξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον

μέχρι μεσονυκτίου. **8** Ἡσαν δὲ λαμπάδες

ἰκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώφῳ οὗ ἡσαν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι

Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος

ὑπνῷ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου

ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνου

ἐπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, καὶ

ἥρθη νεκρός. **10** Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος

ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβών εἶπε, εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 22 Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι ἔστιν. 11 Ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἵκανόν τε ὁμιλήσας συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, 23 πλὴν ὅτι τὸ ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 Ἡγαγον πνεῦμα τὸ ἄγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ λέγον ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν. μετρίως. 13 Ἡμεῖς δέ, προελθόντες ἐπὶ τὸ 24 Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι, οὐδὲ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμάυτῷ, ὡς μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον τελειώσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς τὴν διακονίαν ἦν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου πεζεύειν. 14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἥλθομεν εἰς χάριτος τοῦ Θεοῦ. 25 Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ Μιτυλήνην. 15 Κάκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διηλθον κηρύσσων τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 26 Διὸ μαρτύρομαι μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἔχομένῃ ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἥλθομεν εἰς Μίλητον. 16 Ἐκρινε γὰρ ὁ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἴματος πάντων. 27 Οὐ γὰρ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. 28 Προσέχετε Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, οὖν ἔαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐνῷ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔθετο ἐπισκόπους, εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἦν πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς περιεποίήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἴματος. 29 πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 18 Ὡς δὲ Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, μετὰ τὴν ἀφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς Ὂημεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· 30 ἦς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν καὶ ἔξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, 19 δουλεύων λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπάν τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. 31 Διὸ καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ Ἰουδαίων· 20 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν δακρύων νουθετῶν ἔνα ἔκαστον. 32 Καὶ συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, 21 Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἐλλησι τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις

πᾶσιν. **33** Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἴματισμοῦ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. **34** Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' **7** Ἡμεῖς δέ, τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταῖ. **35** Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὗτα κοπιῶντας ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. **8** Τῇ δὲ ἐπαύριον μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἔξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἥλθομεν εἰς Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ὄντος ἐκ εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν τῶν ἑπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. **9** Τούτῳ αὐτοῖς προσηγόρευατο. **37** Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο δὲ ἥσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν προφητεύουσαν. **10** Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, ἡμέρας πλείους, κατῆλθε τις ἀπὸ τῆς **38** ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὡς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀγαθος. **11** εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πλοῖον.

τοὺς πόδας εἶπε, Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ

ἄγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὗτος δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ιουδαῖοι,

καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. **12**

Ὥς δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν

αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. **13** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ

συνθρύπτοντες μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γάρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν

εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Μὴ

πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες, Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω. **15** Μετὰ

δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ. **16** Συνῆλθον

δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἀγοντες παρ' ὡς ξενισθῶμεν,

Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα,

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς

ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἥλθομεν εἰς τὴν Κῶν,

τῇ δὲ ἔξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κάκεῖθεν εἰς Πάταρα· **2** καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν

εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. **3** Ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ

καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον·

ἐκεῖσε γάρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. **4** Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητάς,

ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες

τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ. **5** Ὁτε

δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἔξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἔξελθόντες ἐπορεύομεθα, προπεμπόντων

ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἔως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα

ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα. **6** Καὶ

ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσήιε ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν ὅχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χειρας ἐπ' αὐτόν, πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ 28 κράζοντες, Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε. πρεσβύτεροι. 19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ἐξηγεῖτο καθ' ἐν ἔκαστον ὃν ἐποίησεν καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας πάντας πανταχοῦ διδάσκων ἔτι τε καὶ αὐτοῦ. 20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον Ἐλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τὸν Κύριον, εἶπόν τε αὐτῷ, Θεωρεῖς, κεκοίνωκε τὸν ἄγιον τόπον τοῦτον. 29 ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων Ἡσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον τοῦ νόμου ὑπάρχουσι· 21 κατηχήθησαν ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. 30 δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τοῦ Παύλου εἴλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν. 22 Τί καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 οὖν ἐστι; Πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. 23 Τοῦτο οὖν φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη ποίησον ὃ σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες συγκέχυται Ἱερουσαλήμ· 32 ὃς ἐξαυτῆς τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἐαυτῶν· 24 παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχους, τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δέ, ἰδόντες τὸν καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τὴν κεφαλήν, καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὃν τύπτοντες τὸν Παῦλον. 33 Τότε ἐγγίσας ὁ κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων. δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο 25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν τίς ἀν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς. 34 ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν Ἀλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὅχλῳ· μὴ τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ ἀἷμα καὶ θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν πνικτὸν καὶ πορνείαν. 26 Τότε ὁ Παῦλος παρεμβολήν. 35 Ὄτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆιε εἰς τὸ ἱερόν, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν ὅχλου. 36 Ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ τοῦ ἀγνισμοῦ, ἔως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ λαοῦ κρᾶζον, Αἴρε αὐτόν. 37 Μέλλων τε ἐνὸς ἕκαστου αὐτῶν ἡ προσφορά. 27 Ὡς εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος δὲ ἔμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι πρός σε; Ο δὲ ἔφη, Ἐλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εῖ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων λεγούσης μοι, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἔξαγαγὼν **8** Ἐγώ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εῖ, Κύριε; Εἶπέ τε εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους πρός με, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἄνδρας τῶν σικαρίων; **39** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, ὃν σὺ διώκεις. **9** Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὅντες τὸ Ἐγώ ἄνθρωπος μὲν εἴμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἥκουσαν τοῦ λαλοῦντός δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι μοι. **10** Εἶπον δέ, Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ πρὸς τὸν λαόν. **40** Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, Κύριος εἶπε πρός με, Ἀναστὰς πορεύου δο Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν εἰς Δαμασκόν· κάκει σοι λαληθήσεται κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ περὶ πάντων ὃν τέτακταί σοι ποιῆσαι. σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε τῇ Ἐβραΐδι **11** Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης διαλέκτω λέγων,

22 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας. **2** Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. Καί φησιν, **3** Ἐγώ μέν εἴμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρώου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· **4** δὲς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. **5** Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὃν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν. **6** Ἐγένετο δέ μοι πορευομένω καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν, ἔξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ. **7** Ἐπεόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἥκουσα φωνῆς

τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἥλθον εἰς Δαμασκόν. **12** Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὔσεβης κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, **13** ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι, Σαούλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κάγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἴδειν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **15** Ὁτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὃν ἐώρακας καὶ ἥκουσας. **16** Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. **17** Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ιερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, **18** καὶ ἴδειν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. **19** Κάγὼ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγώ ἡμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· **20** καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο

τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν αὐτὸς ἥμην ἐφεστώς καὶ συνευδοκῶν τῇ τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια **23** Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ τῶν ἀναιρούντων αὐτόν. **21** Καὶ εἶπε πρός εἶπεν, Ἐνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ με, Πορεύου, δτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν συνειδῆσε ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἐξαποστελῶ σε. **22** Ἡκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **23** Ο δὲ ἀρχιερεὺς τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ αὐτῶν λέγοντες, Αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** Τότε ὁ Παῦλος τοιούτον· οὐ γάρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν. **24** πρὸς αὐτὸν εἶπε, Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπούντων τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις εἰς τὸν ἀέρα, **25** ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ με τύπτεσθαι; **4** Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; **5** Ἔφη εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἥδειν, ἀδελφοί, δτι ἐστὶν ἐπιγνῷ δι’ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν ἀρχιερεύς γέγραπται γάρ, Ἀρχοντα τοῦ αὐτῷ. **25** Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. **6** Γνοὺς δὲ ὁ ἴμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον Παῦλος δτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ τὸ δὲ ἔτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; **26** συνεδρίω, Ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖος Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν εἰμι, νίδιος Φαρισαίου περὶ ἐπίδιος καὶ ἀπήγγειλε τῷ χιλίαρχῳ λέγων, Ὁρα τί ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** Τοῦτο μέλλεις ποιεῖν· διὰ τοῦτος δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Ῥωμαῖος ἐστι. **27** Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; **8** Ο δὲ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. **9** Σαδδουκαῖοι μὲν γάρ ἔφη, Ναί. **28** Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος, Ἐγὼ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἐκτησάμην. **10** Ο δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ ἀμφότερα. **11** Ἔγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ γεγέννημαι. **29** Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν ἀπ’ αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, Οὐδὲν Καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς δτι κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· Ῥωμαῖος ἐστι, καὶ δτι ἣν αὐτὸν δεδεκώς. εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, **30** Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ μὴ θεομαχῶμεν. **10** Πολλῆς δὲ γενομένης ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν στάσεως, εὔλαβηθείς δι χιλίαρχος μὴ Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ’ αὐτῶν, ἐκέλευσε καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ τὸν Παῦλον, ὃς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον ὁ Κύριος εἶπε, Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. **21** Σὺ οὖν μὴ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, πεισθῆς αὐτοῖς ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν οὕτῳ σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, **12** Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἔαυτοὺς μήτε φαγεῖν τῶν Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν μήτε πιεῖν ἔως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ ἔαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε νῦν ἔτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ πιεῖν ἔως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. σοῦ ἐπαγγελίαν. **22** Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος **13** Ἡσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας Μηδενὶ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες· ἐκλαλῆσαι δτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός **14** οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι με. **23** Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, Ἀναθέματι τῶν ἔκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοιμάσατε ἀνεθεμάτισαμεν ἔαυτούς, μηδενὸς στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν γεύσασθαι ἔως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν ἔως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα, Παῦλον. **15** Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης χιλιάρχω σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον ὥρας τῆς νυκτός· **24** κτίνη τε παραστῆσαι, αὐτὸν καταγάγγι πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας ἵνα ἐπιβιάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα· **25** γράψας ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτόν, ἔτοιμοί ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. **16** Ἀκούσας δὲ ὁ **26** Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι νίος τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, Φήλικι χαίρειν. **27** Τὸν ἄνδρα τοῦτον παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ παρεμβολήν, ἀπίγγειλε τῷ Παύλῳ. **17** μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ’ αὐτῶν, ἐπιστὰς Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἔνα τῶν σὺν τῷ στρατεύματι ἔξειλόμην αὐτόν, ἔκατοντάρχων ἔφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον μαθών δτι Ῥώμαιός ἐστι. **28** Βουλόμενος δὲ ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι γνῶναι τὴν αἵτιαν δι’ ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. **18** Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· αὐτὸν ἡγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν, **29** δὲν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἡρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρός ἣ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα. **30** Μηνυθείσης σε, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι. **19** Ἐπιλαβόμενος δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔξαυτῆς ἀναχωρήσας κατ’ ίδίαν ἐπυνθάνετο, Τί ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς ἔστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι; **20** Εἶπε δὲ δτι κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε, Ἐρρωσο. **31** Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγηται τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες

τὸν Παῦλον, ἥγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς οὗ δυνήσῃ, αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τὴν Ἀντιπατρίδα. **32** Τῇ δὲ ἐπαύριον τούτων ἐπιγνῶναι ὡν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν ἔάσαντες τοὺς ἵππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ. **9** Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν: **33** φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. **10** Ἀπεκρίθη οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. **34** ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμών, καὶ ἐπερωτήσας περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, **11** δυναμένου ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἀπὸ Κιλικίας, **35** Διακούσομαί σου, ἔφη, ἦ δεκαδύο, ἀφ' ἣς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἱερουσαλήμ: **12** καὶ οὕτε ἐν τῷ ἰερῷ εὗρον Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ με πρός τινα διαλεγόμενον ἦ ἐπισύστασιν Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη

ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. **2** Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἥρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, **3** πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἰνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. **5** Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἵρεσεως: **6** ὃς καὶ τὸ ἰερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι· ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἡθελήσαμεν κρίνειν. **7** Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, **8** κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ-

ποιοῦντα ὄχλουν, οὕτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὕτε κατὰ τὴν πόλιν. **13** Οὕτε παραστῆσαί με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου. **14** Ὁμολογῶ δὲ τοῦτο σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὄδὸν ἦν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῷ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμένοις: **15** ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἦν καὶ αὐτὸὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. **16** Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός. **17** Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς: **18** ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἰερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι: **19** οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με. **20** Ἡ αὐτὸὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, εἴ τι εὗρον ἐν ἔμοι ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, **21** ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἣς ἔκραξα ἐστώς ἐν αὐτοῖς, ὅτι Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι

σήμερον ύφ' ίμων. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα δυνατοὶ ἐν ίμιν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τι δὸς Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον ἔστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών, Ὅταν αὐτοῦ. **6** Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ήμέρας Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ τὰ καθ' ίμᾶς· **23** διαταξάμενός τε τῷ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** Παραγενομένου δὲ τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ. καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα **24** Μετὰ δὲ ήμέρας τινάς, παραγενόμενος αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλῃ τῇ γυναικὶ ἵσχυον ἀποδεῖξαι, **8** ἀπολογουμένου αὐτοῦ αὐτοῦ οὕσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν ὅτι Οὕτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, Παῦλον, καὶ ἥκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς οὕτε εἰς τὸ ἱερόν, οὕτε εἰς Καίσαρά τι Χριστὸν πίστεως. **25** Διαλεγομένου δὲ ἡμαρτον. **9** Ο Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, Παύλῳ εἶπε, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς, ἔμφιος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; νῦν ἔχον πορεύοντας καιρὸν δὲ μεταλαβὼν **10** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τοῦ βήματος μετακαλέσομαί σε· **26** ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι Καίσαρος ἐστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκησα, ώς καὶ σὺ ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πικνότερον κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** Εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν μεταπεμόμενος ώμίλει αὐτῷ. **27** ἀδικῶ καὶ ἀξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβε διάδοχον ὁ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας ἔστιν ὃν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα τὸν Παῦλον δεδεμένον.

ἐπικαλοῦμαι. **12** Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα τρεῖς ήμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπικέκλησαι; Ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. **13** ἀπὸ Καισαρείας. **2** Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων δὲ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς καταστρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον. **3** αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως **14** Ὡς δὲ πλείους ήμέρας διέτριβον μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν δόδον. **4** Ο μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, καταλελειμμένος ὑπὸ Φῆλικος δέσμιος, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἔαυτὸν περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι

τῶν Ἰουδαίων, αἵτούμενοι κατ' αὐτοῦ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου δίκην. 16 Πρὸς οὓς ἀπέκριθην, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἀνθρωπον ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἡ ὁ κατηγορούμενος πέμπειν αὐτόν. 26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, ἐγκλήματος. 17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, γενομένης σχῶ τι γράψαι. 27 Ἀλογον γάρ τῇ ἔξης καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· 18 περὶ οὗ σταθέντες κατ' αὐτοῦ αἵτίας σημᾶναι.

οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἴτιαν ἐπέφερον ὃν ὑπενόουν ἔγω, 19 ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἴδιας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, δὸν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. 20 Ἀπορούμενος δὲ ἔγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἔως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. 22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ, Αὔριον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ. 23 Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σύν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἔξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου, ἥχθη ὁ Παῦλος. 24 Καί φησιν ὁ Φῆστος, Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἐν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. 25 Ἔγὼ δὲ

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, 2 Περὶ πάντων ὃν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον· 3 μάλιστα γνώστην ὅντα σὲ πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαι μου. 4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἵσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, 5 προγινώσκοντές με ἀνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. 6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἦν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ οὗ ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. 8 Τί ἀπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 Ἔγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου

δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι. **10** ὁ καὶ ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν πράσσοντας. **21** Ἔνεκα τούτων με οἱ παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, Ἰουδαῖοί συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἰερῷ ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατίνεγκα ψῆφον. ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι. **22** Ἐπικουρίας **23** Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις οῦν τυχών τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἅχρι τῆς τιμωρῶν αὐτούς, ἡνάγκαζον βλασφημεῖν· ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος περισσῶς τε ἐμμαίνομενος αὐτοῖς, ἐδίωκον μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ἔως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. **24** Ἐν οἷς ὅν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' γίνεσθαι καὶ Μωσῆς, **25** εἰ παθητὸς ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως ἀρχιερέων, **26** ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαῶν καὶ τοῖς ἔθνεσι. **27** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. **28** ἔφη, Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν εἰς μανίαν περιτρέπει. **29** Ο δέ, Οὐ μαίνομαι, γῆν, ἥκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με καὶ φησί, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ’ ἀληθείας καὶ λέγουσαν τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ, Σαούλ, σωφροσύνης ρήματα ἀποφθέγγομαι. **30** Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς Ἐπίσταται γάρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς κέντρα λακτίζειν. **31** Ἔγὼ δὲ εἶπον, Τίς ὅν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν εἴ, Κύριε; Ό δὲ εἶπεν, Ἔγώ εἰμι Ἰησοῦς γάρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· ὅν σὺ διώκεις. **32** Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον στῇθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γάρ τοῦτο. **33** Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς ὀφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην προφήταις; Οἶδα δέ τι πιστεύεις. **34** Ο δὲ καὶ μάρτυρα ὃν τε εἶδες ὃν τε ὀφθήσομαι Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐν ὀλίγῳ σοι, **35** ἔξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι. **36** Ο δὲ τῶν ἔθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, **37** Παῦλος εἶπεν, Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σε, ἀλλὰ ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν γενέσθαι τοιούτους ὅποιος κάγω εἰμι, αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. **38** Καὶ ταῦτα τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. **39** Οθεν, εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ ἡγεμῷν, ἢ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι οὐρανίῳ ὄπτασίᾳ, **40** ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ αὐτοῖς· **41** καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες δέ τι Οὐδὲν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ

άνθρωπος οὗτος. 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ πλοῦν. 11 Ο δὲ ἐκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ ἔφη, Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. 12

27 Ως δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς ἐις τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἑτέρους δεσμώτας ἐκατοντάρχη, ὄνοματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς. 2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὅντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως. 3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. 4 Κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. 5 Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 Κάκει εὐρὼν ὁ ἐκατόνταρχος πλοϊον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 Ἐν ίκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην· 8 μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἥλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασσαία. 9 Ικανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὅντος ἥδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοίου, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἥδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς, Ἀνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. 13 Ὅποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. 14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὔροικλύδων· 15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης· 17 ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. 18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἔξης ἐκβολὴν ἐποιοῦντο· 19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. 20 Μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἀστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἔλπις τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς δὲ ἀστίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ἐδει μέν, ὡς ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. 22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν ἀποβολὴ γάρ ψυχῆς οὐδεμίᾳ ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. 23 Παρέστη γάρ

μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. **36** Εὔθυμοι δὲ εἰμι, ὡς καὶ λατρεύω, **24** λέγων, Μὴ φοβοῦ, γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἴδού, τροφῆς. **37** Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας πᾶσαι ψυχαί, διακόσιαι ἔβδομήκοντα ἔξι, μετὰ σοῦ. **25** Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω **38** Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ γάρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν λελάληταί μοι. **26** Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ θάλασσαν. **39** Ὄτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. **27** Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον κόλπον δέ νῦν ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξώσαι τὸ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν· **28** καὶ πλοῖον. **40** Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες βολίσαντες εὔρον ὄργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὔρον ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες ὄργυιὰς δεκαπέντε· **29** φοβούμενοί τε μήπως τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης αἰγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ ἡμέραν γενέσθαι. **30** Τῶν δὲ ναυτῶν μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, κυμάτων. **42** Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ προφάσει ὡς ἐκ πρῷρας μελλόντων ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, ἀγκύρας ἐκτείνειν, **31** εἶπεν ὁ Παῦλος μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. **43** Ὁ δὲ τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἐκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Ἑὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτὸὺς τοῦ βουλήματος, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. **32** Τότε οἱ ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν στρατιώται απέκοψαν τὰ σχοινία τῆς ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἔξιέναι σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. **33** Ἀχρι **44** καὶ τοὺς λοιπούς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, δὲ οὖ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὁ Παῦλος ἄπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν λέγων, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον γῆν.

ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, **28** Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν μηδὲν προσλαβόμενοι. **34** Διὸ παρακαλῶ δτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. **2** Οἱ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς τοῦτο γάρ πρὸς δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει οὐδενὸς φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γάρ πυράν, γάρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν **35** Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος. **3** εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων· Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων

πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν. ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἔξελθοῦσα καθῆψε 15 Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι ἡμῶν, ἔξηλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, Ἀπίσιου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν· οὓς ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεύς ίδων ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἐστιν ὁ ἀνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἔλαβε θάρσος. 16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν. Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς 5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. 6 Οἱ δὲ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. 17 Ἐγένετο ἡ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, πρώτους συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. πρὸς αὐτούς, Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔγω οὐδὲν 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἡ τοῖς ἔθεσι χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων Ποπλίω, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· ἡμέρας φιλοφρόνως ἔξενισεν. 8 Ἐγένετο 18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. 19 Ἀντιλεγόντων δὲ δὲν οἱ Παῦλος εἰσελθών, καὶ προσευξάμενος, τῶν Ἰουδαίων, ἡναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ίάσατο αὐτόν. 9 Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ κατηγορῆσαι. 20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο παρεκάλεσα ὑμᾶς ἵδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· καὶ ἐθεραπεύοντο· 10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἔνεκεν γάρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι. 21 Οἱ δὲ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν Διοσκούροις. 12 Καὶ καταχθέντες εἰς ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν. Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς· 22 Ἄξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἡ φρονεῖς· 13 δοθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν περὶ μὲν γάρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστόν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. 23 ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἵκον πρὸς εἰς Ποτιόλους· 14 οὕτε εύρόντες ἀδελφούς, αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες οἵς ἔξετίθετο παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

πείθων τε αύτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωṭ ἔως ἐσπέρας. **24** Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἡπίστουν. **25** Ἀσύμφωνοι δὲ ὅντες πρὸς ἄλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἔν, ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, **26** λέγον, Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπέ, Ἄκοῃ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. **27** Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ωσὶ βαρέως ἥκουσαν, καὶ τὸν ὁφθαλμὸν αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὁφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ωσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ίάσωμαι αὐτούς. **28** Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. **29** Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. **30** Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν Ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαιους

1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, **2** ὃ προεπηγέλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις, **3** περὶ τοῦ νίου ἀυτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὁρισθέντος νίου Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἄγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐστὲ καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ: **6** πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διτὶ ή πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **8** Μάρτυς γάρ μου ἐστιν ὁ Θεός, ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ νίου ἀυτοῦ, ὃς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι, **9** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεομένος, εἴ πως ἥδη ποτὲ εὐδοκήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **10** Ἐπιποθῶ γάρ ἵδειν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **11** τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **12** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, διτὶ πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς — καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο — ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἐλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὁφειλέτης εἰμί· **15** οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ δύναμις γάρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **17** Δικαιοσύνη γάρ Θεοῦ δύναμις γάρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **18** Ἀποκαλύπτεται ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **19** Ἀποκαλύπτεται γάρ ὄργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· **20** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γάρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε. **21** διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **22** Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν δόμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. **24** Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστιν

εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν. (αιῶν τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν
g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτὸὺς ὁ ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε
Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι ἄγει; 5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ
αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ
εἰς τὴν παρὰ φύσιν· 27 δόμοίως τε καὶ οἱ ὄργην ἐν ἡμέρᾳ ὄργης καὶ ἀποκαλύψεως
ἄρσενες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, 6 ὃς ἀποδώσει
τῆς θηλείας, ἔξεκαύθησαν ἐν τῇ ὄρέξει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 7 τοῖς μὲν καθ'
αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·
τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης (αιῶνιος g166) 8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ
Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὄργη, 9 θλίψις καὶ
ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτὸὺς στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου
μὴ καθήκοντα, 29 πεπληρωμένους πάσῃ τε πρῶτον καὶ Ἔλληνος· 10 δόξα δὲ καὶ
ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἔλληνι· 11
κακοθείας ψιθυριστάς, 30 καταλάλους, οὐ γάρ ἔστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.
θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ
ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ
ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· 32 τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ
οἴτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. 14
ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει
εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ νόμου ποιῆ, οὗτοι, νόμον μὴ ἔχοντες,
συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

εἰσιν νόμος· 15 οἴτινες ἐνδείκνυνται
τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν
τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων
τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ
ἀπολογουμένων, 16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ
Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιον μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 17 Ἰδε
σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ
τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, 18 καὶ
γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ

2 Διὸ ἀναπολόγητος εῖ, ὡς ἄνθρωπε πᾶς
ὅ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἔτερον,
σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις
ὅ κρίνων. 2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα
τοῦ Θεοῦ ἔστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ
τοιαῦτα πράσσοντας. 3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο,
ὡς ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ
τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; 4 Ἡ τοῦ πλούτου τῆς
χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ

διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, 19 καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε. 5 Εἰ δὲ ἡ πέποιθάς τε σεαυτὸν ὀδήγον εἴναι τυφλῶν, ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοισύνην συνίστησι, φῶς τῶν ἐν σκότει, 20 παιδευτὴν ἀφρόνων, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τὴν ὄργην; — κατὰ ἄνθρωπον λέγω — 6 τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ Μὴ γένοιτο ἐπεὶ πᾶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν νόμῳ· 21 ὁ οὖν διδάσκων ἔτερον, σεαυτὸν κόσμον; 7 Εἰ γὰρ ἡ ἀληθεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐ διδάσκεις; 'Ο κηρύσσων μὴ κλέπτειν, ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν κλέπτεις; 22 'Ο λέγων μὴ μοιχεύειν, αὐτοῦ, τί ἔτι κάγω ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι; μοιχεύεις; 'Ο βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα, 8 Καὶ μή — καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ ἰεροσυλεῖς; 23 "Ος ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, καθὼς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν — ὅτι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ἀτιμάζεις; 24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι. 9 Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς Προεχόμεθα; Οὐ πάντως προητιασάμεθα γέγραπται. 25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὡφελεῖ, ἐὰν γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας πάντας ὑφ' νόμον πράσσῃς ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἀμαρτίαν εἴναι, 10 καθὼς γέγραπται ὅτι ἦτος, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. Οὐκ ἐστι δίκαιος οὐδὲ εἰς· 11 οὐκ ἐστιν ὁ 26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα συνιῶν, οὐκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν· τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία 12 πάντες ἔξεκλιναν, ἅμα ἡχρειώθησαν· αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; 27 οὐκ ἐστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστιν Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ἔως ἐνός· 13 τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· περιτομῆς παραβάτην νόμου; 28 Οὐ γὰρ ὁ ἴὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· 14 ὃν ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· 15 ὀξεῖς τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ· 29 ἀλλ' ὁ ἐν οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· 16 σύντριμμα τῷ κρυπτῷ Ἰουδαίος, καὶ περιτομὴ καρδίας καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, 17 ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· 18 οὐκ ἔξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

ἐστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἥ αὐτῶν. 19 Οἰδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος τίς ἡ ὡφέλεια τῆς περιτομῆς; 2 Πολὺ λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. 3 Τί γὰρ κόσμος τῷ Θεῷ· 20 διότι ἔξ ἔργων νόμου οὐ εἰ ἡπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; 4 Μὴ διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. 21 γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοισύνη Θεοῦ δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται, πεφανέρωται, μαρτυρούμενη ὑπὸ τοῦ Ὄπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου,

νόμου καὶ τῶν προφητῶν· 22 δικαιοισύνη

δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀνθρώπου, ὃ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ χωρὶς ἔργων, **7** Μακάριοι ὅν ἀφέθησαν γάρ ἐστι διαστολή· **23** πάντες γὰρ ἡμαρτον αἱ ἀνομίαι, καὶ ὅν ἐπεκαλύφθησαν αἱ καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, **24** ἀμαρτίαι. **8** Μακάριος ἀνὴρ ὃ οὐ μὴ δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ λογίσται Κύριος ἀμαρτίαν. **9** Ο μακαρισμὸς τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἥ καὶ ἐπὶ τὴν **25** ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον, διὰ τῆς ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι Ἐλογίσθη πίστεως, ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. **10** τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν Πῶς οὖν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὅντι, ἥ τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων, **26** ἐν ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ’ τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ· **11** καὶ σημεῖον ἔλαβε δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς περιτομής, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. **27** Ποῦ οὖν ἡ αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; δι’ ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ Τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· **12** καὶ πατέρα **28** Λογιζόμεθα οὖν πίστει δικαιοῦσθαι περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. **29** Ἡ ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἔχνεσι τῆς Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; Οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς Ναὶ καὶ ἐθνῶν· **30** ἐπείπερ εῖς ὁ Θεός, ἡμῶν Ἀβραάμ. **13** Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ὅς δικαιώσει περιτομήν ἐκ πίστεως, καὶ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἥ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. **31** Νόμον οὖν τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. **14** Εἰ γὰρ οἱ ἀλλὰ νόμον ἴστωμεν.

ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις,

καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· **15** ὃ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. **16** Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὃς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν —

17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε — κατέναντι οὖν ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. **18** “Ος παρ’ ἐλπίδα ἐπ’ ἐλπίδι ἐπίστευσεν,

4 Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κατὰ σάρκα; **2** Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ’ οὐ πρὸς τὸν Θεόν. **3** Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **4** Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα. **5** Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. **6** Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ

εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἔτι ἀμαρτωλῶν δυντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρήμενον, Οὕτως ἔσται ἡμῶν ἀπέθανε. 9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, τὸ σπέρμα σου. 10 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἴματι αὐτοῦ, πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἔαυτοῦ σῶμα σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὄργης. 11 Εἰ ἥδη νενεκρωμένον — ἐκατονταέτης που γάρ ἔχθροι ὅντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ ὑπάρχων — καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, πολλῷ Σάρρας; 12 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 13 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ, 14 καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου πληροφορθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἔστι καὶ ποιῆσαι. 15 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 16 Διὰ τοῦτο, ὃσπερ εἰς δικαιοσύνην. 17 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· 18 ἀλλὰ εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς, οἵς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διηλθεν, ἐφ' ὧ πάντες ἡμαρτον — 19 ἀχρι Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, 20 δος παρεδόθη γάρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ ἀμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὅντος νόμου. 21 Ἀλλ' τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

έβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην

ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾧ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. 3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα: 5 ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 Ἔτι γάρ Χριστός, δυντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. 7 Μόλις γάρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται ὑπὲρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. 8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι

Μωσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὃς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾧ ἐστήκαμεν, καὶ γάρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. 16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γάρ κρίμα ἔξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. 17 Εἰ γάρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ.

πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. 11 δί' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἔαυτοὺς νεκροὺς εἰς δικαίωσιν ζωῆς. 19 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 12 κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς Μὴ οὖν βασιλεύετω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται θητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν οἱ πολλοί. 20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· 13 μηδὲ πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· 21 τῇ ἀμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἔαυτοὺς ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ θανάτω, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ 14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (aiōnios g166)

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμενοῦμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; 2 Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ? 3 "Η ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; 4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. 5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὄμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· 6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρωπὸς συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· 7 ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. 8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· 9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. 10 "Ο γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ

γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. 15 Τί οὖν; Ἀμαρτήσομεν, δτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο. 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾗ παριστάνετε ἔαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾗ ὑπακούετε, ἦτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἡ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; 17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· 18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. 19 Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. 20 "Οτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. 21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. 22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 23 Τὰ γὰρ ὄψώνια τῆς

άμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ
ζωὴν αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ήμῶν. (αιδοῖος §166)

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί – γινώσκουσι γὰρ
νόμον λαλῶ – ὅτι ὁ νόμος κυριεύει
τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ; 2
Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ¹
δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ,
κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς
χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν
δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἔστιν ἀπὸ
τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα,
γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. 4 Ὁστε, ἀδελφοί
μου, καὶ ὑμεῖς ἔθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι
ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα
καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. 5 Ὁτε γὰρ ἡμεῖς
ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν
τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν
ήμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.
6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου,
ἀποθανόντος ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε
δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος,
καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. 7 Τί οὖν
ἔροῦμεν; Ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο
ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ
νόμου· τίν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἥδειν,
εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις;
8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ
τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν
ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά.
9 Ἔγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ ἐλθούσης
δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ
δὲ ἀπέθανον· 10 καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ²
ἡ εἰς ζωήν, αὕτη εἰς θάνατον· 11 ἡ γὰρ

άμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς
ἐξηπάτησε με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. 12

“Ωστε ὁ μὲν νόμος ἄγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἄγια
καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. 13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν
ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ ἡ
άμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ
μοι κατεργαζομένη θάνατον – ἵνα γένηται
καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ
τῆς ἐντολῆς. 14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος
πνευματικός ἔστιν ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι,
πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. 15 Ὁ γὰρ
κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω οὐ γὰρ ὁ θέλω,
τοῦτο πράσσω ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.
16 Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι
τῷ νόμῳ ὅτι καλός. 17 Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ
κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ
ἀμαρτία. 18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ,
τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ
θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι
τὸ καλὸν οὐχ εύρισκω. 19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω,
ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο
πράσσω. 20 Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγώ, τοῦτο
ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ'
ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. 21 Εύρισκω
ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ
καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. 22
Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν
ἔσω ἄνθρωπον· 23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμον
ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατεύμενον τῷ
νόμῳ τοῦ νόσου μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά
με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὅντι ἐν τοῖς
μέλεσί μου. 24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος
τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου
τούτου; 25 Εύχαριστῷ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ήμῶν. Ἀρα οὖν αὐτὸς

ἐγὼ τῷ μὲν νοῦ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτίας.

θανατοῦτε, ζήσεσθε. 14 Ὁσοι γὰρ πνεύματι

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν νίοι Θεοῦ. 15 Οὐ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. 2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ φόβου, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα νίοθεσίας, ἐνῷ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κράζομεν, Ἀββᾶ, δόπατήρ. 16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἥλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν καὶ τοῦ θανάτου. 3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τέκνα Θεοῦ 17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι τοῦ νόμου, ἐνῷ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Θεὸς τὸν ἔαυτοῦ νίδον πέμψας ἐν δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ συνδοξασθῶμεν. 18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἀμαρτίας κατέκρινε τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ ἄξιᾳ τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς σαρκί· 4 ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι πληρωθῆ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα εἰς ἡμᾶς. 19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. 5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὅντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. 20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νιῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. 21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι· 22 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. 23 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἐν σαρκὶ ὅντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. 8 οἱ δὲ ἄχρι τοῦ νῦν. 24 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ 9 Ὅμεις δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. 10 Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὕτος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὕτος στενάζομεν, νίοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. 11 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. 25 Εἰ δὲ πνεῦμα γάρ ἐλπίδι ἐσώθημεν ἐλπίς δὲ βλεπομένη ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. 12 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐλπίς: δὲ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐλπίζει; 26 Ὦσαύτως δὲ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. 13 εἰ γὰρ δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς τῆς σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· 14 εἰ γὰρ δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς τοῦ σαρκαζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· 27 δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας

οῖδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ Θεὸν ἐντυχάνει ὑπὲρ ἀγίων. **28** Οἴδαμεν δὲ μου. **3** Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα. **4** οὗσιν. **29** Ὄτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε οἵτινές εἰσιν Ἰσραὴλίται, ὃν ἡ νίοθεσία καὶ συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, **5** ὃν οἱ ἀδελφοίς: **30** οὓς δὲ προώρισε, τούτους πατέρες, καὶ ἔξ ὃν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ὃ ὣν ἐπὶ πάντων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ αἰῶνας. Ἀμήν. (*aiōn g165*) **6** Οὐχ οἶον δὲ ἐδόξασε. **31** Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; **32** Ὅς πάντες οἱ ἔξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· **7** οὐδὲ γε τοῦ ἰδίου νιοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα. **8** Τοῦτ' καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; **33** ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας δικαιῶν· **34** τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ λογίζεται εἰς σπέρμα. **9** Ἐπαγγελίας γὰρ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καὶ ὁ λόγος οὗτος, Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυχάνει ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ νίος. **10** Οὐ ὑπὲρ ἡμῶν. **35** Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἔξ ἑνὸς κοίτην ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἡ στενοχωρία, ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν — **11** ἡ διωγμός, ἡ λιμός, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων ἡ μάχαιρα; **36** Καθὼς γέγραπται ὅτι τι ἀγαθὸν ἡ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν “Ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μένη, οὐκ ἔξ ἔργων, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. **37** Ἄλλ’ ἀλλ’ ἐκ τοῦ καλοῦντος, **12** ἐρρήθη αὐτῇ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι. **13** ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. **38** Πέπεισμαι γὰρ ὅτι Καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακὼβ ἡγάπησα, οὕτε θάνατος οὕτε ζωὴ οὕτε ἄγγελοι οὕτε τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα. **14** Τί οὖν ἐροῦμεν; ἀρχαὶ οὕτε δυνάμεις οὕτε ἐνεστῶτα οὕτε Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο. **15** μέλλοντα **39** οὕτε ὑψωμα οὕτε βάθος οὕτε Τῷ γὰρ Μωσῆς λέγει, Ἐλεήσω δὲ ἦν ἐλεῶ, τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι καὶ οἰκτειρήσω δὲ ἦν οἰκτείρω. **16** Ἀρα ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. **17** Λέγει γὰρ

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸν τοῦτο συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς ἐξήγειρά σε, δπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ, **2** ὅτι λύπη μοι ἔστι

μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 18 Ἀρα οὖν δν θέλει ἔφθασε. 32 Διὰ τί; “Οτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἐλεεῖ δν δὲ θέλει σκληρύνει. 19 Ἐρεῖς οὖν ἀλλ’ ως ἐξ ἕργων νόμου προσέκιψαν γὰρ μοι, Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; 20 Μενοῦνγε, ὡς γέγραπται, Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ δὲ ἀνταποκρινόμενος προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου· τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, καὶ πᾶς δὲ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ Τί με ἐποίησας οὕτως; 21 Ἡ οὐκ ἔχει καταισχυνθήσεται.

ἔξουσίαν δὲ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι δὲ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, δὲ εἰς ἀτιμίαν; 22 Εἰ δὲ θέλων δὲν θεός ἐνδείξασθαι τὴν ὁργήν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἥνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὁργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν. 23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἑλέους, ἀ προητοίμασεν εἰς δόξαν, 24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ιουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθνῶν; 25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἥγαπιμένην ἥγαπιμένην. 26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται νίοι Θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ, Ἐὰν ἦ δὲ ἀριθμὸς τῶν σιῶν Ἰσραὴλ ως ἡ ἄκμης τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται· 28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ· δτι λόγον συντετμημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. 29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ως Σόδομα ἀν ἐγενήθημεν, καὶ ως Γόμορρα ἀν ώμοιώθημεν. 30 Τί οὖν ἐροῦμεν; “Οτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· 31 Ἰσραὴλ δέ, διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ

10 Ἄδελφοί, ή μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ή δέησις ή πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς δτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ’ οὐ κατ’ ἐπίγνωσιν. 3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. 4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, δτι δὲ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. 6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; — τοῦτ’ ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν — 7 ἦ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἀβύσσον; — τοῦτ’ ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. (Abyssos g12) 8 Ἄλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ’ ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως δὲ κηρύσσομεν· 9 δτι ἐὰν ὅμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου δτι δὲ Θεός αὐτὸν ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὅμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. 11 Λέγει γὰρ ή γραφή, Πᾶς δὲ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 12 Οὐ γάρ

ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἔλληνος· ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν ὁ γάρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς μου. **4** Ἄλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. **13** Πᾶς Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, γάρ δὲ ἀνὴρ ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. **5** σωθήσεται. **14** Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς Οὔτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα δὲ οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν κατ’ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. **6** Εἰ δὲ οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ή χάρις οὐκέτι κηρύσσοντος; **15** Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὥραῖοι χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, **7** Τί οὖν; “Ο ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τούτου οὐκ τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά. **16** Ἄλλ’ οὐ ἐπέτυχεν, ή δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ πάντες ὑπῆκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας λοιποὶ ἐπωρώθησαν· **8** καθὼς γέγραπται, γάρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ήμῶν; **17** Ἀρα ή πίστις ἐξ ἀκοῆς, ή δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὡτα τοῦ ἀκοή διὰ ρήματος Θεοῦ. **18** Ἄλλὰ λέγω, μὴ ἀκούειν, ἔως τῆς σήμερον ήμέρας. μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε· Εἰς πᾶσαν **9** Καὶ Δαβὶδ λέγει, Γενηθήτω ή τράπεζα τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς αὐτῶν. **19** Ἄλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; **10** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν Πρῶτος Μωσῆς λέγει, Ἔγὼ παραζηλώσω τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ διὰ παντὸς σύγκαμψον. **11** Λέγω οὖν, μὴ παροργιῶ ὑμᾶς. **20** Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἐπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ καὶ λέγει, Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, τῷ αὐτῷ παραπτώματι ή σωτηρίᾳ τοῖς ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. **12** Εἰ **21** Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὁλην τὴν δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, ήμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν, λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν; **13** Ὑμῖν γάρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ’ ὅσον μέν εἰμι ἔγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω. **14** εἰ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. **15** Εἰ γάρ ή ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ή πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; **16** Εἰ δὲ ή ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ή ρίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. **17** Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὃν

11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γάρ ἔγω Ἰσραὴλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. **2** Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ δὲν προέγνω. “Η οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, **3** Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ

ένεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς 31 οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἡπείθησαν, τῷ τῆς ρίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι· 32 ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων εἰ δὲ συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. (εἰεῖσε ἀλλ' ἡ ρίζα σέ. 19 Ἔρεις οὖν, Ἐξειλάσθησαν g1653) 33 Ὡ βάθος πλούτου καὶ σοφίας οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. 20 Καλῶς καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ τῇ ἀπιστίᾳ ἐξειλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὄδοι ἔστηκας. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· αὐτοῦ. 34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; "Η 21 εὶ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; 35 "Η τίς οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδέ σου φείσηται. προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται 22 "Ιδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν αὐτῷ; 36 "Οτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς ἐπὶ δὲ σὲ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ αἰώνας. Ἀμήν. (αἰσθ g165)

χρηστότητι ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐάν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεός πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. 24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι, οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἴδιᾳ ἐλαίᾳ; 25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἥτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ· 26 καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται, "Ἡξει ἐκ Σιών ὁ ρύμανος, καὶ ἀποστέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἱακώβ· 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἔμοι διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἔχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογήν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. 29 Ἄμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ. 30 Ὁσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἡπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ·

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν, 2 καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰώνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (αἰσθ g165)

3 Λέγω γάρ, διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὅντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. 4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· 5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὃ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη. 6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· 8 εἴτε παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ

μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι ὁ προϊστάμενος, ἔαυτοῖς κρίμα λήψονται. 3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ἐν σπουδῇ ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι. 4 Ἡ οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. 5 Τῇ ἔξουσίᾳν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· 6 Θεοῦ γὰρ διάκονός τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· 7 τῇ σπουδῇ ἐστὶ σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν μὴ ὀκνηροί· τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ ποιῆς, φοβοῦ οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν Κυρίῳ δουλεύοντες· 8 τῇ ἐλπίδι χαίροντες· φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἕκδικος τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ εἰς ὄργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. 9 προσκαρτεροῦντες· 10 ταῖς χρείαις τῶν Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ ἀγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν τὴν ὄργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διώκοντες. 11 Εὔλογεῖτε τοὺς διώκοντας 12 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. 13 λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ προσκαρτεροῦντες. 14 Απόδοτε οὖν πᾶσι τὰς κλαιόντων. 15 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους ὀφειλάς τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον τῷ τὸ φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, τέλος τὸ τέλος· τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμήν. 16 Μηδενὶ μηδὲν Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἔαυτοῖς. 17 ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδίδοντες. ἀγαπῶν τὸν ἔτερον, νόμον πεπλήρωκε. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων 18 Τὸ γάρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, ἀνθρώπων. 19 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, οὐκ μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. 20 ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἐτέρα ἐντολή, ἐν Μὴ ἔαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ τούτω τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, δότε τόπον τῇ ὄργῃ· γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἔαυτόν. 21 ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· 22 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἔχθρός σου, ψώμιζε πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. 23 Καὶ τοῦτο, αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἥδη ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον κεφαλὴν αὐτοῦ. 24 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ὑμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. 25 ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἔξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ἔξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. 2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἔξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. 3 Ἄλλ’ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες

‘Η νῦν προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἥγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. 4 Ὁς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. 5 Ἄλλ’ ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,

καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ ἐπίθυμίας.

σκάνδαλον. 14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ εἰ μὴ προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ διαλογισμῶν. 2 Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν κοινόν. 15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἔσθιει. 3 Ὁ λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς, ἔσθιων τὸν μὴ ἔσθιοντα μὴ ἔξουθενείτω, Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ καὶ ὁ μὴ ἔσθιων τὸν ἔσθιοντα μὴ κρινέτω. οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. 16 Μὴ βλασφημείσθω ὁ Θεὸς γάρ αὐτὸν προσελάβετο. 4 Σὺ τίς οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν· 17 οὐ γάρ ἔστιν ἡ εἴς ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ᾧδιῷ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. Σταθήσεται δέ· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι δυνατὸς γάρ ἔστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν. ἀγίω. 18 Ὁ γάρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ 5 Ὅς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς Χριστῷ εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἔκαστος ἐν τῷ τοῖς ἀνθρώποις. 19 Ἀρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης ἦδιῷ νοῦ πληροφορείσθω. 6 Ὁ φρονῶν τὴν διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν ἀλλήλους. 20 Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἔσθιων τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ Κυρίῳ ἔσθίει, εὐχαριστεῖ γάρ τῷ Θεῷ· κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος καὶ ὁ μὴ ἔσθιων Κυρίῳ οὐκ ἔσθιει, καὶ ἔσθιοντι. 21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. 7 Οὐδεὶς γάρ ἡμῶν μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐνῷ ὁ ἀδελφός σου ἔαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἔαυτῷ ἀποθνήσκει. 8 προσκόπτει ἡ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. 22 Σὺ πίστιν ἔχεις; Κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἔαυτὸν ἔαν τε οὓν ζῶμεν, ἔαν τε ἀποθνήσκωμεν, ἐνῷ δοκιμάζει. 23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἔαν τοῦ Κυρίου ἐσμέν. 9 Εἰς τοῦτο γάρ Χριστὸς φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἔστιν.

ἴνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. **15** Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ 10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἡ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ σὺ τί ἔξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; καὶ μὴ ἔαυτοῖς ἀρέσκειν. 2 Ἔκαστος γάρ Πάντες γάρ παραστησόμεθα τῷ βίηματι τοῦ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν Χριστοῦ. 11 Γέγραπται γάρ, Ζῷ ἐγώ, λέγει πρὸς οἰκοδομήν. 3 Καὶ γάρ ὁ Χριστὸς οὐχ Κύριος ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ἔαυτῷ ἥρεσεν, ἀλλά, καθὼς γέγραπται, Οἱ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσεται τῷ Θεῷ. 12 ὀνειδισμὸι τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον Ἀρα οὖν ἔκαστος ἡμῶν περὶ ἔαυτοῦ λόγον ἐπ' ἐμέ. 4 Ὅσα γάρ προεγράφη, εἰς τὴν δώσει τῷ Θεῷ. 13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἕνα διὰ κρίνωμεν ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν

γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. 5 Ὁ δὲ Θεὸς ἀγίω. 17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν. 18 Οὐ γάρ τολμήσω ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ λαλεῖν τι ὃν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς Χριστὸν Ἰησοῦν. 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ δι’ ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα ἔργῳ, 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 7 Διὸ ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ ὥστε με προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ δι Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον Θεοῦ. 8 Λέγω δέ, Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον τοῦ Χριστοῦ 20 οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ’ ἀλλότριον θεμέλιον πατέρων· 9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι οἰκοδομῶ· 21 ἀλλά, καθὼς γέγραπται, τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο Οἶς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὅψονται ἔξομοιογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. 22 Διὸ ὀνόματί σου ψαλῶ. 10 Καὶ πάλιν λέγει, καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. πρὸς ὑμᾶς· 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων 11 Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν λαοί. 12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, "Εσται ἐτῶν, 24 ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν ἡ̄ ρίζα τοῦ Ἱεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω ἄρχειν ἔθνῶν· ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. γάρ διαπορεύομενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ 13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς ὑφ’ ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. 25 Νυνὶ δὲ εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς δυνάμει πνεύματος ἀγίου. 14 Πέπεισμαι δέ, ἀγίοις. 26 Εὐδόκησαν γάρ Μακεδονίᾳ καὶ ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, Ἄχαια κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι 27 Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. 15 Τολμηρότερον εἰσιν. Εἰ γάρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ἐκοινώησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 Τοῦτο τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, 16 εἰς οὓν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸ εἰναὶ με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι’ ὑμῶν τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ εἰς τὴν Σπανίαν. 29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι. 30

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου Ἀριστοβούλου. **11** Ἀσπάσασθε Ἡροδίωνα ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν τῶν Ναρκίσσου, τοὺς δόντας ἐν Κυρίῳ. **12** ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς **31** ἵνα ρύσθω ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς Κυρίῳ. **13** Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἀγίοις: **32** ἵνα ἐν χαρῷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ἐμοῦ. **14** Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, ὑμῖν. **33** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων Ἐρμᾶν, Πατρόβαν, Ἐρμῆν, καὶ τοὺς σὺν ὑμῶν. Ἀμήν.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον αὐτοῖς ἀδελφούς. **16** Ἀσπάσασθε Φιλόλογον

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν ὑμῶν, οὓςαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ Ὄλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς τῆς ἐν Κεγχρεαῖς **2** ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε πάντας ἀγίους. **16** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ὃ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι καὶ γὰρ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. **17** Παρακαλῶ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς ἐμοῦ. **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4** διδαχὴν ἥν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας καὶ οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔαυτῶν ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. **18** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ τράχηλον ὑπέθηκαν, οἵς οὐκ ἐγὼ μόνος Κυρίῳ ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ἀλλὰ τῇ ἔαυτῶν κοιλίᾳ καὶ διὰ τῆς τῶν ἐθνῶν· **5** καὶ τὴν κατ' οἴκον αὐτῶν χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν καρδίας τῶν ἀκάκων. **19** Ἡ γὰρ ὑμῶν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ εἰς Χριστόν. **6** Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις ἐφ' ὑμῖν θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. **7** Ἀσπάσασθε εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς **20** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἵ χάρις τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. **8** ὑμῶν. Ἀμήν. **21** Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ὃ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ ἐν Κυρίῳ. **9** Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. **22** Ἀσπάζομαι συνεργὸν ὑμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὃ γράψας τὴν ἐπιστολήν, ἀγαπητόν μου. **10** Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν ἐν Κυρίῳ. **23** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὃ ξένος δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται

ύμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως,
καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. 24 Ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ἡμῶν. Ἀμήν. 25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ύμᾶς
στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ
κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγημένου,
(aiōnios g166) 26 φανερωθέντος δὲ νῦν, διά τε
γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
αἰώνιου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, **(aiōnios g166)**
27 μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ῷ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Πρὸς
Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης
τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

(aiōn g165)

Προς Κορινθιους Α'

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ

Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, 2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὕσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, 6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· 7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 8 δὲ καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἔως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 9 Πιστὸς θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἢτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. 11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. 12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔκαστος ὑμῶν λέγει, Ἔγὼ μέν εἰμι Παῦλος, Ἔγὼ δὲ Ἀπόλλω, Ἔγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἔγὼ δὲ Χριστοῦ. 13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μή Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ

ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; 14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάιον· 15 ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. 16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. 17 Οὐ γάρ ἀπέστειλε με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. 18 Ὁ λόγος γάρ ὃ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἔστι, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἔστι. 19 Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. 20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητής τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; (aiōn g165) 21 Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. 22 Ἐπειδὴ καὶ Ιουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· 23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἐλλησι δὲ μωρίαν· 24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ιουδαίοις τε καὶ Ἐλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. 25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἔστι, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἔστι. 26 Βλέπετε γάρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοί εὐγενεῖς· 27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ

τὰ ἰσχυρά· 28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ ἐρευνᾶ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. 11 Τίς γὰρ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ οἰδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ μὴ δοῦτα, ἵνα τὰ δοῦτα καταργήσῃ· 29 ὅπως μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καυχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. 30 καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἰδεν, εἰ μὴ τὸ Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. 12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιούσην τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τε καὶ ἀγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις· 31 ἵνα, τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. 13 Ἀ καὶ λαλοῦμεν, καυχάσθω.

2 Κάγω ἐλθών πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον λόγοις, ἀλλ’ ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἀγίου, οὐ καθ’ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. 14 Ψυχικὸς δὲ ἀνθρωπὸς οὐ δέχεται τὰ 2 Οὐ γάρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. αὐτῷ ἔστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, 3 Καὶ ἔγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. 4 Καὶ ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. 15 Οὐ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ’ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 Τίς γὰρ πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ’ ἐν ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· 5 ἵνα ἡ ‘Ημεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

πίστις ὑμῶν μὴ ἦν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐν δυνάμει Θεοῦ. 6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων· (aiōn g165) 7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεός πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· (aiōn g165) 8 ἦν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐδὲ τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλώς, ἀλλ’ ἦ (aiōn g165) 9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄ διάκονοι δι’ ὃν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὗς οὐκ ἤκουσε, ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; 6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀλλὰ τὸν Θεόν ηὔξανεν. ἥτοι μασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. 7 Ὡστε οὕτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὕτε 10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεός ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ ὁ ποτίζων, ἀλλ’ ὁ αὐξάνων Θεός. 8 Ὁ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἔκαστος

δὲ τὸν ἕδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἕδιον πάντα ὑμῶν ἐστιν, 23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, κόπον. 9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί Θεοῦ Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. 10 Κατὰ 4 Οὗτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρωπος, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους σιφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος μυστηρίων Θεοῦ. 2 "Ο δὲ λοιπόν, ζητεῖται δὲ ἐποικοδομεῖ. "Εκαστος δὲ βλεπέτω πᾶς ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ. ἐποικοδομεῖ. 11 Θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδεὶς 3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστον ἐστιν ἵνα ὑφ' δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστιν ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· Ἰησοῦς δὲ Χριστός. 12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. 4 Οὐδὲν ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, γάρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, 13 δεδικαίωματι δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γάρ ἐστιν. 5 "Ωστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἡμέρα δηλώσει, δτὶ ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι τὸ πῦρ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς δοκιμάσει. 14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὁ βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἐπαινος ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται. 15 Εἴ τινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 6 Ταῦτα τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός. καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε 16 Οὐκ οἴδατε δτὶ ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ μὴ ὑπὲρ ὁ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; 17 Εἴ ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ 7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις δὲ οὐκ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γάρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἄγιος ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. 18 Μηδεὶς ἔαυτὸν μὴ λαβῶν; 8 "Ηδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἥδη ἔξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σιφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν· ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα καὶ ἡμεῖς γένηται σιφός. (αἱσθ g165) 19 Ἡ γάρ σοφία ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. 9 Δοκῶ γάρ δτὶ τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ δὲ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἐστι. Γέγραπται γάρ, 'Ο δρασσόμενος τοὺς ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· δτὶ θέατρον σιφὸν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. 20 Καὶ ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις, πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς καὶ ἀνθρώποις. 10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ τῶν σιφῶν, δτὶ εἰσὶ μάταιοι. 21 "Ωστε Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γάρ ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ὑμῶν ἐστιν, 22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλώς, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 "Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, 12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς

ιδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εύλογοῦμεν· τοιοῦτον τῷ Σατανᾶ εἰς ὅλεθρον τῆς διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· 13 βλασφημούμενοι σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ παρακαλοῦμεν· ώς περικαθάρματα τοῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιψήμα ἔως ὑμῶν. Οὐκ ὁδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον ἄρτι. 14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν ἀλλ’ ώς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοιθετῶ. 15 παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν καθώς ἔστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα Χριστῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός· 8 ὥστε Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐօρτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιῆς, μηδὲ ἐν ἐγέννησα. 16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ ζύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ’ ἐν ἀζύμοις μου γίνεσθε. 17 Διὰ τοῦτο ἔπειμψα ὑμῖν εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. 9 Ἔγραψα Τιμόθεον, ὃς ἔστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς πόρνοις· 10 καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθώς πανταχοῦ τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 Ὡς μὴ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὁφείλετε ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. 11 Νυνὶ δὲ τινες. 19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τις ἀδελφὸς ὄνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδόρος, δύναμιν. 20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ’ ἐν δυνάμει. 21 Τί θέλετε; συνεσθίειν. 12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; 13 πνεύματί τε πραότητος;

Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἔξαρεῖτε τὸν

5 Ὁλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνείᾳ, καὶ πονηρὸν ἔξ ὑμῶν αὐτῶν.

τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς **6** Τολμᾶ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναικά τινα τοῦ τὸν ἔτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, πατρὸς ἔχειν. 2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 2 Οὐκ ὁδατε ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ὅτι οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; Καὶ εἰ ἔξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε ποιήσας. 3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ώς ἀπώλων τῷ σώματι κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 Οὐκ ὁδατε ὅτι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ώς ἀγγέλους κρινοῦμεν; Μήτι γε βιωτικά; 4 παρών, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς 4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἔξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ καθίζετε. 5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου Οὗτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εῖς, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 5 παραδοῦναι τὸν δὲ δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ

ἀδελφοῦ αὐτοῦ, 6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; Καὶ 7 Ἡδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἐστιν, οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, 20 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἄτινά ἐστι τοῦ ἀποστερεῖσθε; 8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ Θεοῦ.

ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς. 9 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὕτε πόρνοι, οὕτε εἰδωλολάτραι, οὕτε μοιχοί, οὕτε μαλακοί, οὕτε ἀρσενοκοῖται, 10 οὕτε κλέπται, οὕτε πλεονέκται, οὕτε μέθυσοι, οὐ λοιδοροί, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. 11 Καὶ ταῦτα τινες ἡτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ’ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐκ ἐγὼ ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. 13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· 14 ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἥγειρε καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; "Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. 16 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; "Εσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἐστι. 18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἀνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. 19 Ἡ οὐκ οἴδατε

7 Περὶ δὲ ὧν ἔγραψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι. 2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχετω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχετω. 3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἴδιου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει, ἀλλ’ ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἴδιου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει, ἀλλ’ ἡ γυνὴ. 5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. 7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ως καὶ ἐμαυτὸν· ἀλλ’ ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, δς δὲ οὕτως. 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ως κάγω. 9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. 10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ’ ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω — καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. 12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴν συνευδοκεῖ

οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. 13 28 Ἐὰν δὲ καὶ γῆμης, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν Καὶ γυνὴ ἡτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ γῆμη ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε. Θλίψιν δὲ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι ἐγὼ δὲ ὑμῶν ἀφιέτω αὐτόν. 14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ φείδομαι. 29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ὁ καιρὸς συνεσταλμένος· τὸ λοιπόν ἐστιν ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας ὡς μὴ ἔχοντες ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἄγια ἐστιν. 15 ὕστε· 30 καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· Εἰ δὲ δὲ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Οὐ καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες· 31 τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς Θεός. 16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; "Η τί οἶδας, ἀνερ, εἰ τὴν γυναικὰ τοῦ κόσμου τούτου. 32 Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; 17 Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ ἀμερίμνους εἴναι. 'Ο ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ θεός, ἔκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· 33 ὁ περιπατείτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. 18 Περιτεμημένος τις ἀρέσει τῇ γυναικί. 34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. 'Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις καὶ ἡ παρθένος. 'Η ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω. 19 Ἡ περιτομὴ Κυρίου, ἵνα ἦ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀλλὰ τίρησις ἐντολῶν Θεοῦ. 20 Ἔκαστος ἀρέσει τῷ ἀνδρί. 35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν ἐν τῇ κλήσει ἦ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον 21 Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως. 36 χρῆσαι. 22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· δόμοις καὶ ὁ αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἦ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ἐλεύθερος κληθείς, δοῦλος ἐστι Χριστοῦ. ὁφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ 23 Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. 37 Ὅς δὲ ἔστηκεν ἀνθρώπων. 24 Ἔκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ. ἔξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ιδίου θελήματος, 25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἴναι. 26 Νομίζω οὖν ποιεῖ. 38 Ὡστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων καλῶς τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ποιεῖ· ὃ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρείτον ποιεῖ. 39 ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ εἴναι. 27 Δέδεσαι γυναικί· Μὴ ζήτει λύσιν. ἀνὴρ αὐτῆς ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζήτει γυναικα. ἐλευθέρα ἐστὶν ὥθελει γαμηθῆναι, μόνον

ἐν Κυρίῳ. **40** Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἡὰν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (aiōn g165) δὲ κάγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

9 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἑλεύθερος;

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἔώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἰ δέ τις δοκεῖ Κυρίων; **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς δεῖ γνῶναι· **3** εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀπόστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ οὗτος ἔγνωσται ὑπ’ αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς ἀπολογίας τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν **4** Μή οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς πιεῖν; **5** Μή οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν Θεὸς ἔτερος εἰ μὴ εῖς. **5** Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ γυναῖκα περιάγειν, ως καὶ οἱ λοιποὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, τῆς γῆς ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας πολλοί· **6** ἀλλ’ ἡμῖν εῖς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; οῦ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εῖς **7** Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὁψωνίοις ποτέ; Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι’ οὗ τὰ πάντα, Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ καὶ ἡμεῖς δι’ αὐτοῦ. **7** Ἀλλ’ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, γνῶσις τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἔως ἄρτι ως εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ ἐσθίει; **8** Μή κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; συνείδησις αὐτῶν ἀσθενής οὔσα μολύνεται. Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; **9** Ἐν γὰρ **8** Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις οὕτε γὰρ ἡὰν φάγωμεν περισσεύομεν, βιοῦν ἀλοῶντα. Μή τῶν βιοῶν μέλει τῷ οὕτε ἡὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **9** Θεῷ; **10** Ἡ δι’ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι’ βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ’ ἐλπίδι ὀφείλει πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. **10** ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς Ἑὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ’ ἐλπίδι. **11** Εἰ εἰδωλείω κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** Καὶ Εἰ ἄλλοι τῆς ἔξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ’ οὐκ ἐχρησάμεθα σῇ γνώσει, δι’ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; **12** τῇ ἔξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν τοῦ Χριστοῦ. **13** Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** ιερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ιεροῦ ἐσθίουσιν, Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ

θυσιαστηρίω συμμερίζονται; 14 Οὕτω τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, ἄλλοις καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. 15 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί,
Ἵην ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν
Ἐγὼ δὲ οὐδεὶν ἔχρησάμην τούτων· οὐκ
ἔμοι καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ διῆλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν
τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. 16 Εὰν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ
γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· θαλάσση, 3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ φρῶμα
ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι πνευματικὸν ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ
ἐστίν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. 17 Εἴ γάρ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ
ἔκῶν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ
ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμα. 18 Τίς οὖν δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. 5 Ἄλλ' οὐκ ἐν
μοί ἔστιν ὁ μισθός; Ἰνα εὐαγγελιζόμενος τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός·
ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6 Ταῦτα
εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἔξουσίᾳ μου δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. 19 Ἐλεύθερος γάρ ὁν ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι
ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα ἐπεθύμησαν. 7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε,
τοὺς πλείονας κερδήσω. 20 Καὶ ἐγενόμην καθὼς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται, Ἐκάθισεν
τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν
κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, παίζειν. 8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες
ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· 21 τοῖς αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ
ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὁν ἄνομος Θεῷ ἀλλ' ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. 9 Μηδὲ
ἐννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. 22 ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καί
Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων
τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. Τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. 23
Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα τινες αὐτοῦ γένωμαι. 24 Οὐκ ὅιδατε
ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον;
Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. 25 Πᾶς δὲ ὁ συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. 26 Οὐκοῦν
ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι 13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ
μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ
ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. 27 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω ἔασει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὁ δύνασθε,
τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως οὕτω πυκτεύω, ὡς ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν
οὐκ ἀέρα δέρων· 28 ἀλλ' ὑπωπιάζω μου ἐκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς συνειδήσεως; **30** Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, εἰδωλολατρείας. **15** Ὡς φρονίμοις λέγω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι. **16** Τὸ ποτήριον τῆς **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνίᾳ ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἔστι; Τὸν ἄρτον **32** Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ δὲ κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνίᾳ τοῦ σώματος Ἐλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ **33** καθὼς τοῦ Χριστοῦ ἔστιν; **17** Ὄτι εἰς ἄρτος, ἐν κάγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ σῶμα, οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τὸν ἵνα σωθῶσι.

Ίσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς **11** Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγὼ θυσίας κοινωνὸν τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί; **19** Χριστοῦ. **2** Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, Τί οὖν φημι; “Οτι εἰδωλόν τί ἔστιν;” **H** ὅτι ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς εἰδωλόθυτόν τί ἔστιν; **20** Ἄλλ’ ὅτι ἂ θύει παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. **3** τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ· οὐ Θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων κεφαλὴ ὁ Χριστός ἔστι· κεφαλὴ δὲ γυναικός, γίνεσθαι. **21** Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου δὲ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, δὲ Θεός. **4** Πᾶς πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. **22** Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἴσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμέν; **23** Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** Μηδεὶς τὸ ἔαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· ἔτέρου ἔκαστος. **25** Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἥ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. **7** Άνηρ μὲν διὰ τὴν συνείδησιν· **26** Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. **27** Εἰ δέ τις καλεῖ κεφαλήν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἔστιν. **8** Οὐ γάρ πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἔστιν ἀνήρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἔξ ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. **28** Ἐὰν ἀνδρός· **9** καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνήρ διὰ δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἔστι, τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἀνδρα· **10** μὴ ἐσθίετε δι’ ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἔξουσίαν ἔχειν τὴν συνείδησιν· Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. **11** πλήρωμα αὐτῆς. **29** Συνείδησιν δὲ λέγω, Πλὴν οὕτε ἀνήρ χωρὶς γυναικός, οὕτε οὐχὶ τὴν ἔαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἔτέρου· ἵνα γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ. **12** Ὁσπερ τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ

άνηρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 26 Ὁσάκις τοῦ Θεοῦ. 13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· γάρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ πρέπον ἐστὶ γυναικαὶ ἀκατακάλυπτον τῷ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Θεῶ προσεύχεσθαι; 14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ Κυρίου καταγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. 27 φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν “Ωστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἡ πίνη κομῆ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστί; 15 Γυνὴ δὲ ἐὰν τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος κομῆ, δόξα αὐτῇ ἐστίν. Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἴματος τοῦ Κυρίου. περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. 16 Εἰ δέ τις 28 Δοκιμαζέτω δὲ ἀνθρωπος ἔαυτόν, καὶ δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίετω, καὶ ἐκ τοῦ συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι ποτηρίου πινέτω. 29 Ὁ γάρ ἐσθίων καὶ τοῦ Θεοῦ. 17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἔαυτῷ ἐσθίει καὶ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ’ εἰς πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. τὸ ἥττον συνέρχεσθε. 18 Πρῶτον μὲν 30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ γάρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἰκανοί. 31 Εἰ γάρ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ ἔαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. μέρος τι πιστεύω. 19 Δεῖ γάρ καὶ αἱρέσεις 32 Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. 33 γένωνται ἐν ὑμῖν. 20 Συνερχομένων οὖν “Ωστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι κυριακὸν φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. 34 Εἰ δέ τις δεῖπνον φαγεῖν. 21 Ἔκαστος γάρ τὸ ἴδιον πεινᾶ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, δος μὲν πεινᾶ, δος δὲ μεθύει. 22 Μὴ γάρ διατάξομαι.

οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; “Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἴπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ. 23 Ἔγὼ γάρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἦν παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον, 24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦτο μού ἔστι τὸ σῶμα τὸ ὑπέρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 25 Ὁσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. 2 Οἴδατε δὴ τὴν ἥτη πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα, ώς ἂν ἥγεσθε, ἀπαγόμενοι. 3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν δὴ οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει Ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. 4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. 5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος. 6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. 7 Ἔκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. 8 Ὡι μὲν γάρ διὰ τοῦ πνεύματος

δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸν πνεῦμα· 9 ἔτερῳ ήμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει· 24 δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω δὲ τὰ δὲ εὐσχήμονα ήμῶν οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' χαρίσματα ίαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑπεροῦντι 10 ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ περισσοτέραν δοὺς τιμὴν, 25 ἵνα μὴ ἦ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν ὑπὲρ ἔτερῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνείᾳ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. 26 Καὶ εἴτε γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· καὶ τὸ αὐτὸν πνεῦμα, διαιροῦν ἵδιᾳ ἐκάστῳ εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα καθὼς βούλεται. 12 Καθάπερ γάρ τὸ σῶμα τὰ μέλη. 27 Ὅμεῖς δέ ἔστε σῶμα Χριστοῦ, ἐν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ καὶ μέλη ἐκ μέρους. 28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλὰ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀπόστολους, ὅντα, ἐν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός. δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, 13 Καὶ γάρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ὑμεῖς πάντες ἐπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ίαμάτων, εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. εἴτε Ἑλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· 29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. 14 προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ Καὶ γάρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πάντες δυνάμεις; 30 Μὴ πάντες χαρίσματα πολλά. 15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ὄτι οὐκ εἰμὶ ἔχουσιν ίαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; 31 τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 16 Καὶ Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὗς, Ὄτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 17 Εἰ δὲ τὸ σῶμα ὁφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ δὲ τὸ ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; 18 Νῦν δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἔκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἥθέλησεν. 19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ, Χρείαν σου οὐκ ἔχω ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί, Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. 22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖα ἐστι· 23 καὶ ἡ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. 3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ

παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 ἡ ἐν προφητείᾳ ἡ ἐν διδαχῇ; 7 Ὅμως τὰ οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε ἀληθείᾳ, 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ ἀγάπῃ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἡ οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, τὸ κιθαριζόμενον; 9 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· φωνὴν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάσεται εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. 10 Ἐκ εἰς πόλεμον; 11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, προφητεύομεν· 12 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 13 γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 14 Τοσαῦτα, εἰ “Οτε ἥμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ καὶ νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογίζομην· οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. 15 Ἐὰν οὖν μὴ δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ νηπίου. 16 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι’ ἐσόπτρου λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς βάρβαρος. 17 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 18 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 19 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. 20 Ἰνα διερμηνεύῃ. 21 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. 2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. 3 Ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. 4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἔαυτὸν οἰκοδομεῖ, δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. 5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἡ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. 6 Νυνὶ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὡφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἡ ἐν ἀποκαλύψει, ἡ ἐν γνώσει,

γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. 15 Τί οὖν ἐστί; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ. 16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἴδιώτου πῶς ἔρει τὸ Ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε; 17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ’ ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· 19 ἀλλ’ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἡ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. 20 Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. 21 Ἐν τῷ

νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 Εἰ δέ τι μαθεῖν τούτῳ, καὶ οὐδὲ οὕτως εἰσακούσονταί μου, θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας λέγει Κύριος. 22 Ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς ἐπερωτάτωσαν αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. 36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῖς ἀπίστοις ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς τοῦ Θεοῦ ἔξηλθεν; Ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. 23 Ἐὰν κατίντησεν; 37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησίᾳ ὅλῃ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἦ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἢ γράφω καὶ πάντες γλῶσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ὑμῖν, δτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. 38 ἰδιῶται ἡ ἀπίστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μάινεσθε; Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω. 39 Ὡστε, 24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ δέ τις ἀπίστος ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ λαλεῖν γλῶσσαις μὴ κωλύετε· 40 πάντα πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 25 καὶ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται· καὶ οὕτω πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁ Θεὸς ὅντως ἐν ὑμῖν ἐστι. 26 Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; Ὄταν συνέρχησθε, ἔκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἔρμηνείαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω. 27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνεύετω· 28 ἐὰν δὲ μὴ ἡ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἔαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ. 29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. 30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. 31 Δύνασθε γάρ καθ' ἔνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται· 32 καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται. 33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων. 34 Αἱ γυναικες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γάρ ἐπιτέτραπται

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, 2 δὶ' οὐ καὶ σώζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. 3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν κατὰ τὰς γραφάς· 4 καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· 5 καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἰτα τοῖς δώδεκα· 6 ἐπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἔως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· 7 ἐπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἰτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· 8 ἐσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὥφθη κάμοι· 9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. 10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις

τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. **11** Εἴτε οὖν ἐγώ, τοὺς πόδας αὐτοῦ. "Οταν δὲ εἰπῇ ὅτι εἴτε ἔκεινοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως Πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐπιστεύσατε. **12** Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα, **28** "Οταν δὲ ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ὁ οὐρανὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ ἔστιν; **13** Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ τὰ πάντα, ἵνα ἦ δὲ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· **14** εἰ δὲ **29** Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ ὑπέρ τῶν νεκρῶν; Εἰ δλῶς νεκροὶ οὐκ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπέρ τῶν **15** Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες νεκρῶν; **30** Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ πᾶσαν ὥραν; **31** Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ Θεοῦ ὅτι ἥγειρε τὸν Χριστόν, δὸν οὐκ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ ἥγειρεν, εἰπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **32** Εἰ κατὰ ἀνθρώπων **16** Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, Χριστὸς ἐγήγερται· **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. **33** ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. **18** Ἄρα καὶ οἱ Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἥθη χρησθ' κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. **19** Εἰ ἐν ὄμιλοι κακαί. **34** Ἐκνήψατε δικαίως καὶ τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινὲς μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. **35** Ἀλλ' ἐσμέν. **20** Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποίω δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων σώματι ἔρχονται; **36** Ἄφρον, σὺ δὲ σπείρεις, ἐγένετο. **21** Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· **37** καὶ δὲ οἱ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις δὲ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον νεκρῶν. **22** Ὁσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ σίτου ἡ τινος τῶν λοιπῶν· **38** δὲ Θεὸς πάντες ζωοποιηθήσονται. **23** Ἐκαστος δὲ αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἡθέλησε, καὶ ἐν τῷ ἴδιῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριστός, ἐπειτα ἐκάστω τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. **39** οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **24** Εἶτα Οὐ πᾶσα σάρξ ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ σάρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σάρξ κτηνῶν, Θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. **40** Καὶ ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν καὶ δύναμιν. σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· **25** Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἀλλ' ἔτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, θῇ πάντας τοὺς ἔχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας ἔτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. **41** Ἄλλη δόξα αὐτοῦ. **26** Ἔσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δὲ θάνατος. **27** Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει

ἐν δόξῃ. 42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτίᾳ· ἡ δὲ δύναμις τῆς νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀμαρτίᾳς ὁ νόμος; 57 τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ ἀφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται διδόντι ἡμῖν τὸν νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται Ἱησοῦ Χριστοῦ. 58 "Ωστε, ἀδελφοί μου ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἀγαπητοί, ἔδραιοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν." Εστι σῶμα περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. 45 πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι Οὕτω καὶ γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος κενός ἐν Κυρίῳ.

ἄνθρωπος Ἄδαμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 'Ο ἐσχατος Ἄδαμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. 46 'Αλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. 47 'Ο πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. 48 Οὗτος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οὗτος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· 49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. 50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. 51 'Ιδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, 52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. 53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. 55 Ποῦ σου, Θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, "Αἰδη, τὸ νῖκος; (Hadēs g86) 56 Τὸ δὲ κέντρον

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. 2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἔκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὃ τι ἀν εύοδῶται, ἵνα μή, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. 3 "Οταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ: 4 ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. 5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι· 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἥ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὖν ἐὰν πορεύωμαι. 7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἔλπιζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ. 8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἔως τῆς Πεντηκοστῆς· 9 θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. 10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ. 11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἔξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. 12 Περὶ δὲ Ἀπολλώ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς

ύμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ
ἵνα θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν
εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ
πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. **14** Πάντα
ύμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** Παρακαλῶ
δὲ ύμᾶς, ἀδελφοί — οἴδατε τὴν οἰκίαν
Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαιᾶς, καὶ
εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς
— **16** ἵνα καὶ ύμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς
τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ
κοπιῶντι. **17** Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ,
ὅτι τὸ ύμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.
18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ
ύμῶν ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
19 Ἀσπάζονται ύμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς
Ἀσίας· ἀσπάζονται ύμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ
Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον
αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. **20** Ἀσπάζονται ύμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγίω. **21** Οἱ ἀσπασμὸς τῇ
ἐμῇ χειρὶ Παύλου. **22** Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἥτω ἀνάθεμα.
Μαρὰν ἀθά. **23** Ή χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ μεθ' ύμῶν. **24** Ή ἀγάπη μου μετὰ
πάντων ύμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν. Πρὸς
Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων
διὰ Στεφανᾶς καὶ Φουρουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ
καὶ Τιμοθέου.

Προς Κορινθιους Β'

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὖσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἡς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. **5** Ὄτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε ἡμῶν. **6** Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς παθημάτων ὡν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· **7** εἰδότες ὅτι παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· **8** Οὐ γάρ της παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως· **9** Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς τῷ θελούμενον ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἔξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. **10** Ὁσαν ἄλλα αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὥμεν ἐφ' ἔαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς, ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο

ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς δὲ ἡλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύεται, **11** συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. **12** Ηγάρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **13** Οὐ γάρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἡ ἀναγινώσκετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἔως τέλους ἐπιγινώσεσθε· **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμέν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν παθημάτων ὥν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· Ιουδαίαν. **17** Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· **18** Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως· **19** Θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν **20** καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. **21** Οὐ γάρ τοῦ Θεοῦ νιὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ θελούμενος καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ καὶ **22** Ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ Ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς οὐσαν γάρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ δόξαν δι' ἡμῶν. **23** Οὐ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός· **24** οὐ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ

δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἔξῆλθον καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ δῖτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἥλθον εἰς Χριστῷ, καὶ τὴν ὄσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ Κόρινθον. **24** Οὐχ δῖτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς “Οτι Χριστοῦ εὐώδια ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς ὑμῶν τῇ γὰρ πίστει ἔστηκατε.

σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις **16** οἵτις

2 Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν μὲν ὄσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἵτις δὲ ὄσμὴ ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. **2** Εἰ γὰρ ἐγὼ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; **17** λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἔξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοί, καπηλεύοντες ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθῶν λύπην ἔχω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀλλ’ ὡς ἔξ εἰλικρινείας, ἀλλ’ ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ἀφ’ ὃν ἔδει με χαίρειν, πεποιθώς ἐπὶ πάντας Χριστῷ λαλοῦμεν.

ὑμᾶς, δῖτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἔστιν. **3** Ἀρχόμεθα πάλιν ἔαυτοὺς συνιστάνειν; **4** Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς Εἴ μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν καρδίαις ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἔξ ὑμῶν οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα συστατικῶν; **2** Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ ἔστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ’ γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ ἀπὸ μέρους — ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ — πάντας πάντων ἀνθρώπων· **3** φανερούμενοι δῖτι ὑμᾶς. **6** Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἔστε ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ’ ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων· **7** ὥστε τούναντίον ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ λιθίναις, ἀλλ’ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις. τοιούτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι **4** Πεποιθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· **5** οὐχ δῖτι ἰκανοί ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς ἐσμεν ἀφ’ ἔαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἔξ πάντα ὑπῆκοοί ἔστε. **10** Ωι δέ τι χαρίζεσθε, ἔαυτῶν, ἀλλ’ ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ὡς Θεοῦ· **6** δές καὶ ἰκάνωσεν ὑμᾶς διακόνους κεχάρισμαι, δι’ ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, καὶνῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ οὐ γάρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία Ἐλθῶν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ Κυρίω, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν τὸ πρόσωπον Μωσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ

προσώπου αύτοῦ, τὴν καταργούμενην, **8** ἔαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **3** Εἰ δὲ καὶ ἔστι ἔσται ἐν δόξῃ; **9** Εἰ γὰρ ἡ διακονία κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον· **4** ἐν οἷς περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ ἐν δόξῃ. **10** Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἐνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. **11** δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, (*aiōn g165*) **5** Οὐ γὰρ ἔαυτοὺς κηρύσσομεν, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ. **12** ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον ἔαυτοὺς δὲ "Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. **6** Ὁτι ὁ θεὸς ὁ παρρησίᾳ χρώμεθα· **13** καὶ οὐ καθάπερ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς ἔαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργούμενου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν **14** ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν τούτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἥ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μὴ ἐξ ἡμῶν· **8** ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὃ τι ἐν οὐ στενοχωρούμενοι ἀπορούμενοι, ἀλλ' Χριστῷ καταργεῖται. **15** Ἀλλ' ἔως σήμερον, οὐκ ἐξαπορούμενοι· **9** διωκόμενοι, ἀλλ' ἦνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. **16** ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· **10** πάντοτε τὴν Ἡνίκα δ' ἀν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. **17** Ο δὲ Κύριος περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τὸ πνεῦμά ἔστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. **11** Ήει γὰρ ἐκεῖ ἐλευθερία. **18** Ἡμεῖς δὲ πάντες, ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα ἀνακεκαλυμμένω προσώπῳ τὴν δόξαν διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. **12** Ωστε μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος. **13** Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· **14** εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. **15** Τὰ γὰρ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ

4 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· **2** ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες

τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἔκαστος τὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἣ ἔπραξεν, εἴτε ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ. **17** Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (αιῶνιος §166) **18** μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (αιῶνιος §166)

Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσειν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** Οὐ γὰρ πάλιν ἔαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. **13** Εἴτε γὰρ ἔξεστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. **14** Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἔαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. **16** Ὁστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **17** Ὁστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καὶνὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ίδού, γέγονε καὶνὰ τὰ πάντα. **18** Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἔαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· **19** ως ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἔαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ως τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. **21** Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώσκεται δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

5 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκίνους καταλυθῇ, οἰκοδομήν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (αιῶνιος §166) **2** Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκιτήριον ἡμῶν τὸ ἔξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· **3** εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. **4** Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θυητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος. **6** Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου — **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐδιὰ εἴδους — **8** θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἰναι. **10** Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; 'Υμεῖς γὰρ ναὸς εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ὑμᾶς — 2 λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπειριπατήσω· καὶ σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἔβοήθησά σοι· ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι ἰδού, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδού, νῦν λαός. 17 Διό, 'Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἡμέρα σωτηρίας — 3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ μὴ ἄπτεσθε· κάγῳ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 18 καὶ διακονία· 4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἔαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος πολλῇ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν παντοκράτωρ.

στενοχωρίαις, 5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, 7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν δπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, 8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· 9 ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδού, ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· 10 ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες. 11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. 12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. 13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν — ὡς τέκνοις λέγω — πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. 14 Μὴ γίνεσθε ἔτεροι γοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομίᾳ; Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; 15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελιάλ; "Η τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; 16 Τίς δὲ συγκατάθεσις

7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἔαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. 2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. 4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρῇ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. 5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. 6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἦν παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὁδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. 8 "Οτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ

έκείνη, εὶ καὶ πρὸς ὡραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ’ αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς
ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε ἀπλότητος αὐτῶν. 3 Ὁτι κατὰ δύναμιν,
γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιώθητε μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι, 4
ἔξ ἡμῶν. 10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν,
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας
κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη τῆς εἰς τοὺς ἀγίους δέξασθαι ἡμᾶς· 5
θάνατον κατεργάζεται. 11 Ἰδού γάρ, αὐτὸς καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλ’ ἔαυτοὺς
τοῦτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ
πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ θελήματος Θεοῦ 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς
ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ
φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ’ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. 7
ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἔαυτοὺς Ἀλλ’ ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει,
ἀγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. 12 Ἄρα εὶς καὶ καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ,
ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἴνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, καὶ τῇ ἔξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ
οὐδὲ εἴνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ’ εἴνεκεν ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. 8 Οὐ
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν κατ’ ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων
τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
Θεοῦ. 13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ γνήσιον δοκιμάζων. 9 Γινώσκετε γὰρ τὴν
τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως δὲ χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι δ’ ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὁν, ἵνα
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.
πάντων ὑμῶν. 14 Ὁτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ 10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο
ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθην ἀλλ’ γάρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ώς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε
οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀπὸ πέρυσι. 11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἀλήθεια ἐγενήθη. 15 Καὶ τὰ σπλάγχνα ἐπιτελέσατε, ὅπως, καθάπερ ἡ προθυμία
αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ
ἀναμιμησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ἔχειν. 12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται,
ὑπακοήν, ώς μετὰ φόβου καὶ τρόμου καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ
ἐδέξασθε αὐτόν. 16 Χαίρω οὕτω ὅτι ἐν παντὶ οὐκ ἔχει. 13 Οὐ γάρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις,
θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

ὑμῖν δὲ θλίψις ἀλλ’ ἔξ ισότητος, ἐν τῷ

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκείνων ὑστέρημα, 14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων
ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας 2 ὅτι ἐν περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα·
πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς ὅπως γένηται ισότης, 15 καθὼς γέγραπται,

‘Ο τὸ πολύ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὄλιγον, ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα, καθὼς ἔλεγον, οὐκ ἡλαττόνησε. 16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ παρεσκευασμένοι ἦτε· 4 μήπως, ἐὰν ἔλθωσι διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὑρωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. 17 Ὄτι τὴν μὲν ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ — ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς — ἐν τῇ ὑποστάσει ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. 18 ταύτῃ τῆς καυχήσεως. 5 Ἀναγκαῖον οὖν Συνεπέμψαμεν δὲ μετ’ αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τῶν ἐκκλησιῶν· 19 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ τὴν προκατηγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ταύτην ἐτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ, διακονούμενη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν· 20 Θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμῆσηται ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. 7 Ἔκαστος ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονούμενῃ καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ ὑφ' ἡμῶν· 21 προνοούμενοι καλὰ οὐ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἱλαρὸν γάρ δότην μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀγαπᾶ ὁ Θεός. 8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς ἀνθρώπων. 22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὅντα, νυνὶ περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· 9 δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ τὸν αἰῶνα. (αἱσθ g165) 10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν 24 Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, χορηγήσαι, καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης αὐτοὺς ἐνδείξασθε καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ὑμῶν· 11 ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἐκκλησιῶν.

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν· 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, δτὶ Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἡρέθισε τοὺς πλείονας. 3 Ἐπεμψα δὲ τὸν ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ

κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας· 14 καὶ ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων τῷ ἔργῳ. 12 Οὐ γάρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ ἥ συγκρῖναι ἔαυτούς τισι τῶν ἔαυτοὺς Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς ἀνεκδιηγήτω αὐτοῦ δωρεὰ.

ἔαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς

διὰ τῆς πραξότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, δις κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· 2 δέομαι δέ, τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἥ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ὑμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. 3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα — 4 τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ὑμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων — 5 λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, 6 καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. 7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἔαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω ἡρμοσάμην γὰρ ἀφ' ἔαυτοῦ, δτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι οὕτω καὶ ὑμεῖς Χριστοῦ. 8 Ἔάν τε γὰρ τῷ Χριστῷ. 9 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ὅφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ ἔξουσίας ὑμῶν — ἣς ἔδωκεν ὁ Κύριος ὑμῖν αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. 4 Εἴ μὲν — οὐκ αἰσχυνθήσομαι: 9 ἵνα μὴ δόξω ὡς ἄν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. 10 Ὁτι, δν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἥ πνεῦμα ἔτερον Αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί: λαμβάνετε δι οὐκ ἐλάβετε, ἥ εὐαγγέλιον ἥ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ ἔτερον δι οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἡνείχεσθε. λόγος ἔξουθενημένος. 11 Τοῦτο λογιζέσθω 5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν δι τοιοῦτος, δτι οἵοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. 6 Εἰ δὲ καὶ ἴδιώτης

ἔαυτοὺς ἔαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν. 13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμέρισεν ὑμῖν ὁ Θεός, μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. 14 Οὐ γάρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἔαυτούς ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· 15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχῶμενοι, ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ὑμῶν εἰς περισσείαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. 17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. 18 Οὐ γὰρ δι ἔαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' δν ὁ Κύριος συνίστησιν.

11 Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. 2 Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω ἡρμοσάμην γὰρ ἀφ' ἔαυτοῦ, δτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι οὕτω καὶ ὑμεῖς Χριστοῦ. 3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ὅφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ ἔξουσίας ὑμῶν — ἣς ἔδωκεν ὁ Κύριος ὑμῖν αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. 4 Εἴ μὲν — οὐκ αἰσχυνθήσομαι: 9 ἵνα μὴ δόξω ὡς ἄν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. 10 Ὁτι, δν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἥ πνεῦμα ἔτερον Αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί: λαμβάνετε δι οὐκ ἐλάβετε, ἥ εὐαγγέλιον ἥ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ ἔτερον δι οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἡνείχεσθε. λόγος ἔξουθενημένος. 11 Τοῦτο λογιζέσθω 5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν δι τοιοῦτος, δτι οἵοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. 6 Εἰ δὲ καὶ ἴδιώτης

τῷ λόγῳ, ἀλλ’ οὐ τῇ γνώσει ἀλλ’ ἐν παντὶ πρόσωπον δέρει. 21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ώς φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. 7 Ἡ δτὶ ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν ἐν ᾧ δ’ ἂν τις τολμᾶ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα — ἐν ἀφροσύνῃ λέγω — τολμῶ κάγω. 22 ὑμεῖς ὑψωθῆτε, δτὶ δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ Ἐβραῖοί εἰσι; Κάγω. Ἰσραηλῖται εἰσι; Κάγω. εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; 8 Ἀλλας Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κάγω. 23 Διάκονοι ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὄψώνιον πρὸς Χριστοῦ εἰσι; — παραφρονῶν λαλῶ — τὴν ὑμῶν διακονίαν· 9 καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς ‘Υπὲρ ἔγω. Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν καὶ ὑστερθείς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις, 24 ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ὑπὸ Ιουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ μίαν ἔλαβον. 25 Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ τηρήσω. 10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθίμερον δτὶ ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· 26 ὁδοιπορίαις ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. 11 Διὰ πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις τί; Ὁτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεός οἶδεν. ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἔξ 12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν, ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις· 27 ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. 13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ. 14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· καὶ γυμνότητι. 28 Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἐπισύστασίς μου ἡ καθ’ ἡμέραν, ἡ μέριμνα ἄγγελον φωτός. 15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ώς οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ διάκονοι δικαιοισύνης, ὃν τὸ τέλος ἔσται ἐγὼ πυροῦμαι; 30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 16 Πάλιν λέγω, μή ἀσθενείας μου καυχήσομαι. 31 Ὁ Θεός καὶ τίς με δόξῃ ἀφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, κἄν πατήῃ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ώς ἀφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κάγὼ οἶδεν, δὲ ὃν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, δτὶ καυχήσωμαι. 17 Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ οὐ ψεύδομαι. (αἰσθ g165) 32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ Κύριον, ἀλλ’ ώς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. 18 Ἐπεὶ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κάγὼ 33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην καυχήσομαι. 19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας ἀφρόνων, φρόνιμοι δοντες. 20 Ἀνέχεσθε γάρ, αὐτοῦ.

εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ **12** Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ

ἀποκαλύψεις Κυρίου. 2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγώ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσάρων — εἴτε ἐν Χαρίσασθε μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. 14 Ἰδού, σώματι οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος τρίτον ἔτοιμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν — ἀρπαγέντα οὐ καταναφρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ τὸν τοιοῦτον ἔως τρίτου οὐρανοῦ. 3 Καὶ ὑμῶν, ἀλλ’ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον — εἴτε ἐν τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ’ οἱ γονεῖς τοῖς σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· τέκνοις. 15 Ἔγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ὁ Θεὸς οἶδεν — 4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, παράδεισον, καὶ ἥκουσεν ἄρρητα ρήματα, ἢ εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἥττον οὐκ ἔξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. 5 Ὑπὲρ τοῦ ἀγαπῶμαι. 16 Ἐστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἔμαυτοῦ οὐ ὑμᾶς· ἀλλ’ ὑπάρχων πανοῦργος, δόλω ὑμᾶς καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἔλαβον. 17 Μή τινα ὅν ἀπέσταλκα πρὸς 6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 ἄφρων ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μή Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ἀκούει τι ἔξ ἐμοῦ. 7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἔδοθη τοῖς αὐτοῖς Ἱχνεσι; 19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 Ὑπὲρ Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. 20 Φοβοῦμαι γάρ, ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. 9 Καὶ εἰρηκέ μοι, Ἄρκει μήπως ἐλθὼν οὐχ οὕς θέλω εὑρώ ὑμᾶς, σοι ή χάρις μου· ή γὰρ δύναμίς μου ἐν κάγῳ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἡδιστα οὖν μᾶλλον ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι. 21 ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ή δύναμις τοῦ Χριστοῦ. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός 10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ δυνατός εἰμι. 11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ἥ ἔπραξαν.

ὑμεῖς με ἡναγκάσατε· ἐγώ γὰρ ὥφειλον ὑφ' 13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι. 12 σταθήσεται πᾶν ρῆμα. 2 Προείρηκα καὶ Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπών ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς τέρασι καὶ δυνάμεσι. 13 Τί γάρ ἐστιν ὃ λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, ἥττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ οὐ φείσομαι· 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ

ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς
οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. 4
καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ
ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς
ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν
αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5
Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει,
ἐαυτούς δοκιμάζετε. ”Η οὐκ ἐπιγινώσκετε
ἐαυτούς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν;
Εἴ μήτι ἀδόκιμοι ἐστε. 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι
γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ἀδόκιμοι.
7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποιῆσαι
ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι
φανῶμεν, ἀλλ’ ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε,
ἡμεῖς δὲ ως ἀδόκιμοι ὄμεν. 8 Οὐ γάρ
δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ’ ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας. 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο δὲ
καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 Διὰ
τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὸν μὴ
ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἔξουσίαν
ἥν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν. 11 Λοιπόν, ἀδελφοί,
χαίρετε· καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς
ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ’ ὑμῶν. 12
Ἄσπασασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι.
13 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες. 14
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου
πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην. Πρὸς
Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας: **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός, καὶ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἔαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν, ὅπως ἔξεληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· (aiōn g165) **5** ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aiōn g165) **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἔτερον εὐαγγέλιον· **7** ὁ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** Ἄλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὅ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὅ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἀρτι γάρ ἀνθρώπους πείθω ἡ τὸν Θεόν; "Η ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γάρ ἔτι ἀνθρώποις ἥρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἄν ἥμην. **11** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρωπὸν. **12** Οὐδὲ γάρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἦκουσατε γάρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἷματι· **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. **20** Ἄδε γράφω ὑμῖν, ἵδού ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** Ἔπειτα ἤλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** Ἡμῆν δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἥσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτέ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἡν ποτε ἐπόρθει. **24** Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

2 Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβών καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ᾧ δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἡ ἔδραμον. **3** Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὃ σὺν ἐμοί, "Ἐλλην ὁν, ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι· **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν

έλευθερίαν ήμῶν ἦν ἔχομεν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται· 5 οἵς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς οὐδὲ πρὸς ὡραν εἰζαμεν τῇ ύποταγῇ, ἵνα εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς δικαιιαθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ὑμᾶς. 6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι ἐξ ἔργων νόμου διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ — ὅποιοί ποτε ἡσαν οὐδέν μοι διαφέρει· ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ. 17 Εἰ δέ, ζητοῦντες πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει — δικαιιαθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ ἐμοὶ γάρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο· αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας 7 ἀλλὰ τούναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι διάκονος; Μὴ γένοιτο. 18 Εἰ γάρ ἂ κατέλυσα, τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν Πέτρος τῆς περιτομῆς — 8 ὁ γάρ ἐνεργήσας συνίστημι. 19 Ἐγὼ γάρ διὰ νόμου νόμῳ Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. 20 Χριστῷ ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη — 9 καὶ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, Ἱακώβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἐαυτὸν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 Θεοῦ· εἰ γάρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

δ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὁτε δὲ ἥλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. 12 Πρὸ τοῦ γάρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἱακώβου, μετὰ τῶν ἔθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἥλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἐαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. 13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ύποκρίσει. 14 Ἄλλ’ ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἴπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων, Εἰ σύ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἔθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; 15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἔθνῶν ἀμαρτωλοί, 16 εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται

3 Ὡς ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἵς κατ’ ὄφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος; 2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ’ ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 Οὕτως ἀνόητοί ἔστε; Ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; Εἴγε καὶ εἰκῇ. 5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραὰμ. 8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι Εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ

πάντα τὰ ἔθνη. 9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. 10 Ὅσοι δοῦτος ἀν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιούσην. 22 γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν Ἄλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ εἰσὶ· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῆται τοῖς πιστεύουσι. 23 τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμου 11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν τῷ Θεῷ, δῆλον· δτὶ Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. 24 ζήσεται· 12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἀλλ’ Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀνθρωπος ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐν αὐτοῖς. 13 Χριστὸς ἡμᾶς ἔξηγόρασεν ἐκ 25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγὸν ἐσμεν. 26 Πάντες γὰρ νιὸι Θεοῦ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 27 πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· 14 ἵνα εἰς Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐνεδύσασθε. 28 Οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἔλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς 15 Ἀδελφοί, κατὰ ἀνθρωπον λέγω· ὅμως εἰς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 29 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ ἀθετεῖ ἥ ἐπιδιατάσσεται. 16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι 4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος αὐτοῦ. Οὐ λέγει, Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ νήπιος ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, πολλῶν, ἀλλ’ ὡς ἐφ' ἐνός, Καὶ τῷ σπέρματι κύριος πάντων ὕν· 2 Ἄλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους σου, ὃς ἐστι Χριστός. 17 Τοῦτο δὲ λέγω, ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός. 3 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, δτε ἥμεν εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἥμεν τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς δεδουλωμένοι· 4 δτε δὲ ἥλθε τὸ πλήρωμα τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. 18 Εἰ γὰρ ἐκ τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν νιὸν νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον τῷ δὲ Ἀβραάμ δι’ ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ ὑπὸ νόμου, 5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἔξαγοράσῃ, Θεός. 19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων ἵνα τὴν νιοθεσίαν ἀπολάβωμεν. 6 Ὅτι χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ὃ δέ ἐστε νιοί, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἐπίγγελται, διαταγεῖς δι’ ἀγγέλων ἐν χειρὶ πνεῦμα τοῦ νιοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας μεσίτου. 20 Ὁ δὲ μεσίτης ἐνός οὐκ ἔστιν, ὑμῶν, κραζον, Ἀββᾶ, δ πατήρ. 7 Ὡστε δὲ Θεὸς εἰς ἐστίν. 21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλ’ νιός· εἰ δὲ νιός, καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο. Εἰ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. 8 Ἄλλὰ

τότε μέν, οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς· **9** νῦν δέ, γνόντες Ἀγαρ. **25** Τὸ γὰρ Ἀγαρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. **26** Ἡ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἵς πάλιν ἄνωθεν δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις δουλεύειν θέλετε; **10** Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. **27** γέγραπται γάρ, καὶ μῆνας, καὶ καιρούς, καὶ ἐνιαυτούς. **11** Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον Φοιβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὡδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ εἰς ὑμᾶς. **12** Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κάγὼ ὡς τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχούσης ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδέν με τὸν ἄνδρα. **28** Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ ἡδικήσατε· **13** οἴδατε δὲ ὅτι δὶ’ ἀσθένειαν τῆς Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. **29** Ἄλλ’ σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον. ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε **14** Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκὶ τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. **30** Ἄλλὰ τί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ ἀλλ’ ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθε με, ὡς τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γάρ μη κληρονομήσῃ Χριστὸν Ἰησοῦν. **15** Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γάρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, ἐλευθέρας. **31** Ἀρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἀν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

ἐδώκατε μοι. **16** Ὁστε ἔχθρὸς ὑμῶν γέγονα **5** Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἀληθεύων ὑμῖν; **17** Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ ἡλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα δουλείας ἐνέχεσθε. **2** Ἰδε, ἐγὼ Παῦλος αὐτοὺς ζηλοῦτε. **18** Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ ὑμᾶς οὐδὲν ὡφελήσει. **3** Μαρτύρομαι δὲ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. **19** Τεκνία μου, οὓς πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένω, ὅτι πάλιν ὡδίνω, ὅχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. **4** ἐν ὑμῖν, **20** ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. **21** Λέγετέ μοι, οἵ **5** Ἡμεῖς γάρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα ὑπὸ νόμου θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. **6** Ἐν γάρ ἀκούετε; **22** Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ δικριτῷ Ιησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, δύο υἱὸν ἔσχεν· ἔνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δὶ’ ἀγάπης ἔνα τῆς ἐλευθέρας. **23** Ἄλλ’ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; **7** Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς τῆς παιδίσκης ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; **8** Ἡ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας, πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. **9** **24** Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. **10** εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὅρους Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν

ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς **26** Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους βαστάσει τὸ κρίμα, δῖστις ἀν ἥ. **11** Ἐγὼ δέ, προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι **6** Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος διώκομαι; Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον **7** ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ τοῦ σταυροῦ. **12** Ὁφελον καὶ ἀποκόφονται πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. **13** Ὅμεις γάρ ἐπ' πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί μόνον μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** Ἀλλήλων τὰ βάρη τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. **14** Ὁ νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** Εἰ γάρ δοκεῖ τις εἶναί γάρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τι, μηδὲν ὕν, ἐαυτὸν φρεναπατᾶ· **4** τὸ δὲ τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἐαυτόν. ἔργον ἐαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστος, καὶ **15** Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, τότε εἰς ἐαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον. **5** Ἐκαστος γάρ τὸ **16** Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνείτω δὲ ὁ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσῃτε. **17** Ἡ γάρ σάρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός ταῦτα μυκτηρίζεται· ὅ γάρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἀν τοῦτο καὶ θερίσει. **8** Ὅτι δὲ σπείρων εἰς θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. **18** Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. **19** Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἀτινά ἐστι τὴν σάρκα ἐαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. **(aiōnios g166)** **9** Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ἐκκακῶμεν· καιρῷ γάρ ἴδιῳ θερίσομεν, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἵρεσεις, μὴ ἐκλυόμενοι. **10** Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ἔχομεν, ἔργαζόμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς ὅμοια τούτοις· ὅ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους προεπίον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες τῆς πίστεως. **11** Ἰδετε πηλίκοις ὑμῖν βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. **22** γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** Ὅσοι ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἀγαθωσύνη, πίστις, **23** πραότης, ἔγκράτεια· ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. **24** Οἱ δὲ **13** Οὐδὲ γάρ οἱ περιτεμόμενοι αὐτοὶ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **25** Εἰ περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. καυχήσωνται. **14** Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου

ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος
ἐσταύρωται, καγὼ τῷ κόσμῳ. 15 Ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ οὕτε περιτομή τι ἰσχύει, οὕτε
ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶνὴ κτίσις. 16 Καὶ ὅσοι
τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ'
ἀύτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θεοῦ. 17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς
παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. 18 Ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· Ἀμήν.
Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Πώμης.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ὑμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· 4 καθὼς ἔξελέξατο ὑμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, 5 προορίσας ὑμᾶς εἰς υἱόθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχαρίτωσεν ὑμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ· 7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, 8 ἡς ἐπερίσσευσεν εἰς ὑμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, 9 γνωρίσας ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἥν προέθετο ἐν αὐτῷ 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· 11 ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 12 εἰς τὸ εἶναι ὑμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· 13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, 14 ὃς ἐστιν ἀρραβών τῆς κληρονομίας ὑμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. 15 Διὰ τοῦτο κάγω, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, 16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· 17 ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῷ μοι πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· 18 πεφωτισμένους τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐπλήσια τῆς κλήσεως εἰδότες τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις, 19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ὑμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ 20 ἥν ἐνίργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, 21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· (αἱδη §165) 22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, 23 ἡτὶς ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, 2 ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν

ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι, καταργήσας·

(aiōn g165) **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἔνα ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς καὶ νὸν ἀνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην, **16** σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεν τέκνα ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· **4** ὁ δὲ Θεός, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ **17** καὶ πλούσιος ὥν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἐλθῶν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· **18** ὅτι δὲ αὐτοῦ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ — χάριτί ἐστε ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. **19** Ἀρα σεσωσμένοι — **6** καὶ συνίγειρε, καὶ οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκείοι τοῦ Ἰησοῦ· **7** ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς Θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **21** ἐν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· (aiōn g165) **8** τῇ γὰρ χάριτί ᾖ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως, καὶ αὔξει εἰς ναὸν ἄγιον ἐν Κυρίῳ, **22** ἐν ᾖ καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν Θεοῦ τὸ δῶρον· **9** οὐκ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. **10** Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἵς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστίᾳ ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἀθεοὶ ἐν τῷ κόσμῳ. **13** Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὅντες μακρὰν ἐγγύς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἴματι τοῦ Χριστοῦ. **14** Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, **15** τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνων, **2** εἴγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, **3** ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν δλίγῳ, **4** πρὸς δὲ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· **5** δὲ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι **6** εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν

ένέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 8 Ἐμοὶ τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ ἀιῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aiōn g165)

χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, (aiōn g165) **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· (aiōn g165) **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἴτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσι μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δῷ μοι ὑμῖν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **18** ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν καταρτισμὸν ἀγάπης ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς ἕνα ξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· **19** γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· **21** ἵνα μηκέτι ὅμεν νήπιοι, ὑπὲρ ἐκπειρισσοῦ ὃν αἴτούμεθα ἡ νοοῦμεν, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ ἡμῖν, **22** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν

μεθοδείαν τῆς πλάνης· 15 ἀληθεύοντες ἔχοντι. 29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ πάντα, ὃς ἐστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός, 16 τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογύμενον ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι. 30 Καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, ἐκάστου μέρους, τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος 31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. 17 κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, σὺν πάσῃ κακίᾳ· 32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρισατο νοὸς αὐτῶν, 18 ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὑμῖν.

ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὕσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· 19 οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. 20 Ὦμετες δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἰγε αὐτὸν ἡκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· 22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφήν, τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· 23 ἀνανεῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, 24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρωπὸν, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. 25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἔκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. 26 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· 27 μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν

5 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ὑμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. 3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· 4 καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἡ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ πλεονέκτης, ὃς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. 6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γάρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· 8 ἡτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε — 9 ὁ γάρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ — 10 δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· 11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ

καὶ ἐλέγχετε· 12 τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ἀγαπᾶν τὰς ἔαυτῶν γυναικας ὡς τὰ ἔαυτῶν ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. 13 σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἔαυτοῦ γυναικα, Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἔαυτὸν ἀγαπᾶ· 29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον ἔαυτοῦ σάρκα ἐμίσθησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει φῶς ἐστί. 14 Διὸ λέγει, "Ἐγειραι δικαιούμενον τοὺς θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ δικαῖος καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει τὴν ἐκκλησίαν· 30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σοι δικαιούμενοι τοῦ Χριστοῦ. 15 Βλέπετε οὖν πῶς σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. 31 Ἀντὶ τούτου ὡς σοφοί, 16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. 17 Διὰ τοῦτο καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. 18 Καὶ μὴ δύο εἰς σάρκα μίαν. 32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μεθύσκεσθε οἵνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ μέγα ἐστὶν ἐγώ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς πληροῦσθε ἐν πνεύματι, 19 λαλοῦντες τὴν ἐκκλησίαν. 33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἔαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ ὥδαις ἔνα, ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναικα οὕτως πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ ἀγαπάτω ὡς ἔαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβήται καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, 20 εὐχαριστοῦντες τὸν ἄνδρα.

πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, 21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. 22 Αἱ γυναικες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ. 23 Ὅτι δὲ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ δικαιούμενος τοῦ σώματος. 24 Ἄλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναικες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. 25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναικας ἔαυτῶν, καθὼς καὶ δικαιούμενος τὸν θεόν τοῦ σώματος ἐν ρήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἔαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος. 28 Οὕτως ὁφείλουσιν οἱ ἄνδρες

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον. 2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἡτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, 3 ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. 5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ. 6 μὴ κατὸφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, 7 μετ' εὔνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· 8 εἰδότες ὅτι δὲ ἐάν τι ἔκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. 9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς,

ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν κατ’ ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει αὐτῶν ὁ Κύριος ἔστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ’ αὐτῷ. **10** διάκονος ἐν Κυρίῳ· **22** ὃν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. **23** Εἰρήνη αὐτοῦ. **11** Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. **12** Ὄτι οὐκ Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἴμα καὶ σάρκα, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, Ἀμήν. Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ διὰ Τυχικοῦ.

αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (**αἱσθ g165**) **13**

Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἄπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. **14** Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἔτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης: **16** ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. **17** Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστι ρῆμα Θεοῦ. **18** Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὖν πρεσβεύτω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. **21** Ἱνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ

Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, 4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, 5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· 6 πεποιθῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι δὲ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ· 7 καθὼς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὅντας. 8 Μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. 9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, 10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἥτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, 11 πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. 12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἔμε μᾶλλον εἰς Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας προκοπήν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· 13 πάλιν πρὸς ὑμᾶς. 27 Μόνον ἀξίως τοῦ ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα γενέσθαι ἐν δόλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, 14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ

ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι’ εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· 16 οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἱόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· 17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι. 18 Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. 19 Οἶδα γάρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβίησται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, 20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ’ ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. 21 Ἐμοὶ γάρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. 22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. 23 Συνέχομαι γάρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εῖναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι’ ὑμᾶς. 25 Καὶ τοῦτο πεποιθώς οἶδα ὅτι μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπήν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, 26 ἵνα πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. 27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθῶν καὶ ἴδων ὑμᾶς, εἴτε ἀπών,

πνεύματι, μιά ψυχή συναθλοῦντες τῇ πίστει πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ τοῦ εὐαγγελίου, 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἡτις κατεργάζεσθε· 13 ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· 29 ὅτι ὑμῖν ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὔδοκίας. 14 Πάντα ἔχαρισθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, πάσχειν· 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἴον τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς ἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, 16 λόγον ζωῆς τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, 2 πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες· 3 μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἔκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτερων ἔκαστος. 5 Τοῦτο γάρ φρονεῖσθα ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 6 ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι Ἱσα Θεῷ, 7 ἀλλ’ ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν δόμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· 8 καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἀνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἔχαρισατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· 10 ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. 12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν

Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. 17 Ἄλλ’ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· 18 τὸ δ' αὐτὸν καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι. 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. 20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, δοτὶς γηνήσιώς τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. 21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἔδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἀν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμέ, ἔξαυτῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν Χριστῷ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἡκούσατε ὅτι ἡσθένησε· 27 καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλ’ ὁ Θεὸς αὐτὸν ἥλεγεν, οὐκ αὐτὸν δὲ

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων λύπη σχῶ. **28** Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπειμψα αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, αὐτὸν, ἵνα, ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, **11** εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἔξανάστασιν κἀγὼ ἀλυπότερος ὡς. **29** Προσδέχεσθε οὖν τῶν νεκρῶν. **12** Ούχ δτι ἥδη ἔλαβον, αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ ἡ ἥδη τετελείωμα· διώκω δέ, εἰ καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· **30** δτι καταλάβω ἐφ' ὃ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Χριστοῦ Ἰησοῦ. **13** Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ἥγγισε, παραβούλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός δύσιων ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἐμπροσθεν με λειτουργίας.

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν· **3** ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχῶμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες· **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθησιν καὶ ἐν σαρκὶ εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον· **5** περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαϊος, **6** κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. **7** Ἄλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** Ἄλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἔζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, **9** καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει· **10** τοῦ γνῶναι **2** Εὐόδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως παρακαλῶ, τὸ αὐτὸν φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

κερδήσω, **9** καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει· **10** τοῦ γνῶναι **2** Εὐόδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως παρακαλῶ, τὸ αὐτὸν φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε, σύζυγε γνήσιε, ἐν Θεοσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ χρείαν μοι ἐπέμψατε. 17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ εὐαγγελίω συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. 18 Ἀπέχω μου, ὃν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 δὲ πάντα καὶ περισσεύω πεπλήρωματι, Χαιρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' χαίρετε. 5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω ὑμῶν, δομὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. 6 Μηδὲν εὐάρεστον τῷ Θεῷ. 19 Ὁ δὲ Θεός μου μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. 7 Καὶ 20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. (αἱσθ g165) 21 νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἔστιν ἀληθῆ, Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 Ἡ χάρις τοῦ προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. 9 Ἅ καὶ ὑμῶν. Ἄμην. Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ
ὅ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10
Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἥδη ποτὲ
ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν ἐφ' ὃ καὶ
ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 Οὐχ ὅτι καθ'
ὑστέρησιν λέγω ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμί,
αὐτάρκης εἶναι. 12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι,
οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι
μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ
περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 Πάντα
ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. 14
Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές
μου τῇ θλίψει. 15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς,
Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου,
ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμίᾳ μοι
ἐκκλησία ἐκοινώησεν εἰς λόγον δόσεως
καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι. 16 ὅτι καὶ

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, **2** τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἥν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ: **7** καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ὑμῶν, ὃς ἔστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ὑμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἴτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ. **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς: **12** εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἄγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ νίοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν· **15** ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀօράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως: **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ πάντοτε περὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἔξουσίαι: τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται: **17** καὶ αὐτός ἔστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε. **18** Καὶ αὐτός ἔστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας: ὃς ἔστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων: **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν **22** ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ. **23** εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν

θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία· ἔδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν 25 ἣς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν εὐχαριστίᾳ. 8 Βλέπετε μή τις ύμᾶς ἔσται οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς ύμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμένον ἀπὸ ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (αἰσθ g165) 27 πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, οἵς ἡθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος 10 καὶ ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἐστιν τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας· 11 ἐν ᾧ ἔθνεσιν, ὃς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς καὶ πειρετήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, τῆς δόξης· 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12 διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ὃς καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἐκ τῶν νεκρῶν. 13 Καὶ ύμᾶς, νεκροὺς ὄντας τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ

2 Θέλω γὰρ ύμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα τῆς σαρκὸς ύμῶν, συνεζωποίησε σὸν αὐτῷ, ἔχω περὶ ύμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, χαρισάμενος ύμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, καὶ ὅσοι οὐχ ἔωράκασι τὸ πρόσωπόν μου 14 ἔξαλείψας τὸ καθ' ύμῶν χειρόγραφον ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ύμῖν· καὶ αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ αὐτὸ ἥρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς αὐτὸ τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, 3 παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας 16 Μή οὖν τις ύμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. 4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις ύμᾶς παραλογίζηται σαββάτων· 17 ἡ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, ἐν πιθανολογίᾳ. 5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὸν ύμῖν εἰμί, καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ χαίρων καὶ βλέπων ύμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. 18 Μηδεὶς ύμᾶς 7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἀ μὴ ἔώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον

καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ. 20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, Χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί πραότητα, μακροθυμίαν· 13 ἀνεχόμενοι ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε, 21 Μή ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν ἄψη, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς — 22 ἡ ἐστι τις πρός τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει — κατὰ τὰ Χριστὸς ἔχαριστο θύμον, οὕτω καὶ θύμοις ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; 14 ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἦτις 23 Ἀτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. 15 Καὶ ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς καρδίαις θύμῶν, εἰς ἥν καὶ ἐκλήθητε ἐν πλησμονὴν τῆς σαρκός.

16 ἐνὶ σώματι καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν θύμῳ ζητεῖτε, οὗ δὲ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες Θεοῦ καθήμενος. 2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμνοῖς, καὶ φῶδαις πνευματικαῖς, ἐν χάριτι θύμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. 4 Ὁταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ θύμῶν, 17 Καὶ πᾶν ὅ τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἡ ἐν τότε καὶ θύμοῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, ἐν δόξῃ. 5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη θύμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, 18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἐπιθυμίᾳν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἦτις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. 19 Οἱ ἐστὶν εἰδωλολατρείᾳ, 6 δι’ ἣ ἔρχεται ἡ ὄργη ἀνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς θύμους τῆς ἀπειθείας· 7 ἐν πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. 20 Τὰ τέκνα, οἵς καὶ θύμοις περιεπατήσατε ποτε, δτε ἐζῆτε οὐακούντετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο ἐν αὐτοῖς. 8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ θύμοῖς τὰ γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. 21 Οἱ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα θύμῶν, ἵνα αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος θύμῶν. 9 μὴ μὴ ἀθυμῶσιν. 22 Οἱ δοῦλοι, οὐακούντετε ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὺν ταῖς πράξεσιν ἐν δόφθαλμοδυλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, αὐτοῦ, 10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, ἀλλ’ ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ’ Θεόν· 23 καὶ πᾶν ὅ τι ἐάν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· 11 ὅπου οὐκ ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις ἔνι “Ελλην καὶ Ιουδαῖος, περιτομὴ καὶ 24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι γάρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. 25 Οἱ δὲ Χριστός. 12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ

ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἡδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι ἐν Ἱεραπόλει. **14** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ προσωπολήψιά.

ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς. **15** Ἀσπάσασθε

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν, δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ τὴν κατ' οἴκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. **16** ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς. **2** Τῇ προσευχῇ Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἐν εὐχαριστίᾳ· **3** προσευχόμενοι ἄμα καὶ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ὑμῖν θύραν ὑμεῖς ἀναγνῶτε. **17** Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ, τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Χριστῷ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι· **4** ἵνα φανερώσω Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. **18** Οἱ ἀσπασμὸς αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. ἔξαγοραζόμενοι. **6** Οἱ λόγοι ὑμῶν πάντοτε Πρὸς Κολοσσαῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς Τυχικοῦ καὶ Ὁνησίμου.

δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ. **8** δὸν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. **9** σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, δος ἔστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ᾧδε. **10** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς — ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν. **11** καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ δοντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **13** Μαρτυρῶ γάρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν

Προς Θεσσαλονικεις

A'

νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥύμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὄργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδον

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ γέγονεν· **2** ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ πατρί, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ χάρις ὑμῖν ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπαρρησιασμέθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2** Εὐχαριστοῦμεν πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν πολλῷ ἀγῶνι. **3** Ή γὰρ παράκλησις ἡμῶν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὕτε ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ἐν δόλῳ· **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· **4** τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** Οὕτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὕτε ἐκλογὴν ὑμῶν· **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ὑμῶν ἐν προφάσει πλεονεξίας Θεὸς μάρτυς· **6** οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ οὕτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὕτε καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ, καὶ ἀφ' ὑμῶν οὕτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι ἐν ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἵοι βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, **7** ἀλλ' ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** Καὶ ὑμεῖς ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἂν μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, τροφὸς Θάλπη τὰ ἔαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ ἴμειρόμενοι ὑμῶν, εὔδοκοῦμεν μεταδοῦναι χαρᾶς πνεύματος ἀγίου, **7** ὥστε γενέσθαι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύοντιν ἐν τῇ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. **8** Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἡμῖν γεγένησθε. **9** Μνημονεύετε γάρ, ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν Θεὸν ἐξελήνυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. **10** Ὕμεῖς ἔχειν λαλεῖν τι. **9** Αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὀσίως καὶ δικαίως ἀπαγγέλλοντιν ὅποιαν εἰσοδον ἔχομεν καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύοντιν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν ἐγενήθημεν· **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ἔκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἔαυτοῦ, ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι σίδιν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἥγειρεν ἐκ **12** καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι

ύμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς εἰς τὴν ἔαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. 13 περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν, 3 τῷ μηδένα Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ σάινεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ Θεῷ ἀδιαλείπτως, δτὶ παραλαβόντες λόγον γάρ οἴδατε δτὶ εἰς τοῦτο κείμεθα. 4 Καὶ γάρ ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε δτὲ πρὸς ὑμᾶς ἡμεν, προελέγομεν ὑμῖν δτὶ οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθώς ἐστιν μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν οἴδατε. 5 Διὰ τοῦτο κάγω, μηκέτι στέγων, ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. 14 Ὅμεις γάρ μιμηταὶ ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 Ἀρτὶ δὲ Ἰησοῦ· δτὶ ταύτα ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ὑμᾶς ἀφ' ὑμῶν, τῶν ἴδιων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, 15 τῶν καὶ τὸν Κύριον τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ δτὶ ἔχετε μνείαν ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἴδιους ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ὑμᾶς προφήτας, καὶ ὑμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ ἴδεῖν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ὑμᾶς· 7 διὰ τοῦτο Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ ἐναντίων, 16 κωλυόντων ὑμᾶς τοῖς ἔθνεσι τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι πίστεως· 8 δτὶ νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐν Κυρίῳ. 9 Τίνα γάρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργὴ εἰς τέλος. 17 Ὅμεις τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν τῇ χαρῇ ἥ ιαίρομεν δι' ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ πρὸς κατιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, Θεοῦ ἡμῶν, 10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ἐκπειρισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἴδεῖν ὑμῶν τὸ ὑμῶν ἴδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· 18 διὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν πατήρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 Τίς γάρ ἡμῶν ἐλπὶς ἥ Χριστός, κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς χαρὰ ἥ στέφανος καυχήσεως; "Η οὐχὶ καὶ ὑμᾶς· 12 ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ ὑμεῖς, ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 Ὅμεις πάντας, καθάπερ καὶ ὑμεῖς εἰς ὑμᾶς, 13 εἰς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς

τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

4 Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ἄξει σὺν αὐτῷ. **15** Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, δτὶ ήμεῖς οἱ ζῶντες οἱ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, περισσεύητε μᾶλλον. **2** Οἴδατε γὰρ τίνας **16** Ὄτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν παραγγελίᾳς ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγgi Θεοῦ, Ἰησοῦ. **3** Τοῦτο γάρ ἔστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν ὁ ἀγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· **17** ἐπειτα τῆς πορνείας: **4** εἰδέναι ἔκαστον ὑμῶν τὸ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα ἔαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις τιμῆi, **5** μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· **6** οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. **18** τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ Ὁστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος τούτοις.

ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. **7** Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. **8** Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἄγιον εἰς ὑμᾶς. **9** Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἔστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· **10** καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, **11** καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἴδιαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν· **12** ἵνα περιπατήτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. **14** Εἰ γὰρ πιστεύομεν δτὶ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** τοῦ ἀποθανόντος

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. **2** Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε δτὶ ήμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται· **3** ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὅλεθρος, ὥσπερ η ὡδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχουσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. **4** Ὅμεις δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἔστε ἐν σκότει, ἵνα η ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· **5** πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἔστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἔσμεν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· **6** ἄρα οὗν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. **7** Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. **8** Ὅμεις δέ, ἡμέρας δύντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. **9** Ὄτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** τοῦ ἀποθανόντος

ύπερ ήμων, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὸν αὐτῷ ζήσωμεν. **11** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἔνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. **14** Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε· **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γάρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** Τὸ πνεῦμα μὴ σφέννυτε· **20** προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε· **21** πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· **22** ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς· καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. **24** Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, δῆς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίω. **27** Ὁρκίω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Προς Θεσσαλονικεις

B'

καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης
καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει 12 ὅπως
ἐνδοξασθῇ τὸ δνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ,
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου
πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ 2 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3
Εὐχαριστεῖν ὁφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι
ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς
ἀλλήλους· 4 ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ
ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν
πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἵς ἀνέχεσθε· 5 ἔνδειγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἣς
καὶ πάσχετε· 6 εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ
ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν,
7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ'
ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,
8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς
μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· 9 οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὀλεθρον
αιώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ
ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (aiōnios
g166) 10 ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς
ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πιστεύουσιν ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 Εἰς ὃ
καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα
ἡμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν,

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ'
αὐτόν, 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι,
μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι
ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ· 3 μή τις
ἡμᾶς ἔξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι
έὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ
ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας, 4 ὁ ἀντικείμενος καὶ
ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἦ
σεβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
ὡς θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἔαυτὸν ὅτι
ἐστὶ Θεός. 5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὧν
πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; 6 Καὶ νῦν
τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῷ ἔαυτοῦ καιρῷ. 7 Τὸ γάρ
μυστήριον ἡδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας·
μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἔως ἐκ μέσου
γένηται, 8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ
ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι
τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ
ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· 9 οὗ ἐστὶν
ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ
ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι
ψεύδους, 10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς
ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν
τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο

εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. 11 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, παρ’ ἡμῶν. 7 Αὐτὸι γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει. 12 μιμεῖσθαι ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ὑμῖν, 8 οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά ἀληθείᾳ, ἀλλ’ εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ. τινος, ἀλλ’ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ 13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι τινα ὑμῶν. 9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν, ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ’ ἀλλ’ ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. 10 Καὶ γὰρ ὅτε ἡμεν καὶ πίστει ἀληθείᾳς 14 εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τοῦ εὐαγγελίου ὑμῶν, εἰς περιποίησιν εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. δόξης τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15 11 Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν Ἱεραρχίᾳ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κρατεῖτε ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ τὰς παραδόσεις ἀς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ περιεργαζομένους. 12 Τοῖς δὲ τοιούτοις λόγουν, εἴτε δι’ ἐπιστολῆς ὑμῶν. 16 Αὐτὸς δὲ παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ ὁ Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα καὶ πατήρ ὑμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν ἄρτον ἐσθίωσιν. 13 Ὅμεις δέ, ἀδελφοί, μὴ χάριτι, (αισθοὶς γ166) 17 παρακαλέσαι ὑμῶν ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. 14 Εἰ δέ τις οὐχ τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ὑπακούει τῷ λόγῳ ὑμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

3 Τὸ λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, 2 καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. 3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 4 Πεποιθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ’ ὑμᾶς, ὅτι ἀ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. 5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. 6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος,

αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ, 15 καὶ μὴ ὡς ἔχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. 16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. 17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ οὕτω γράφω. 18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρᾳ ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Προς Τιμοθεον Α'

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν, **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. **6** ὃν τινὲς ἀστοχήσαντες ἔξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἀ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλώαις καὶ μητραλώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἔτερον τῇ βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ σεμνότητι. **3** Τοῦτο γάρ καλὸν καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, δὲ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Καὶ χάριν Θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἤγήσατο, ἐλθεῖν. **5** Εἰς γάρ Θεός, εἴς καὶ μεσίτης θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸν πρότερον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπὸς Χριστὸς δόντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν. Ἰησοῦς, **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἴδιοις, **7** ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ: **14** ὑπερεπλέοντας δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ: **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αισηνος g166)

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αισηνος g165)

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἦν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· **20** ὃν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων πατραλώαις καὶ μητραλώαις, ἀνδροφόνοις, **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ὑπεροχῇ δύντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον ἔπιορκοις, καὶ εἴ τι ἔτερον τῇ βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ σεμνότητι. **3** Τοῦτο γάρ καλὸν καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, δὲ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Καὶ χάριν Θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἤγήσατο, ἐλθεῖν. **5** Εἰς γάρ Θεός, εἴς καὶ μεσίτης θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸν πρότερον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπὸς Χριστὸς δόντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν. Ἰησοῦς, **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἴδιοις, **7**

εἰς ὁ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οὕνω πολλῷ
ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι· προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, **9** ἔχοντας
διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. **8** τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ
Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας συνειδήσει. **10** Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν
ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὅσιους χεῖρας, πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι
χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. **9** Ὡσαύτως ὅντες. **11** Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ
καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίω, διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. **12**
μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες,
έαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων
μαργαρίταις, ἢ ἴματισμῷ πολυτελεῖ, **10** οἴκων. **13** Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες
ἀλλ’ ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις βαθμὸν ἔαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται,
θεοσέβειαν, δι’ ἔργων ἀγαθῶν. **11** Γυνὴ ἐν καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν
ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. **12** Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Ταῦτά σοι γράφω,
Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. **15** ἐὰν δὲ
αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. **13** βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ
Ἄδαμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὕα· **14** καὶ ἀναστρέψθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ
Ἄδαμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ζῶντος, στύλος καὶ ἔδραιώμα τῆς ἀληθείας.
ἐν παραβάσει γέγονε· **15** σωθήσεται δὲ διὰ **16** Καὶ ὅμοιογονυμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς
τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει εὔσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη
καὶ ἀγάπη καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη

3 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὄργεται, ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. **2** Δεῖ οὖν ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς **4** Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν
γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς
κόσμου, φιλόξενον, διδακτικόν· **3** μὴ πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις
πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, **2** ἐν ὑποκρίσει
ἀλλ’ ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· **4** τοῦ ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν
ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ιδίαν συνείδησιν, **3** κωλυόντων γαμεῖν,
ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἢ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς
5 Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστήναι οὐκ μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς
οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται; **6** καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. **4** Ὄτι πᾶν
Μή νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον,
ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. **7** Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· **5**
μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ
ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα ἐντεύξεως. **6** Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς
τοῦ διαβόλου. **8** Διακόνους ὡσαύτως ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ

Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλπικεν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθηκας. 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ καὶ ήμέρας. 6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα γραώδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε δὲ τέθνηκε. 7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα σεαυτὸν πρὸς εὔσεβειαν· 8 ἡ γὰρ σωματικὴ ἀνεπίληπτοι ὥσιν. 8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ γυμνασίᾳ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὡφέλιμος· ἡ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν δὲ εὔσεβεια πρὸς πάντα ὡφέλιμός ἐστιν, ἥρνηται, καὶ ἐστιν ἀπίστου χείρων. 9 Χήρα ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἔξικοντα, μελλούσης. 9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης γεγονυῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, 10 ἐν ἔργοις ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν εἰ ἔξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστι σωτὴρ πάντων εἰ θλιβομένοις ἐπίρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 Παράγγελλε ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε. 11 Νεωτέρας δὲ ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 Μηδείς σου τῆς χήρας παραιτοῦ ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, 12 τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ἡθέτησαν. 13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι, 13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 Μή ἀμέλει ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, δὲ δόθη σοι διὰ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, πρεσβυτερίου. 15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἵσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἥ ἐν τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίᾳς χάριν. 15 Ἡδη πᾶσιν. 16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. γάρ τινες ἔξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. Ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ 16 Εἴ τις πιστὸς ἥ πιστὴ ἔχει χήρας, σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ

5 Πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς· 2 πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ. 3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἥ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὔσεβεῖν, καὶ ἀμοιβάς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη

έκκλησίᾳ, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἄξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καί, Ἀξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἥ τριῶν μαρτύρων. 20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ

λοιποὶ φόβον ἔχωσι. 21 Διαμαρτύρομαι τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ τι δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. 9 ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. 22 Χεῖρας ταχέως εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἄγνὸν τίρει. 23 Μηκέτι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὅλεθρον καὶ ὑδροπότει, ἀλλ’ οἴνῳ δλίγῳ χρῶ, διὰ ἀπώλειαν. 10 Ἱζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἣς τινὲς ὀρεγόμενοι ἀσθενείας. 24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ ἔαυτοὺς περιέπειραν ὁδύναις πολλαῖς. δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. 25 Ὡσαύτως καὶ 11 Σὺ δέ, ὦ ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἔστι· καὶ τὰ ἄλλως φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὔσέβειαν, ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται.

πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. 12

Ἄγωνίζου τὸν καλὸν ἄγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἥν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

(aiōnios g166) 13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἥν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, 16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, δὸν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὡς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

(aiōnios g166) 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ’ ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἥμιν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν. (aiōnios

g165) 18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις
καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,
19 ἀποθησαυρίζοντας ἔαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς αἰωνίου ζωῆς. 20 Ὡ Τιμόθεε, τὴν
παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· 21 ἡν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.
Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν. Πρὸς Τιμόθεον
πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἣτις ἐστὶ¹
μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ

θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέῳ ἀγάπητῷ τέκνῳ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρῷ συνειδήσει, ὃς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσι μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἵδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** Οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ ἴδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, (aiōnios g166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς δὲ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. **12** Μου· **9** ἐν ὃ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὃν παρ' ἐμοῦ ἥκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὃν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. **16** Δῷ γάρ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὄνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε — **18** δῷ γάρ αὐτῷ ὁ Κύριος εύρειν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ — καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** Καὶ ἂ ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ίκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. **3** Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆτις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 Νόει ἂ λέγω· δῷ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· **9** ἐν ὃ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. **10** Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ

τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι αἰωνίου. (aiōnios g166) 11 Πιστὸς ὁ λόγος· μάχας. 24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· ἀλλ᾽ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, 12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· ἀνεξίκακον, 25 ἐν πραότητι παιδεύοντα εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀρνήσασθαι ἔσυτὸν οὐ δύναται. 14 26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν ἐκείνου θέλημα.

εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. 15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν ἔξει· ὥν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός· 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν. 19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καί, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ. 20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἂ μὲν εἰς τιμήν, ἂ δὲ εἰς ἀτιμίαν. 21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἔαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. 22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. 23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. 2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἀστοργοί, ἀσπονδοί, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπουν. 6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 Ὄν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσῆς, οὗτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 Ἀλλ’ οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἀνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ

ύπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, 7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν οἴα μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα: 8 ἐν Λύστροις, οἵους διωγμοὺς ὑπῆνεγκα· λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. 12 στέφανος, δὲν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής οὐ μόνον Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ δὲ ζέμοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. 9 Σπούδασον χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ ἐλθεῖν πρός με ταχέως: 10 Δημᾶς γάρ με δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, παρὰ τίνος ἔμαθες, 15 καὶ διὰ ἀπὸ βρέφους καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης τὰ ίερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. (aiōn σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν g165) 11 Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν. 12 ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. 13 Τὸν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ: 17 ἵνα ἄρτιος ἦ δὲ τοῦ φελόνην δὲν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, ἔξηρτισμένος.

μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος

4 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποδῷ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ 15 δὲν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε νεκρούς, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 κήρυξον μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν τοῦ ἀνέξονται, καὶ διδαχῇ. 3 Ἐσται γάρ καιρὸς δὲ τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ιδίας ἔαντοις ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. 6 Ἐγὼ γάρ ἥδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

"Ασπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὄνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ

χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὔβουλος,
καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα
τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον
χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ὅτε
ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι
Νέρωνι.

Προς Τίτον

1 Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, ἦν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδής Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνιων, (αιῶνιος γ166) **3** ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἴδιοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτῳ χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην· **6** εἴ τις ἐστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὄργιλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, δσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἢ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἴπε τις ἐξ αὐτῶν, ἕδιος αὐτῶν προφήτης, Κρήτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. **13** Ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστὶν ἀληθής. Δι’ ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀπότομως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ δύντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἢ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ· **2** πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· **3** πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οὖν πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἴδιοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται· **6** τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, **8** λόγον ὑγῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον. **9** Δούλους ἴδιοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα,

ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς τοῖς ἀνθρώποις· 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς εύσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (aiōn g165) περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ 10 Αίρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι καὶ σωτῆρος ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14 δὲ ἔξεστραπταὶ ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὃν ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ήμῶν, ἵνα λυτρώσηται αὐτοκατάκριτος, 12 Ὄταν πέμψω Ἀρτεμᾶν ήμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ πρός σε ἥ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν περιφρονείτω.

3 Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἔξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔτοιμους εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εῖναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἡμεν γάρ ποτε καὶ ήμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς οἱ ήμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὡσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ήμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην. Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. 4 Ὄτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ήμῶν Θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὃν ἐποιήσαμεν ήμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ήμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, 6 οὗ ἐξέχεν ἐφ' ήμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ήμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου. (aiōnios g166) 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτα ἔστι τὰ καλὰ καὶ ὡφέλιμα

Προς Φιλημονα

(aiōnios g166) 16 οὐκέτι ώς δοῦλον, ἀλλ'

ύπερ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἐν Κυρίῳ. 17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινωνόν,

ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, 2 καὶ Ἀπφίᾳ προσλαβοῦ αὐτὸν ώς ἐμέ. 18 Εἴ δέ τι τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡδίκησέ σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει:

ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἰκόν σου ἐκκλησίᾳ· 3 19 ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 μοι προσοφείλεις. 20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγώ Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, 5 τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. 21 Πεποιθὼς τῇ ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἦν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς δ λέγω ποιήσεις. 22 Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι πάντας τοὺς ἀγίους, 6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς ξενίαν ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. 23 Ἀσπάζονταί σε παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. 25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν. Πρὸς Φιλήμονα τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὡν ώς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. 10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον, 11 τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· 12 σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· 13 ὃν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· 14 χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἡθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ώς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἔκουσιον. 15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἔχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

Προς Εβραιους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νίῳ, **2** δὲν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν, (αιῶν γ165) **3** δὲ ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι’ ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, δσῳ διαφορώτερον παρ’ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπε ποτε τῶν ἀγγέλων, Γίός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἔγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς νιόν; **6** Ὁταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. **7** Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα: **8** πρὸς δὲ τὸν νιόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (αιῶν γ165) **9** Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. **10** Καί, Σὺ κατ’ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, **12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκε ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν. **2** Εἰ γὰρ ὁ δι’ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφεύξομεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; “Ητις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἀγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἣς λαλοῦμεν. **6** Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, Τί ἔστιν ἀνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; “Η νιός ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; **7** Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. **9** Τὸν δὲ βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ

ύπερ παντὸς γεύσηται θανάτου. 10 ὜πό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας γὰρ αὐτῷ, δι’ ὃν τὰ πάντα, καὶ δι’ οὗ τὰ Θεός. 5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ πάντα, πολλοὺς σιώνες εἰς δόξαν ἀγαγόντα, οἴκω αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν λαληθησομένων· 6 Χριστὸς δὲ ὡς σιὸς παθημάτων τελειῶσαι. 11 Ὁ τε γὰρ ἄγιαζων ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὗ οἰκός ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι’ ἑάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἦν αἵτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. αὐτοὺς καλεῖν, 12 λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ 7 Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, ὅνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. 13 Καὶ πάλιν, Ἐγὼ 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν ἔσομαι πεποιθώς ἐπ’ αὐτῷ. Καὶ πάλιν, τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ πειρασμός ἐν τῇ ἐρήμῳ, 9 οὗ ἐπείρασάν με Θεός. 14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. 10 Διὸ μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον, καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ θανάτου, τοῦτ’ ἔστι τὸν διάβολον, 15 καὶ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· 11 ὡς ὥμοσα ἐν ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου τῇ ὁργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἢσαν δουλείας. κατάπαυσίν μου. 12 Βλέπετε, ἀδελφοί, 16 Οὐ γὰρ δίπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδίᾳ πονηρὰ ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· 17 Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς 13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ’ ἑκάστην ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. 18 Ἐν ἀμαρτίᾳς· 14 μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ ὥ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται Χριστοῦ, ἑάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· 15

3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. ὑμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, 2 πιστὸν ὅντα τῷ 16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ ἀλλ’ οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου οἴκω αὐτοῦ. 3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος διὰ Μωσέως. 17 Τίσι δὲ προσώχθισε παρὰ Μωσῆν ἡξίωται, καθ’ ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας ὃν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18 αὐτόν. 4 Πᾶς γὰρ οἴκος κατασκευάζεται Τίσι δὲ ὥμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν

κατάπαυσιν αύτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι; καὶ ἐνεργής, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἡδυνήθησαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι
εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αύτοῦ, δοκῇ τις ἔξ ύμῶν ὑστερηκέναι. 2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐγενεισμένοι, καθάπερ κάκεῖνοι· ἀλλ’ οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. 3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν, Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. 4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἔβδομης οὕτω, Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔβδομῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· 5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ 5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεύς, ἔξ ἀνθρώπων εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. 6 λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν· 2 οὐκ εἰσῆλθον δὲ ἀπειθειαν, 7 πάλιν μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ τινὰ δρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαβὶδ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς ἀσθένειαν· 3 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς εἴρηται, Σήμερον ἔὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἐαυτοῦ, ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας προσφέρειν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. 4 Καὶ οὐχ ὑμῶν. 8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, ἐαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ ὁ οὐκ ἄν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ἡμέρας. 9 Ἀρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς ὁ Ἀαρὼν. 5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ. 10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν ἐαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ’ εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἰ σύ, κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 6 Καθὼς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. 11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσίν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς 9165) 7 Ὁς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς ἀπειθείας. 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν

μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. 13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὁφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. 14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. 15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἀμαρτίας. 16 Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὔρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεύς, ἔξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων Ἐπεὶ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς ἀσθένειαν· 3 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς εἴρηται, Σήμερον ἔὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἐαυτοῦ, ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας προσφέρειν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. 4 Καὶ οὐχ ὑμῶν. 8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, ἐαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ ὁ οὐκ ἄν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ἡμέρας. 9 Ἀρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς ὁ Ἀαρὼν. 5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ. 10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν ἐαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ’ εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἰ σύ, κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 6 Καθὼς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. 11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσίν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς 9165) 7 Ὁς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς ἀπειθείας. 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν

δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἔαυτοῖς τὸν μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων νίὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις εὐλαβείας, 8 καίπερ ὥν νίός, ἔμαθεν ἀφ' ἐρχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην ὥν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς εὕθετον ἐκείνοις δὲ οὓς καὶ γεωργεῖται, ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 8 αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου (αιῶνιος g166) 10 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἦς τὸ κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 11 Περὶ οὗ τέλος εἰς καῦσιν. 9 Πεπείσμεθα δὲ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. 12 Καὶ γὰρ ὁφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι 10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς ἀγάπης ἦς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ καὶ γεγόνατε χρείαν αὐτῷ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεάς τροφῆς. διακονοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἔκαστον 13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἀπειρος ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστι. 14 πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν τέλους. 12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ κακοῦ.

γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὄμόσαι, ὅμοσε καθ' ἔαυτοῦ, 14 λέγων, Ὡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. 15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. 16 Ἀνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὄμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. 17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκω, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταψυγόντες κρατῆσαι τῆς

6 Διό, ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, 2 βαπτισῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. (αιῶνιος g166) 3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἔανπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. 4 Ἄδυνατον γὰρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἀγίου, 5 καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (αιῶν g165) 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς

προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἦν ὡς ἄγκυραν συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. 11 Εἰ ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευτικῆς καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ ἱερωσύνης ἦν — ὁ λαὸς γὰρ ἐπ’ αὐτῇ καταπετάσματος· 20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ νενομοθέτητο — τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν ἥμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, 2 ὡς καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ — πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἔστι βασιλεὺς εἰρήνης· 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ νίῳ τοῦ Θεοῦ — μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. 4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ὡς καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. 5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν νιῶν Λευΐ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ’ ἔστι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἔξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε. 7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 8 Καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 Καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευΐ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται· 10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύᾳ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 Ἐφ’ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ’ ἣς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. 14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέαλκεν ὁ Κύριος ἥμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. 15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὅμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἔτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· 17 μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165) 18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές· 19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι’ ἣς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. 20 Καὶ καθ’ ὅσον οὐ χωρὶς ὄρκωμοσίας — οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὄρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὄρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ — (aiōn g165) 22 κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. 23 Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· 24 ὁ δέ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. (aiōn g165) 25 Ὁθεν

καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς ἐζητεῖτο τόπος. 8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς προσερχομένους δὶ’ αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε λέγει, ὁδού, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26 καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν. 9 ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου τῶν οὐρανῶν γενόμενος; 27 ὃς οὐκ ἔχει μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς καθ’ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐκ γῆς Αἴγυπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο λέγει Κύριος. 10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἔαυτὸν ἀνενέγκας. ἣν διαθήσομαι τῷ οἶκῳ Ἰσραὴλ μετὰ 28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (aiōn g165)

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἀγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος· 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκη. 4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἄν ἦν ἱερεύς, δητῶν τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα, 5 οἵτινες ὑπόδειγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς δικαιώματα λατρείας, τό τε ἄγιον κεχρημάτισται Μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν κοσμικόν. 2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ τὴν σκηνήν, “Ορα, γάρ φησι, ποιήσης πρώτη, ἐν ᾧ ἦτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται ἄγια. 3 ἐν τῷ ὅρει. 6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός λεγομένη ἄγια ἀγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττονιν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 Εἰ γὰρ ἡ περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἄν δευτέρας ἦ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ

μοι εἰς λαόν. 11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἔως μεγάλου αὐτῶν. 12 Ὅτι Ἱλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 13 Ἐν τῷ λέγειν, Καινήν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιόν μενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

9 Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό τε ἄγιον κεχρημάτισται Μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν κοσμικόν. 2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ τὴν σκηνήν, “Ορα, γάρ φησι, ποιήσης πρώτη, ἐν ᾧ ἦτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται ἄγια. 3 ἐν τῷ ὅρει. 6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός λεγομένη ἄγια ἀγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττονιν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 Εἰ γὰρ ἡ περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἄν δευτέρας ἦ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ

ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες **g166) 15** Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς τῆς διαθήκης **5** ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. **6** παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν **(aiōnios g166) 16** Ὁπου γὰρ διαθήκη, θάνατον οἱ Ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· **7** ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. **17** εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. **18** Οθεν δὲ προσφέρει ὑπὲρ ἔαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ οὐδὲν ἡ πρώτη χωρὶς αἴματος ἐγκεκαίνισται. λαοῦ ἀγνοημάτων· **8** τοῦτο δηλοῦντος τοῦ **19** Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ πνεύματος τοῦ ἀγίου, μήπω πεφανερῶσθαι νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὴν τῶν ἀγίων ὀδόν, ἔτι τῆς πρώτης τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ σκηνῆς ἔχούσης στάσιν· **9** ἥτις παραβολὴ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ ἐρράντισε, **20** λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι διαθήκης ἣς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ τὸν λατρεύοντα, **10** μόνον ἐπὶ βρώμασι Θεός. **21** Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὄμοιώς καὶ δικαιώμασι σαρκός, μέχρι καιροῦ ἐρράντισε. **22** Καὶ σχεδὸν ἐν αἴματι πάντα διορθώσεως ἐπικείμενα. **11** Χριστὸς δὲ καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. **23** Ἀνάγκη ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ταύτης τῆς κτίσεως, **12** οὐδὲ δὲ αἱμάτος ἐπουράνια κρείττονι θυσίαις παρὰ ταύτας. τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἴδιου **24** Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἄγια εἰσῆλθεν αἱμάτος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἄγια, ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' αἰωνίαν λύτρωσιν εύράμενος. **(aiōnios g166) 13** Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· **25** οὐδὲ καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἔαυτόν, ὕσπερ κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια κατ' σαρκὸς καθαρότητα, **14** πόσῳ μᾶλλον τὸ ἐνιαυτὸν ἐν αἱματι ἀλλοτριώς· **26** ἐπεὶ ἔδει αἷμα τοῦ Χριστοῦ, δὲς διὰ πνεύματος αἰωνίου αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς ἔαυτὸν προσήνεγκεν ἀμωμον τῷ Θεῷ, κόσμου· νῦν δὲ ἄπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας διὰ τῆς ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; **(aiōnios** **27** θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. **(aiōn g165)**

Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις δύνανται περιελεῖν ἄμαρτίας· 12 αὐτὸς δὲ ἄπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· μίαν ὑπὲρ ἄμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν 28 οὕτως ὁ Χριστός, ἄπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ διηνεκές, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἄμαρτίας, ἐκ 13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἔως τεθῶσιν δευτέρου χωρὶς ἄμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις, εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἀς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. 2 Ἐπεὶ οὐκ ἀν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνειδῆσιν ἄμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἄπαξ κεκαθαρμένους; 3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἄμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· 4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἄμαρτίας. 5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· 6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἄμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· 7 τότε εἶπον, Ἰδού, ἥκω — ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ — τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. 8 Ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἄμαρτίας οὐκ ἡθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας — αἴτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται — 9 τότε εἰρηκεν, Ἰδού, ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. 10 Ἐνῷ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. 11 Καὶ πᾶς μὲν ιερεὺς ἔστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἴτινες οὐδέποτε

εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους. 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, 16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· 17 καὶ τῶν ἄμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 18 Ὁπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἄμαρτίας. 19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδον τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, 20 ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 21 καὶ ιερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, 22 προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδῆσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· 23 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος· 24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, 25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. 26 Ἐκουσίως γὰρ ἄμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἄμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

27 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ 2 Ἐν ταύτῃ γάρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς πρεσβύτεροι. 3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι ὑπεναντίους. 28 Ἀθετήσας τις νόμον τοὺς αἰῶνας ρήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ Μωσέως χωρὶς οἰκτιρῶν ἐπὶ δυσὶν ἥ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· 29 πόσω, (aiōn g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας παρὰ Καΐν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι’ ἣς δὸς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι’ ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται. 5 Πίστει ἐνυβρίσας; 30 Οἴδαμεν γάρ τὸν εἰπόντα, Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἴδειν θάνατον, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν Κύριος; καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν ὁ Θεός· πρὸ γάρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ αὐτοῦ. 31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ· 6 Θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πιστεῦσαι γάρ δεῖ τὸν προσερχόμενον πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν 33 τοῦτο μέν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψει αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. 7 Πίστει θεατριζόμενοι τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. 34 Καὶ βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε γάρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθίσατε, καὶ κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ δι’ ἣς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος. ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίν ἐν οὐρανοῖς 8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπῆκουσεν καὶ μένουσαν. 35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν ἔξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε παρρησίαν ὑμῶν, ἵτις ἔχει μισθαποδοσίαν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἔξῆλθε μεγάλην. 36 Ὑπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 Πίστει ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες παρώκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 Ἐτι γάρ ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ μικρὸν ὅσον ὅσον, Ὁ ἐρχόμενος ἡξει, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγκλητονόμων τῆς οὐ χρονιεῖ. 38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἔξεδέχετο γάρ τὴν ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἣς τεχνίτης ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. 39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. 11 Πίστει καὶ αὐτὴν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος περιποίησιν ψυχῆς.

ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν,

11 Ἐστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. 12 Διὸ καὶ ἀφ’ ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ

ταῦτα νενεκρωμένου, καθώς τὰ ἄστρα τοῦ μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ λαῶ τοῦ Θεοῦ ἡ πρόσκαιρον ἔχειν τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· 26 μείζονα πλοῦτον 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἴγυπτῳ θησαυρῶν μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ ἀπέβλεπε γὰρ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. 27 Πίστει κατέλιπεν καὶ ὀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. βασιλέως τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν 14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ἐκαρτέρησε. 28 Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. 15 Καὶ εἴ μὲν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἣς ἐξῆλθον, δλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη αὐτῶν. 29 εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακάμψαι. 16 Νυνὶ Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν, διὰ ξηρᾶς ἣς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἴγυπτοι ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς κατεπόθησαν. 30 Πίστει τὰ τείχη Ιεριχὼ ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἥτοιμασε ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπτὰ ήμέρας. 31 γὰρ αὐτοῖς πόλιν. 17 Πίστει προσενήνοχεν Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας μετ' εἰρήνης. 32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει ἀναδεξάμενος, 18 πρὸς δὲν ἐλαλήθη, γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἱεφθάε, Δαρίδ 19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· 33 οἱ ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· δθεν αὐτὸν διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. 20 Πίστει εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. 21 Πίστει Ἰακὼβ 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔψυγον ἀποθνήσκων ἔκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἴσχυροὶ ἐν τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. 22 Πίστει Ἰωσὴφ πολέμω, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. τελευτῶν περὶ τῆς ἔξοδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 35 Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ νεκροὺς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἐνετείλατο. 23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐκρύβῃ τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· 36 διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. 24 ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· 37 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, 25 ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον

ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτάς, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον — 38 ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος — ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ καὶ ζήσομεν; 10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. 39 ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρθέντες διὰ τῆς ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. 11 Πᾶσα δὲ παιδεία 40 τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν ἀλλὰ λύπης ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τελειωθῶσι.

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον

ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς, ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. 3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. 4 Οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· 5 καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς νίοῖς διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύουν ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· 6 ὃν γὰρ ὀγαπᾶ Κύριος παιδεύει μαστιγοῖ δὲ πάντα νιὸν ὃν παραδέχεται. 7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς νιὸῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός τίς γάρ ἔστιν νιὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; 8 Εἰ δὲ χωρίς ἔστε παιδείας, ἣς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἔστε καὶ οὐχ νιοί. 9 Εἴτα τοὺς μὲν τῆς τοῖς δικαιοσύνης. 12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· 13 καὶ τροχιὰς ὄρθας ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ιαθῆ δὲ μᾶλλον. 14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς δύψεται τὸν Κύριον· 15 ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μή τις ρίζα πικρίας ὅντα φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί· 16 μή τις πόρνος, ή βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, δὸς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτότοκια αὐτοῦ. 17 Ἰστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὑρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν. 18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένω ὅρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ, 19 καὶ σάλπιγγος ἥχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἡς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· 20 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, Κάν θηρίον θίγῃ τοῦ ὅρους, λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· 21 καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν, Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. 22 Ἄλλὰ

προσεληλύθατε Σιών ὅρει, καὶ πόλει 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, 23 πανηγύρει Θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. 8 Ἰησοῦς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον δὲ αὐτός, καὶ εἰς καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, 24 τοὺς αἰῶνας. (αιῶν γ165) 9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἴματι καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν Ἀβελ. 25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν οἶς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες, λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν 10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν 11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα περὶ ἀποστρεφόμενοι· 26 οὖς ή φωνὴ τὴν ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, γῆν ἐσάλευσε τότε, νῦν δὲ ἐπίγγελται, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς λέγων, "Ἐτι ἄπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν παρεμβολῆς. 12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 Τὸ δέ, διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω Ἐτι ἄπαξ, δηλοῦ τῶν σαλευομένων τὴν τῆς πύλης ἐπαθε. 13 Τοίνυν ἔξερχώμεθα μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν σαλευόμενα. 28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. 14 Οὐ γὰρ παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἣς ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. 15 Δι' αὐτοῦ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· 29 καὶ γὰρ δὲ Θεὸς οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι, καρπὸν χειλέων

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 Τῆς δὲ φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. 4 Τίμιος δὲ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρονος δὲ καὶ μοιχούς κρινεῖ δὲ Θεός. 5 Ἀφιλάργυρος δὲ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἰρηκεν, Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδὲ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω. 6 Ὡστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἀνθρωπος.

όμοιογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. 16 Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται δὲ Θεός. 17 Πειθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ δτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι. 19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. 20 Ο δὲ

Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγών ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἴματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, (aiōnios g166) 21 καταρτίσαι ύμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aiōn g165)

22 Παρακαλῶ δὲ ύμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ύμῖν. 23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὅψιμαι ύμᾶς. 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ύμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄγιους. Ἀσπάζονται ύμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ύμῶν. Ἀμήν. Πρὸς Ἐβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς
ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. 2 Πᾶσαν χαρὰν
ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις, 3 γινώσκοντες ὅτι τὸ
δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται
ὑπομονήν· 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον
ἔχετω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι,
ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. 5 Εἰ δέ τις ὑμῶν
λείπεται σοφίας, αἴτείτω παρὰ τοῦ διδόντος
Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος,
καὶ δοθήσεται αὐτῷ. 6 Αἴτείτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος; ὁ γάρ διακρινόμενος
ἔσθιε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένω
ρίπιζομένω. 7 Μὴ γάρ οἱέσθω ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. 8
Ἄνηρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς
δόδοις αὐτοῦ. 9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ
ἐν τῇ ταπεινὸς ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ· 10 ὁ δὲ πλούσιος
ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος
χόρτου παρελεύσεται. 11 Ἀνέτειλε γάρ δ
ῆλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν
χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ
εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο·
οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις
αὐτοῦ μαρανθήσεται. 12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς
ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος
λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, δὲν
ἐπιγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γάρ Θεὸς ἀπείραστός
ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα·
14 ἔκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἴδιας
ἐπιθυμίας ἔξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει
ἀμαρτίαν· ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
ἀποκύει θάνατον. 16 Μή πλανᾶσθε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί. 17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον
ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ’ ὃ οὐκ
ἔνι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. 18
Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας,
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν
τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς
εἰς ὄργην· 20 ὁργὴ γάρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην
Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. 21 Διὸ ἀποθέμενοι
πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας,
ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον,
τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. 22
Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον
ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἔαυτούς. 23
ὅδοις αὐτοῦ. 9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ
ταπεινὸς ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ· 10 ὁ δὲ πλούσιος
ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος
πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ
24 κατενόησε γάρ ἔαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε,
καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν. 25 Ὁ
δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς
ἔλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ
ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ
ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. 26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος
εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν
αὐτοῦ, ἀλλ’ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου
μάταιος ἡ θρῆσκεία. 27 Θρῆσκεία καθαρὰ
καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῆ
ἔστιν, ἐπισκέπτεσθαι ὁρφανοὺς καὶ χήρας
ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἔαυτὸν τηρεῖν
ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ὅφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις
ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; Μή δύναται ἡ πίστις
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γάρ σῶσαι αὐτόν; **15** Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ
εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὥσι τῆς
χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρῷ, εἰσέλθῃ ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἴπη δέ τις αὐτοῖς
δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, **3** ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε
καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ
ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἴπητε αὐτῷ, ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; **17**
Σὺ κάθου ὥδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά¹
εἴπητε, Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὥδε ὑπὸ ἐστι καθ' ἔαυτήν. **18** Ἄλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν
τὸ ὑποπόδιόν μου· **4** καὶ οὐδὲ διεκρίθητε ἐν ἔχεις, κάγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν
ἔαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κάγὼ δεῖξω σοι
πονηρῶν; **5** Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. **19**
ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐστί· καλῶς
πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ
ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας φρίσουσι. **20** Θέλεις δὲ γνῶναι, ὡς ἄνθρωπε
ἥς ἐπιηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; **6** κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά¹
Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ ἐστιν; **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἔξ
πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν
αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** Οὐκ υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις
αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ
ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι νόμον ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; **23** Καὶ
τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν, ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσε
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.
ἄμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ **24** Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται
νόμουσιν ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γάρ ὅλον ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; **25**
τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥᾳδβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων
γέγονε πάντων ἔνοχος. **11** Ο γάρ εἰπών, ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους,
Μή μοιχεύσῃς, εἶπε καί, Μή φονεύσῃς· εἰ καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; **26** Ὡσπερ γάρ τὸ
δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτω
παραβάτης νόμου. **12** Οὕτω λαλεῖτε καὶ καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.
οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας **3** Μή πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί
μέλλοντες κρίνεσθαι. **13** Ἡ γάρ κρίσις μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα ληψόμεθα.
ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος καὶ **2** Πολλὰ γάρ πταίομεν ἄπαντες. Εἴ τις
κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. **14** Τί τὸ ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ,

δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. **15** Οὐκ ἔστιν **3** Ἰδού, τῶν ὑππων τοὺς χαλινοὺς εἰς αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ’ τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. **16** Ὁπου αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία μετάγομεν. **4** Ἰδού, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** Ἡ δὲ ἄνωθεν τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἔστιν, ἐπειτα ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ βούληται. **5** Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν ἀνυπόκριτος. **18** Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης μέλος ἔστι, καὶ μεγαλαυχεῖ. Ἰδού, ὀλίγον ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει. **6** Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, δὲ κόσμος τῆς ἀδικίας οὗτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (**Geenna g1067**)

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἔρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. **8** τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ίοῦ θανατηφόρου. **9** Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρῷμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ’ ὅμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. **10** ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἔξερχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. **11** Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὥπης βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; **12** Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἅμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμίᾳ πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. **13** Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας. **14** Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἔντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; **2** Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δέ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. **3** αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. **4** Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἔστιν; “Ος ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἔχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. **5** Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ὑμῖν; **6** Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, ‘Ο Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. **7** Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ’ ὑμῶν. **8** Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι. **9** Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὃ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. **10** Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ

νύψωσει ύμᾶς. 11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. 7 Μακροθυμήσατε ἀδελφοί· Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ οὗν, ἀδελφοί, ἔως τῆς παρουσίας τοῦ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ Κυρίου. Ἰδού, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν νόμουν, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ’ κρίνεις, οὐκ εἴ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής. αὐτῷ, ἔως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώιμον καὶ 12 Εἰς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος δψιμον. 8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, σῶσαι καὶ ἀπολέσαι σὺ τίς εἴ δὲ κρίνεις τὸν στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία ἔτερον; 13 Ἀγε νῦν οἱ λέγοντες, Σήμερον ἢ τοῦ Κυρίου ἥγγικε. 9 Μὴ στενάζετε κατ’ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἔνα, καὶ ἰδού, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν· 14 οἵτινες 10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. Ποίᾳ γάρ ἡ ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς ζωὴν ὑμῶν; Ἄτμις γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον προφήτας οὖ ἐλάλησαν τῷ ὄνδρι Κυρίου. φαινομένη, ἐπειτα δὲ ἀφανιζομένη. 15 Ἀντὶ 11 Ἰδού, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τοῦ λέγειν ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος ζήσωμεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. 16 Κυρίου εἰδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. 17 δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὄμνύετε, μήτε τὸν Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ἄμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

ὅρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ

5 Ἀγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε οὕ, οὕ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε. 13 ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. ταῖς ἐπερχομέναις. 2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν Εὐθύμει τις; Ψαλλέτω. 14 Ἀσθενεῖ τις ἐν σέσηπε, καὶ τὰ ἴματια ὑμῶν σητόβρωτα Νῦν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους γέγονεν· 3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ κατίωται, καὶ ὁ ἴδις αὐτῶν εἰς μαρτύριον αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίω ἐν τῷ ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὄνδρας τοῦ Κυρίου· 15 καὶ ἡ εὐχὴ τῶν κάμνοντα, καὶ ἡμέραις. 4 Ἰδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἀπεστερημένος ἀφ’ ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, βοιαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὕπτα Κυρίου καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ιαθῆτε. Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. 5 Ἐτρυφήσατε Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε 17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὄμοιοπαθὴς ἡμῖν, τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. καὶ προσευχῇ προσηγύζατο τοῦ μὴ βρέξαι· 6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς

καὶ μῆνας ἔξ. **18** Καὶ πάλιν προσηύξατο,
καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ
έβλαστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί,
ἔαν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20** γινωσκέτω
ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὅδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ
καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Α'

1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἄκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παφαύψαι. **13** Διὸ Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπάκοην καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. **3** Εὔλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, **5** τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἔτοιμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** δὸν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς δὸν ἄρτι μὴ ὄρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρῇ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἣς σωτηρίας ἔξεζήτησαν καὶ ἔξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· **11** ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἥποιον καιρὸν ἐδήλουν τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **12** Οἵς ἀπεκαλύψθη ὅτι οὐχ ἔαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἢ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἄκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παφαύψαι. **13** Διὸ Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **14** ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον καὶ αὐτὸι ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· **16** διότι γέγραπται, "Ἄγιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἄγιος εἰμι. **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμιώ αἵματι ως ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπῆσατε ἐκτενῶς· **23** ἀναγγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. (*aiōn g165*) **24** Διότι, Πᾶσα σάρξ ως χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ως ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ

χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔξεπεσε· 25 τὸ τῆς ψυχῆς 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

(αιōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθῆσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, 3 εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· 4 πρὸς δὲν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ιεράτευμα ἄγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, Ἰδού, τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 7 Ὦμην οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν ἀπειθοῦσι δέ, Λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, 8 καί, Λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου οἱ προσκόπουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὦμεις δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, δῆπος τὰς ἀρετὰς ἔξαγγειλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἱ ποτὲ οὐ λαός, νῦν δὲ λαός Θεοῦ· οἱ οὐκ ἡλειμένοι, νῦν δὲ ἐλειθέντες. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ

δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· 14 εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δὲν αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. 15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· 16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ’ ὡς δοῦλοι Θεοῦ. 17 Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε. 18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. 20 Ποιῶν γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ’ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. 21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὥμην ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ· 22 δὲς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 δὲς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἡπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 δὲς τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ

ζήσωμεν· οὗτοῦ μώλωπι αὐτοῦ ιάθητε. μὴ λαλῆσαι δόλον· 11 ἐκκλινάτω ἀπὸ τοῦ οὗτοῦ γάρ ὡς πρόβατα πλανώμενα ἀλλ' κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ εἰρίνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. 12 Ὅτι οἱ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὁμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόρῳ ὄγνήν ἀναστροφὴν ὑμῶν. 3 Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμος· 4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἀνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. 5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· 6 ὡς Σάρρα ὑπῆκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἥς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. 8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες· 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 10 Ὁ γάρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἵδειν ἡμέρας ἀγαθάς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ

οὐφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὡτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. 13 Καὶ τίς ὁ κακῶσαν ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμητὰὶ γένησθε; 14 Ἄλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· 15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ προστητος καὶ φόβου· 16 συνειδῆσιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν. 17 Κρείττον γάρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας. 18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι, 19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἄπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῷε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος· 21 ὡς καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ύπου, ἀλλὰ συνειδῆσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὃς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἔξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, ἀγαλλιώμενοι. **14** Εἰ ὄνειδίζεσθε ἐν ὄνόματι καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὅπλίσασθε· Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας· τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ **2** εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν δοξάζεται. **15** Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω σαρκὶ βιωσαι χρόνον. **3** Ἀρκετὸς γὰρ ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου ἀλλοτριεπίσκοπος· **16** εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, τὸ θέλημα τῶν ἔθνων κατεργάσασθαι, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, ἐν τῷ μέρει τούτῳ. **17** Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρείαις· **4** ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; **18** ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· **5** οἵ· Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; **19** Ὁστε καὶ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. **6** Εἰς τοῦτο οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς γὰρ καὶ νεκροῖς εὐήγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ ἔαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

Θεὸν πνεύματι. **7** Πάντων δὲ τὸ τέλος ἥγιγικε σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς; **8** πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἔαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν· **9** φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν· **10** ἔκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἔαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ· **11** εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (*aiōn g165*) **12** Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος· **13** ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ δο συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, δο καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός· **2** ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλὰ ἐκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· **3** μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. **4** Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. **5** Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. **6** Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, **7** πᾶσαν τὴν μέριμναν

νύμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ
μέλει περὶ ὑμῶν. **8** Νήψατε, γρηγορήσατε·
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων
ώρυσόμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ·
9 ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες
τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ
δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, δλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι.
(aiōnios g166) **11** Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
(aiōn g165) **12** Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι’ ὀλίγων
ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
ἥν ἔστηκατε. **13** Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός
μου. **14** Ἀσπάσασθε ἀλλιίλους ἐν φιλήματι
ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ἀεὶ ὑπομιμήσκειν περὶ τούτων, καίπερ

εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ

ἀληθείᾳ. 13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον

εἴμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν

ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει 14 εἰδὼς δτι ταχινή ἐστιν

ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ

ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσε

μοι. 15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν

ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων

μνήμην ποιεῖσθαι. 16 Οὐ γάρ σεσοφισμένοις

μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν

ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸυ

δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται

γεννθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. 17

Λαβὼν γάρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ

δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε

ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός

ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ

εὐδόκησα· 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς

ἡκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν

αὐτῷ ὅντες ἐν τῷ ὅρει τῷ ἄγιῳ. 19

Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν

λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες,

ώς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ,

ἔως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος

ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· 20 τοῦτο

πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία

γραφῆς ἴδιας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. 21

Οὐ γάρ θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη

ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος

ἄγιου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἄγιοι Θεοῦ

ἄνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν

τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται

ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν

Πετρου Β'

1 Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος

Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰστιμον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιούσῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·

3 ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὔσεβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς·

4 δι’ ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸν τοῦτο δέ, σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε

ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει

τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὔσεβειαν,

7 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. 8 Ταῦτα γάρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

9 Ὡς οὖτε μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ

τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. 10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητε ποτε·

11 οὕτω γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

αίρεσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα καταφθαρήσονται, **13** κομιούμενοι μισθὸν αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἀδικίας, ἡδονὴν ἥγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ ἔαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. **2** Καὶ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἔξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, **14** ὁφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται. **3** Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἵ τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. **4** Εἰ γὰρ κατάρας τέκνα **15** καταλιπόντες ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας ἔξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους; (**Tartaroς** τοῦ Βοσόρ, δὲ μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν, **g5020**) **5** καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, **16** ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἴδιας παρανομίας· ἀλλ’ ὅγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου ἐπάξιας **6** καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας παραφρονίαν. **17** Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, τεφρώσας καταστροφῆ κατέκρινεν, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικῶς **7** οἵ τοῦ ζόφος σκότους εἰς αἰῶνα καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τετήρηται. (**questioned**) **18** Ὑπέρογκα γὰρ τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν ἐρρύσατο. **8** βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ ἐν ἐπιθυμίαις σαρκός, ἐν ἀσελγείαις, δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἀναστρεφομένους, **19** ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐβασάνιζεν **9** οἵτε Κύριος εὔσεβεῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς τῆς φθορᾶς· ὃ γάρ τις ἡττηται, τούτῳ καὶ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν. **10** δεδούλωται. **20** Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μάλιστα δὲ τοὺς ὄπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις καταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες: **11** αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. **21** ὅπου ἄγγελοι, ἰσχύῃ καὶ δυνάμει μείζονες Κρείττον γάρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὄντες, οὐ φέρουσι κατ’ αὐτῶν παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἐπιγνοῦσιν Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. **12** Οὗτοι δέ, ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ὡς ἄλογα ζῷα φυσικὰ γεγενημένα εἰς ἀγίας ἐντολῆς. **22** Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν

Ιωαννου Α'

1 "Ο ίν απ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἔθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. **2** Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. (αιδονιος γ166) **3** "Ο ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη. **5** Καὶ αὕτη ἐστίν ή ἐπαγγελία ἦν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστί, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν οὐδεμία. **6** Εἳναν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** εἰὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. **8** Εἳναν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστιν ἐν ἡμῖν. **9** Εἳναν δύολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Εἳναν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἐστιν ἐν ἡμῖν.

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἱησοῦν Χριστὸν δίκαιον· **2** καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Ο λέγων, "Ἐγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστιν· **5** δος δ' ἀν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν· **6** ο λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὗτῳ περιπατεῖν. **7** Άδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἡκουύσατε ἀπ' ἀρχῆς. **8** Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει. **9** Ο λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἴναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἔως ἄρτι. **10** Ο ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν. **11** Ο δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστί, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ δονομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα Γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐάν τις ἀμάρτῃ, πατέρα. **14** Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι

έγνωκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα ὑμῖν, πλανώντων ὑμᾶς. 27 Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα νεανίσκοι, δτὶ ισχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, τὸ αὐτὸν χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ. ἐν αὐτῷ. 16 Ὄτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ 28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ. ἵνα ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου αὐτοῦ. 29 Ἐάν εἰδῆτε ὅτι δίκαιος ἐστι, ἐστί. 17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐπιθυμία αὐτοῦ· δὲ ποιῶν τὸ θέλημα ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἥκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. 19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γάρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. 22 Τίς ἔστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἔστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. 24 Ὅμετος οὖν ὁ ἥκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐάν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἥκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ὑμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν

3 Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὕπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστι. 3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. 4 Πᾶς δὲ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. 6 Πᾶς δὲ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς δὲ ἀμαρτάνων οὐχ ἔωρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιος ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιος ἐστιν· 8 ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς δὲ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ

ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, 22 καὶ ὁ Θεοῦ γεγέννηται. 10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. 23 Καὶ αὕτη οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὄτι αὕτη ἐστὶν ὄνόματι τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγγελία ἡνὶ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· 12 οὐ καθὼς Κάιν ἐκ ἐντολὴν ἡμῖν. 24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἐκ τοῦ πνεύματος οὐ ἡμῖν ἔδωκεν.

ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· 14 ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

(aiōnios g166) 16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. 17 Ὡς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγω μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν, 20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. 21 Ἀγαπητοί,

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα δὲ δύολογει τὸν Ιησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστί· 3 καὶ πᾶν πνεῦμα δὲ μὴ δύολογει τὸν Ιησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστι· καὶ τοῦτο ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, δὲ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἥδη. 4 Ὅμεις ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν δὲ ἐν ἡμῖν ἡ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· δις οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστί, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν

οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῆ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ ἐστίν. 9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε πᾶς δύναται τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἀγαπᾶν; 21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. 10 Ἐν τούτῳ ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἡγαπήσαμεν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. 11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. 14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατήρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. 15 Ὅς ἀν ὁμοιογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. 16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. 17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 18 Φόβος οὐκ ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἡγάπησεν ἡμᾶς. 20 Ἔάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. 3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. 4 Ὁτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. 5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; 6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὄντας καὶ αἴματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὄντα μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὄντα καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 Ὁτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πατήρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. 8 Καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὄντα, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν. 9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων

τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἵνα μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ νίοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ νίῷ αὐτοῦ ἐστίν. (aiōnios g166) **12**

Οἱ ἔχων τὸν νίὸν ἔχει τὴν ζωὴν ὁ μὴ ἔχων τὸν νίὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκέτι ἔχει. **13**

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ νίοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ νίοῦ τοῦ Θεοῦ. (aiōnios g166)

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἡν̄ ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἔάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν· **15** καὶ ἔάν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἀν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἤτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἔαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ νίὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ νίῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. (aiōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἔαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἄμην.

Iωαννου Β'

1 Ο πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn

g165) 3 ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ νίοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρίᾳ, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινήν, ἀλλὰ ἡνὶ εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἔστιν ἡ ἐντολή, καθὼς ἤκουσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. **7** Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ δόμιολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ. Οὗτός ἔστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** Βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἢ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. **9** Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν νιὸν ἔχει. **10** Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε: **11** ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἡβουλίθην διὰ χάρτου

καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἥ πεπληρωμένη. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς, Αμήν.

Ιωαννου Γ'

εύθεως ιδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαῖω τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὑχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦται σου ἡ ψυχή. **3** Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους, **6** οἵ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. **7** Υπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἔθνῶν. **8** Ἡμεῖς οὖν ὁφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ’ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἂ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὕτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὃ δὲ κακοποιῶν οὐχ ἔώρακε τὸν Θεόν. **12** Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ’ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυρίᾳ ἡμῶν ἀληθῆς ἐστι. **13** Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ’ οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· **14** ἐλπίζω δὲ

Iουδα

1 Ιούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, δὲ φυσικῶς, ώς τὰ ἄλογα ζῷα, ἐπίστανται, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ ἐν τούτοις φθείρονται. **11** Οὐαὶ αὐτοῖς πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ τετηρημένοις, κλητοῖς **2** ἔλεος ὑμῖν πλάνη τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἔαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι· δένδρα ἀγίοις πίστει. **4** Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ὑμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ὑμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. **6** Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aiōn g126) **7** Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** Ο δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. **10** Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἰδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ώς τὰ ἄλογα ζῷα, ἐπίστανται, πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ τετηρημένοις, κλητοῖς **2** ἔλεος ὑμῖν πλάνη τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **11** Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἔαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα· **12** **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἵς δὲ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ, λέγων, Ἰδού, ἥλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἀγίαις αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἔξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὃν ἡσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὃν ἐλάλησαν κατ’ αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὡφελείας χάριν. **17** Ὅμετος δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτούς, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** Ὅμετος δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει

ἐποικοδομοῦντες ἔαυτούς, ἐν πνεύματι
ἀγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἔαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν
αιώνιον. (*aiōnios g166*) **22** Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε
διακρινόμενοι **23** οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε,
ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες
καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον
χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς
ἀπαίστους, καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, **25**
μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ
μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἔξουσία, καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰώνας. Ἀμήν. (*aiōn g165*)

Αποκαλυψις Ιωαννου

καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ
ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὅπισα μου φωνὴν

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦν ἔδωκεν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, 11 λεγούσης, Ἐγώ
αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, εἴμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος;
ἀλλὰ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν καί, "Ο βλέπεις γράφον εἰς βιβλίον, καὶ
ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς
δούλων αὐτοῦ Ἰωάννη, 2 ὃς ἐμαρτύρησε Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον,
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε. 3 Μακάριος εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν. 12
ὅτι ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις
λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψα εἶδον
ἐν αὐτῇ γεγραμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. 4 ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, 13 καὶ ἐν μέσῳ
Ἰωάννης ταῖς ἐπτὰς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ τῶν ἐπτὰς λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου,
Ἀσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον
καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰς πρόδος τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσῆν. 14 Ἡ δὲ
πνευμάτων ἡ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ
αὐτοῦ· 5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ
ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός· 15 καὶ οἱ πόδες
καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνω, ὡς ἐν καμίνῳ
ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ
τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· 6 ὑδάτων πολλῶν. 16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ
καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἵερεῖς τῷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἐπτά· καὶ ἐκ τοῦ
Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὁξεῖα
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ, ὡς ὁ
(aiōn g165) 7 Ἰδού, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 17 Καὶ
καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὄφθαλμός, καὶ οἵτινες ὅτε εἶδον αὐτόν, ἐπεσα πρόδος τοὺς πόδας
αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἄμην. 8 Ἐγώ αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ, λέγων μοι, Μή φοβοῦ·
εἴμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ἐγώ εἴμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, 18 καὶ ὁ
ὁ Κύριος, ὁ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδού, ζῶν
ὁ παντοκράτωρ. 9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ καὶ εἴμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην· καὶ
ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ ζῶν τὰς κλεῖς τοῦ Ἀιδου καὶ τοῦ Θανάτου.
Θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ (aiōn g165, Hadēs g86) 19 Γράψον ἀ εἶδες, καὶ ἂ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ εἰσι, καὶ ἀ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα· 20
καλουμένη Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰς ἀστέρων ὃν εἶδες

ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας ἡμερῶν δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἐπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. ἐπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσί· καὶ αἱ ἐπτὰ λυχνίαι 11 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα ἃς εἶδες ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσί.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· 2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσί, καὶ εῦρες αὐτοὺς ψευδεῖς, 3 καὶ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας καὶ οὐ κέκμηκας. 4 Ἄλλ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. 5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. 6 Ἄλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἀ κάγῳ μισῶ. 7 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φραγεῖν ἐκ τοῦ ὁντου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ. 8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον, Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· 9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, πλούσιος δὲ εἰ· καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἔαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. 10 Μηδὲν φοβοῦ ἀ μέλλεις πάσχειν· ἴδού, μέλλει βαλεῖν ἔξ ύμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακήν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἔξετε θλίψιν

λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. 12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ὥρμαφαίν τὴν δίστομον τὴν ὁξεῖαν· 13 Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶς· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς. 14 Ἄλλ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν νιῶν Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. 15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὃ μισῶ. 16 Μετανόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ὥρμαφᾳ τοῦ στόματός μου. 17 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φραγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. 18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ νιὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· 19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. 20 Ἄλλ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα

ὅτι ἔᾶς τὴν γυναῖκα Ἰεζαβήλ, τὴν λέγουσαν γρηγορήσης, ἥξω ἐπί σε ώς κλέπτης, καὶ ἔαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι οὐ μὴ γνῶς ποιάν ὥραν ἥξω ἐπί σε. 4 ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, φαγεῖν. 21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα ἂ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἴματια αὐτῶν· καὶ μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι μετενόησεν. 22 Ἰδού, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς ἄξιοί εἰσιν. 5 Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς ἐν ἴματίοις λευκοῖς· καὶ οὐ μὴ ἔξαλείψω τὸ εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. 23 Καὶ τὰ τέκνα ἔξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῆς ἀποκτενὼν ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν αὐτοῦ. 6 Ὁ ἔχων οὗτος ἀκουσάτω τί τὸ νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ δῶσω ὑμῖν ἐκάστω πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. 7 Καὶ τῷ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. 24 Ὅμιν δὲ λέγω ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀνοίγων ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, καὶ οὐδεὶς κλείει, καὶ κλείει καὶ οὐδεὶς οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. 25 Πλὴν ὁ ἀνοίγει. 8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδού, δέδωκα ἔχετε κρατήσατε, ἄχρις οὗ ἂν ἥξω. 26 Καὶ ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις μου, δῶσω αὐτῷ ἔξουσίαν ἐπὶ τῶν ἔθνῶν· δύναμιν, καὶ ἐτίρησάς μου τὸν λόγον, 27 καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ· καὶ οὐκ ἡρήσω τὸ ὄνομά μου. 9 Ἰδού, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικά, συντρίβεται· ὡς δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν κάγῳ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου· 28 καὶ λεγόντων ἔαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ δῶσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωΐνόν. 29 οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδού, ποιήσω Ὁ ἔχων οὗτος ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει αὐτοὺς· ἵνα ἥξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ταῖς ἐκκλησίαις.

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἔπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἔπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ. 2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἂ μέλλει ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ

ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἡγάπησά σε. 10 Ὁτι ἐτίρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κάγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. 12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἔξελθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ

τὸ δόνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς μετ' ἐμοῦ, λέγουσα, Ἀνάβα ὅδε, καὶ δείξω καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ καταβαίνει ἐκ τοῦ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. 2 Καὶ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ δόνομά εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἵδού, μου τὸ καινόν. 3 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. 4 Θρόνου καθήμενος· 3 καὶ ὁ καθήμενος ἦν Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων ὅμοιος ὅράσει λίθῳ ἱάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· γράψον, Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ καὶ Ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοια πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως ὅράσει σμαραγδίνῳ. 5 Καὶ κυκλόθεν τοῦ Θεοῦ· 15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὕτε τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· ψυχρὸς εἰ οὔτε ζεστός· ὅφελον ψυχρὸς εἴης καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἴδον τοὺς εἴκοσι ἥ ζεστός. 16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εῖ, καὶ οὕτε καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ περιβεβλημένους ἐν ἴματίοις λευκοῖς, καὶ στόματός μου. 17 Ὅτι λέγεις ὅτι Πλούσιος ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν χρυσοῦς. 5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἰ ὁ ταλαίπωρος ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί. Καὶ καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον γυμνός· 18 συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἐπτὰ πνεύματα ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, τοῦ Θεοῦ· 6 καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἴματια λευκά, ἵνα θάλασσα ὑαλίνη, ὅμοια κρυστάλλῳ. Καὶ περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἔγχρισον θρόνου τέσσαρα ζῷα γέμοντα ὀφθαλμῶν τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς. 19 Ἔγὼ ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν. 7 Καὶ τὸ ζῷον τὸ δόσους ἐάν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον. 20 Ἰδού, ζῷον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν ᔁχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τέταρτον ζῷον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ. τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ 8 Καὶ τέσσαρα ζῷα, ἐν καθ' ἕαυτῷ εἴχον δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ἀνὰ πτέρυγας ἔξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν 21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ γέμοντα ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαισιν οὐκ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κάγω ἐνίκησα, καὶ ᔁχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντα, Ἀγιος, ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ ἄγιος, ἄγιος, Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, αὐτοῦ. 22 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ ὅ ἦν καὶ ὁ ὧν καὶ ὁ ἐρχόμενος. 9 Καὶ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἵδού, θύρα ἡνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἥκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης

ὅταν δώσουσι τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (aiōn g165) 10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες

πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνοῦσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες, (αιῶν γ165) 11 Ἀξιος εῖ, αὐτοῦ ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ Θεῷ Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ ἡμᾶς ἐν τῷ αἴματί σου ἐκ πάσης φυλῆς τὴν δύναμιν ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, 10 καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ καὶ ἔκτισθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὅπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἐπτά. 2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; 3 Καὶ οὐδεὶς ἥδυνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό. 4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγγῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. 5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μή κλαῖε ἵδού, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὃν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς ἐπτὰς σφραγῖδας αὐτοῦ. 6 Καὶ εἶδον, καὶ ἵδού, ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἐπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπτά, οἵ εἰσι τὰ ἐπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἥκουσα ἐνὸς πᾶσαν τὴν γῆν. 7 Καὶ ἥλθε, καὶ εἴληφε φωνῆς βροντῆς, Ἐρχου καὶ βλέπε. 2 τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου Καὶ εἶδον, καὶ ἵδού, ἵππος λευκός, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου. 8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον νικήσῃ. 3 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν δευτέραν τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, καὶ σφραγῖδα, ἥκουσα τοῦ δευτέρου ζώου

φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἴ εἰσι αἱ προσευχαὶ τῶν ἀγίων. 9 Καὶ ἄδουσιν ὧδην καινήν, λέγοντες, Ἀξιος εῖ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας θρόνου, λέγοντες, (αιῶν γ165) 11 Ἀξιος εῖ, αὐτοῦ ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ Θεῷ Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ ἡμᾶς ἐν τῷ αἴματί σου ἐκ πάσης φυλῆς τὴν δύναμιν ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, 10 καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ καὶ ἔκτισθησαν. 11 Ἑποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ Ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς. 12 Καὶ εἶδον, καὶ ἥκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ἀξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἴσχυν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. 13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἃ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἥκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αιῶν γ165) 14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν. Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἥκουσα ἐνὸς πᾶσαν τὴν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου Καὶ εἶδον, καὶ ἵδού, ἵππος λευκός, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου. 8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον νικήσῃ. 3 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν δευτέραν τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, καὶ σφραγῖδα, ἥκουσα τοῦ δευτέρου ζώου

λέγοντος, "Ερχου καὶ βλέπε. 4 Καὶ ἔξῆλθεν ἕκτην, καὶ ἴδού, σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ἄλλος ἵππος πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἴμα, 13 καὶ οἱ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. 5 Καὶ ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ δὲ ἦνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἥκουσα μεγάλου ἀνέμου σεισμένη. 14 Καὶ οὐρανὸς τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, "Ερχου καὶ ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον, καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, ἵππος μέλας, πᾶν ὅρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐκινήθησαν. 15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἥκουσα φωνὴν καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν, χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δοῦλος Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες καὶ πᾶς ἐλεύθερος, ἔκρυψαν ἔαυτοὺς εἰς κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρέων, οἵνον μὴ ἀδικήσῃς. 7 Καὶ δὲ ἦνοιξε τὴν 16 καὶ λέγουσι τοῖς ὅρεσι καὶ ταῖς πέτραις, σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἥκουσα φωνὴν τοῦ Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ τετάρτου ζώου λέγουσαν, "Ερχου καὶ βλέπε. προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, 8 Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὅνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ "Αἰδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ. 9 Καὶ δὲ ἦνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον, 10 καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, "Ἐως πότε, ὁ δεσπότης, ὁ ἄγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; 11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολαὶ λευκαί, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἔως οὗ πληρώσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. 12 Καὶ εἶδον δὲ ἦνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν

καὶ ἀπὸ τῆς ὁργῆς τοῦ ἀρνίου· 17 διτὶ ἦλθεν ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὁργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

7 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. 2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἵς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, 3 λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 4 Καὶ ἥκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ρυμδὸν χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς σὺνων Ἰσραήλ. 5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα,

ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς Ρουβήν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ μεγάλης, καὶ ἐπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, φυλῆς Γάδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· 6 ἐκ καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἴματι φυλῆς Ἀστρό, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· τοῦ ἀρνίου. 15 Διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ' χιλιάδες τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· 7 ἐκ φυλῆς καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει Συμεὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ ἐπ' αὐτούς. 16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ φυλῆς Λευΐ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ φυλῆς Ἰσαχάρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα· 17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ 8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν, ιβ' χιλιάδες ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσῆφ, ιβ' ὅδηγησει αὐτοὺς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων, χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, καὶ ἔξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυνον ἀπὸ τῶν ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. 9 Μετὰ ταῦτα ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

εἶδον, καὶ ἴδού, ὄχλος πολύς, δύναται

αὐτὸν οὐδὲις ἡδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες

ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς,

καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· 10

καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ὡ

σωτηρίᾳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ. 11 Καὶ πάντες

οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσάρων

ζώων, καὶ ἐπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν

τῷ Θεῷ, 12 λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. (aiōn g165) 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ

τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσί, καὶ πόθεν ἥλθον; 14 Καὶ εἵρηκα αὐτῷ, Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοί

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν

ἔβδομην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον. 2 Καὶ εἶδον τὸν ἐπτά

ἀγγέλους οὓς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασι, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπτὰ σάλπιγγες. 3

Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἥλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δῶσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων πάντων ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἄγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστήριου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. 6 Καὶ οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες

τὰς ἐπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν ἔαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἴματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν·

καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἔξουσία, ὡς ἔχουσιν χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 8 Καὶ ὁ δεύτερος ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐρρέθη ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὅρος μέγα πυρὶ αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς καὶ οἱ μένοντες ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα· 9 εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. 10 Καὶ ὁ ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ᾽ ἵνα τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπεσεν ἐκ βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ λαμπάς, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ἀνθρωπῶν. 6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων. 11 Καὶ ζητήσουσιν οἱ ἀνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἱψινθος· οὐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ’ Ἱψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον αὐτῶν. 7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. 12 Καὶ ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι τὸ τρίτον τοῦ ἥλιου καὶ τὸ τρίτον τῆς ὅμοιοι χρυσοῖ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα πρόσωπα ἀνθρώπων. 8 Καὶ εἶχον τρίχας σκοτιοθῆ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὡς λεόντων ἥσαν. 9 Καὶ εἶχον θώρακας ὁμοίως. 13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἄγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαί, οὐαί, οὐαί πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. 10 Καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἔξουσία ἄγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλείς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. (*Abyssos g12*) 2 Καὶ ἦνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. (*Abyssos g12*) 3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἔξηλθον ἀκρίδες εἰς τὴν αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. 11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ’ αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἄβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. (*Abyssos g12*) 12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ιδού, ἐρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. 13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, 14

λέγουσαν τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἵρις ἐπὶ τῆς σάλπιγγα, Λῦσον τὸν τέσσαρας ἀγγέλους κεφαλῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός· Εὐφράτῃ. 15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες 2 καὶ ἤχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. 16 ἐπὶ τὴν γῆν, 3 καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ ὥσπερ λέων μυκάται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἥκουσα τὸν ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν ἀριθμὸν αὐτῶν. 17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς φωνάς. 4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἐπ’ αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσάν ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ μοι, Σφράγισον ἂν ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ, τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς. 5 Καὶ ὁ ἄγγελος τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ δύνεισαν ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. 18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς ἦρε τὴν χειρανθέτην εἰς τὸν ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, οὐρανόν, 6 καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν στομάτων αὐτῶν. 19 Αἱ γὰρ ἔξουσίαι αὐτῶν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσὶν· αἱ γὰρ οὐραὶ τὰ ἐν αὐτῇ, δτὶ χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι αὐτῶν ὅμοιαι ὅφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς, (aiōn g165) 7 ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι. 20 Καὶ οἱ λοιποὶ φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὕτε μετενόησαν Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ τοῖς προφήταις. 8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἥκουσα προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδωλα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ’ ἐμοῦ, τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ λέγουσα, "Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἂν οὕτε βλέπειν τὸ ἡνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ δύναται, οὕτε ἀκούειν, οὕτε περιπατεῖν· ἔστωτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων 9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῶν, οὕτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, αὐτῷ, Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει οὕτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὕτε ἐκ τῶν μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ κλεμμάτων αὐτῶν.

σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματι σου

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. 10 Καὶ ἔλαβον τὸ καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου,

καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί ἡμῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ βλέψουσιν ἐκ μου ὡς μέλι, γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγει ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα. **10** Καὶ πολλοῖς.

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ράβδῳ, καὶ ὁ ἄγγελος εἰστήκει, λέγων, "Ἐγειραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἐκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, διτὶ ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. **3** Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. **4** Οὕτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶσαι. **5** Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἔχθρους αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὕτοι ἔχουσιν ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἔχουσιν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, δσάκις ἐὰν θελήσωσι. **7** Καὶ ὅταν τελέσωτι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (*Abyssos g12*) **8** Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, διτὶ οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. **12** Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὥδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεωρήσαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. **13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἐπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ δύναματα ἀνθρώπων, χιλιάδες ἐππά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἴδού, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (*aiōn g165*) **16** Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, **17** λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὃν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ

έρχομενος, δτι είληφας τὴν δύναμιν σου ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας. **18** Καὶ αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος καὶ τὰ ἔθνη ὡργίσθησαν, καὶ ἥλθεν ἡ ὄργη ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὑρέθη αὐτῶν καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἀγίοις καὶ τοῖς ὁ μέγας, ὁ δρόφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος φοβουμένοις τὸ δόνομά σου, τοῖς μικροῖς διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς οἰκουμένην δλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ διαφθείροντας τὴν γῆν. **19** Καὶ ἡνοίγη ὁ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὥφθη **10** Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἀρτὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα ἡμῶν, καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· μεγάλη.

ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν

ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ

ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου,

καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν,

καὶ οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι

θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οἱ

οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ

τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

ὅτι κατέβῃ ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων

θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι δλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς

τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναικα ἦτις ἔτεκε

τὸν ἄρρενα. **14** Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ

δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα

πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον

αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρόν, καὶ

καιρούς, καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου

τοῦ ὄφεως. **15** Καὶ ἐβαλεν ὁ δρόφις ὁπίσω

τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ

ώς ποταμόν, ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον

ποιήσῃ. **16** Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ,

καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ,

γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ

σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων

δώδεκα· **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει

ἀδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **3** Καὶ

ὥφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ

ἰδού, δράκων μέγας πυρρός, ἔχων κεφαλὰς

ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς

αὐτοῦ διαδήματα ἐπτά. **4** Καὶ ἡ οὐρά αὐτοῦ

σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ,

καὶ ἐβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ ὁ

δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς

τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκῃ, τὸ

τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. **5** Καὶ ἔτεκεν υἱὸν

ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη

ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον

αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔψυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου

ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

ἵνα ἔκει τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας

διακοσίας ἔξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος

κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν οὐ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** Καὶ ὡργίσθη ὁ γέγραπται τὰ ὄνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος κόσμου. **9** Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. **10** Εἴ αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν Θεοῦ καὶ ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ Χριστοῦ. **11** Εἶτα ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. **12** Ωδέ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι.

13 Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων.

Θαλάσσης· καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ἀρνίων, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. **12** Καὶ τὴν δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἔξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ὄνομα βλασφημίας. **2** Καὶ τὸ θηρίον, ὃ εἶδον, ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἔξουσίαν μεγάλην. **3** Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη· καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὅπισα τοῦ θηρίου. **4** καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἔξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; **5** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. **6** Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλώσσαν καὶ ἔθνος. **8** Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ

18 Ὡδεὶς ηγούμενοι εἰστίν. Ὁ εἶχων τὸν νοῦν λέγων, "Ἐπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου ἀριθμὸς μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς γὰρ ἀνθρώπου εἶστι, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα εἴθηνη. **9** Χξζ.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, ἀρνίον ἐστηκός ἐπὶ τὸ ὅρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴ ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** Καὶ ἄδουσιν ὡς ὥδην καινὴν ἐνώπιον τοῦ Θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῷων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἡδύνατο μαθεῖν τὴν ὥδην, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **4** Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὃπου ἀν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. **5** Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ. **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλωσσαν καὶ λαόν, (aiōnios g166) **7** λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἤκολούθησε,

Καὶ τρίτος ἄγγελος ἤκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἥ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἀγίων ἀγγέλων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου **11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰώνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπταυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. (aiōn g165) **12** Ὡδεὶς ὑπομονὴ τῶν ἀγίων ἐστίν· ὥδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι· Ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξυ. **15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον· ὅτι ἥλθε σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** Καὶ ἔβαλεν

ό καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. 5 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. 17 Καὶ Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἴδού, ἥνοιγη ἄλλος ἄγγελος ἔξηλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον οὐρανῷ· 6 καὶ ἔξηλθον οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι ὀξύ. 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἔξηλθεν ἐκ ἔχοντες τὰς ἐπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἔξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρόν, πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων, Πέμψον χρυσᾶς· 7 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον ἔδωκε τοῖς ἐπτὰ ἄγγελοις ἐπτὰ φιάλας τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἥκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. 19 Καὶ ἔβαλεν ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰσθότος ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, **g165**) 8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελὸν τῆς γῆς, καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἡδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὴν μεγάλην. 20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τὸν ναόν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἐπτὰ πληγαὶ τῆς πόλεως, καὶ ἔξηλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ τῶν ἐπτὰ ἄγγέλων.

ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων **16** Καὶ ἥκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ χιλίων ἔξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ Ὦ Υπάγετε, καὶ ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. 2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἔχοντας πληγὰς ἐπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν πρῶτος, καὶ ἔξέχει τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ προσκυνοῦντας. 3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἄγγελος ἔξέχει τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ. 3 Καὶ ἥδουσι πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. τὴν ψῆλην Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ 4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἔξέχει τὴν φιάλην τὴν ψῆλην τοῦ ἀρνίου, λέγοντες, Μεγάλα αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. 5 Καὶ ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ἥκουσα τοῦ ἄγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, ὃδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀγίων. 4 Τίς οὐ Δίκαιος, Κύριε, εἰ, ὁ ὄντων καὶ ὁ δόσιος, μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά ὅτι ταῦτα ἔκρινας· 6 ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ σου; “Οτι μόνος δόσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη προφητῶν ἔξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι. 7 Καὶ ἥκουσα ἄλλου

ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναί, Κύριε ὁ ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ αἱ κρίσεις σου. **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ λέγουσα, Γέγονε. **18** Καὶ ἐγένοντο φωναὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ σεισμὸς πυρί. **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἀνθρωποὶ ἐγένετο μέγας, οἵος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἔχουσίαν ἐπὶ τὰς σεισμός, οὕτω μέγας. **19** Καὶ ἐγένετο ἡ πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὄργῆς ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτοῦ. **20** Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὅρη αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν οὐχ εὑρέθησαν. **21** Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων ταλαντιαία, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ σφόδρα.

ἐξηράνθη τὸ ὄδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὄδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα τρία ἀκάθαρτα δόμοια βατράχοις· **14** εἰσὶ γάρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος — **15** Ἰδού, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἴματα αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ — **16** Καὶ συνίγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών. **17** Καὶ ὁ ἔβδομος

17 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἄγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι, Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν· **2** μεθ' ἣς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. **3** Καὶ ἀπήνεγκε με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὄνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρᾳ καὶ κοκκίνῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας

αὐτῆς, 5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς δνομα κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. 15 Καὶ γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ λέγει μοι, Τὰ ὕδατα, ἀ εἰδες, οὗ ἡ πόρνη μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσί, καὶ ἔθνη καὶ βδελυγμάτων τῆς γῆς. 6 Καὶ εἶδον τὴν γλώσσαν. 16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἀ εἰδες, γυναικα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, ἀγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασσα, ἴδων αὐτήν, θαῦμα γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, μέγα. 7 Καὶ εἶπε μοι ὁ ἄγγελος, Διὰ τί καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. 17 Ὁ ἐθαύμασσας; Ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γάρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν τὰ δέκα κέρατα. 8 Θηρίον δὲ εἶδες, ἦν, αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ ρήματα τοῦ Θεοῦ. 18 Καὶ ἡ γυνή, ἦν εἶδες, ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

γῆς, ᾧ οὐ γέγραπται τὰ ὄνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον ὅ, τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καίπερ ἔστιν. (Abyssos g12) 9 Ὡδὲ ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλαὶ ὅρη εἰσὶν ἐπτά, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν. 10 Καὶ βασιλεῖς ἐπτά εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὕπω ἥλθε· καὶ, ὅταν ἔλθῃ, διλύγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι. 11 Καὶ τὸ θηρίον δὲ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὅγδοος ἔστι, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἔστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. 12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἀ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσίν, οἵτινες βασιλείαν οὕπω ἔλαβον, ἀλλ᾽ ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου. 13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἔξουσίαν ἔαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν. 14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, δτι Κύριος κυρίων ἔστι καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,

18 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύi, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου. 3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν. 4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς: 5 δτι ἡκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 Ἀπόδοτε αὐτῆς ὡς καὶ

αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῆς Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν ὃ ἐκέρασε κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. 7 Ὁσα φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον καὶ πενθοῦντες, 16 καὶ λέγοντες, Οὐαί, δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· δτὶ ἐν οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, Κάθημαι βασίλισσα, βύσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ᾖδω. 8 κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ μαργαρίταις· 17 δτὶ μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθῃ ὁ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης, πυρὶ κατακαυθήσεται, δτὶ ἰσχυρὸς Κύριος ὁ καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὅμιλος, καὶ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσονται ναῦται, καὶ δσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, αὐτήν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ μακρόθεν ἐστησαν, 18 καὶ ἔκραζον, τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ ὀρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, στρηνιάσαντες, δταν βλέπωσι τὸν καπνὸν λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; 19 τῆς πυρώσεως αὐτῆς, 10 ἀπὸ μακρόθεν Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, μεγάλη Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, δτὶ ἐν ᾧ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἥλθεν ἡ κρίσις σου. 11 Καὶ οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν δτὶ μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. 20 Εὐφραίνου ἐπ' ἐπ' αὐτῇ, δτὶ τὸν γόμον αὐτῶν οὐδὲις αὐτήν, οὐρανέ, καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι, καὶ ἀγοράζει οὐκέτι· 12 γόμον χρυσοῦ, καὶ οἱ προφῆται, δτὶ ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. 21 Καὶ ἥρεν εἶς ἄγγελος καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σηρικοῦ, ἰσχυρὸς λίθου ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύηνον, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὁρμήματι πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι. 22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν σιδήρου, καὶ μαρμάρου· 13 καὶ κινάμωμον, καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχᾶς ἔτι, 23 καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἀνθρώπων. 14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· δτὶ οἱ ἔμποροί σου ἥσαν τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς δτὶ ἐν τῇ φαρμακείᾳ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εύρησῃς αὐτά. 15 σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. 24 Καὶ ἐν

αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἄγίων εὑρέθη, προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι, Ὅρα μή· καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Καὶ μετὰ ταῦτα ἥκουσα φωνὴν ὅχλου τῶν ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ λέγοντος, Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις Κυρίω τῷ Θεῷ ἡμῶν· 2 ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἔξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. 3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν, Ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) 4 Καὶ ἔπεισαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες, Ἄμήν· Ἀλληλούϊα. 5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἔξηλθε, λέγουσα, Αἶνετε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. 6 Καὶ ἥκουσα ως φωνὴν ὅχλου πολλοῦ, καὶ ως φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ως φωνὴν βροντῶν ἵσχυρῶν, λέγοντας, Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. 7 Χαίρωμεν βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. 8 Καὶ τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε ἐδόθῃ αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὄρνεοις ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν. 9 Καὶ λέγει τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματά ἔστι τῶν ἀγίων. 10 Καὶ λέγει μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἥκουσα φωνὴν ὅχλου τῶν δούλων αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. 11 Καὶ εἴδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἴδιον, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτόν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. 12 Οἱ δὲ ὄφθαλμοι αὐτοῦ ως φλὸξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδὲὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, 13 καὶ περιβεβλημένος ἴματιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. 14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἥκολούθει αὐτῷ ἐφ’ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρόν. 15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ὥρματα ὁξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὄργης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. 16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἴματιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. 17 Καὶ εἴδον καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὄρνεοις καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματά ἔστι τῶν ἀγίων. 18 Καὶ σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἴσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ’ αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. 19 Καὶ εἴδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς

γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ πρώτῃ. 6 Μακάριος καὶ ἄγιος ὁ ἔχων μέρος τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ ἐπὶ τούτων ὁ αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τοῦ καθημένου μετὰ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν, ἀλλ’ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ ἔσονται ιερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε καὶ βασιλεύσουσι μετ’ αὐτοῦ χίλια ἔτη. 7 τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ: (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν Μαγώγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐν τῇ ρομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ὕπνου ὃν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἅμμος τῆς θαλάσσης. 9 ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὅρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀγίων ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) 2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστι διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, 3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτόν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανῆσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἔχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) 4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη. 5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἔως

Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, 8 καὶ ἔξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς Τέσσαρις γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼν καὶ τὸν Μαγώγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον· πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς. 10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ’ αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. 12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, μικρούς καὶ μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἡνεώχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἡνεώχθη, ὃ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἔκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Hadēs g86) 14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν

λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Καὶ εἰ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. 2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, Ἱερουσαλήμ καινήν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. 3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἰδού, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνῶσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτὸι λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν· 4 καὶ ἔξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι οὕτε πένθος, οὕτε κραυγῆ, οὕτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. 5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἰδού, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί εἰσιν. 6 Καὶ εἶπέ μοι, Γέγονε. Ἐγώ είμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγώ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὄντος τῆς ζωῆς δωρεάν. 7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ νίος. 8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστι δεύτερος θάνατος. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Καὶ ἦλθε

πρός με εῖς τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναικα. 10 Καὶ ἀπήνεγκε με ἐν πνεύματι ἐπ' ὅρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, 11 ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστήρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἱάσπιδι κρυσταλλίζοντι· 12 ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγραμμένα, ἃ ἔστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς. 14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. 15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. 16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κείται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἔστιν ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὑψος αὐτῆς ἵσα ἔστι. 17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἔστιν ἀγγέλου. 18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμητις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρόν, ὅμοια ὑάλῳ καθαρῷ. 19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι.

‘Ο θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἵασπις· ὁ δεύτερος, ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ πᾶν σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρτος, κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος σμάραγδος· 20 ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται καὶ ἔκτος, σάρδιος· ὁ ἔβδομος, χρυσόλιθος· ὁ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, 4 καὶ ὅγδοος, βήρυλλος· ὁ ἔννατος, τοπάζιον· ὅψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος. 21 Καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἔκει, καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσι οἱ δῶδεκα πυλῶνες, δῶδεκα μαργαρῖται· λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, δτι Κύριος ὁ Θεὸς ἀνὰ εἶς ἔκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς μαργαρίτους· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως αἰώνας τῶν αἰώνων. (αἱσθ g165) 6 Καὶ εἶπε χρυσίον καθαρόν, ὡς ὕαλος διαφανῆς. 22 μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· Καὶ ναὸν οὐκ εἴδον ἐν αὐτῇ· ὁ γάρ Κύριος ὁ καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἀγίων προφητῶν Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἔστι, καὶ ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς τὸ ἀρνίον. 23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει δούλοις αὐτοῦ ἀ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. 7 τοῦ ἡλίου, οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς ἐν αὐτῇ· ἡ γάρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον. 24 8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ ἀκούων. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν ἄγγελου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9 Καὶ αὐτῶν εἰς αὐτήν. 25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς λέγει μοι, Ὁρα μή· σύνδουλός σου γάρ εἰμι, οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας — νῦν γάρ οὐκ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἔσται ἔκει — 26 καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνῶν εἰς αὐτήν· 27 τούτου τῷ Θεῷ προσκύνησον. 10 Καὶ καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινοῦν, λέγει μοι, Μὴ σφραγίσης τοὺς λόγους τῆς καὶ ποιοῦν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· δτι ὁ καιρὸς γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἐγγύς ἔστιν. 11 Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι· ἀρνίον.

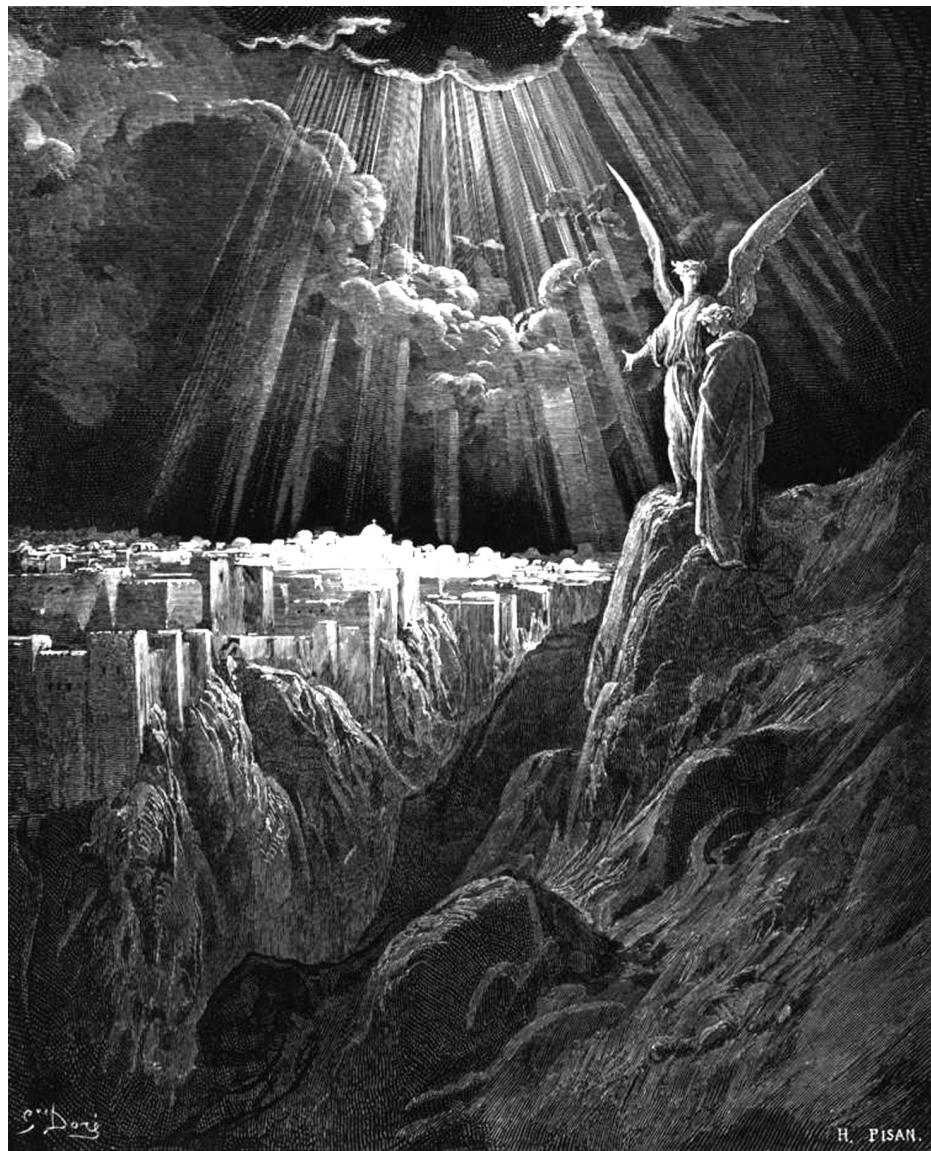
22 Καὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν

ὑδατὸς ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου. 2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δῶδεκα, κατὰ μῆνα ἓνα ἔκαστον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ

δικαιαθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἄγιος ἀγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἴδού, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ’ ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται. 13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. 14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν

εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. **15** Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπειμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγώ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁρθινός. **17** Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ. Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθέ. Καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω· καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὄδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ· **19** καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ Βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἄμήν. Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμήν.

Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, Ἱερουσαλήμ καινήν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοι μασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἥκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἰδού, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται,
καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν.

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Textus-Receptus-Boyd/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aīdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21

Πραξεις 15:18

Προς Ρωμαιους 1:25

Προς Ρωμαιους 9:5

Προς Ρωμαιους 11:36

Προς Ρωμαιους 12:2

Προς Ρωμαιους 16:27

Προς Κορινθιους Α' 1:20

Προς Κορινθιους Α' 2:6

Προς Κορινθιους Α' 2:7

Προς Κορινθιους Α' 2:8

Προς Κορινθιους Α' 3:18

Προς Κορινθιους Α' 8:13

Προς Κορινθιους Α' 10:11

Προς Κορινθιους Β' 4:4

Προς Κορινθιους Β' 9:9

Προς Κορινθιους Β' 11:31

Προς Γαλατας 1:4

Προς Γαλατας 1:5

Προς Εφεσιους 1:21

Προς Εφεσιους 2:2

Προς Εφεσιους 2:7

Προς Εφεσιους 3:9

Προς Εφεσιους 3:11

Προς Εφεσιους 3:21

Προς Εφεσιους 6:12

Προς Φιλιππησιους 4:20

Προς Κολοσσαιεις 1:26

Προς Τιμοθεον Α' 1:17

Προς Τιμοθεον Α' 6:17

Προς Τιμοθεον Β' 4:10

Προς Τιμοθεον Β' 4:18

Προς Τιτον 2:12

Προς Εβραιους 1:2

Προς Εβραιους 1:8

Προς Εβραιους 5:6

Προς Εβραιους 6:5

Προς Εβραιους 6:20

Προς Εβραιους 7:17

Προς Εβραιους 7:21

Προς Εβραιους 7:24

Προς Εβραιους 7:28

Προς Εβραιους 9:26

Προς Εβραιους 11:3

Προς Εβραιους 13:8

Προς Εβραιους 13:21

Πετρου Α' 1:23

Πετρου Α' 1:25

Πετρου Α' 4:11

Πετρου Α' 5:11

Πετρου Β' 3:18

Ιωαννου Α' 2:17

Ιωαννου Β' 1:2

Ιουδα 1:13

Ιουδα 1:25

Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6

Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18

Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9

Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10

Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13

Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12

Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6

Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15

Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11

Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3

Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10

Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8

Κατα Ματθαιον 19:16

Κατα Ματθαιον 19:29

Κατα Ματθαιον 25:41

Κατα Ματθαιον 25:46

Κατα Μαρκον 3:29

Κατα Μαρκον 10:17

Κατα Μαρκον 10:30

Κατα Λουκαν 10:25

Κατα Λουκαν 16:9

Κατα Λουκαν 18:18

Κατα Λουκαν 18:30

Κατα Ιωαννην 3:15

Κατα Ιωαννην 3:16

Κατα Ιωαννην 3:36

Κατα Ιωαννην 4:14

Κατα Ιωαννην 4:36

Κατα Ιωαννην 5:24

Κατα Ιωαννην 5:39

Κατα Ιωαννην 6:27

Κατα Ιωαννην 6:40

Κατα Ιωαννην 6:47

Κατα Ιωαννην 6:54

Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἄριθμοι 16:30
Ἄριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α' 2:6
Βασιλειῶν Β' 22:6
Βασιλειῶν Γ' 2:6
Βασιλειῶν Γ' 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἄσμα Ἄσμάτων 8:6
Ἡσαΐας 5:14
Ἡσαΐας 7:11
Ἡσαΐας 14:9
Ἡσαΐας 14:11
Ἡσαΐας 14:15
Ἡσαΐας 28:15
Ἡσαΐας 28:18
Ἡσαΐας 38:10
Ἡσαΐας 38:18
Ἡσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὀστέρ 13:14
Ἀμώς 9:2
Ἴωνᾶς 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

Πετρου Β' 2:17

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

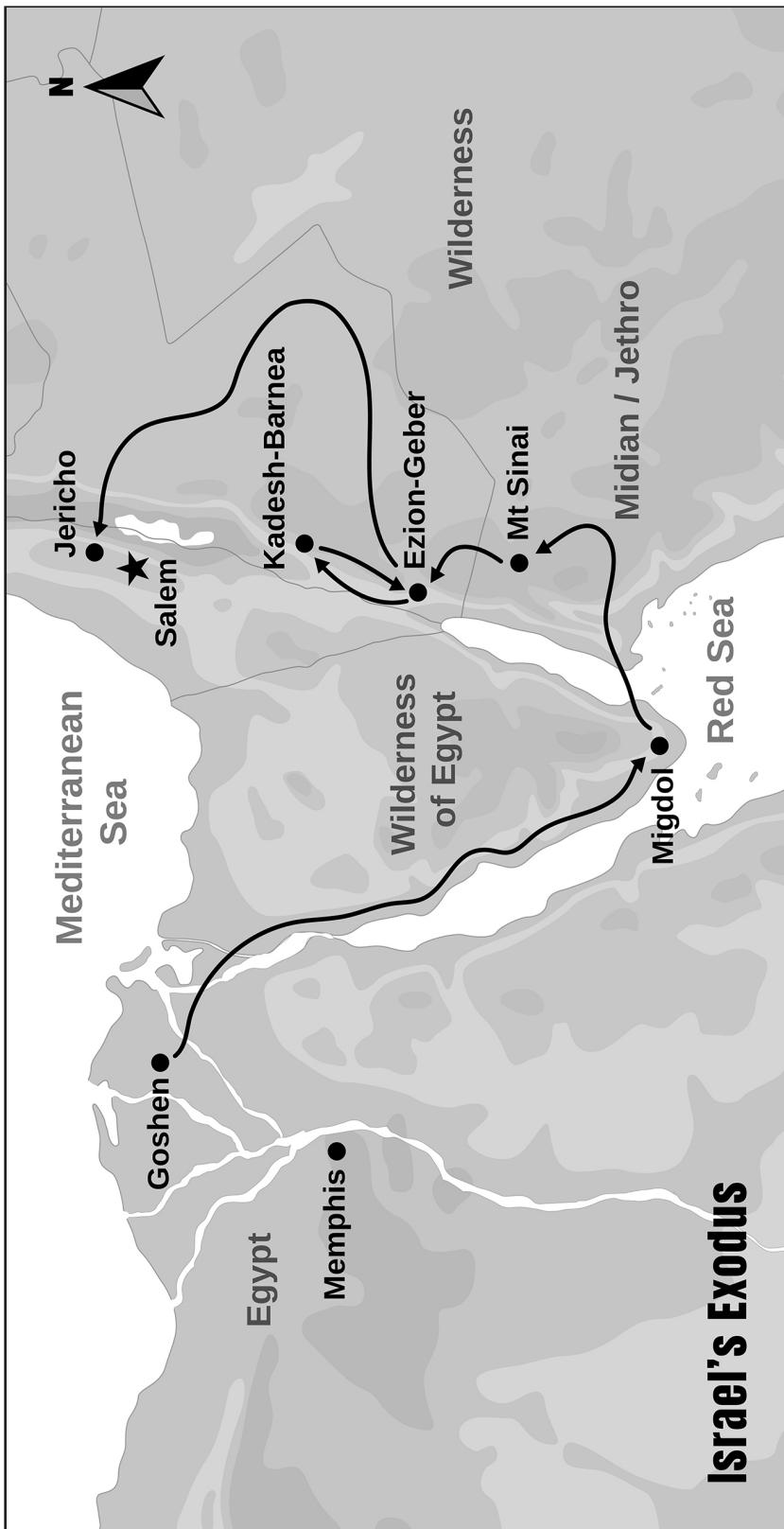
Salem

Egypt

Persian
Gulf

Abraham's Journey

Πίστει κακλόνυμένος Άβραάμ υπήκουσαν ἔξελθειν εἰς τὸν τόπον δύνημε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἕρχεται. - Προς Εβραίους 11,8

ώς δε ἐξαπέστειλεν φοραν τὸν λαόν αὐχ ὀδύνησεν αὐτὸν ὁ θεὸς ὅδον γῆς φυλακτοῦ ὅπτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ
δ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ιδόντι πολλεῖν καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - "Εξόδος 13:17

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

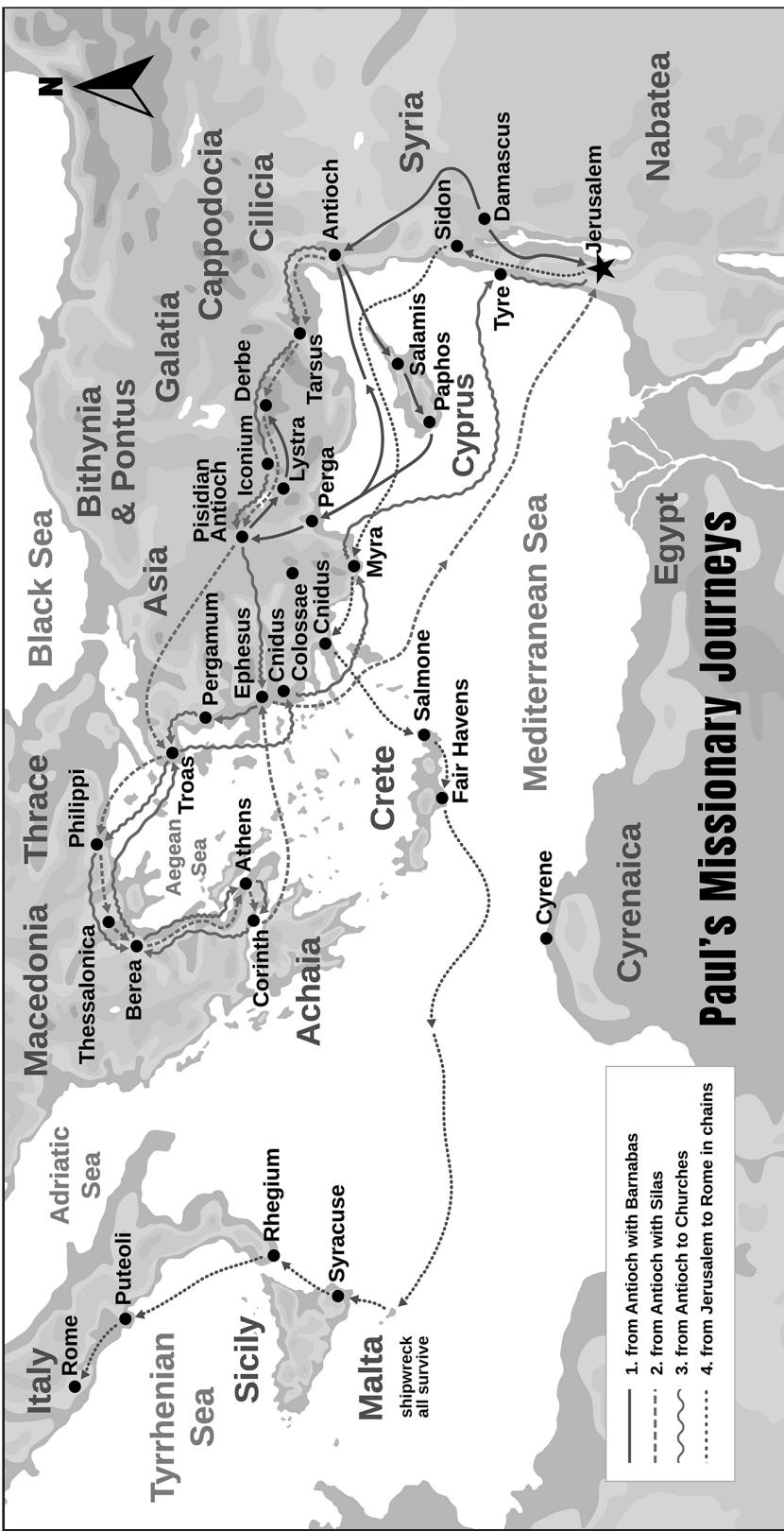
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Καὶ γάρ ὁ θεός του ἀνθρώπου οὐκ ἥλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονήσαι, καὶ δοῦνας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύναντι πολλῶν. - Κατὰ Μαρκού 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καληπός ἀπόστολος, ἀφορισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ νόμον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ γίνου καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· - Κατὰ Ματθαίου 28:19

